

கடவுள்துணை.

விட்டிலாபுரத்தலைப்புராணம்.

விநாயகக்கடவுள்.

காப்பு.

பொருடரும்புவினிற் கொழுமைமிகுந்தொளிரும் விட்டிலாபுரத்
துட்டங்கி
யருடருமெய்த் திருவானற்பெருவ முதச்சரிதைபு வந்தறையவண்
ணத்
தெருடரும் மதப்பகடுமுகக்கடவுடருக்கை மறைச்செவ்வாயுங்
கிம்
புருடருமாலயனுமுளென்பொற்பரி புரப்பதமுர் றோற்றிவாழ்வா
ம் (க)

விடமுலாபுரத்தலப்புராணம்

சிவபெருமான்

ஒருமானைக்காத்திருத்தி யொருமானைச்சிரத்திருத்தியுதிதன் தந்த
திருமானைப்புறத்திருத்தி மருமானைக்கரித்திருத்திச்சிவமானுவ்விற
கருமானைப்பொருத்தியிகல் புரிமானைச்சிமானைக்கயிலைமானைப்
பெருமானைப்பிரமணிகாணுதகழலானைப்பேணிவாழ்வாம் (உ)

சத்தி

மண்ணிறைந்தமண்ணாணர்மாதவர்
விண்ணிறைந்தமுத்தேவருமெச்சவர்
தெண்ணிறைந்தவரங்குமெய்யாகவே
கண்ணிறைந்தவுமைபதங்காண்டனம் (ங)

திருமால்

சேரனந்தபுயத்தானையேவனைக்காத்தானைவிழங்கண்ணானை
மோளந்தபுயத்தானை மேகினினையப்புரத்தானை வேதத்தானைக்
காணந்தபுயத்தானைக் ககபதிவாகனத்தானைக் கமலையானைப்
பாரனந்தபுயத்தானைப் பாற்கடலிற்றுழின்ருனைப் பணிஞுவோ
மே (ச)

திருமகன்

பேராழியேழிசெழிற்பீடாழி தனிவாழித்தப்பிணைவாய்ந்நேனை
யேராழிவனையெடுத்தவிண்டாளி தனக்குதலியின்புமெய்தி
யோராழித்திகிரியனெரொளிச் சிலம்புகைகென்னவவந்தவந்தம்
பாராழித்தனைப்புரத்தான் மதுமையினற்பாதமதைப்பணிந்து வாழ்
வாம் (ஊ)

சரபதி

தாயாகிற்றுகையெழி குருவாகித்தேவாகித்தாரமாகிச் [கும்
சேயாகியுறவாகிச் செழுஞ்சுடரினொளிபோலச் செறிந்தெங்கெங்

சிறப்புப்பாயிரம்

வாயாத் தானுமென்னும்விண்ணுந் தென்குயர் மாநிலக்கடி
வாயாரத்துதிக்கெடம்புரிந்த சபாபதியிருநாள் வணக்கஞ்செய்வா
ம் (க)

சித்திவிநாயகக்கடவுள்

கோவியைகனுயிரதிராயகனுங் குழவுயாரங்களுறைந்த
பூவியைகனும்எள்ளிராயகனும் பொறையியைகனுமேபரவுந்
தேவியைகனுமேவியைகனி செகமெலாமெனமறைப்பணித்த
மாவியைகனுயாகுவாகனனாய் வருகரிமுகனடிவழுத்தும் (எ)

வீரபத்திரக்கடவுள்

சக்கரத்திருமாலுயன் பணித்தேற்றத்தயை சுரந்தொழுதியேபுரக்கு
சொக்கநாயகனார் மகத்துவமனுவுந்தோன்றிடாத்தொல்வினை குழ்
மிக்கவானவர் கோன்முனிவரும் வெருகவேயெருவென்விசெய்
தக்கனைக்கணத்திற்றுணித்த மெய்க்கடவுள் சரணமெய்முடி மிகைத
ர்ப்பாம் (க)

வயிரவக்கடவுள்

மாதடக்குப்புகிந்துருந்திமக்களைக்கானிடவீடுத்தமன்னர்மன்னன்
திதடக்கியுபிற்கவந்ததிருமாலுமயனுமுன் செய்திறலிற்றேவர்
காதடக்கவுருடுங்கக்கண்டெழற் பொருப்பினிடக்கதித்துவந்தல்
வாதடக்கிராண்ட வொருவயிரவமுந் தீயினடிகள் வணக்கஞ்செய்
வாம் (அ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

கந்தப்பாகனகமணிமுடி யாரு முடியாறுங்கதிர்க்குழைக்கு
கந்தப்பாமுன்னுது கருணைவிழித்திலத னாதற்கணிவாய்மக

விட்டிலாபுரத்தல்புராணம்

கந்தப்பாசண்ணிபுளைப்புண்ணிருபுராவயிலாகடம்பாவென்ன
கந்தப்பாதிருந்தருள்வந்தப்பா நின்னிருபொற்கழல்துதிப்பாம் (ய)

திருநந்திதேவர்

சந்தழையைப்புனைந்தபடிச் சோடியைத்தரித்தவலசேட்டின்உறஞ்
சொதழையைப்புனைந்தவான் சேவடியைக்கயிலைபெறச் செருக்காயா
வந்தழையைப்பணியடியாடெழுக்கவிமானிருகாதுமருவியேத்தஞ்
சந்தழையைத்தவிர்த்தருளச் திருநந்திதேவர் பதந்தலைமேற்கொள்வா
ம் (யக)

கலைமகள்

தாயானைச்சவியானைத்தயையிருந்த மனத்தானைச்சங்கத்தானை
மாயாழைத்தரித்தானை மருக்கமழுந்தனத்தானைமகார்த்தச்சொல்
வாயானைத்தலையானைவைமெக்குநிறைந்தானை மறைவல்லானைத்
தூயானைத்தூணையானை யென்னுவினறை பவனைத்திசெய்வோ
மே (யஉ)

குருவணக்கம்.

மருகல்லகவிபுகலவருதிதருவாணிபுகழ்மறைவிற்பன்னர்
தருகல்லகவிகளுக்கோர் தலைவனிறை நிருபர்முனந்தசத்தின்மீது
வருகல்லகயினா வேள்வரத்ததித்த சிங்கம்விலைமதியாத்தங்கந்.
திருநெல்லைக்கந்தசுவாமிக் கவிஞன்சேவடி சன் சென்னிசேர்ப்பா
ம் (யங)

குருவணக்கம்

முரசங்கனதிரமணிச்சிலிகை யெழக்கட்டியமுன் முழங்கவாகாய்
வரசங்கப்பலவரலை நிலைபுரக்குமகிபொலாமதிக்கநற்றே
னிரசங்கனெனக்கவிநாஸட்டாவதான மெலாமெடுத்துநாளுந்
பிரசங்கமழைபொழியுஞ் சாந்தப்பராவலன்றான் பேணிவாழ்வா
ம் (யச)

சிறப்புப்பாவிரம் :

(ரு)

தூலியற்றுத்தற்குக்காரணம்

மண்டுதினாக்கடனுத்த மண்ணிறனவைசெயர்ன் மரபிற்சீர்த்தி
கொண்டேவனர்வாழுகந்தான் வரத்துதித்து முத்தரசகுலநாதன்ருட்
டொண்டுசெயுமன்பனிராமசுவாமி வேளியறற்சொன்னுனெம்
பாற்
கண்வேனங்கனித்தெவருங்காதல் கொளிக்காதைநைக்கழறினோ
மால் (ரு)

தூற்பயன்

முன் னூலுநெறிநூலு மிலக்கிய நூலென் னூலுமோக்கநூலும்
பன் னூலுமொருங்குமைகனறவாய்ந்தபாகவர்கள் பதமுஞ்சூழிப்
பொன் னூலையணியுமுத்தரசகுலநாதன் மீதுபுகலுநூலை
நன் னூலென் னுணர்வோர்களிந்திரனாப்ச் வெனடி யையண்ணிக ழ்
வார் (ருச)

பாவிரமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் டசு.

தாட்டுச்சருக்கம்

மட்டிலாத்தனங்கனார்ந்து மானிஸம்புரக்குமாழித்
தொட்டிலாரந்தனந்தலாடுந் துளகனைமருவும்பிகனை
தட்டிலாதிவங்கநாளுந்தானவர் வியந்துகூறும்
விட்டிலாபுர நன்னாட்டின் மிகுதியைவினம்புவோமால் (ச)

(இதன் பொழிப்புரை)

அளவில்லாத திரவியங்களையுஞ் சப்திக்கின்ற அலைகளையும்பெ
ற்றப்பூயியைச் சூழ்ந்துகாத்துவரானின்ற நெடியகடலிற்சிறந்த பா
ற்கடலைத்தொட்டியாகக்கொண்டு அலைகளாலசையப்பள்ளிகொண்
டநீமன்நாசாயுணமுர்த்தியைமருவிமருகின் ந இலட்சியியானவன்

க

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

நீங்காமலிருந்தருளும் பெருமையைத் தேவர்களுள்ளாமதிரயித்தப்
புகழும்படி விளக்கானின்ற விட்டிலாபுரத்துகாட்டுவனமையையெ
ம்மார் நெறித்தபட்டுஞ் சிறிதுசொல்லுவோம் என்றவாறு-ஆல்
அசை (ச)

கண்மோமனையரன் புல்லணிவிசைச்சாணை
விண்டுபோ யகலவாரமீ சமுதன்வியீண்டு
கொண்டுமீண்டரிக்கேழாக்கிக்குழகரசகுலநாதன்
ரண்டுதானருளில்வாநே நல்குமென்றாக்குதாம்

(இ-பொ-சை).

இனியசெற்கண்டுபோலுமதாமாயுன்ன வேதப்பொருளாய்திறை
ந்த விபூதியைத்தரித்தசிவபெருமானுடைய திருமேனியைக்காட்டி
யவெண்மையானமேகங்களானது விரிந்தகடலின்சுண்ணேசென்று
நீளாயள்ளிச்செக்கிரமாத் மீளவுமாகாயத்திற் சென்றுநிலமேகவண்ண
னாகிய மூலிகிருட்டிணமூர்த்தியின் திருமேனியைக் காட்டிச்செகதீச
னாகிய சூத்தரசகுலநாதன் திருவடிநீணத்தரித்த அன்பர்களுக்குமி
வ்வாற்ற கருணைமழை பொழிவாரென எடுத்துக்காட்டியது போ
லெவ்ருஞ் சிறந்தமழைகள் பொழிந்தன என்றவாறு (உ)

கருப்புலில்லாளி வண்ணங்காட்டி மாலாக்குழுந்த
பொருப்புகன்ருளத்தாக்கப் பொறுத்திடாசருவியாங்கு
மருப்பவர்க்கடம்புமாடிசோகாததிபுண்ணைத்
திருப்பவாச்செருந்திவேங்கை தேக்குசுண்புகங்குருத்தம்

(இ-பொ-சை)

கருப்புலில்லைப்பிடித்த வரமீளஞ்சிங்கமென்னு மன்மதன
டைய திருமேனியைக்காட்டிய சறுத்தமேகன் இந்தராட்டைச்
சூழ்ந்திவக்கானின்ற மலைகளின் சிகரத்தைப்பின்புதைப்போல
அஞ்சும்புகனத்தப்பொழிவதனால் அருவிசெழைந்து வாசனையு

காட்டுச்சருக்கம்.

எ

ள்ள, சந்தனம், கடம்பு, அசோகம், ஆத்தி, புன்னை, பலா, செருந்தி
கேங்கை, தேக்கு, சண்பகம், இந்தவிரூட்சங்களையும் என்ற
வாறு (க)

ஒங்குபாதிரியாலத்தியுறுகருங்காலிபாலை
கோங்கரசனிச்சைநாவற்கொன்றைதெங்கிலந்தையாச்சாத்
தேங்கமழ்தாழைதாளிதேங்கிச்சிலிவிளரிவு
முங்கிலீந்திலஞ்சிமாக முகுமருதங்கடெக்காய்

இ-பொ-ணா.

மிகவுன்னிதமாகவளந்தபாதிரி, ஆல், அத்தி, மிகுதியாகிய, கருங்
காலி, பாலை, கோங்கு, அரசு, அனிச்சை, நாவல், கொன்றை, தெ
ங்கு, இலந்தை, ஆச்சா, புரிமளத்தையுடையதாழை, பனை, வலுமிச்
சை, நாரத்தை, விளா, முங்கில், ஈத்து, இலஞ்சி, மா, குமுகு, மருத,
கடெக்காய், இந்தவிரூட்சங்களையும் என்றவாறு (ச)

நெல்லிமாதுளமாரஞ்சி நிகழிலவங்கமேல
மல்லிகுக்குமங்கராம்புமருவுமங்கோட்டம்பூஞ்
சொல்லவுமொடுங்காவில் வீந்துளவம்பூங்குளிகளோடு
பல்லதும்வாரிச்சூடிப்பரவியேபோயிற்றன்றே

இ-பொ-ணா.

நெல்லி, மாதுளை, ஆரஞ்சி, பிரகாசிக்கின்ற, இலவங்கம், எல்
ம், மல்லி, குங்கீமம், கரம்பு, விரும்பாளின்ற கோட்டம், பூரம்,
யாவராலஞ்சொல்ல அடங்காத பெருசுமையுடைய வில்வம், து
ளவம், இன்னுமனேகம் பூங்குளிகளோடு பலவஸ்துக்களையுள்வாரிக்
கொண்டுவந்து எங்கும் பரவிப்போனது என்றவாறு-எ-அசை (டு)

விருக்கமுதலானயாவற்றையும் புரட்டிக்கொண்டுவந்ததால் அணி
யும் பணியாகக்காட்டியது

அ

கீட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

விருப்பமாயமுதரேத்தும் விசயமாநிதியிலாம்பல்
மருப்புமானுலையயுஞ்சி மருமலர்மணிகன்மின்ன
வுருப்பமாயேந்திவாநாபொதுக்குமீரணையகோக்கி
கெருப்பலவெனவியந்து நீக்குவகையமாநோ

இ-பொ-ணா-

தேவர்களுமனதாசையோடும் புதழானின்ற முத்தரசுருவாத
ன்சன்னிதானத்துமுன் வினங்கானிதற விசயமுநதியானது யானை
களின் கொம்புகளையும், மான்களின் கெட்புகளையும், எலங்களையும்
வாசனைநிரூந்த மலர்களையும், பிரகாசிக்கின்ற மணிகளையு மிகுதியாக
க்கொண்டுவந்து அதிசயயிருகையிலும் வரிசையாக பொதுக்குடி
ன்றவிடுத்தித்தனையுமவர்களும் கெருப்புப்பொறிகளிற்குயேதனை
க்கிட்டிவந்த பார்த்து இரத்தினங்களின் ஒளியென்று ஆச்சரியப்ப
ட்டு ரொடுபெண்டெண்ணிய சந்தேகத்தை நீக்குவார்கள் எவா
று-மாதோ-அசை (அ)

இந்த கையினில் மணிமுதலான பிஷ்பங்களை ஒதுக்கியதன்
கொண்டது பூமியில்யாவரும் அனைக்காணிக்கைகளைக் கொண்டு
வந்துதுதிக்கின்ற முத்தரசுருவாதன் திருவடிசளுக்கு, கங்காதே
வியான வளிதுகைக்காணிக்கையாதக்கொண்டுவந்து குவித்துவண
ங்கினுனென்றுபுகழும்படி காட்டியது

சங்கரனடியிற்குண்டோதான் நகைக்கிருத்தநேணிக்
கங்கைமான் சதரப்போதிக்கம்மிருந்தருவியல்லும்
பொங்கமாவியயோணப்புண்மலித்திரியுஞ்சிலந்
திக்கன்மும்மாரிதுவுஞ்சித்தியாஞ்சாற்றந்தேயம்

இ-பொ-ணா.

சிவபெருமானுடைய திருமணத்திற்குண்டோதானுடையதாக
விடைதீரும்படி சடாமருடத்தில் இலங்கியகங்கையையழைத்தபோ

காட்டுச்சருக்கம்.

துவைகையானது எப்படிப்பெறுகிவந்ததோ அதிபோல சதூரிகிரிய
ன்சிகரத்திலிருந்துவருகிற அருவியானது அனல்வாதமுக்குறைபாட
ல் விசயநதியில் மிகுந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் அத்தன்மையான
து நீதியோமொத்தமும் மாரிபொழிந்துவருகிற சிறப்பென்றுபூமியின்
கண்ணே யாவருஞ்சொல்லிப்புடிவார்கள்-எ-று (எ)

சிவபெருமாளிடத்தில், கங்கையும், அரவும், மானும், தும்பை
யும், வில்வமும், கொன்றையும், அறும், குளிரும்: இந்தம் இரூப்
பதுபோல சதூரிகிரியிலுமுண்டென்று காட்டியது (குளிர்-குளிர்ச்
சி-மழு) (இந்து-சந்திரன்-காடி).

காட்டங்கடருஞ்சாணைகண்மையேபுரியுமாக்கள்
கூட்டங்கள் முத்துமலைக்குழகடிக்கப்பட்டிடு
கூட்டங்கள்வழங்கிலின்னா வருமெனப்புலற்கோகாக்கக்
கூட்டங்களுமுதோர் நான்குலைந்ததைக்கண்டிலுமால்

(இ-பொ-னா).

இன்னாட்டின்கண்ணே வசிக்கின்றமாந்தர்களின் கூட்டங்க
ளெல்லாம் தருமங்கனையும், வேதமுறைப்படிவேண்டிய கருமங்க
னையுஞ் செய்துகண்டு மிகுதின்ற கண்களையுடையவரும், முத்
துமாலையம்மனுடைய பாதாதவிந்தங்கனையே துதிக்கின்ற வானைய
யுடைய வரும்வணங்குகின்ற கையையுடையவருமாக விருக்கின்
ற பெருமையினால் இவைகளுக்குயாதேனுங் குறைவுசெய்வோ
மாகில் நமக்கேகேதுந்துன்பமவருமென்றஞ்சிவருணபகவானுவ
ன்வாட்டமன்னியிற்காத்து வருகிறதினால் தடாகங்களின் சலங்க
ன்ஒருநாளாகிலுங்குறையக்கண்டவர்களில்லை-எ-று-ஆன்-அனல் (அ)

படுகயந்தினாயினீரும் பரவைபோற்றும்பியார்த்து
முநிகழற்பிடிக்க மீனமொய்களும் விழிக்கத்தாம்பிற்
கடுகிவோவிலக்கி கின்றகருமமுன்னயன் மால்போரிஸ்
கடுகிரி கீயிர்த்தகாலை நாட்டியதுலகின்மாதோ

விட்டிலாபுரத்தல்ப்புராணம்

(இ-பொ-ண).

ஏரியிலுள்ளீரும் நதியிலுள்ள நீருக்கடற்போற்பெருகி அலைகளை
வீசிச்சபித்த மற்படித்ததுபோல, இரண்டுமெதிர்த்துத்தன்மச்சு-
ங்கள் கல்கிப்பார்க்க அதுசமயம் ஏரிநிறைந்தவிட்டென்று செக்கி
ரமாகச் சரப்பலகையால் மடையையடைக்க அப்பலகைக்கதியையுந்
தடாகத்தையும் விலக்கிமத்தியில்லின்று அதுகளின் அகந்தைய
மடக்கிய தன்மைமுன் காணென்னுமாண்மை பேசியமாலுமயனு
ஞ்செய்தபோரில் தேவர்கள் நல்கிக்கழிக்கச் சிலபெருமான் கண்டு
இருபேர்களுக்கும் மதியில் மலையாகவனர்த்துநின்று அவர்களுடைய
அகந்தையைமடக்கிய சரித்திரத்தைப் போல இடையும் விசேஷத்து
ச்சொல்லும்படியுலகின்கண்ணே நடத்தியது எ-று-மாதோ-அ-
ணை (க)

பூரணப்படுகாலோணம் அலயிடமசலமுற்றும்
வாரணத்தினைகளார்த்தவனசங்கடரளமின்று
தாரணித்திருனையோடநே தாரணிகேரிலேவெங்குன்
காரணச்சிவையக் காமர்க்கன்னியரிக்கழுவர்மாதோ

இ-பொ-ண.

நிறைந்த தடாகங்களிலும் கால்வாய்களிலும் நதிகளிலும் வ
யல்களிலும் மற்றுமிடங்களிலுஞ் சிறந்தசங்கினங்களும் சிறைந்த
தாமரைகளுமுத்துக்களையளித்ததுச் சூரியனுக்குச் சமானமாகப்பிர
காசித்து இரவுப்பகலுமிருனையோட்டிக் கொண்டிருப்பதால் அழகு
மிதந்த ஜீனமாதர்கள் உலகத்துக்குக்காரணமாக யிரவில்வருகிற
சந்திரனைப்பார்த்து இவனாடுவென்ன பிரயோசனம் நாயகனில்லாத
காலத்த நம்மைத்துன்பஞ் செய்வதைத்தவிர ஒரு நன்மையுமில்லை
வென்று நினைப்பார்கள் எ-று-மாதோ-அ-ணை (ங)

தங்களுடைய வதனத்துக்கண்ணியில்லாதவனென்றும் தான்க
ருத்துக்கோர்ப்பகைவனென்றும், இரத்தினங்கனல்லவா இருநூயெல்
லாம் விலக்குகிறதென்றும், மதியை மதியார்கள்,

ஆவிகந்தனையே கர்த்தவாழியின் சருடமாரின்
மேவியவரிமுத்தாமென நிராகிராயாய்க்காட்டும்
பாவகிமுடியிலேறும் பழக்குலக்கதவிமீது
தாவியேமதுவைச்சிந்தந்தடத்துளசெட்டைவாண

° (இ-பொ-ரை).

வரிநீர்களைக்கோத்துவருகின்ற நெடிய களையின் மேலெழுந்த நீ
ர்ச்சேம்புகள் சலத்தின்கண் ணேதோன்றுந்தன்மையானது அனே
கமரகதங்களைச் சரிகளாகக்கோத்து வரிசைவரிசையாகத்தொங்க
விட்டதைப்போலச்சிறந்தவினங்கும் முருகக்கடவுளுடைய திருமு
டிமீது பல அபிஷேகத்தோகிம் வினங்கானின்ற பழத்தையுடைய
கதலிக்குலைகளின்மீது தடாகங்களிலுள்ள நீளவாணிகள் தாவியதி
லுள்ள மதுக்களைக்கொட்டி வினையாடும் ஏறு (105)

மயிலின் நடனமாட வரியினங்கீதம்பாடகி
சூயிலினமழைத்துநாடக் குழித்தினாகஞ்சம்போட
மயலவந்திகைகள் கூடமாழனமடைபைத்தேடக்
கயல்விழிமாதாடக்கயமெலாம் புதுமைகாட்டும்

° (இ-பொ-ரை)

மயிலினவகனெல்லாம் தோகையை விரித்து தின்றுடவும், வ
ண்டினங்கள் மதுகையுண்டு தென்னுடுவென்று தீதங்களைப்பாடவு
ம சூயிலினங்கள் இசையோடு கூவிவிரும்பவும் அலையினங்கள் க
ளையிலேமோதித் தாளம்போடவும் உன்மத்தமான கிளியினங்கள்
ஆசையோடுவந்துகடவும் மிகுந்த அன்னங்கள் முட்டையிட்டு அ
டைகாக்கவும் தெண்டையெய்தாத கண்களையுடைய மாதாவந்து
நீராடவும் இவ்விதமான அற்புதங்களே தோன்றுந் தடாகங்கள்
தோறும் (106)

வட்டிகைகமமுமாது மதிமுசத்திலதவன்னப்
பட்டிகை பிணித்தசேர்க்கைப்பாணைவாராடிவாரி

வட்டமுதையுமாரந்த வசனையிற்பாவிமேறு
முட்டியதெனிற்பகுத்த மோனரும்புக்கல்வரோவால்

(இ-பொ-ரை)

கல்ல சாந்துக்களை அணிந்து அணிந்து புரிமளிக்கின்ற மேனி
யையும் மதியைப்போலுள்ள வதனத்தையும் சிந்துரத்திலதமிழ்
கிய செற்றியையும் பொன்னிறமாகிய கச்சணித்து திரண்டெழுந்த
தனங்கையுமுடைய கங்கையர்கள் நானஞ்செய்த தடாகங்களிலும்
வதிகனிலும் வாசனைநிறைந்த பூமியில் யாவருங்கண்டு அதிசயிக்கத்
தேவலோகத்திலுள்ள ஊர்வசி அரம்பை முதலானவர்களுக்கேட்டு
மகிழ்தார்களுக்கென்னில் யானெவ்வாறு பகுத்துச்சொல்வது தவ
முனிவர்களும் விசேஷித்துச்சொல்வதரிது என்று ஆல்-அகை (102)

பங்கயத்தணிலஞ்சப் பார்ப்புகலியிலநானம்
பொக்குழாபிரசமுண்ட புள்ளினமிசைக்கமெல்ல
வங்கயத்தினாதலம்ப வாடுந்தொட்டி மனைநோக்கி
வங்கனா, என்மால் புள்ளிக்கிடலோ பன்னியென்பார்

(இ-பொ-ரை)

நிறைந்த தடாகங்களிலெழுந்த தாயனா மலர்களில் அன்னங்
களின் குஞ்சுகளிருந்து தூங்கவும், வாசனையுடைய மதுக்கையுண்ட
வண்டி வண்டிப் பரையும், திரைகள் மெதுவாக அசையவும், ஆடு
கின்ற பூத்தொட்டிகளைக்கண்ட மாதர்கள் யெங்கள் ஆதிமுர்த்தியா
கிய திருமானாவர் திருப்பாற்கடலிற்கொண்ட புள்ளியை நாம்
காணாவிடிலும் இதுவே சிந்தப்பன்னியென்று புழங்கி மகிழ்வார்
கள் என்று (103)

தடத்தெழுவுகைமாரன் தடக்காம்பொருந்தவண்ணம்
படத்தெழுதியதில்காய்த்த பறம்புயின் முகமூகாய்
படத்தெழுமல்குலியினார் பன்னியணிகெடுவோரும்பொற்
குடத்தெழுந்தீலுமாரன் குவவாத்தறமுங்கண்டால்

பூமியின்மீதுள்ள யாவர்களுள் சிறந்த தருமங்களைச் செய்து வருகிற மேன்மையைப் பெரிய தடாகங்களில் உள்ள சங்கினங்கள் கண்டு தானுந்தருமஞ்செய்யவிரும்பியதைப்போல மன்மதனுனைவன் விசாலமாகிய கரத்தினால் இலட்சணம் பொருந்தும்படி வருவக் களைப் படத்திலே பெழுதிபெழுதித் தேர்ந்து வாய்த்தவருவத்தில் சிறந்த தனங்களையும் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தையும் அரவின் படத் தைப்போலெழுந்த சிதம்பத்தையுமுடைய மன்கையர் விகுபெற்ற பஞ்சவன்னத்துகிலையணிந்த இடைகளிலே னைக்கும் பொற்குடங் களில் சலந்திரட்டும் பேரெதெல்லா முத்துக்களை உள்க்கும் ஏறு ஆல்-அசை (யுக)

மாவுலசேழுமேழு உழங்கிசைமடந்தைவாரும் பூவுளமதுவைவேண்டும் புள்ளினமருந்தவீதல் காவலர்நீட்டி நீட்டி க்காஞ்செவத்தறத்திற்பேர்த்து நாகலர்க்கீழும் பான்மை நவிலலாம புலியின் மாதோ

பெருமை பொருந்திய பதினாறுலோகமும் சிறந்த யானிகா னின்ற லேமகளுரைபாதின்ற அழகிய தாமரைமலர்கள் தன்னிடத் திலிருக்கிற மதுவை விரும்பிய வண்டினங்களுக்கு வரும் போதெ ல்லாம் முகமலர்ந்து கொடுக்கின்ற தன்மையானது பூமியிற சிறந்த அரசு கள் இல்லை யென்றது வந்தவர்களுக்கெல்லாக்கொடுத்துக் கைகள் சிவந்து தருமஞ்செய்யத்துணிந்தவர்களாகி வித்துவான்க ளுக்கு எவ்விதமாக அள்ளியள்ளிக்கொடுக்கிறார்களோ அவ்வன் னும் பூமியிலையாரும் சொல்லும்படி சிறப்பைக்கொடுத்தது என் னுமாதோ அசை (யுக)

மாத்நின்ன்களிகளைந்து வானாமெறியச்செம்பொற் கரத்தினால் மணியைத்துவிக் காந்தையராஞ்சோந் தரத்திருந்தனிலா தெல்லவனுருவனவுமாற்றே. மருத்தமாக்குண்டுசேரு மாத்நமாக்குண்டுசேரும்.

புது

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

(இதன் பொழிப்புரை)

சிறந்த சோலைகளிலுள்ள குரங்கினங்கள் ஆங்குவந்த மாதர்க-
ளின் மேல் மல்ல கணிகளைக்கொய்து எறியவும் இவர்கள் அழகிய-
தடக்கையால் அச்சோலையில் விளங்கிய மணிகளைப்பெடுத்து எறிந்து
விளையாடவும் இத்தன்மையானது ஆகாயத்திலிருந்து அனேகருடர்
களும் மாற்றுயர்ந்த தங்கக் குண்டுகளும் சிவந்த பகலுக்குண்டுகளும்
பலபலவென்று உதிர்வதைப்போலிருந்தது என்று (யிள்)

மணியின் பிரகாசம் ருரிபனைப்போலும், கணியின் பிரகாசம், தங்கக்
குண்டு பகலுக்குண்டுபோலும் காட்டியது

சாரங்கலசமார்க்கொம்மைத் தன்வடுக்குலைகளோடும்
பாரங்கடசித்து மாவம்பரத்தினை சிமிர்ந்தநாரி
சேங்கண்மீதசைத்த கிண்புணல்வெயிலுக்கந்த
காரங்கலையோவஞ்சிக் கரியவன்றித்தநோவால்

(இ-பொ-ரை)

ஆசைமையுடைய பாற்குடங்களென்னும் சிறைந்த தனக்கனை
மாதர்கள் தாங்கியதைப்போல குளிரந்த தீனர்கொண்ட அனே-
கக் குலைகளைத்தாங்கி மிகுந்த பெருமையையுடைய ஆகாயத்தை
யனாவும்படி வளர்ந்து இலங்கானின்ற தெங்குகளின் மேற்கூட்ட
மாக வந்து தங்கிய மேகங்களானது ருரிபவெப்ப மேலேபடா
மல் மேகக்குடையாக வந்ததோ அல்லது நம்முடைய லோகத்தை
யுத்தாவும்படி வளருயிர்த்த தெங்குகளென்று தனக்கு வாகனமாகிய
மேகங்களைக்கொண்டு தேயேந்திரன் தடுத்தானெவின் ததிரையிங்
கும்படி சிறந்தது என்று ஆம்-அரை (யிள்)

கணிகமோவென்னவெலாக் கணிகளின் பழைச்சோலை
மணியணிபரத்தக்கம்பு மனமிருவனமாய்நாட்டி
மணிகளையழுத்திவாய்த்து மரகதத்தக்கடாற்செய்த
பணிகளோடும் மெண்ணிற் புதரலாமாடமன்னு

சிலந்தி திரண்டெழுந்த கரும்புச்சோலை யின் கிறப்பு தூறு
கோடியோ அல்லது மேலோவென்று எண்ணுத்தடங்காமல் வரிசை
வரிசைகளாகப் பவனகால்களை காட்டி மணி நேயமுத்தி மேலே
அழகிய மரகதத்தகடுகளைப்பாப்பிச் செவ்வையாச்செய்த ஒரு
வீசித்திரமண்டப்போவென்று சொல்லும்படி இலங்கியது ஒருவாறு
க்ஷரத்த துண்களைக் கணக்கிட்டால் இன்ன மண்டபத்திற்குச் ச
மானமாகுமென்று சொல்லலாம் 6-நு-மண்ணே-அசை (10)

செங்கரும்பானதல், பவனக்கால்களாகவும் கணுக்கடோறு முத
துப்பிரகாசித்தக் கொண்டுருப்பதால் மணிகன் அழுத்தியதென
வும், தழுவன் மிகுந்த பச்சைநிறமாய் அடங்கிதுப்பதினால் மரக
தத்தகடு பாப்பியதெனவும் காட்டி உது

புனத்தினாயொலியுமாகப் புயலொலியொலியுமரி
யினத்தினல் லொலியுமேழி யெடுத்தவொலியுங்கோக்கன்
கனத்தழுமொலியுபூயிக் காவலொலியுங்கு
மனத்தாகொலியுஞ்செய்கன் வாழ்கவாழ்கெனவுமாதோ

(இ-பொ-ணா)

விசயத்தியல் எழுதினீற அலைகளின் சப்தமும், ஆகாயத்தில்
விளங்கிய மேகங்களிலெழும் இடிகளின் சப்தமும், தடாகங்கள்
வயல்களிலுள்ளசங்கினங்கள் முழங்குகின்றசப்தமும், கலப்பையை
யெடுத்த வழிப்போகிற ஆடவர்களுடைய சப்தமும், எருதுகள்
கூட்டங் கூட்டமாய் உழுதிற வதியின் சப்தமும், வயல்களுக்குத்
தலைவர்கள் விவிகொண்டிருக்கிற சப்தமும், இன்னு மங்கு கூடு
கின்ற கல்ல மனதையுடையவர்கள் சப்தமும், வயல்களெல்லாஞ்
செழிப்பாக விளைந்து மேலுமேலும் வாழ்கவென்று சோபனம் பா
டியதுபோலச் சிறத்தது வறு-மாதோ-அசை (உடு)

வகையினமழியின்னு மணிகளுமழியமன்டு
முளரிகளழியச்செங்கு முதமலாமழியநாரித்

துவரும்மழியநீல துணர்களுமழியமாபூத்
தனிநினமழியநீனத் தடிதனிற்சாறுசெல்லும்

வெண்மையாகிய சந்தினங்களுடைபடவும், பிரகாசிக்கின்ற
மூத்தகன் சிதறவும், செருங்கிய தாமனாகன் எழிபட்டவும், சிவந்த
ஆம்பலுமலர்களுத் கயங்கவும், வாசனையுடைய துளசிகன் தாழவும்,
நீலோற்பல மலர்கன் கெடவும், மற்றும் பூக்களையுடைய தனிநினன்
கனெல்லாஞ் சாயவும், செடியவயல்கள்தோறும் கொழுமையுடைய
கலப்பைகள் செல்லும்படி உழுதார்கன் எ-று (உக)

கனினைக்குழையமுழ்குத் குளிநினக்குழையநீளு
மீனினைக்குழையத்தேக்கு வேழமுங்குழையக்கூர்ம
மீனினைக்குழையநீல மிஞ்றினைக்குழையச்சால்சு
டானினைக்குழையவேகத் தானமின்சால்சுடோறும்

கத்தைகள் கயங்கவும், நீரில் மூழ்குகின்ற கண்டிகள் கயங்கவு
ம், செடியமச்சங்கள் கயங்கவும், தீத்திப்பையுடைய கருப்புடன்
அழியவும், ஆமையென்னு மேலாகியட்டங்கள் வாடவும், மதுக்
கையின்கு ருசிகண்டவண்டி னங்கள் வாடவும், சால்சல்வனையும்படி
படித்தார்கன் நீர்ச்சால்சுடோறு மணிகன் பிரகாசித்தது எ-று (உஉ)

மறைவுரிப்பெருமானேந்த வாச்செருக்காலீரோழு
தரையுமானியாளுக்கெருத் தாருகனிகலைவென்ற
பனாமகன்முடியிற்றேவர பசையலர்சொரிந்தவண்ணம்
விரைகனாவாகிரி வீசினர்பணையின்மிக்கிர்

(இ-பொ-ணா)

மறைவுரியைத்தரித்த சிவபெருமான் கொடுத்த வரத்தின்மிகு
தியால் பதினாலோகங்கனையும் ஆண்டவருகிற சிங்கமென்று யாவர்
களுக்கும் பெயர்படைத்த தாருகாஞ்ஞுடைய போனா வென்று
தேவர்களுக்கரசுகூறிய தேவேந்திரனுடைய துன்பங்கனையுந்தீர்த்
தருளிய பாவதாதேவியின் குமாரனாகிய முருகக்கடவுள் திருமுடி

மேல் தேவர்களுக்கெல்லாம் வாசனையிருந்த மலர்களை விருப்பமாகச் சொரிந்த பெய்காறு துதித்தார்களேர் அதுபோல் பெருமையை யுடையவர்கள் வயல்களிலே திரட்சியுள்ள நெல்லுக்களை உள்ளி விணைத்தார்கள் என்று (உரு)

திருமகளுறையும் பாரத தியங்கதிமாக்கள் செய்யுந் தருமமும் பொறையுமெய்யுந் தருமொழுபுசைகண்ணுந் கருமமுக்கீரவந்த கார்ப்பயிரிதுவேயென்ன மருவகணிகளிலந்தவலிவொடுமுனைத்தெழுந்த

(இ-பொ-ரை)

மகாலட்சுமியானவள் தங்கிலளராளின் பிந்தநாட்டினைக் கண் வசிக்கின்ற மார்தர்கள் அன்போடுஞ்செய்தொருகின்ற தருமத்தையும், பொறுமைமையையும், உண்மையையும், நன்மையான காரியங்களுையே தருகின்ற சிவபூசையையும், எடுத்துப்பேசுகிற தற்காக வந்தகாலப்பா யர்களோடுவென்று புகழும்படி மணமிருந்தவயல்களிலே அழகாகமு னைத்தெழுந்ததுகல (உரு)

வயலெழுங்கடிகளோடு வருங்களைகளைக்களையும் கயலெழுவிழியார்துண்டங் காங்களங்கியிருக்கி அயலெழுங்கமலத்தார்க ளாகமும்வெண்கவாங்கு செயலெழுப்பொழியாற்குமுஞ் சிந்தொலியடங்குமாதோ

(இ-பொ-ரை)

வயல்களிலே முனைத்தெழுந்த பயர்களோடெழுந்த களைப்புல் லுகளை யெடுக்கின்ற கெண்டைமற்செயம்போலுங் கண்களையுடைய மாதர்கள் முகத்தையும் கைகளையும் பாதுகளையும் பக்கத்திலெழுந் த தாமனாகக் கண்டு வெட்கமடைந்தது. இவர்கள் களையெடுக்கிற சப்தங்கள் பூமியைச்சூழ்ந்த கடலின் சப்தங்களை யுடக்கியது என்று மாநேரம் அணை (உரு)

வி.அ

கிட்டி லாபுர்த்தலப்புராணம்

முகம், கண், கை, நாசம், என்ற செந்தாமரை மூலர்களுக்கு உயல்
களிலெழுந்த தாமரைமலர் களினையில்கூடதினால் வெட்கமடைந்
ததெனக் காட்டியது

காஞ்செங்கனையிற்றுவ நன்மணிகளையிற்றுவப்
பாருதேன்பணையிற்றுவப் பரிமளத்தமுதமேவி
வேகமாய்வரியிற்றுவ வேண்டும்விசும்பிற்றுவ
வேகனைவனமைகாட்டி விசைந்தபங்குழகன்மன்னோ

(இ-பொ-ரை)

குரங்குகளானது சிவந்தகரும்புச்சோலையிற்றுவ வினையாடவும், அக்
கரும்புக் கணுக்கள் பமரெனவெடித்து அதிலுள்ள முத்தக்கன் மா,
பலா, பதவிச்சோலைகளிற் றெந்த களிகளிலே மோதவும் அக்கனி
களிலுள்ள மதுக்கன்செங்கிற் கால்வாயாகவோடி வயல்களிற் பெருக
வும் அந்த மதுவின் வாசனையாகிப் தித்திப்பு நெற்களிலே நிறையவு
ம் அக்கடிகள் ஆகாயத்தை எட்டிப்பிடிக்கும்படிவிரையும் இவ்வித
மாக அழகிய செழிப்பைபற்றிப் பயிர்களைல்லாம் விசைந்தது என்று
மன்னோ-அசை (உசு)

கொடியிடைச்சதியாற் காணகுணைகள் வேறுபுக்காப்
படியிடை கோக்குங்கோடிப்பாவையர் மணத்தினுணம்
வடிவுமுத்தனப்பிராட்டி மணவானிகலிற்றன்பொன்
னடிவிரற்காணுமாறமழுகளிகளுக்கவிழ்த

(இ-பொ-ரை).

தண்ணிய கொடியைப்போலுமிடையையுடைய பதிவிரதை
களுக்கு வாய்த்த வாய்போலும் கண்கள் பூரியைப்பார்க்கும்படி
முகங்கவிழ்வதேயன்றி எதிர் கோக்க மனத்தணியாது அது போ
லும் புதுமையாகத்திருமணஞ்செய்து பெண்கள் காணி முகங்கவி
ழ்வதைப்போலும் அழகைப்புகடைத்த பார்வதாதேவியானவன் மு
ம்முலைப்பிராட்டியாக வந்தவதரித்தத்திக்குவியஞ் செய்யும்போது

சிவபெருமானுடைய யுத்தத்தில் ஒருதன்மைறப்பக்கமாய் மாணிக்க
விழந்தைப்போலும் செற்கதிர்களானது திரட்சிவாக விரைந்து ப
ழுத்துக்கவிழ்ந்தது எ-று (உஎ)

குயமதைவெடுப்பர் மன்னர் கூடியே கனிப்பர்சொல்லை
வயமெனத்தணிப்பர் நீட்டாணிணிற்பிணிப்பர் கம்மேற்
கயமொடும் பொறுப்பர் சாலக்கனத்திரிற் குவிப்பர் பாடி
வயவெருதடிப்பர்சாலிவாரிவை கழிப்பர் மன்னே

(இ-பொ-ரை).

மன்னர்கள் கூடிக்கூர்மைதங்கிய அரிவாளைக்கையிலெடுப்பார்
கள் வயல்களின் வளமையைக்கண்டுபெரி மெழுவார்கள் செற்கதிர்
களைவறுப்பார்கள் நீளமாயி கயிற்றில் அள்ளிவைத்துக்கட்டுவா
ர்கள் மேன்மையோடுதலைதாங்கும்படி சுமப்பார்கள் விரிவாகிய
களத்தினிற் கொண்டுவந்து குவிப்பார்கள் இனிமையுள்ள தெம்மா
ங்குனைப்பாடிக்கொண்டே ஒருதுனை மிதிக்கிவிட்டு அடிப்பார்க
ள் பின்பு வைக்கோலைக்கழித்தவிட்டு செற்கையன்கூப்படியிற்
கட்டுவார்கள் எ-று-மன்னே-அவை (உ-அ)

வசமுளசகழற்கூட்டி வானிளஞ்சேக்கல்பூட்டித்
திசைசுளுமதிரவோட்டிச் செப்பமுநீங்கிவிட்டி
னும்தமிழின்னிவங்குந்தோட்டி யுட்புகுந்த கன்றமேட்டி
யசமுளவறையிற் பூட்டியனைவருமேதைகொண்வார்

(இ-பொ-ரை).

தங்கள் கைவசமிருக்கிற வண்டிகளைக்கொண்டுவந்து செல்லு
ட்டைகளை யேற்றி அமுதம்போலும் வல்லிபமுடைய ஒருதுக்கை
பூட்டி திக்குகெல்லாவர்கடகடவென்றதிரும்படி வரிசையாக வ
ண்டிகளை யோட்டிக்கொண்டு அழுவிய வீதிகெல்லாவர்கடத்த வந்
து தருதியாக விளங்கானின்ற கீட்டுவாயலினுள்ளே கொண்டுவோ

உயி

சித்தி. லாபுரத்தலப்புராணம்

யுழந்துவருடத்து நெற்களையுந்தருகின்ற முதன்மையாகிய களஞ்சி
யத்திற் கொட்டி அறையைப்பூட்டி ஆனந்தமாக யாவருமேன்மைய
டைவார்கள் ஏறு (உக)

இரவலாயந்தோரான் றோரிறையடி பரவுஞ்சேடர்
வரவெனிரோக்கித்தீயமாவுண வளித்துக்கூடூந்
தரவளி மலிந்துநீட்டி த்தமனாயுமருவியெல்லு
யிரவினிதருந்தி நானுமெக்களித்திருப்பர் மாதோ

(இ-பொ-ரை).

யாசகர்களும் நாவலர்களும் பெரியோர்களும் சிவபெருமானைப்
பூசிக்குமெய்யநாயர்களும் யெப்போது வருவார்களென்றெதிர்பா
த்துக்கொண்டு நுந்து உந்தவர்களை யெல்லாமுபசாரமாகவழைத்து
வந்து அறுசுவையோடுமினிதாகிய போசனங்களை யளித்து வேண்டிய
திரவியங்களையுமனதன் போடுகொடுத்து தன்னுடைய பந்துக்களை
யும் விரும்பியவழைத்துப் பசுவிரவியினிதாகிய வுணவைத் தாங்களு
ம் புசித்து சான்றோறுமிருந்த மகிழ்ச்சி யடைந்திருப்பார்கள் ஏறு-
மாதோரை (ருய)

வாரிமாரியைவிரும்ப மாரிபூழியை விரும்பப்
பாரியேனைவிரும்பப் பயிர்கள் சீனையும் விரும்பச்
சீரினையனைவிரும்பச் செல்விமாதரை விரும்ப
நாரியர் விரும்ப நண்பர் நம்பனை விரும்பிவாழ்வார்

(இ-பொ-ரை)

கடலானது சலத்தைக்கொடுத்து மேகங்கள் மேலாசைகொள்
ள மேகங்களானது மழையைக்கொடுத்துப் பூமியின் மேலாசைகொ
ள்ள பூமியானது இடத்தைக்கொடுத்துப் பயிர்களின் பெரிளாசை
கொள்ள பயிர்களானது திரவியங்களைக்கொடுத்து சீரினமேலாசை
கொள்ள சோனது மகிழ்ச்சியைக்கொடுத்து இலட்சுமியின் மேலா

சைகொள்ள இவ்வுசுமியானவன் கிருடைவைக்கொடுத்து மாதர்கள்
மேலாசைகொள்ள மாதர்களைல்லாஞ்சுததைக்கொடுத்திடுகணவர்
மேலாசைகொள்ள கணவர்களைல்லாம் வந்தவுத்தைக்கொடுத்துச்
சிவபெருமானுடைய திருவடி மேலாசை கொண்டு வாழ்வார்கள்
எ-று. (கஉ)

வெண்புரியவல்கன் காட்டும் விளைவுபாவணங்கள் காட்டும்
வண்மருச்சுனைகள் காட்டும் வரும்புக்காவுகாட்டும்
பெண்ணிற மழைநீர் காட்டும் பீடாங்கதிகள் காட்டும்
விண்ணுளயாவுக்காட்டும் விட்டாலபுரண மூட்டில்

(இ-பொ-ரை).

விட்டிலாபுரமென்று பெயர்ப்படைத்த நல்ல காட்டில் வெண்
மையான சங்கினங்கள் வயல்களைக்காட்டும் விளைவுகளைக்கடைவீதி
கள் காட்டும் ஐதளிந்த வான்களை தடாகங்களைக்காட்டும் பெருநி
வருகின்ற மதுக்கள் சோலைகளைக்காட்டும் பொழுகின்ற மழைகள்
பெண்கள் கற்பு நிலைமையைக்காட்டும் கதிகள் ஆலயங்களைக்காட்
டும் இசைநுந்தேவலோகத்திலுள்ள அற்புதங்களை வெல்லும் இவ்வு
காட்டும் எ-று. (கஉ)

வயல்களிலே சங்கினங்கள் முழங்குவதினாலும் கடை வீதிக
ளிலே பலதானியங்களைமலை போற் குவிப்பதினாற் சிந்தக்கழி
த்துக்கிடக்கிற செழிப்பினாலும் தடாகங்களிலே பரிமளங்களைமிகுந்
து அணிவின்ற மாதர்கள் நான்தோறும் நானஞ் செய்து வருகின்ற
தினாலும் சோலைகளிலே மா பலா கதலிகளின் கணிகளிலுள்ள மது
க்கள் சிந்திப்பெருகியோடுகிறதினாலும் கற்புடைய பெண்களின்
தருமத்தினால் மாதமும்மாரிபொழிவதாலும் ஆலயத்தின் வருதியால்
அன்பர்கள் கூட்டஞ்சிறந்திருப்பதனாலும் காட்டியது.

வம்பிடுங்களபமாரமணிவடம் புனைந்துமேலும்
வம்பிடுந்தனத்தாரமைக்குவனைக்கொடுப்பதுவர் மேலும்

மம்பிமேனங்கண்மகட்டழிவுமிறுவினோரில்
லும் பருண்டதை விப்பாருவமையாருகாக்க வல்லார்

இ-பொ-ரை,

வாசனையைத்தருகின்ற களபங்களையும் விலையுயர்ந்த பொன்னு
பாணங்களையும் முத்தமாலைகளையும் அணிந்து பின்னும் வன்னப்ப
ட்டு இரவிகளையையும் பெற்றுப்பொற்குடம்போலும் பிரகாசிக்கின்
ற தனத்தையுடைய மாதரின் அஞ்சனத்தீட்டிய கண்ணம்புபாய்ந்த
அதனால் மயங்கிய ஆடவர்கள் பேரிலே மேலுமேலு மலரம்புகளை
விநிற மம்மதனுக்குக்குறைந்த அழகுடையவர்களின் னுட்டிவி
க்லை அவனுக்கு மேலான அழகைப்பெற்றவர்களுண்டு கண்டவர்
கள் ஆச்சரியப்படுவார்களேயன்றி உவமைபெடுத்துச்சொல்லுவார்களில்லை. எ-று

(௩௩)

ஆரணப்பொருள்கள்யாவு மாய்ந்தவாடிக்கெல்லாம்
காரணப்பொருளாயோங்குந் கலைக்குறமுனிவனனாட்
பூரணப்பொருள்களார்ந்த புணரியம்மெடுத்தகைமான்
வாரணப்பொருள்கள்யாவும் வழுதற்புயின்ற சேலர்

(இ-பொ-ரை)

பலவேதப்பொருள்களும் பல சாஸ்திர முதலான யாவுந்
தெரிந்தபெரியோர்களுக்கும், தவமுனிவர்கள் முதலான யாவர்
களுக்குந் காரண கத்தாவாக விவங்கானின்ற கலைவல்லோனாகிய
அகத்திஸ்பரன் ஆகியிலே நிறைந்த திரவியங்களை மிகுதியாகக்
கொண்ட சமுத்திரத்தினிளையெல்லா முள்ளன்கையிலடக்கியதி
போல இன்னுட்டிவன்னவர்கள் தன்னையினாக் காக்கக்கூடிய
கல்விப்பொருள்கள்யாவும் பிழையறக்கற்ற மற்றுணத்தையுடைய
வர்கள். எ-று.

(௩௪)

கண்கையுமறுகுத்தும்பைக்கலைமதியாகக் கொன்ற
தங்கியவேணிதானத்தாங்கியவன்புனன்குந்
தங்கமுடையுந்தாக்கிச்சொல்லுவதெக்குஞ்சொல்லா
நிற்குநருது சொல்லுமியம்புவனனையோளி

ககரச்சருக்கம்.

நக

டைய அயிராவதமும் கம்முடைய பேரில் யுத்தத்துக்குவருகிறதோ
வென்றெண்ணி கடுகி வணங்கும் ஏறு (மஉ).

மும்மதங்களாவன.

கடம்—கடாம்—தானம்.

ஐத்துகதிகளாவன.

மல்லகதி—மபூரகதி—வியாக்கிரகீதி—வானரகதி—விடபகதி

வேறு.

சங்காடிக்குமுறுமிருசலராசிப்பொருளுமணித்தாவத்தோடுங்
கொங்காடிப்பெருகுமணக்குன்றளித்தபொருளுக்கொடுத்தவன்

தெங்காடிக்கனிகளுமுதிருகாட்டுத்திரவியுமுஞ்செழித்திலக்கு
மங்காடிமீதுகொளுமாக்கனொலியரிசொலியையடசுமாதோ

இ-பொ-ணா

சங்கினங்கள் உலாவிச்சுப்திக்காசின்ற பெரிய சமுத்திரத்திலு
ள்ள பொருள்களும், அழகிய காட்டிலுள்ள பொருள்களும், தேன்க
ளானது பொங்கிப்பெருகியோடி வாசங்கமுருகின்ற மலைகளிலுள்
பொருள்களும் நகரத்தின்கண் சிறந்த பொருள்களும், தெங்குக்
ளது அசைத்து கனிகளுதிருகின்ற காட்டிலுள்ள பொருள்களுவது
மலிந்து விளங்காநின்ற ஆவண வீதிகளில் நெருங்கி வியாபி
கொள்ளுகிறவர்களின் சப்தமானது சமுத்திரத்திலெழுந்தார்
களின் சப்தங்கனையடக்கும் ஏறு-மாதோ-அசை ரால் கும்

திரவியம் ஐந்தாவது.

மலைபடுதிரவியம்—பிளகு-கோட்டம்-அகில்-தக்கோலம்-நதமலிமாநகர
காடுபடுதிரவியம்—இருல்-தேன்-அரக்கு-மயிற்பீலி-நாய் குயாவரும்
வின் நாயு

காடுபடுதிரவியம்—செந்நொய்-சிறுபாறு-கரும்பு-வாழை-செவ்வின்னீர்
காடுபடுதிரவியம்—அ. தன்-பித்தன்-மத்தி-யானை-கன்னாழை
காடுபடுதிரவியம்—உப்பு-முத்து-பவனம்-சங்கு-ஒக்கோலை

0

வேறு.

சேடுமாதிரியீதுளவருவிகள்தீர்போ
லாடுமாதுகெற்கொடியரி-னாயினி
வாடுமாதுவர்வருவீர்தரும்புரியீதுவென்
ருடுமார்மணிமேடைகன்மேற்கொடியனந்தம்

இ-பொ-ரை

1. அழகியமலைவீண் கண்ணெழுந்த அருவியைப்போலவிளங்கியாடு
கின்ற விருதுக்கொடியையுடைய தேர்களும் திரவியமில்லாத
மெலிந்து அலைகின்ற தரித்திரர்களே உங்கள் மனமானது திருப்பிய
டைவக்கொடுக்கக்கூடிய கதாபிதவேயன் றி வேழிங்கலை ஆகையா
விற்கு வாருங் கொன்று அழைப்பதைப்போல அழகிய மணிகளை
யருந்தியமேட்டையில் இலங்கியகொடுக்கவொன்றாம் ஆறம எ-று (யச)

கண்ணலபுயங்காம்பிடம் புரிமெடுக்கமுது
கண்ணெல்லோசைக்கணயம்பெறவளித்தப்பண்ணேர்
கண்ணுமாமணித்தோரணமணியணிவினங்கும்
அகர்ணமாடுவென்கொண்கணமருவ
கொடி

போல இ-பொ-ரை

கல்விபுரும்பு-அழகியதாமரை-மூங்கில்-சங்கு-கொடியகமுது-செந்நெ
வர்களே இவைகளைநீளாம் கன்மையைப்பெற்றுக்கொள்ள அளித்
கண்கையுமுதுக்குச்சுமாமாதுப்பிரகாசிக்கின்ற மிகுந்த முத்துக்களி
தங்கியவேல்பு தோரணங்கள் வெகு சித்திரிப்போடு வாய்த்த பெரிய
தங்கமுதலையாவரும் வீரும்பும்படி வரிசை வரிசையாக விளங்
கிக்குளருது (யச)

முத்துப்பிறங்குமிடம் இருபது—அதாவது--மதி-மேகம்-சங்கு
சிப்பி-மீன்-நந்த-முதலை-உடுப்பு-தாமரை-வாழை-கருகு-கரும்பு-செ
நெல்-மூங்கில்-யானைக்கொம்பு-பன்றிக்கொம்பு-பசுவின் பல்-நாகம்
கொக்கு-நங்கைகடிகழுத்த.

நாடகந்தருந்திரஸ்முலைகளியவெல்லையமாய்ச்
சூடகம்பணிசூழவீதோகையம்மணியின்
மாடமேனிலைவதனமுகியெனவலித்து
மூடமாமுதின்மோகமோடென்கணமுலவும்

(இ-பொ-ரை)

யாவரும் விருப்பம்படியான வாசனையைத்தருகின்ற திரண்ட
தனபாங்கனானது விம்மி நெருங்கிவளரவும் நாத்தோறுமெழ்த்து
புதுமைவானவையல்களையும் ஆயாணங்கையுமணிந்துவினங்காடின்ற
மாதர்கன் மணிகளானது பிரகாசிக்கின்ற மேல்வீடுகளில் நின்ற
உலாவவும் அவர்களது வதனத்தைப்பூரணசந்திரனென்றி லினைத்து
மேகங்களும் ஆனையோடுவந்த எங்குஞ்சிறந்த உலாவும்எ-று (யசு)

வாருறைத்தனமாதர் மின்மாடமேன்மண்டிக்
காருறைக்குழற்கூட்டியவகிற்புகைகமழ்த்து
நீருறைப்பயலென விரித்தடர்ந்ததிமிரி
மேருறைச்சிவிகளுநடித்திடெத்தழைவிரித்தால்

(இ-பொ-ரை)

வத
டே

சர் கும்

அழகியசச்சணிர்த்தனங்கையுடைய நங்கைகயர்கள் ஒளிசிற
வீடுகளின்மேல்செருங்கிக்கருமைதங்கிய நெடியகடந்தர்
ஊட்டுகின்ற அகற்புகைகளானது பரிமளித்து நீர்த்தங்கி
தைப்போல அடர்ந்தபாவி யெழுநின்ற அநிசயத்தைத் தமளிராக
கண்ணிலங்காடின்ற மயிலினங்கள் மேகமெனக்கருப் புவாவரும்
தோகைகளைவிரித்து ஆனந்தமாய்திரும் எ-று-ஆன்-அ பின் நாயு

நாகமுட்டி மாமா ளினை யிலங்கிய மணிவா
லேகமுட்டியின் னிரவியுமணியிழைத்திடுசா
லேகமுட்டியவ்வழிவிடுத்திசெலுமிருளி
யாகமுட்டிவாளுகவேகுடக்கடல்டையும்

(இ-பொ-ணா)

மேன்மையான மாளிகைகளெல்லாமிருந்து ஆகாயத்தையளா
விநின்றிலங்குவதனால் குரியனானவன் செல்லுகிறதற்குத்தடைப்ப
ட்டு மணிகளானது அழுத்தியிழைத்த சாளரவாயலின் கண்மென்ன
நெருங்கி அக்பதவைத்திறக்குஞ்சமயங்கண்டு புருந்துமனதிவேலெ
ட்கமடைந்து ஒளியானது குறைந்து மேற்குச்சமுத்திரத்திற்போய
டைவான் எ-று (௨௮)

பேறு

மாரதோரணங்கள் வாய்த்தபொன்வாயின் மாளிகைகேர்புளகோ
விற
கிராமாமணிகளிழைத்த நற்பணியுந்தேசிருகாலுவம்பரமும்
கோவானூறிப்பாழியாயமைந்தபான்மையாலிந்திரனுறைதன் [வால்
கோமேமுன்னென்றெண்ணியவகமுநாணிஞனெனச்சிறந்தன
அக]

கொ

போல

(இ-பொ-ணா)

கல்விப்ரதோரணங்களானது பொருந்தி அழகுசிறந்தவாயலையுடை
வர்கள். இவைகளின் சிறப்பும் நீளமாயுள்ளகோவிலின் முகப்பில் செ
கங்கையும் அழுத்தி கல்வடிவணிகளாகச்செய்து நாலுதிக்கும்பிரகா
தங்கியவேகோரமாய் ஆகாயத்தையளாவிப் பெருமையாக எழுந்த
தங்கமுடை தன்மையும் தன்னுடைய நகரத்தையே மேலென்று
நிக்குளருறு சிந்திரன் கண்டு மனதில் வெட்கமடைந்தானென்று
சொல்லும்படி சிறந்தது எ-று-ஆல்-அசை (௨௯)

வேறு.

சிலையெழுந்தவுருமடவார்செழுங்கமலச்சழவ்வினசேர்திருச்சிலம்பு
மலையெழுந்ததனமுனமேபாரமணியாரமுஞ்சவ்வாதுமாயின்
கலையெழுந்தவிடைசிறிதும்பொறுக்காதோயத்திரியென்கலகலென்
தலையெழுந்தமருமலரீத்தேனருந்தனிகளஞ்செயெழுந்தடங்கனோக்கி

இ-பொ-கா.

மலையெனத்திரண்டெழுந்த தனங்களானது முன்னமேபாரம்
அதில்முத்தாரங்களின்சுமையும் சவ்வாதுச் சுமையுங்கடவர்க்கா
நன்மை மயாயிருக்கின்றதே, பிரகாசம்பெருந்திய சேலையையணிந்
த துண்ணிய இடையோ சிறிதும் பொறுக்காது(மெதுவாகநடப்பா
யென்று சொல்வதைப்போல) அழகிய சிலையே உயிர்பெற்றெழுந்த
தென்று புசுழாநின்ற உருவத்தையுடைய மாதர்கள் தாமரை மலர்ப்
பாதங்களில் அணிந்த சிலம்புகளானது கலகலவெனச்சுப்திக்கவும்
தலையிலே ருடிய வாசனை யிருந்த பூவிலுள்ள மதுக்களைப் புசிப்பதம்
காக வந்திருந்த வண்டிகளானது அச்செய்தியையறிந்திருந்நாறு ந
மதமேற்பழிவந்தாலும் வருமென்று அஞ்சித் தடாகத்திற்குச் சென்
றதுகள் ஏறு. (உய்)

வேறு.

வம்பிடும்பதமத்திடைவெழும்போதுமதுகிறந்தம்முகமரைத்
தும்பியுள்ளுவந்தசூகமொடும்பருகித்தணியிலாவேட்கைகொள்வது
லம்பிடுங்கண்ணிரிளமதிவதனமலருமோனா தொறுங்கொழுநர்
வம்பிடுந்தனங்கன்னொழுங்ககேபுல்லிமர்விதமுதருந்தவரால்

(இ-பொ-கா)

வாசனையைத்தாநின்றதாமரையின்கண்ணெழுந்தமழிமாநகர்
இனிதான் மதுக்களானது பெருங்கி அப்புன்புங்கன் றுவாவரும்
வின் நாயு

நீசு

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

மலரும்போதெல்லாம் வண்டுகளானது மனங்களித்துச் சுகமாக வந்துசேர்ந்து அம்மதுக்களையுண்டு மேலுமேலும் ஒப்பற்ற ஆசை கொள்வதைப்போல், அம்புபோலும் கண்களையுடைய மாதர்களினது குளிர்ந்த சந்திரனாகக்கொப்பான முகமானது மலரும்போதெல்லாம் அழகிய காயகர் அன்போடு கச்சணிந்த தனங்களைத்தன் மார்பில் அழுத்தப்பூல்வி பவனம்போன்ற இடழிங் அமுதத்தையுண்டு மகிழ்வார்கள் ஏ-று-ஆல்-அசை.

(உ-க)

வேறு.

சந்தனங்களைத்தாங்கியதலைவியர்தலைவர் கந்தமாமலரணையினைச்சகலவியிற்களிக்கச் சிந்துவீரமுந்தணர்வனச்சகந்தமுந்தேடி வந்துமாமணிச்சாண்டவழிதருமவசந்தம்

(இ-பொ-ணா).

அழகிய தனபுராங்களைத் தாங்கிய மாதர்களும் ஆடவர்களும் வாசனை மிகுந்த மலர்களைச்சொரிந்து மெல்லிய பஞ்சணையின்கண்ணிருந்து கலவிகன்செய்து ஆனந்தமடையும்படி தென்றற்காற்றானது சமுத்திரத்தின் குளிர்ச்சியையும், பூஞ்சோலைகளில் சுகந்த வாசனைகளையும் சம்பாதித்துவந்து மணிகளின் ஒளிவீசுகின்ற சாண்டவாயலின் வழியாகக் கொடுக்கும் ஏ-று

(உ-உ)

வேறு.

சேலமனந்தவரியினையாடனைமணந்துமருவியெலாந்தாங்குமையித் சேலமனத்தின்னகரிலுறைந்தருளருமைமாவியயார்த்தும்பாராய்ந்து [த் கல் மனந்துவிண்ணிழந்திங்கெழுந்தமர்ந்தாதபஞ்சிறந்த சையுமேத்த வர்க்குமையானதிது வேதலமென் றிமையவருந்தாழ்வார்மன்னே

கன்கை

(இ-பொ-ணா).

தங்கிய

தங்கியே ஓடியாக அனந்த மூலம்சாராயன் மூர்த்தியின் தங் ரிங்குளருது

கையாகிய பார்வதாதேவியைத்திரும்புஞ்செய்து மருவியெழ்ந்து யாவையும்புர்த்தவாரின்ற சிவபெருமானாவர் இந்த விடிகவா புரமென்னுந் தலத்தை மதித்து இன்னகாத்திலுறைந்து கிருபைபுரி கின்ற அருமையைத்தெரிந்து சிவபெருமான் ஓதகிய. இடத்தில் கா ழும் போய்ச்சிறுப்பையடைவோமென்று கயிலாடமானது அவ்விடத் தைவிட்டுக்கடந்து ஆகாயத்தையெழிந்து இக்குவந்து அமர்ந்து பிரகாசித்துச் சகமுழுதுத் துதிக்கும்படி இந்தத்தலமானது பெரு மையடைத்ததோவென்றும் இதுவே மேலானதலமென்றும் தேவன் என்னெல்லாம் வணங்குவார்கள் எ-று-மன்னோ-அகை. (௨௬)

வேறு.

இந்தமாயுரிக்கடவுளின்மகத்துவமியம்ப
னந்தனாயிரகானமக்கில்லையேவலில
அந்தகன்வரவஞ்சுவர்என்னில்வலியார்ந்த
வெந்தவண்டரும்வருவதுண்டோவிற்குவெதிர்த்தால்

(இ-பொ-னா).

இந்தாகரின் கண்ணெழுந்தருளிய முத்தாசுருவப்பெருமானது விநோதத்தை விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டுமானால் ஆதிசேட்னுத் துக்கிடைத்த ஆயிரம்நாவுநமக்கில்லை ஆனகாவால் அவனெயெடுத்தக் கூறுவான் இதுவன்றி இப்பெருமானது கிருபையால் இன்னகாத் திற்கு மன்னும் வருவதற்கு அஞ்சுவாஎன்னில் வலியையுடைய யெந்தச் சத்திராதினரு மனந்தணிந்து பெயிர்த்து வருவதுண்டே எ-று-ஆல்-அகை. (௨௭)

வேறு.

பெருநினைபுரத்தாலும் பெரும்புகழைப் படைத்தாலும்

சுருதியையுணர்ந்தாலுஞ்சுகிர்தமிகச்செய்தாலுந்தறவானு
கிருதுகணியுரித்தாலுங்கெட்டியுண்ணவச்செய்தாலுங்கியாதிமாநகர
வருநிசுருத்தான முத்தாசுருவநாதன் மலத்தையெண்ணி யாவரும்
யின் கைய

(இ-பொ-கா)

பெரியவுலகமுழுமையுந் காத்தவந்தாலும், கல்லேத்தியைப்
படைத்தாலும், செல்லாலுயிர்த்த காண்குலேதங்களை ஆராய்ந்
தாலும் அனேகமான தருமங்களைச்செய்தாலும், இல்லைத்தவிட்டு
த்தறவியாலும், புதுமையான யாக்கைச்செய்தாலும், உறுதியா
னவங்களைச்செய்தாலும் வருகிறருங்களுனையிற் சிறந்த முத்தரசு
குலப்பெருமான தலைத்தைக்கண்டு வணங்காதவர்களுக்குப்பேரின்
பகீடு இல்லை என்று (௨௫)

வேறு.

சித்தருங்களுதேவர்கந்திருவரிந்திரனு
முத்தருஞ்சுதர்மறைமுருந்தனுஞ்சுதர்முகனு
மெத்தலத்தருஞ்செறிந்துவிடையோடெழில்சே
ரித்தலத்தினுக்கிணையிலெனப்பணிந்தவோர்

(இ-பொ-கா).

சித்தர்களும் மிகுந்ததேவர்களும், கந்திருவர்களும் தேவேந்தி
ரனும், பத்தர்களும், பிரமனும் காண்குலேதங்களுடைய திருமா
லும் இன்னம்பூமியின் கண்ணே எந்தத்தலக்குளிலுமுள்ள யாவர்களு
ம் இந்தத்தலத்திற்கு இணையிலெயென்று பணிவார்கள் என்று (௨௬)

வாரிசுமூலகனாகும் வழுத்தவிண்ணுறைமா
ராரிமேவுமின்னகர் வளங்கழறினமிதுகாற்
காரின்மீறிய தனஞ்சயன்றனுவினற்புகழாற்
வர்களுலோங்கியநதிவளஞ்சிறிதினிப்பகர்வாரம்

(இ-பொ-கா).

கண்ணை
தங்கிய க்குமுந்தவுலகின்கண்ணே யாவரும்புகலச்சிறந்த தேவனோ
தங்கமுடையதேவேந்திரனும் ஆசைகொன்னத்தருந்த விட்டி
நிக்குளரு

நகராச்சருக்கம்..

கூக

பாபா நகராச்சரப்பை விதுவனாயுஞ் சொன்னோம். இனிமேல்
பேரில் சிறந்த வலிமையுடைய அருச்சுனன் கைவிடலினை துடிக்க
வருந்து பூமியிலிதுவே மேலுண்டென்று சொல்லப்பெற்ற விசய
மாநதியின் சிறப்பையுஞ் சிறிது சொல்லுவோம் ஏ-று (உஎ)

நகராச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் அடிக.

இஃது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

தாண்டவம்புரியுந்தானுனைப்பாவுஞ்சகீகாக்கண்ணனற்பதமே [க்க
பூண்டவராவக்கொடியனைச்சயித்துப் பொன்னகர்ப்பதிவிடந்துடை
வாண்டவருலகையளியொடும் புரத்தெண்ணிபுரிவிடபுகழணியும்
பாண்டவர்தனில் முன்னோன்மகயிழைத்துப் பவமதையளித்திடக்
கருதி

(இ-பொ-ணா).

தில்லையம்பதியில் நடனஞ்செய்த சிவபெருமானை வணங்காந்
த சக்கராயுதத்தையுடைய கண்ணனது அழகிய திருவடிகளை
சென்னியிருநூல் சரப்பக்கொடியையப்படைத்த தரிசோதனாதிச
யெல்லாம்பென்று தேவலோகத்திற்கு அரசனாகிய தேவேந்திர
ம் அதிசயித்துணாக்கும்படி உலகமுழுமையும் அன்போடுகூடும்
அரசாட்சிசெய்து கணக்கிலேமிருந்த மன்னர்களுக்கெல்லா
னென்று மிகுந்தபுகழையே ஆபரணமாக அணிந்துவாழாந்
ண்டவர்களில் தருமராசனாவர் யுத்தத்திலே சகோதரர்மாநகர
னபந்துக்களையெல்லாம் கொலைபுரிந்த பாகங்களானது யாவரும்
நு அசுவமேதபுகஞ்செய்யவேண்டுமென்று எண்ணினார் யின் நாயு

சுடு

விட்டிவர்புரத்தலப்புராணம்

புரவியைக்கொடுப்போய்ப்புலிக் கும் உருகப்புகலுமுன்னிற்தெழுந்
தேதி
வரவியைக்குள்ளென்றன்னலெணங்கிவாழ்த்து பெற்றாராகோன்
மைந்தன்
கரவிலாதுகைச்சுற்றியேருடக்குக்காட்டையிற் சென்றிடுங்காண்
ட
மிர்விபோய்மறைபயசியமன்முடிக்கவெண்ணி நீரினெயெனயிறைத்
தால்

(இ-பொ-ரை)

எண்ணிய தருமபூபதியானவர் அசுவத்தைக்கொண்டுபோய்ப்பு
யிப்பிரதட்சணஞ்செய்து வருவாயென்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளுமுன்
னமே அந்தக்குறிப்பையறிந்த தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரன்
புதல்வனென்றுபெயர்படைத்த அருச்சுனனானவன் எழுந்துயான்
போய்வருகிறேன் உத்தரவுகொடுங்கள் அண்ணாவென்று அடிபணி
ந்து அவரிடத்தில் ஆசிர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டு முறையே பூமி
யைச்சுற்றி மேற்குத்திசையில் வந்துசேருகின்ற சம்பத்தில் சூரியர்
ஸ்தமாகவும் மண்ணானவன் கண்டுமழக்கப்படி சேமசிவ்ஷைசெய்
யக்கருகி அவ்விடத்தில் ஆறுகளையிலலாததினால் மனதிலே கொஞ்ச
ம் வருத்தமடைந்து எ-று-ஆல்-அசை. (உ)

அம்பிணையறுகுங்கடுக்கையுமணிந்தவரனடி நீனைந்துறமோன
ம்பிணையறுகுங்கடுக்கையுமணிந்தவதி சதூரிகிரியினருகே
ம்பியிம்பகழிவிழத்தொருகயமுமடுத்தொருநதியுமங்கமைத்து
பிரானருணப்பெருவரிக்காடி சென்முடித்தேதினைன்றால்

(இ-பொ-ரை)

கண்ணையும் மானையும் அறகையும் கொன்றையையும் தரித்தரி
தங்கியானது திருவடி கண்த்துதித்து அழகியமானையும் அறகையும்
தங்கியையும் தரித்துத்திறந்தசதூரிகிரியின் சமீபத்திலேதன்னி
ரிக்குள வருணத்திரத்தையுப்பிரயோகித்து ஒருதடாகமும்அதன்

தீர்த்தச்சுருக்கம்.

சுரு

பக்கத்திலே ஒருநகியமுண்டெண்ணி முறையே தன்னியமங்களைக் குறைவன்னியில். செய்து முடிந்த பின் இத்தகையிலே தீர்த்தமாடியவர்கள் சிவபெருமானது திருபையைப்பெற்று வாழ்வார்களுென்று வாக்குச்சித்தியளித்தாவிட்டுச் சென்றான் எ-று. ஆல்-அசை (ந)

மன்னவன் வருத்தவண்ணமயால்விசயமாகதியருச்சுனதீர்த்தமென்னவேசாஸ்ப்புலியுளோராடி யிடரகிபாவமும்போக்கிப்பொன்னகர்த்தலவனிலையினிதானபோகமுமெய்திமாவீசன் பொன்னடிக்கருணைபெறுங்கதியடையும் புதுமையும்புகழுவதெளிதோ

(இ-பொ-ரை)

அருச்சுனராசனாவது இந்தயிடத்திலுண்டாகிய புகழினால் விசயவதியென்றும் அருச்சுனதீர்த்தமென்றும் சிறந்த பெயருண்டாகி இப்பூயியிலுள்ளவர்களில் அநேகர்வந்து தீர்த்தமாடி தன்னுடைய துன்பங்களையும் மிகுந்தபாவங்களையும் போக்கிதேவலோகத்திற்கு இறைவனாகிய இந்திரனுக்குச்சரியானபோகபாக்கியங்களைப்பெற்று இதயில் சிவபெருமானது திருவடிக்கருணையால் நல்பைதவியையடைந்த வாழாநின்ற அற்புதங்களைப்புகுத்துச் சொல்லவேண்டுமா இவ் இதுஎளிதல்ல எ-று (ச)

அணங்கணித்திலங்குங்கண்ணிமாநகரினாலயத்தினிமணவாளன் [ன்புறுணங்கையிலெவருழ்வணங்கவின்னதயிற்றோன்றலுமுனிவரோடரிணங்கமாபூனசுபுரிதலுமதைமாவினிமைபோடணிதலேபோலமணங்கமழலர்கள் வருதலுமலிந்திவ்வணியினிற்கிரியெனவவங்கும்

(இ-பொ-ரை)

அழகையே ஆபாணமாக அணிந்திலங்கானின்றகண்ணிமாநகரத்திலவாய்த்த ஆலயத்தில் நடந்தவருகிற திருவிழாவில் யாவரும் வணங்கிவேண்டிய நன்மையைப்பெறும்படி மகாடைசுமியின் நாயு

கனகிய செனன் தேசவப்பெருமானாவர், எழுந்தருளியினைதியி
ன் தன்வந்த காட்சிகொடுக்கிறதினாலே மேன்மையைப்பெற்றதம
ன்றி முனிவர்களும் அன்பர்களும் இருகண்களிலுமிருந்த எம்பி
ரான திருவுள்ளமானது பொருந்தும்படி அருச்சுனைகண்டெய்துவருகி
ற வாசனையுடைய புஷ்பங்களை அன்பர்களினுள்முகமும்படி கங்
காதேவியானவன் அழகியமேனிபெங்கும் அணிந்துக்கொண்டதைப்
போலச்சிறந்துவந்து இருகணையிலும் ஒதுக்குகின்ற விசித்திரமான
து முத்தரசுருப்பெருமானைத் தரிசின்செய்யவந்தவர்கள் கண்
னாக்கண்டு களிக்கும்படி புட்பூமலையைப்போல நிறைந்த பிரசா
சித்தது என்று (இ)

மணிதரும்பதியினதிதருஞ்சாந்தவாடையாத் திபெறுங்கோடி
மணிதருங்குரம்பினைதருங்குசமுததருங்குருகினமெவையுந்
திணிதருமுளத்தால்வாயினால்விழியாற்செவியினிற்காங்கனாம்பேவி
லணிதருமுழுதியுரனகாடைந்தவருந்தவர் கோடியுண்டத்தல்

(இ-பொ-கா.)

அழகுசிறந்தவிட்டிலாபுரத்தின்கண்ணே விசயநதியானது கொடுக்
கின்ற குளிர்ச்சியாகிய வாடைபட்டு புதுணையான முத்துக்களை ஒ
துக்கி விளங்குகின்ற யின்னதிக்கனாயிலே வளர்ந்த பரிமளிக்கின்
ற விருட்சங்களும் அதிலவந்துறைகின்ற பட்சிகளும் முத்தியடையு
ம் இதவன்றி திண்மையோடுமனதினால் கிளைத்தாலும் வாயினால்
துகித்தாலும் கண்ணால் தரிசித்தாலும் வேண்டிய நன்மையைத்த
ரும் இதிலே தீர்த்தமாடி சிவபெருமானுடைய துயிலையத்தை உடை
ந்தவாழுகின்ற முனிவர்கள் அகேகருண்டும் என்று (சு)

மேரினிற்கயிலைதவத்தினிற்செய்யாயினியமுதரிசுகொருமாலாம்
பாரினிவரியிற்பிணவஞ்செபத்திற் பகருமட்டாட்சாமநையைக்
கோரினற்காமமரணுருத்திரிற்முழுகருந்தகிபிராமணியில்
காரியிற்பிருதானத்தனங்கோவினன்மதியாதவனாகையிள்

(இ-பொ-ரை)

மலைகளுக்குள்ளே கயிலாயமும் விரதங்குளிலே சிவராத்திரியும்
தேவாரங்களுக்குள்ளே விஷ்ணுவும் எழுத்திலே பிரணவமும் மந்தி
ரங்களுக்குள்ளே ஆட்டாட்சாரமும் வேதங்களுக்குள்ளே சாமவேத
மும் உருத்திரங்களுக்குள்ளே சங்கரனும் பிராமணஸ்திரீகளுக்குள்
ளே அருத்ததியும் ஸ்திரீகளுக்குள்ளே இலட்சுமியும் தானங்களுக்கு
ள்ளே அன்னதானமும் கிரகங்களுக்குள்ளே சந்திரனும் தேசங்கு
ளுக்குள்ளே ருரியனும் என்று (எ)

சங்கரன் ஐயோதகியாமரைபோல சந்திரன் பொறையினிற் பூயின்
தங்குமத்திரத்திற் பிரமனத்திரமீதலத்தினில் விட்டிலாபுரமுஞ்
சங்கையாகத்திற் கிருதமாககபிலைதனிவதிகாமதேனதுபோற்
கண்ணையில் விசயநாதியெனவுத்தித்ததுகாசினிமுமுதம்

(இ-பொ-ரை)

பூசகங்களுக்குள்ளே சிவபூசையும் சாதிகளுக்குள்ளே பிராமண
ச்சாதியும் பொறுமையுடையவர்களுக்குள்ளே பூமிதேவியும் அஸ்
திரங்களுக்குள்ளே பிரமாஸ்திரமும் சேத்திரங்களுக்குள்ளே விட்
டிலாபுரமும் யுகங்களுக்குள்ளே கிருதயுகமும் புகங்களுக்குள்ளே
காமதேனுவும் எப்படி உத்தமமானதோ அதுபோல தீர்த்தங்களுக்கு
ள்ளே விசயநாதியெமென்று பூமியிலவ்வரும் புகழும்படிவந்த சி
வத்தது என்று (அ)

எண்ணிலாப்பிறவியெடுத்தமூன்றருமிகுத்ததாடைவனாகி
யெண்ணிலாப்பிறவியெடுத்திமெறத்ததுவிருப்பின்பாளராயிதுமா
னெண்ணிலாப்பிறவியெடுத்தவருதிப் பரித்தலந்தனினயம்பெறவே
யெண்ணிலாப்புனலுள்ளிதிற் புனலாடாரிழிவுத்தபத்தினுமிழிவா

சுரு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

(இ-பொ-ணா)

அநேககோடி சன்மங்களில் செய்த புண்ணியத்தினால் நாசன
னங்கிடைக்கின்றது அப்படியனேககோடி சன்மங்களில் செய்த பு
ண்ணியத்தினால் பிரம்மணச்சனனங்கிடைக்கின்றது இதுபோல அ
னேககோடி சன்மம் புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் வேண்டிய நன்மைக
ளைப்பெறும்பொருட்டு இந்தச்சேத்திரத்தில் வந்து பிறப்பார்கள் ஆ
கையால் பூமியிலே மிகுந்த நதிகளுக்கெல்லாஞ்சிறந்த இந்த விசய
மாகதியில் ஸ்நானஞ்செய்யாதவர் இழிவாகிய கத்தபத்திலுள் கே
டானவர்கள் என்று ஆல்-அசை (க)

வேறு

பொன்னிநாயகன் புட்காப்புவடி பொறுத்தப்
பொன்னிலங்குமாபுலிக்கிருகர் லுசேர்புரக்கும்
பொன்னிலங்குமின்னதினாம்புகன்றனமிதுகாற
பொன்னிமானகர்ச்சிறப்பினிற்சிலவினரிப்புகல்வாம்

(இ-பொ-ணா)

மகாலட்சுமியின் நாயகனாகிய ஸ்ரீகிருட்டிண மூர்த்தியானவர்
நாமனாமஸர்ப்பாதத்தால் ஓடியாரசு தனக்கும்போது தாங்கியழகு
பிரகாசிக்கின்ற பெருமையையுடைய உலகத்திற்கு எட்டுஐசுவரிய
ங்களையும் கொடுத்தவரானின்ற இலட்சுமியானவளுரைந்து வளமிகு
ந்த பூமியிற்சிறந்த இந்தநாதின்கிறப்பை இதுவரையுஞ்சொன்னோ
ம் இனிமேல்காவேரிமாநகரின் சிறப்பையும் எம்மாதற்றொரிந்தமட்
டுஞ் சிறிதுசொல்லுவோம் என்று (ங)

கீர்த்தச்சுருக்க முற்றிற் று.

ஆ திரு விருத்தம் ௧௨.

இஃது

காவேரிநகரச்சுருக்கம்.

நீலவாரிசெருங்கியகேணிசூழ்
கோடுவோதிறையக்கடெயில்வாண்டொடச்
சேமொமணிக்கோபுரத்தேசகன்
மாடமாளிகை மண்டிபிறைந்ததால்

(இ-பொ-ணா)

செடிய சமுத்திரம்போதுஞ்செறிந்த அசுழிசூழப்பெற்ற மதி
லானதுமலையேவந்தவனைந்து அமைந்ததோவென்று யாவரும் புத
லும்படி ஆகாயத்தையனாவிரிந்தகவும், அழகிய மணிகளாலுத்தி
வாய்த்தகோபுரங்களின் ஒளிவானது பிரகாசிக்கவும் கல்லமாடங்
களும் மாளிகைகளும் டெவ்கணும் செருங்கிசெறிந்த விளங்கியது
எ-று-ஆல்-அசை

(க)

பொன்னுமுத்தமும்பூத்தெழிற்சூழியிசை
மின்னும்பான்மைபன்வெஞ்சுடரோவெனப்
பெயர்ன்னகர்ப்புதிபுந்தியுனெண்ணமா
சென்னிகோவிற்றெந்தவின்தொட்டதால்

(இ-பொ-ணா)

அழகியபூவீன்கண்ணேமேன்மைமையப்பெற்றசோழமகாராஜனா
னவன் பொன்னினால் அமைத்த மணிகளையழுத்திச்செவ்வையூகக்
கட்டிய மாளிகையானது, தேவலோகத்து அரசனாகிய இந்திரனுங்
கண்டு மனத்துள்ளே கீனைத்து ஆகைகொள்ளும்படி அனேக ரூபி
யப்பிரகாசமோவென்று மதிக்கத்தக்கதாக ஆகாயத்தையனாவிரி
தோன்றியது எ-று-ஆல்-அசை

(உ)

சக

விட்டி லாபுர்த்தலப்புராணம்

ஒதிச்சாலையுறுபடைச்சாலையுன்
கீதச்சாலையுன் கின்னரச்சாலையுன்
வேதச்சாலையுன் வேன்வியின்சாலையுன்
மீதனித்தனிமிக்கவீனங்குமால்

(இ-பொ-ணா)

கல்விச்சாலைகளும், பல ஆயுதங்களின் தொழில்களைப்பயிலு
கின்ற சாலைகளும், சந்தேதச்சாலைகளும், விண்ணவாகிக்கின்றசாலைகளு
ம் அந்தணர்களவிரும்பானின்றவேதச்சாலைகளும், பெரியேரர்கள்மடத்
துகின்ற யாகசாலைகளும் இவைகளுள்விரிந்தனித்தனியே மிகுந்து
விளங்கியது எ-ற-ஆல்-அசை

(ந)

நாலுதிக்கு கனிந்தவினங்கற்
சாலையிதெனச்சங்கரியின்புற
வேலைமுழுவியிற்றுமேவர்க்கும்
பாறுயின்சுவையோடுபணித்திடும்

(இ-பொ-ணா)

கட்குழந்தையியின் கண்ணே வந்தவர்களுக்கெல்லாம் இவ்வி
யென்னுது பால்பழங்கள் அறுசுவையோடும் இனிய அமுதனித்த
வாரிசை நருமச்சத்திரங்கள் இதவேயென்று முப்பத்திரண்டு
அறங்கனையும்படைத்துவளர்க்கின்ற பார்வதாதேவியும் சந்தோஷம்
அடையும்படி தின்னாட்டில் பாறுபக்கமுமிகுந்துவிளங்கியது எ-ற

(ச)

நேடினுக்குறகாதிரும்பொரு
ளுடியிங்குயம்பெறவேதருங்
கோடி கோடியெனப்புகழ்கொண்டவன்
கரிட யின்வளங்குத்துதற்கார்வவார்

(இ-பொ-ஊ)

பூமியின்கண்ணே இதுபுதுமை புதுமையென்று யர்வரும் அதிசயிக்கும்படி புதுப்படைத்துச்செழித்து விளக்கிநின்ற ஆவணவீதிகளின் சிறப்பை பெடுத்துச்சொல்ல யர்வர் திறமையுடையவர், சம்பாதிக்கவேணுமென்று அலைந்தாலும் நம்கைவசங்கிட்டாத அருமையான பொருள்களுெல்லாம் ஈன்மையுடையும்படி இங்குவிரும்பிக்கொடுக்கும். -று (இ)

வாகைமும்மதவாரணத்தாலையும்
வேகமாபுரலிப்படையுங்கவி
னாகமென்னுமலிமாணமுநன்கு
னாகவோங்குமங்கண்ணல்களிக்கவால்

(இ-பொ-ஊ)

வெற்றியையடைந்துமும்மதங்கையும்பொழிநின்ற யாண்ப்புடைகளும் ஐந்துகதிகையுடைய குதிரைப்படைகளும் அழகிய டிலைகளோவென்று விளங்காநின்ற தேர்களும் கைமையாக மிஞ்ந்து இன்னகரத்து அரசனாகிய சோழமகாராஜன் மனமகிழும்படி சிறந்தது. -று-ஆல்-அசை (சு)

விண்ணவாதனன்மீமுடி தங்குமரின்
தொண்டிவாரந்தலக்கியதோரணங்
கொண்டவீதிகளெங்குங்குழகிடக்
கண்டெண்டெளிப்பவர்கோடியால்

(இ-பொ-ஊ)

மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனாவன் அழகிய சென்னியிற் குடிய கிட்டத்தில் வைத்தழுத்திய மணிசுனைப்போல் நவரத்தினங்களும் பிரகாசிக்கானின்ற தோரணங்களை நெடிய வீதிகளெங்கும் அழகாகக்கட்டியசைகின்றதைப்பார்த்து எத்தனைபோகோடிபெயர்க்குன்னந்தமடைவார்தன். -று-ஆல்-அசை (சு)

ஒடியோடியுலோபணாத்நேடிவெண்
பாடியெம்பதிபால்வருவீர்கென்
ருமாவிருதுக்கொடியந்தமாய்
மாடிமேலெழுமாமணிமாடிமேல்

(இ-பொ-ணா)

ஆசு. மதூர. சித்திர. வித்தாரமென்னுங்கவினைப்பாடாநின்ற வித்
துகாண்களே கால்கள் கடுக்க ஒடியோடியலைந்து ஒன்றுக்கொடுக்
காத பிசனணைக்கண்டிக்கொள்வதினாலே, உங்களுக்கு என்ன பிர
யோசனமிருக்கின்றது அழைப்பற்றி மனவருத்தப்படாத யான்
சொல்வதைக்கேளுங்கள் கொடுக்கக்கூடிய வள்ளலென்று பெயர்
படைத்த எந்தையாடிய சோழமகாராஜன் சமூகத்திற்கு வாருங்கள்
வேண்டிய தனங்களைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று அழைப்பதைப்
பேரல். மாளிகைகளின் மேல்-மணிகளையழுத்திப்பிரகாசிக்கின்ற
மேல்வீடுகளில் கட்டிய விருதுக்கொட்டிகள் அழகாக யிருந்த ஆடும்
எ-று

(அ)

வைசயந்தம்வழங்கியவென்னு
வைசியர்திருமன்றமுமாதன
வைசியர்திருமன்றமுமன்றல்கோ
வைசியர்திருமன்றமுமிக்கவால்

(இ-பொ-ணா)

தேவேந்திரனுடைய மாளிகையோவென்று புழும்படி இல
ங்காநின்ற வேளாளர்களுடைய தெருக்களும் யிருந்த தனங்களைப்
பெற்ற செட்டிகளினுடைய தெருக்களும் பால்வாசனைதங்கிய இடை
யர்களுடைய தெருக்களும் மற்றும் பலசாதிகளுடைய தெருக்களு
யிருந்த வினங்கியது எ-று-ஆல்-அணை

(க)

மின்னுமாளிகைமேலொயிலாயின
வன்னமா தாணசந்திடமா முகந்
தண்ணைக்காணலுந் தண்ணெந்நீர் தம்புலி
வின்னமாவுற்றுவீத்துடையேருவன்

(இ-பொ-ரை)

பிரகாசம்பொருந்திய மேல்வீடுகளின்மேல் இளையமாதர்கள்
கின்றுநர்வவும், அவர்கள் வதனத்தைக்கண்ட சந்திரனானவன்,
கனங்கயின் நித்தன்னிலுமேலாக விளங்குகின்ற தன்மையை மதித்
துப் பூணசந்திரனிடவேயென்று சாதாரணமாகவருவதற்கு மனது
நாணித்தண்ணைத்தானே நெருந்துக்கொண்டு கிடழியு. மேகத்தின் க
ண்ணை மறைந்து செல்லுவான். என்று

(ம)

வம்புசெய்திடும்வைதலும்விம்பியே
வம்புசெய்தனமாதரின்மீதுவேள்
வம்புசெய்முனம்வல்லவர்காமநூல்
வம்புசெய்திரவைக்கழிப்பார்களால்

(இ-பொ-ரை)

மலையெனத்திரண்டு கச்சாந்து படரெனவெழுக்கும்படி. காள்
தோறும் விம்பி வளர்ந்து வாசனைகளை யணிந்து பரிமளிக்கின்ற
தனபார்க்கையுடைய மாதர்களின்மேல் மன்மதனானவன் சண்டை
செய்யவருவதற்குமுன்னமேயாகக் கள் அறிந்து காழப்பிணிமென்
னுந் தன்பம் வராமல் சடியந்தோறும் கொக்கோக முறைமையடி புது
மைகளைச்செய்து மருவி இரவைப்போக்கி வாழ்வார்கள் என்று
ஆல். அனச

(மக)

மேகமீதுளியிக்கவளித்துக-
ழேகமாய்வினைந்தேதார்க்கைவர்
யோகமேகதைபுண்டனைமீதுசம்
யோகமேசெய்துபுத்திகளிப்பாரால்

(இ-பொ-கா)

மேகத்திலிருந்தெழுந்த மழையானது மிகுந்து பொழிவத
னால் பயிர்களெல்லிங்குரைவுன்னியில் விளைந்து செல்வங்களைக்
கொடுக்க அதைப்பெற்று வரானின்ற கனையர்களெல்லாம் அதிட
டங்களையேபெற்று இனிய அமுதுக்களைப்புகித்த மெல்லியபஞ்ச
ணையின் கண்ணாயகரோடு மகிழ்ந்துலீலைகளையே செய்து மனமகிழ்ந்
துவருவார்கள் ஏ-று-ஆல்-அகைச (௮௨)

சொன்னமேடையிற் கைகயர்கடையை
வன்னக்கந்துகமாட உள் யொலி
முன்னமேபொறுக்காத மூலையனா
வன்னமேமருங்காடலுஞ்சொன்னமே

(இ-பொ-கா)

அன்னம்போலும் கடைசையப்பெற்ற மாந்தரேபண்டே உங்
களிருதன பாரங்களையுந்தாங்காத சிற்றிலைகளானது பொன்னி
றைசெய்த மேடையின் மேல்கடி அழகியவ ன்னப்பந்தக்களை விதி
வினையாடாநின்ற நடனத்திற்கும் பொறுக்குமோ துவளுகின்றதேசி
றிதுகவணியுங்கள் மாங்கள் சொல்லவேண்டியதைச் சொன்னோம்
என்பதைப்போக கைகளிலணிந்த பொன்வளையல் களானது கலக
லவெனக்குலுங்கும் ஏ-று (௮௩)

இப்புரத்தரியாலெழுந்ததே
னெப்புறத்துழியம்பச்சத்திரந்
தப்பிலாதுவினங்கிடத்தாரையாய்ச்
செப்பமிட்டலித்திரமாடமால்

(இ-பொ-கா)

இந்தக்காவேரிமா ககரத்தில் சோழமகாராஜனுனவன் மரகத
த்தினால் ஆயிரந்துண்களைக் குறைவுன்னியில் வரிசைவரிசையாக

கீறுத்திச்சொவ்வையாக நற்பணிகள்செய்து அமைத்த விசித்திரமண்
டபமானது எந்தபக்கத்திலுன்னவர்களுக்கண்டு புதழ்ந்தனாக்கும்ப
டி வினங்கியது எ-று-ஆல்-அசை- (௮௪)

வன்னமாநுமிக்கவிலையிக்கும்
பெண்ணிலாடிப்பெரிநந்தியமாடமுன்
சென்னகோடி யிதென்னமணித்திரன்
மின்னுமாவரியாசனமீதுவால்

(இ-பொ-ரை)

யாவராலும் விலைமிக்க அடங்காத மாற்றயர்ந்து வினங்காரின்
ற பெண்ணினாற்செய்தமைத்த ஒருமண்டபத்தின் கண்ணே இது
வென்ன புதமைகள் இதுபெய்திலிருந்து உண்டாகிய மணிகளென்
று வியப்படைபுட்படி பிரகாசிக்கின்ற சிங்காசனத்தின்மேல் எ-று
ஆல்-அசை- (௮௫)

மிக்கவெண்முணிமின்னிவினங்கிய
சக்கரச்சுசிச்சாபைசெய்க்குமழ
சுக்கையாநாச்சோழனிருந்தனன்
சக்கரன்மதன்சேயெனச்சாற்றவால்

(இ-பொ-ரை)

மிருந்தவெண்முத்துக்களை யணிந்துபிரகாசிக்கெழுந்த சந்திர
வட்டக்குடை சிழியில் வாசனைமிருந்த மாலையைத் தாங்கிய மாடப
யுடையசோழமகாராஜனைவன் இந்திரனே அவ்வை கந்தர்ப்புனே
கந்தர்ப்புனேவென்று அநிசயிக்கும்படி கொலுவிருந்தான் எ-று
ஆல்-அசை- (௮௬)
அட்டதிக்குவண்ணவருத்திரன்
சுட்டியும்பணிசெய்திருகைதொழுந்
திட்டமாயெதிர்காலமுஞ்செய்யிடத்
சுட்டியுளையுமச்சரனாஞ்சுழுவால்

(இ-பொ-ணா)

எட்டுத்திசையிலுமுள்ள மன்னர்களைல்லாம்வந்து பகுதிக்கட்
டி சோழமகாராஜனானவன் எவிய தொழில்செய்யுஞ்செய்த துதிச்
சவும் உறுதியாக அன்றாடம் வருங்காரியங்கனையறிந்து தெளிவாகச்
சொல்லாநின்ற வல்லமையுடைய மந்திரிகள் தவறாமல்புகத்தந்தலே
ஆழந்திருக்கவும் எ-று-ஆல்-அசை (மௌ)

ஆரணத்தய்யாங்கணிதஞ்சொல
வாரணக்கவிவாணர்கள்வாழ்த்திடப்
பூரணக்குடப்பொற்குயமின்னின
வாரணங்குகளாகைதவிசவால்

(இ-பொ-ணா)

நாளுக்குவேதங்கனையுமாராய்ந்து தெளிந்த அந்தணர்கள் வந்த
சோதிடம்பார்த்து நன்னிமித்தஞ்சொல்லவும் சமுத்திரம்போல யி
ருந்த கல்வியையுடைய வித்துவான்கள் புசுழந்து மங்கலம்பாடவும்
நிறைந்த பொற்குடம்போலுந்தன பாரங்கிலங்காநின்ற இனைய
மாதர்கள் இருபக்கமும்நின்று அழகியவெண்கவரிவீசவும் எ-று-ஆல்
அசை (மௌ)

குடகம்புனைசுந்தரத்தோகையர்
மாடகந்தலுக்கனமாதராய்ப
மாடகந்தலையேவிடப்பாடிசன்
குடகம்பதமாதர்கடிக்கவால்

(இ-பொ-ணா)

கைகளிலே வளையல்களையணிந்த அழகியமாதர்கள் மகிழ்ந்து
வீணமுறுக்கானியைச் சீர்திருத்திச்சுதைசேர்த்த வாசிக்கவும் கா
ல்களில் அணிந்தபாடகம் சிலம்புகள் கலகலவென்று சப்திக்கும்படி
சந்தேகங்களைப்பாடி வினோதமான நடனங்கள் ஆடவும் எ-று-ஆல்
அசை (மௌ)

சென்னிமீது திகள்மணிச்சேகரங்
கன்னமீதுகதிர்க்குழமொயம்பிலார்
பின்னையாரமதாணிபிறங்கிவான்
மின்னுமாழிக்கரததில்லியப்புற

சோழமகாராஜனுடைய சிரசின்மீது திரட்சியுள்ள மணிகளையு
முத்திய கிரீடமானது இலங்கவும் இருகாதலுஞ்ஞரியனைப்போலப்
பிரகாசம் பொருங்கிய குண்டலங்கள் இலங்கவும் மகாலட்சுமியான்
வன் வசிக்கானின்றதோள்களிலே வாசினையிருந்த பூமாலைகளும் இ
ரத்தினபரணங்களும் இலங்கவும் அழகிய மோதிரங்களைத்தரித்த
கையிலே யாவரும் அநிசயிக்கும்படி கூர்மைவாய்ப்புடைத்தவரையு
தமிலங்கவும் எ-று (௨௪)

வந்தெதிர்த்த மன்னன்னாவென்றுபேர்
தந்தபற்பலதானைபிடித்தகைத்
தந்திரங்களுஞ்சக்கரம்போனிறைந்
தெந்தவேளையுமேந்தலையேத்தவால்

(இ-பொ-ரை)

யுத்தத்தின்கண்ணே வந்தெதிர்த்த பகைவர்களைய அரசனா
வென்று பெயர்ப்படைத்த பலஆயுதங்களைப் பிடித்த கைகளையுடைய
சேனைகளெல்லாம் சமுத்திரம்போலச் சோழமகாராஜன்சமுகத்தில்
நிறைந்து யெஞ்சுஞ்சு என்ன கட்டினெயுற்று யெப்பொழுதும்
புணிந்து நிற்பார்கள் எ-று-ஆல்-அசை (௨௫)

எரிவங்கியலின்முகங்கண்டவர்
ஞரிழந்துசுகம்பெறச்சூரியன்
தாரினீநிந்தத்தினுண்டய்பிலும்
மாறியெய்தென்குமாவனம்பொந்தவால்

(இ-பொ-ணா).

அழகு கிறைந்து பிரகாசிக்காதின்ற இனிமையான முகத்தைக்
கண்டு தரிசித்தவர்கள் துன்பங்களை நீக்கி மிகுந்த சுகங்களைனுப
வித்து வாழ்வம் மாதந்தோறு மூன்றாமழை தவறாதுபெய்து பூமி
யானதுசெழித்த விருத்தியடையவும் சோழமகாராஜனுனவன் நீதி
யோடு அரசாட்சி செய்துவந்தான் ௭-று-ஆல்-அசை (௨௨)

இந்தமீளினீன்வீரமையத்தொழ
வந்த மீளினீன்மாமுடிதேய்ந்தெல்லாஞ்
சிந்தபூழிகன் செயமணிவிண்டிங்கே
வந்ததோவெனவாயிலின்மின்னுமால்

(இ-பொ-ணா).

இந்தச்சோழமகாராசனுடைய அழகியபரதங்களை வணங்குகிற
தற்காக நான்தோறும் எட்டித்திசைகளிலுமிருந்துவந்து அரண்மனை
வாயிலின்கண்ணே நெருங்கி உள்ளேசெல்லும்போது கூட்டத்தினு
ல் இவர்கள் சென்னியில் அணிந்து விளங்காதின்ற இரத்தினக்கிரீ
டங்கள் ஒன்றோடொன்று உரசிபொன்னினுடைய தூள்களும்
மணிகளின் தூள்களும் உதிர்த்து செவ்வையான மணியை தான்
இந்த வாயிலில் வந்து வளர்ந்ததோவென்று புக்கும்படி பிரகாசிக்
கும் ௭-று-ஆல்-அசை (௨௩)

கோதிலைத் தவெங்கோன்றானாகமுஞ்
சாதுவாயுண்ணுஞ்சாரந்தேரோ நீ
சோதிரேயமுன்றியுமாயே
பேதமில்லுயிர்பாவும்பிறங்குமால்

(இ-பொ-ணா).

குற்றமில்லாத நீதிரோங்கும்படி காத்துவராதின்ற பெண்கள்
சோழமகாராஜனுடைய கிருகமயினால் வலிய எலியும், மானம் ஒரு

காவேரிநகராச்சருக்கம்.

௫௫

துறையில் நீர் அருந்தும் கீரியும் சாப்பிடும் சேர்ந்த வினையாகும்
இவ்விதமாகவே, பேதையில்லாத சகலவுயிர்களும் வளந்துபெருகிக்
களித்திருக்கும் என்று ஆல்-அகை (உச)

இந்திகாவனரின்களின் வனம்
தந்தமாரொருதாரணியுந்தரா
விந்தையாமினிமேற்றனகையிர்
சொந்தக்காலைதனநிற்சிலகொல்லுவாம்

(இ-பொ-கா).

மகாலட்சுமியானவள்வசிக்கின்ற இந்தக்காவேரிமாநகரமான
து தருகின்ற இனிமையான செழிப்பைப்போல, ஒருபூயிருந்தாது
இதனுடைய ஆச்சரியங்களை வெடுத்துக்கூற வளருமேதவிரச்சிருந்
தாது ஆகையால் இனிமேல் தனவைசியர்களை சரித்திரதையரு
கிற்றி சொல்லுவோம் என்று (உரு)

காவேரிநகராச்சருக்க முற்றிற்று.

கூ. திரு விருத்தம் ஈயசு.

இஃது

தன்வைசியர்களுள் சருக்கம்

கன்னியுமைபாகனிருதழலென மேலிசு
சென்னிமிசைவைத்துயிருசிந்துபுனைபாரில்
நன்னிசெயும்படி வசேவருநனந்து
தன்னினியசெவொசெவுகையிசுதால்

(இ-பொ-ரை).

அழகிய இளமைப்பருவமாறாத பார்வதாதேவியை ஒருபாகத்தி
லே வைத்து மன்மழிந்தி¹ கிருபைபுரித்தவராகினை சிவபெருமர்
னது திருவடிக்கீழ் விருப்பமாகச் சென்னியிற்குடி, கெடிய கடல்
குழந்த பூமியின் கண்ணே அருமையான தவங்களைச் செய்து நன்மை
களைப் பெறுகின்ற முனிவர்களுள் வாஞ்சிற்றது தன்னுடைய கரு
டுக்கடிபுரித்தமுடையவையிசாநணியத்தில் ஏ-று-ஆல்-அகை (க)

மேதகமகம்புரிபமெய்யகமுளெண்ணிப்
பேதகமில்ல² ந்திறகிபெறகமுயலுந்தான்
புரதகம்கற்றுமுறுகுதமுனி பண்பாய்ச்
சாதகமதா கமக்காலவதிருவந்தார்

(இ-பொ-ரை).

மேன்மையாயுள்ளவர்கமொன்றுசெய்து தங்களுக்குவேண்டிய
நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக உண்மையே குழுகொண்
டெழுந்தமனத்தினுள்ள நினைத்த மிகுந்த முனிவர்களும் அவர்
களுடைய சேவர்களும் வேற்றுமையில்லாது ஒருங்குசேர்ந்து ஆர
ணியத்திற்கு வந்து அதற்குவேண்டியமுயற்சிகளெல்லாம் செய்யும்
போது தன்னையடுத்தவர்களின் கொடியபாவங்களைவெல்லாம் நீக்
கிக்காப்பதற்கு மகா வல்லவராகிய சூதபகவானுவர் இம்முனிவர்
குழாங்களினது காரியஞ்சித்தியாகும்படி வினங்குகின்ற யாகசாலை
யின் முன்பாக தகுதியோடுமவந்து சேர்ந்தார் ஏ-று (உ)

மிக்கமணிநீ நிலகுமெய்யுமனாவிரிவே
தக்கருளைபொழியுமுறுதகமையுமநிந்தார்
சொக்கனருளென் நிவர்கடொழுதுமுறையோடங்
கக்கனயிருக்கவயராசனமளித்தார்

தனவைசியர்குலச்சருக்கம்.

௫௭

(இ-பொ-ண).

கையிலே மிகுந்த உருத்திராட்சமும் மெய்யெங்கும் அணிந்து விளங்காநின்ற விபூதியும், இடையிலேகட்டியுமாவுரியும், காங்கு வேங்களுஞ்சிறந்து பொங்கிக்கருணையானது பொழிநின்ற நல்ல குணத்தையும் படைத்தொழுந்தருளிய குதவகாண மிகுந்த முனி வர்சனும் சீவர்தனும் கண்டு சிவபெருமானது கிருஹையால் இன்று இரத்தப்பவானது தரிசனம் நமக்குக்கிடைத்ததென்று முறையோ டும் பணிந்த உடனே அவ்விடத்தில் உயர்ந்த ஒரு ஆசனங்கொடுத்து அதிலிருக்கும்படி செய்துநின்று துதித்தபுகள் எ-று. (க)

அத்தவனிருந்தவகையன்புடனமர்த்தி
மெய்த்தவ சிஷ்த்தவதம் வினவிமகியும்போ
தத்தமவடாரணியவுயர்வுமதுபதிசெய்
சத்தாடமுபபிவர்தவமுறைவீரல்

(இ-பொ-ண).

குதவகாணவர் உபசாரமாக அளித்த ஆசனத்தின்கண்ண மார்த அன்போடு முனிவர்களுயெல்லாம் இருக்கும்படிசெய்து உங்களுடைய உண்மையான தவங்கனெல்லாம் குறைவில்லாது நடந்தேறிவருகின்றதாவெனக்கேட்டு தங்களுடைய பாதகிருஹ யால் நடந்து வருகிறதென்று சொல்ல மனமகிழ்ந்திருக்கும்போது, முனிவர்கனெல்லாமெழுந்து சகல ஆகமங்கனையும் அறிந்த வேதப் பொருளே என்மீமகளின்பேரில் பரிபூரண கிருபைசெய்து வடா ரண்ணியத்தினமேன்மையையும், அதில் வாழாநின்ற காளியானவ ள் செய்த நடனத்தையும் முனிவர்கனெல்லாளுகுழந்திருந்துசெய்து வருகிற தவப்பெருமைமையும் விவரமாகச் சொல்லவேண்டுமென் று வணங்கினார்களே எ-று-ஆவ்-அசை. (சு)

இத்தாமிகைஞ்சவுமிரங்கியெருகுதன்
முத்திரமுமாரணியமுஞ்சடையன்வந்தா

செய்

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

ரத்தாணிமாவையுடனடியதுமோனர்
வித்தகதவத்தையும் விரித்துவருநிலைவால்

(இ-பொ-ணா).

இவ்விதமாக வணங்கிக்கேட்டுக்கொண்ட முனிவர்கள் பேரில்
மனக்கிருப்பயுண்டாகி, சிவகணதையைக்கேட்டு விரும்புகின்ற அந்த
ணர்களே கவனமாய்க்கேளுகின்றென்று ரூதபகவரணைவர் தவஞ்
செய்யவர்களுக்கு முத்தியைக்கொடுக்காநின்ற வடாரணியத்
தின் மகத்துவத்தையும், சிவபெருமானுவர் எழுந்தருளியுள்ள
வாசனைகளையணிக்த காளிகாதேவியோடு நடனம்புரிந்து வெற்றிய
டைந்ததையும் முனிவர்களெல்லாரு சிறந்து நன்மையான தவங்
களைச்செய்து விருகின்ற பெருமையையும் வித்தாரமாகச்சொல்லி
வருகின்றபோது எ-று-ஆல்-அகைச

(இ)

ஞானமிகுவுல்கலரினடையுலகிச்சூழ்
மோனரும்வணங்கியிவர்முன்வசியுந்தண்ண
நனரில்விதித்ததறியும்பியருளென்னைச்
சேனனுமுவந்தினியசெய்தியிதுசேன்மின்

(இ-பொ-ணா).

நல்லொழுக்கத்திற் சிறந்த உல்கலமுனிவரின்வரலாற்றையுஞ்
சிறிது சொல்லுவதார். அப்போது இவரைச்சூழ்ந்திலங்காநின்ற
முனிவர்களெல்லாங்கேட்டு மனத்திலே ஆராய்ந்து எங்குள் பகவா
னே இந்த முனிவரானவர் ஆதியில் களித்தப்போன தனைவசியர்
கள் குலத்தை விருத்திசெய்த சரிதையையுஞ் சிறிது சொல்லவேண்
டுமென்று வேண்டிக்கொண்டவுடனே பிறப்பிலே கிடைத்திய
முடைய ரூதபகவானும் மகிழ்ந்து ஓ அந்தணர்களே இது தவ்விய
மான சரிதையானதால் நீங்கள் விரும்பியபடிக்கேயான் சொல்லு
கிறேன் கேளுங்குளென்று சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று

(சு)

சுடர்நிர்தன்சுருதிசுடருதவியெவ்வெவ்
விடமுக்கிறபொருளென்விலக்கியருளீசன்
திடமுமிகும்றையுமுனதிகைமுக்கினை நியமித்
திடறிவ்வியைவையுமெனத்தொழுதுபெற்றான்

(இ-பொ-ரை).

சூரியன்-சந்திரன்-அக்கினியென்று சொல்லாதின்ற முகருக்கு
ம் மிகுந்த ஒளியைக்கொடுத்து அகிலமெல்லாந்தானாய் நிறைந்து
ஒப்பற்ற பொருளாய் விஷங்கிச்சகலத்தையும் காத்துவராதின்ற சிவ
பெருமானாவர் உறதியையும் மிகுந்த நான்குவேதங்களையுமுடைய
பிரமதேவனைப்படைத்த தடையன்றி யாவையும்படைத்த வறு
வாயென்று கட்டினயிட்டருளினார். உடனே அழகிய பாதங்களை
வணங்கிப்பெற்றான் என்று (ஏ)

இத்திசைசமுகன்வயினிருந்துலகமுற்றும்
வத்திராயிசைச்சுருதிமாகனர்காத்நிற்
சத்திரியருந்தொடையிசைவசியரும்பா
தத்தினியிசைவினைஞருகலத்தொடுசனிட்தால்

(இ-பொ-ரை).

இந்தப் பிரமதேவனிடமிருந்து சகலவுலகங்களும், உண்டாயிற்று
மேலும் இவர் முகத்திலிருந்து சகலவேதங்களையுந் தெரிந்த பிரா
மணர்களும் ஸூயிலிருந்து கூத்திரியர்களும், தொடையிலிருந்து
வைசியர்களும், பாதத்திலிருந்து சூத்திரர்களும் நன்மைபாக உண்
டானார்கள் என்று ஆல்-அசை (அ)

எவ்வுலகுமீவ்வணமிசைத்துநிமிரெல்லீவ
செவ்வீதன்னைவசியர்க்கு நினயிலொருசுலன்
எவ்வனமறஞ்சுருதியினிடமொழிவாய்மை
யொவ்வியசுதர்மனெனுமோசுபெயர்பெற்றான்

எந்தவுலகங்களையும் இவ்விதமாகப்பொருந்தக்கேய்து விருத்தி யடைந்து வருகின்றதேரது செவ்வையுடைய தனவையெம் பிரிவில் புன்னாகேகோத்திரத்தில்திறந்து, அழகையும், தருமங்களையும், வேதங்களையும், இனியவழினைகளையும், உண்மையையும், படைத்த மிகுந்தவல்லோருகிய சுதர்மன் என்னும் பொருந்திய பெருமையுக் கொண்டு புதழைப்பெற்ற ஒருவன் என்று (க)

பூவிலணியாணவியுக்கையேசெய்த
தாவலளிவேரெனவழக்கையுமகற்றி
மீவிரதமாடியெரருவீடையவெண்ணித்
தாவினசெயுக்குருவைகாடிமெய்தளர்ந்தால்

(இ-பொ-ரை).

பூவின்கண்ணே சுவக்காரமான விபூசைகளை மிகுந்த வணக் கத்தோடுஞ்செய்து அசுத்தங்களைவெல்லாம் போக்கிப் பரிசுத்த மனமுடையவனும் அன்பானதுபெருகிப்பேரானதமடைந்து இனிமேல், மேலான தவத்தைச்செய்து முத்தியுடையவேண்டிமெறநிறினைத்து, ஆனால் இதற்குச் சகாயஞ்செய்யக்கூடிய குரு கமக்கு வேண்டுமே அவர் எவ்விடத்தில் அகப்படுகாரென்று சுதர்மனானவன் எங்குந்தேடியலைந்து கண்ணுக்குத்தென்படாததினால் மெய்யானது சேர்ந்து எ-று-ஆல்-அசை (ஐ)

அந்தவாசெறிந்தவடகாரணியம்வந்தா
ருந்தியணையிடையிலுயருழுவையுரிமீதல்
வந்ததெனமின்தவசெவ்வகலாதனைக்கண்
பெருந்தயருணீதுணையெனத்தொழுதிசைத்தான்

(இ-பொ-ரை).

அழகிய முனிவர்களுள்லாங்கூடி மிகுந்த தவங்களைச்செய்து வருகின்ற வடாரணியத்திற்கு வந்து சேர்ந்து அவ்விடத்திற் றெந்தநதியின் கரையருகே உயர்ந்த புவித்தோல் ஆசனத்தின்மீது

கூக

(பெரு)

(இ-பெர-ணர்).

இவ்விதமாகப்பணிந்து கீழ்க்கண்ட சுதர்மனை வலக்கல்முனிவரார்
 னவரர் விழித்துப்பார்த்து ஒருபுலகிரோஷ்டரோ நீர்யார் இருப்பது
 எவ்விடம் கொஞ்சமேனும் அச்சமில்லாத இந்தக்கொடிய ஆரண்ணி
 யத்தில் வந்தகாரணம் யாது சொல்லுவீரென்று கேட்கும்போது
 அன்போடுந்தன்னுடைய மனத்தின்கண்ணுள்ள உண்மை யாவற்
 றையும் முறையே சொல்லி அன்பர்களிடத்தில் நீதிதவறிச்செல்லு
 கின்ற மனமையும்வென்று காத்தருளுந் தயாரிதியாகிய சிவபெருமா
 னை திருவடிகளினிற் சேர்ந்து வாழும்படி தங்களைக்குருவாக அடை
 ந்தேன் திருப்பெயர்வெண்கீமென்று வணங்கினான் என்று (யுஉ)

எம்மக்களையுதவுமென்னவுளமேவிக் :-
சம்பக்கையுள்விவிரதஞ்செயனியாமென்
றும்புளமதாக்கமுதேசமுமுண்டத்தார்
செம்பதவுனைத்தொழுதசெய்தவருளிக்.

(இ-பொ-ணா).

எங்ஙன் ஞாலதெய்வமாகவந்த குருவே எழையின்பேரில் புரி
புரண்கிருபைசெய்து, தணைச்செய்வாபென்று முறையிலேதைப்
பார்த்து மனமிரங்கி ஓ சுதாமனே அழகிய சூரியபகவானேநோக்கித்
தவஞ்செய்வாயாகில் நீ நினைத்தபடி நன்மைகளைப்பெறுவாயென்று
இவனுக்கு உபகாரமாக உபதேசஞ் செய்தவைத்தவங்கலமுனிவ
ரைத்ததித்து அவருடைய உத்தரவின்படியே சூரியனைநோக்கித்
தவஞ்செய்தவருகின்றபோது ஒருநாளில் ஏறு (மக)

ஞானையவளக்குமொருசம்பகமதேபோல்
மாசிலென்னிவந்து சுதர்மாநகைசமெச்சி
மீசனியுளுன்னியதைவின்றிவரவோமென்
றேசுகமதாயறையவின்பயிக்கெய்தி

(இ-பொ-ணா).

ஊனியக்கார்த்தமானது எவ்வாறு சேர்கிரத்தில் இழுக்குமோ
அதுபோல சுதாமனானவன் செய்த தவமானது அழைத்துக்கொண்
டுவந்ததோவென்று புகலும்படி மாசற்ற சூரியபகவானுவர் எழுந்
தருளியவந்து, இவனது தவத்தைப்புகழ்ந்து ஓ சுதர்மனே நீ என்னை
க்குறித்துத் தவஞ்செய்யவேண்டியதற்குக் காரணம்யாது, அன்பு
னது சுரந்தொழுநகாசின்ற உன் மனத்துள்ளே நினைத்த வரத்தைக்
கேள், தருகிறேமென்று நன்மையாகச்சொல்லவும், இதைக்கேட்ட
சுதர்மன் அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து ஏறு (மச)

உரியவகிலவுலகிலுமொண்மைமொருவாகும்
புரியவருளெனவினியுமொருவினையிழக்கில்
சுரியவரமழியுமெனவளியுடனளித்தேழ்
பரியன் மறையக்கிடவுன்பாதமும்வணங்கி

(இ-பொ-கா).

பிரமதேவனுனவன். படைத்து விளங்காநின்ற சகலவுலகங்
களிலும் யான்மேலி நன்மைபாகச் சஞ்சரிக்கும்படி இருபைபுரிவ்
வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளவும் ஒ சதர்மனே நீ சேட்ட
தோ மேன்மையாயுள்ளபொருள், எந்தக்காலத்தில் மனஞ்சலித்துத்
தவற விடுகிறயோ அப்போது இந்த அருமைபானவரம் அழிந்து
போகுமென்று சொல்லிக்கொடுத்துவிட்டுச் சூரியபகவான் மறைந்
தவுடனே, சதர்மனுனவன் உனது இருபைபால் அனுகூலத்தை
யடைந்தேன் என்ற குருவினதுபாதங்களையும்தொழுது எது (யடு)

இருதயமுலவந்துலகமெங்கணுமியங்கி

கருதலுமயன்பதிமருங்கிலொருகாளில்

மிருதுவெனவேயுலவியின் னுமொருமின்னு

ஞருதனைமலிந்தமுருகோதவெதிர்கண்டால்

(இ-பொ-கா).

உள்ளமானது மகிழ்ந்து பூரித்துச்சகலவுலகங்களுக்கும் தடை
யின்றிப்போய்ச் சஞ்சாரஞ்செய்து வருகின்றகாலத்தில் ஓர்நாள்,
பிரமதேவனுடைய நகர்மாகிய சத்தியலோகத்திற்குச்சமீபத்தில்
அழகிய வனத்தின்கண்ணே அன்னம்போலு மேன்மையான நடை
யைப்பெற்றுப்பிரகாசித்து உலாவாநின்ற. ஒரு நங்கையினுடைய
வடிவை அவன் அணிர்த்து கமழாநின்ற வாசனையானது வந்து அநி
விக்கக்கண்டுகோகங்கொண்டு எ-று-ஆல்-அனசு (யசு)

வேறு.

மருவகிற்றுபந்தருக்கருங்குழலோமணிநூதந்நிலதமோமால்விற
புருவமோவிறிசேய்வடிசுடர்கேலோபூங்குமினுசியின் தழுக்கோ
சருவதேவருமுண்ணமுதெனவிரும்பத்தமிழியவதமோதவசேர
பருவமாமணியின் முதுவலோமதுரப்பூணுகலோவாநீரேனுகோ

(இ-பொ-கா).

வாசனையிருந்த அழிப்புக்கையை ஊட்டிக்கமழாநின்ற கரிய
கூந்தலோர்-அலங்கா சிமர்யுள்ள நெற்றித்திவதமே-மகாவிஷ்ணுவி
னது வில்லுக்குச்சரியான் புருவமோ-கந்தக்கடவுளின் திருக்காத்
தில் அழிவ ஓளியைப்பெற்று விளங்குகின்ற வேலாயுதத்தைப்போ
லும் தண்கனோ-குமிழ்ப்மோலும் பூவையுடைய காகியிலெழுந்த
மூக்குத்தியோ-மூப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களும் ஆசையோடு அரு
ந்தும் அமுதெனச்சிறந்து பொங்குகின்ற இரத்தோ-அல்லது மூவன்
மோ-திரட்சியாக விளைந்த மூத்துக்களை வரிசையாகச் சேர்த்த யல்
லோ-தேன்போலும், இனியவசனங்கனோ-கண்ணாடிபை நிகர்த்த
கண்ணமோ என்று (௮௭)

சந்தபனையருழைச்சிராஷணமோசாற்றுமுகுக்களமோமா [ச்
மொந்தணித்திவித்தோன்கனோதடக்கைமுனரியின்மலர்கனோசீத
சந்தபபுழுகுமழபனினிசிறழைத்தொளிர்குணக்குழத்தெழுந்த
செந்தனக்குடமோமடிவடத்தகடோ-தின-ச்சுழிகாபியின்சீரோ

(இ-பொ-கா).

சூரியனைப்போலும் விளங்காநின்ற இரத்தினத்தோடணிந்த
காதகனோ-அழகு சிறந்த கமுகைப்போலுன்ன கழுத்தோ பருத்த
மலையைப்போலும் திரண்டதோள்கனோ தாமதாமலையொத்த
காதகனோ குளிர்ச்சியிருந்த சந்தனங்களிலும் புழுதுகளிலும் வா
சையுடையபனிரீர்களிலும் முனைத்து, பிரகாசமுடைய தேமலான
து படர்ந்தெழுந்த செழுமையான தனபாரக்குடங்களோ ஆவிலை
யைப்போலுன்ன வயிறோ .ஜற்றுச்சுழியையொத்த உந்தியின் புச
மோ என்று (௮௮)

துண்ணியமருங்கோவகிலாவாண்டு துதர்ச்சியில்லோன்பனியோடு
பண்ணியவினஞ் சாதலாய்மூழ்ப்பெருவகமடைந்தகம்கிடும் [ம்

தனவைசியர்குலச்சுருக்கம்.

சுரு

புண்ணியத்தடமோபொருந்தியதிதம்பம்பொன்னிளக்கதலிவிஞ்ஞா
[வ்கோ
பண்ணியத்திருவராலிண்ச்சாரோபரிபுரப்பதங்களின்வணப்போ

(இ-பொ-ணா).

கொடிப்போலுத்துவஞ்சின்ற நெற்றிடையோ உபவாசமாக
அனேககோடிதாலும் அன்பாகத்தவஞ்செய்த மகிமையினால் இளவ
லானவன் ஆனையோடு மூழ்கிப்பலககக்கனையும் அடைந்து மகிழா
நின்ற புண்ணியமானதடாகமென்று பெயர்ந்தடைத்து அமைந்த
அஞ்ஞலோ அழகிய இளவாழைத்தண்டென்னுந் தொடைகளோ
செவ்வையாக உலாவஞ்சின்ற இரண்டு வரால் மற்சியம்போலும் வாய்
த்த முழந்தாளோ சிலம்புகள் அணிந்த பாதங்களில் அழகோ எ-று
(யக)

அரம்பையொருபின்னிசுதியந்திராணியாகமும்மூவந்திசைக்க
சிரம்பியமாமலிற்வியோவெனவுண்ணினைந்துருமறந்துயிந்தேறச்
சரம்பலவிடுத்துமதனனுமூலக்கச்சித்திடானின்னுணாகறிச்
சிரம்பணிந்ததினியிவடிருந்தாதுதிரியவுஞ்சென்கையாற்பிடித்தான்

(இ-பொ-ணா).

தேவலோகத்திலேவாழாநின்ற தேவஸ்திரீகளும் பிரதாசிக்கா
நின்றவடிவையுடைய, இரதியும், இந்திராணியும், மகாலட்சுமியும்,
மனமெழந்து புகழ்ந்துசொல்லப்பெற்றுநிறைந்தஅழகைக்கொண்ட
பதினாறுவயசு வக்கையோவென்றுமனத்துள்ளே நினைத்துக் காமமா
னதுமீறித்தன்னுமறந்து கொஞ்சசேமையங்கிப்பின்பு ஒருவாறு
இதளிந்த அருகின்றபோது மன்மதனானவன் ஐந்து பாணங்களில்
மாணத்தைக்கொடுக்கின்ற ஒருபாணத்தைநீக்கி மற்ற நாலுபாண்
க்களை ஸ்மிருத்து வருத்தப்படுத்தவும். அந்தப்பாணவேதனைகளைப்
பொறுக்கமுடியாத சுதர்மனானவன், அடிக்கண்ணையெனது ஆசைக்
குரியபெண்ணை உணது இதழில்நிறைந்த அமுதமென்னுஞ்சுருகி
வைத்தந்தி எனது உயிரைக்காப்பாடுவென்றுவேண்டிய இனிய உ-

சுரு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

கங்கையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி அவன் பாத்ததிலும் வீழ்ந்து
கண்களையும் இவ்வார்த்தையன்னது அம்மாதுக்குப்பொருந்தாததின
ல்கொஞ்சமேனு மதியாமல், இவ்விலட்டுத்தப்பெண்ணெயென்ற
மெல்லு ஒடாதின்ற சமீபத்தில் இவன் பின்னாலே தொடர்ந்துபோய்
அவனாகைய கையைப்பிடித்த திறத்திக்கொண்டான் ஏறு (உரு)

ஐந்து பருணங்கனாவது.

வனசம்—சூதம்—அசோகு—மூவலை—நீலம்

இவைகளின் குணமாகது.

வனசம்—சுப்பிரயோகத்தையும்

சூதம்—விப்பிரயோகத்தையும்

அசோகு—சோகத்தையும்

மூவலை—மோகத்தையும்

நீலம்—மரணத்தையும் செய்யும்.

பொங்கலாய்த்தொடுப்பெண்ணெயினார்த்தனைக்கன்புரைத்தனைவரும்
சங்கரன் பூசையுரிவதற்கேகுத்தருணர்த்தனைப்பதற்கெதிரில்
பங்கவன்சுந்தரானபசரகாமப்பணித்தனம் வல்லகச்செய்யிற்
பங்கமாய் நீயிப்பவந்தனையடைவாய்ப்படியிலென்னலுமிவன்மீறி

பூமியின்கண்ணே மன்மதஞானவன் சமயம்பார்த்தது அவனது
மலரம்புகளைத்தொடுத்த யாவனையும் வருத்தப்படுத்தவது அவனு
டைய வழக்கந்தான் ஆகிலும் சிலபெருமானது பூசையெய்வதற்கா
கப்போகும்போது எண்ணத்தடுப்பது நீதியல்ல, மேலும் எண்ண
வாரென்ற கேட்பீரேயாகில் : சகலத்தையும்படைக்கும் கர்த்தாவா
கிய பிரமதேவருடையகன் றென்பெயரானது அப்சரகாமப்பெய
ன்னுந் திருவோத்தமை உண்மையாகச்சொன்னேன் இதை அறிந்
தும் எண்ணப்பவ்வந்தப்படுத்தவீராகில் பெருக்குற்றருடையவாரா
ய்ச்சீரோத்தில் இப்பாவத்தையடைவீர் யான் சொன்னேன் தெரிந்

துக்கொன்வீரென்று சொல்லவும் சுதர்மனாவன் அவன் வார்த்தை
களைபெல்லாங்கவணிக்காமல் மீறி ஏ-று (உயக)

காதன்மூன்றதிற்பொல்லாததுகுழஞ்சுக்காண்டையர்மாயையேயதனால்
மோகமாய்க்கவந்தியிருக்கமடைந்தமுனிசனைப்பிரிந் திவடாதை
வேதன்பால் வந்துயின்முகம்வாடிவெவ்கிமுன்றோன்றியகருத்தை
நீதனாய்ந்தேழெல்லுன்னிவன் நினை கணிதனமாய்ப் போகவென்றி
சைத்தால்

(இ-பொ-ண).

பூமியின்கண்ணேயுள்ள யாவர்களுக்கும் உரிர் ஆசையானது
மூன்று, அதில், அழகிற்சிறந்த மாதர்களின் மாயையோ கொடிது
ஆதலால் காமமரணத்துபெருகி அப்சரகாமஹையென்னும் பெண்ணை
விடாமற்பிடித்து வலுவந்தபுணர்ச்சி செய்து மிகுந்த சுகத்தைப்
பெற்றான் பின்பு அம்மாதானவன் இவனைவிட்டுப்பிரிந்து தன்னு
டைய நிலைமையையும் வெபூசையையும் இழந்த வருத்தத்தினால் பிர
காசமுடைய முகமானது வாடி மனத்துள்ளே வெட்கமடைந்து
தந்தையாகிய பிரமதேவனிடத்தில் வந்து முன்னே நின்றபோது
அந்தக்குறிப்பை அன்னிமான் அறிந்து தன்னுடைய மகளுக்குத்
துன்பத்தைவருவித்த பரதக்குறியதனவைகியன்குலமுழுதும் இது
முதல்வருகின் திற்துள்ளாக நசித்துப்போகக்கடவதென்று சாபம்
கொடுத்தவிட்டு ஏ-று-ஆல்-அசை (உஉ)

ஆசைமுன்றுவது—மண்—பெண்—பேரன்

வன்றெயியுன்னயர்வுமாற்றொழிகு நிப்
பெண் செவ்வையே பெறுகைபெற்றநருவாலே
புண்புடன் வளர்த்துமகிழ்பஞ்சலயதின்மே
வொண்ணமவொடுதன்னன்னையுள் வெணவிசைத்தான்

(இ-பொ-ணா).

பிரமதேவனுலன் அழகில் மிகுந்த தனது மகளின் மன வருத்தமானது விஷ்கும்படிவேண்டிய சமாதானவார்த்தைகளைச் சொல்லி அவன் தெளிந்தபின்பு நீயிர்தவைசியனிடத்தில் சேர்ந்து பெற்றிருக்கிற கருப்பத்தினால் கல்ல பெண்குழந்தையைப்பெறுவாய் அதைச் செவ்வையாக ஐந்துவயதவகையும் மனுமகிழ்ந்தவனர்த்து அதற்குமேல் அனகையம்பதியில் கொண்டுபோய் கண்மையாக விட்டுவிடுவாயென்று சொன்னான் எ-று (உ-க)

தந்தையுரைபெற்றவடணந்தரணநாடி வந்துதொழுதின் பமொடுவாழனவைபெற்று னந்தமுங்மென்சிகைவயாருயிரொனக்காத் தைதந்துசமைபுரனபொழுதனகையில்தந்தான்

(இ-பொ-ணா).

அப்சரகாமம்பயானுலன் பிரமதேவனுடைப உத்தரவைப் பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிவிருப்பத்தோடு வந்து சிவபெருமானைத் துதித்துச் சுகமாக வாழ்ந்துவருகின்ற காளில் சமு கியபெண்குழந்தையைப்பெற்று நிறைந்ததன்னுயிரைப்போலவளம் த்து ஐந்து வயதானவுடனே தந்தையினது சொற்படி தவறாமல் அனகையம்பதியில் கொண்டுபோய்விட்டுவிட்டுத் தன்னுலகைய டைத்து வாழ்ந்துவந்தான் எ-று (உ-ச)

அண்ணசெலவுமமுளமகைத்துருவிலும்முன் கன்னிவிழிநீருவிகண்டொருதந்தோன் மின்னானரும்பெயரைவின்துதியெல்லாம் மன்னன்கையாளியமணம்புரிவையென்றால்

(இ-பொ-ணா).

அப்சரகாமம்பயானுலன் சென்றவுடனே இக்கன்னியானை மனமுருகிக்கண்ணீரானது பெருகியோடும்படி அழுதுவருந்தகின்

தனவையிர்ருலச்சருக்கம்.

சுசு

நதை வாமதேவதென்னுமுனிவரானவர் கண்டுருபையோடும்வத்
து இவளது காதிலே சிவசிவாவென்னும். காமதேயத்தைச் சொல்
லிவைத்த இன்றமுதல் இச்சிவபெருமானையே துதித்துவருவா
யென்றும் அனையையபதியையாளாநின்ற மன்னனாகிய குபேரனை
யே கலியாணஞ்செய்த வாழ்வாயென்றும் திட்டமாகச்சொல்லி
விட்டு ஏறு (உயடு)

இப்படிவனேகவுமினக்குமரிநானஞ்
செப்புமொருகன்றியெனமின்னியிசுள்ளோ
யொப்பிலுயர்மெய்ப்பவனையுன்னியிருபூச
செப்பமொசெய்த வருதிவசமனைகமன்

(இ-பொ-ண).

வாமதேவரானவர் சென்றபின் அகருடைய இருபையால்
நானக்கையாவருக்கும் போதிக்கும்படியான இளக்குமரியிவனே
யெனச்சிறந்த பிரகாசித்தபுகழோடு, ஒப்பில்லாததென்குத்தாய்
நிறைந்துவிளக்காநின்ற மெய்யானாகியசிவபெருமானத்தியானித்தச்
செவ்வையாக மிகுந்த பூசைகன்செய்த வளர்ந்த வருகின்றகாளில்
அனகாபுரிக்கரசனாகிய குபேரனைவன் ஏறு (உயடு).

சந்தியிருவையிசைசாரிகருநாலை
இந்தவன்மீதிவளிலைக்குவதையுங்கன்
டெந்தநகரிக்குவரவென்னவிதியென்றான்
கத்தமணியக்கன்றுகாதலதுகொண்டால்

(இ-பொ-ண).

சுருகான் அழகுமிருந்த முத்தச்சிவிகையின் மீதேபவனி வரு
கின்றபோது வனத்தின்கண்ணே இந்தக்கன்னியானவன் சிவபூசை
செய்துக்கொண்டு பிரகாசத்தோடும் விளக்குவதை, வாசனைகளை
யணிந்து கமழாநின்ற மார்பையுடைய தனதானவன் கண்டுமிருத்

எய்

விடமுலாபுரத்தலப்புராணம்

தகாதல்கொண்டு அவன்முன்னேசென்று ஓ மாதிரோமணி நீ
விரும்பபது எந்த நகரம் இந்தக்காணத்திற்குத் தனியே வரவேண்டி
ய காரணம் யாது உண்மையைச் சொல்லுவாயென்று கேட்டான்
எ-று-ஆல்-அசை (உயௌ)

அன்னவன்மொழிக்கினியவமுதமொழியீதே
யென்னமுழுதம்படவிசைத்தளகையாளி
மன்னனைமணம்புரிவன்வண்மையிதுவுன்றன்
கன்னிசொல்லுமுன்புரிசுகம்மெனமகிழ்ந்தால்

(இ-பொ-ரை).

குபோனவன்கேட்ட வார்த்தைகளுக்கு இவன் மறமொழி
சொன்னவார்த்தையானது இனியதேவாமுதம் இதவேயென்று
புகழும்படி ஆதியந்தமாக விரித்தச்சொல்லி அந்த வாமதேவமுனி
வர் சொன்ன வாக்குத்தவறாது அனகைககரத்திற்கு மன்னனாகிய
குபோனையே மணஞ்செய்த வாழுவதன்றி மற்றொருவனாயும்
விரும்பேன் இது உண்மையென்று கன்னியானவன் சொல்லக்கேட்
டி முன்னோர்க்குச் செய்தாண்மையானது நமக்குக்கிடைத்தது என்று
பேரானந்தமடைந்து எ-று-ஆல்-அசை (உயௌ)

அவ்விறைவன்யானிறைவயானையெனவேகண்
டிவ்வனிறை இன்பமிகவெய்தியவனோடுஞ்
செவ்வளகைவந்திவன்சிறக்கிறைசெவ்வன்
ஒவ்விகடிசெய்துமிகுவொண்மைமொடுவாழ்ந்தான்

(இ-பொ-ரை).

ஓ அழகிய பெண்ணே நீ குறித்த மன்னனாகிய குபோன்யான்
தான் இது உண்மையானதென்று அகளுக்கு எளிதில் வினக்கும்
படி சொல்லவும் கன்னியானவன் குபோன் தான்வென்றுதெரிந்தது
கொண்டு சிவபெருமானைப்புகித்த வந்த நன்மையால் நம்முடைய

தனவையியர்களுக்கருக்கம்.

எக்

எண்ணம்போது இருப்பெய்தாரென்று மனமகிழ்ச்சியடைந்து
குபோனோடு செவ்வையான அனகைகாரத்திற்கு வந்து சேர்ந்து
சிறந்து விளங்காநின்ற கன்னியைக் குபோனானவன் மனப்பெரு
த்தமாத் நன்முகாதத்தத்தில் திருமணஞ்செய்து (பிரந்த நன்மையோ
டுக் கூடிவாழ்ந்து வந்தான் எ-று (உக)

மஞ்சுதன வையியர்கள் மாயவுமுணர்ந்தே
வஞ்சுதர் மனஞ்சிசுருவடிசை வணங்கித்
தஞ்சமென துமபல்கடழைக்கவருள் செய்வாய்
வஞ்சுமதசெய்தனன் மறைக்கொடியனென்றான்

(இ-பொ-ரை).

இச்சரிதையானது இவ்விதமிருக்க, இளைமையப்பெற்ற தன
வையியர்களைல்லாம் பிசமதேவனுடைய சாரத்தால் அழித்தபோ
திலும் அழியிய சாரமானவன் அழித்துக்கொல்ல அவ்வவர் இவர்களு
க்கு இடையூறு வந்ததென்று எண்ணி மனமானது அஞ்சி தனது கு
ருவாகிய வல்கலமுனிவரிடத்திற்கு வந்து எந்தையே அநானவன்
யேழைபேரில் கோபித்தமிருந்த கொடுமையைச்செய்தவிட்டான்
ஆதலால் நாயேனுடைய குலமானது தழைக்கும்படி இருப்பெய்த
தானாலாய் நீயேகதிபென்று அவருடைய பாதங்களை வணங்கிமுறை
யிட்டான் எ-று (ருய)

தவனிதைவறிந்துனது சந்திணையை முன்னேர்
வெணுதவுவாருறுதிசெப்பின் மெனக்கண்
டவனுறுதவம்புியவனியொடுசெபப்பின்
னிவனினதவிருத்திசெயவெண்ணியுளமேவி

(இ-பொ-ரை).

வல்கலமுனிவரானவர் வயிவன்குறிய பாவற்றையும் சேட்டு
ஆராய்ந்திடு சாரமனே உனது அழியிய குலங்களை முன்போல
விளங்கும்படி விவபெருமானவர் இருப்பெய்த செய்தருளுவர்

உண்மையைச் சொன்னோம் அறிவாயென்ற சொல்லவும், சதர்மனானவன் தேட்டி மனமெழுந்த மேலான தவத்தைச் செய்வதற்கு அன்போடு சென்றான். பின்பு வல்கலராணவர் தன்னைவியர் குலத்தில் விருத்திசெய்யவேணுமென்று பெண்ணக்கொண்டு மனவிரும்பி வந்து (௩௦௧)

மின்னும் வடவாரணியமீதுதேசேதில்
கண்ணிசெயக்கவினைநாதனியன் மெய்யன்
பின்னவிதமென்றான் மிரங்கியுமையோடு
தன்னிடபயிதிறுதவசமுனம்வந்தால்

(இ-பொ-ரை).

பிரகாசமுடைய வடாரணியத்திற்கிறத்த கதிக்கரையிலே
யிருந்து அருமையான தவத்தைச் செய்துவருகின்றாரானில் கயிலாஸத்தின் கண்ணிலங்காகின்ற சிவபெருமானாவர் இவருடைய உண்மையான மனதன்பு முற்றிலும் ஆராய்ந்து மனமிரங்கி பரவதாதேவியோடும் இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளி மேலான தவத்தையுடைய வல்கலமுனிவர் முன்னேவந்து ஏறு-ஆல்-அசை (௩௦௨)

அத்தவமிழைத்தெமையழைத்ததெனவின்வாய்
வத்தனமுனக்குதவவென்னலுமெழுந்து
வத்தனமளித்தயனழித்தவருணத்தை
முந்தையினைபெருகவருனெனமுனிமொழிந்தான்

(இ-பொ-ரை).

தி பக்தியிற் கிறத்த அன்புனை அழகிய தவத்தைச் செய்து என்ன அழைத்த காரணம் யாது நீ கருதியதைச் சொல்லுவாய் உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்பதற்காக வந்தோமென்று சிவபெருமான் சொல்லவும் வல்கலமுனிவாரினவர் அளவில்லாத பேரானம்

என

தனவைசியர்குலச்சுருக்கம்.

தததோடுங்கண்டு அட்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து பலவாறுதுதித்து
ஒ ளைகுஞ்சிறந்த கங்காதானே பிரமதேவனால் நசித்துப்போன
தனவைசியரது குலத்தை முன்போல விருத்தி யடையும்படி
கிருப்ப செய்தருளவேணுமென்று முனிவனுனவன் சொன்னான்
எ-று (௩௩)

அப்பவனுவந்துசுமாயிரமுடிந்தென்
கைப்பிடி கமண்டலமையாலிகருத்தா
யொப்புமறையோதியுனவுண்மைபொருளவித்
செப்புமுனையா யிடமெழுந்திதுசிறக்கும்.

(இ-பொ-ண).

இவன் சுருத்தைதச்சிவபெருமானவர்க்கு நிந்திமனமகிழ்ந்து ஒ
தவசிரேஷ்டனே தருப்பபையெடுத்து ஆயிரமுடிப்பு முடிந்து
வைத்து விருப்பமாக மனதுண்மையேடுந்தருந்த மந்திரங்களைச்
சொல்லி யெனது கையிலிருக்கிற கெண்டியின் சலத்தையன்றி
த்தெளித்தாயாகில் நீ கேட்டுக்கொண்டபடி ஆயிரம்பிள்ளைகளுண்
டாகி இந்தக்குலமானது பெருகிவளரும் எ-று (௩௪)

என்றானிசைத்தமுறை இம்முனிசெயச்சே
யொன்று குறையாகவொருவாயிரமுதிக்கக்
குன்றியதெனத்தவசிகூறவிதிக்கிக்
கொன்றையணிவோனுமொருகுழவியெனவந்தான்

(இ-பொ-ண).

சிவபெருமானவர்க்கு சொன்னமுறைப்படி தவறாமல் வக்கை
முனிமானவர் செய்தவுடனே தொண்டாயித்துத்தொண்ணூற்றொன்
பது குழந்தைகள் பிறத்தது முனிபுரணவர்கண்டு ஒ சுவாமி நீர்
திருவாய்மலர்ந்தருளியவண்ணம் ஆயிரம் குழந்தைகள் பிறக்கவேண்
டியதிருக்க ஒன்று குறையவேண்டியதற்குக்காரணமென்னவென்று

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

எச்

வணங்கிக்கேட்கவும் சிவபெருமான் மனமகிழ்ந்து ஸானே ஒருமுது
ந்நையாகப்பிறக்கிறேனென்று சொல்லிப்பிறந்தார் எ-று (௬௫)

அன்னிலைகண்ச்சிகளையிரமுமொப்பாய்த்
துன்னியத்திற்துமகிழ்துறவியிடையின்
பெரன் னன்கையா னிதருபுதல்விசோமன் றம்
நன்னரொய்செய்யெனநடந்தனன் மொழிந்தால்

(இ-பொ-ணா).

பிறந்தவுடனே நிறைந்த ஆயிரங்குழந்தைகளுஞ்சரியாகக்கிடை
த்ததைக்கண்டு மகிழாரின்ற வல்கலமுனிவரிடத்தில் அழகிய குபேர
நகரத்திற்கு அதிபதியாகிய தனபகிவானவன் அருமையோடும் பெறு
கின்ற புத்திரிகளை கண்மையாகத்திருமணஞ் செய்து வைப்பாயென
று சொல்லிவிட்டுச் சிவபெருமானாவர்கயிலாயத்திற்குச் சென்றார்
எ-று-ஆல்-அசை (௬௬)

அந்தவிடைமுடிமுனிவர்க்குமுலிகட்கா
னந்தமொடு சாதகருமங்களுநடத்தி
யந்தவயிதான்முமமைத்தனனொழுங்கு
யிந்திரனயன்புசுழவித்தரணிமீதால்

(இ-பொ-ணா).

சிவபெருமானாவர்கொடுத்த விடைபைச்சென்னியிற்குடிய
வல்கலமுனிவரின்வர் அந்த ஆயிரங்குழந்தைகளுக்கும் இப்பூதியின்
கண்ணே தேவேந்திரனும் பிரமதேவனுக்கண்டு புசுமுப்படி பேரா
னந்தத்தோடு சாதகருமங்களுஞ்செய்து முறையே அழகிய காம
தேயங்களுயிட்டான் எ-று-ஆல்-அசை (௬௭)

ஆயிரம் பெயர்களுடைய நாமதேயங்களாவன.

திருணன், மெளஞ்சி, மதுகன், மகரத்தன், மது, கிடி,
கொகாவசு, சித்தி, ரவசு, சேமந்தன், கைவந்தன், பிருகு, குரு, விரு

த்தன், கிராகான், குகசன், முதகன், வான், சுசி, தேவாக்கியன்,
 தேவத்தன், தீரன், திவல்லபன், சிதன், ரகத்தன், சீதன், தேவல
 ன், முத்தலன், வலிதன், புருகவி, வாணி, விராவாணி, சுவாணி
 கன், சுபன், சுத்தன், மகாசுத்தன், பருவிஷன், பருத்திணன்,
 தேவன், தேவலகன், காரி, தைத்திரி, பிரிது, அங்கிரர், கரான்,
 அந்தரானன், கடன், கர்ணன், முனி, தனுசு, மனு, மர்வைகன்,
 தாந்தன், திரிதி, சுத்தவர்த்தனன் மீண்டபன், தனுசாகன், மசுகன்,
 மது, கரன், ரவி, சுவர்ணன், வர்ணன், செளரி, மந்திரி, தத்தன்,
 மாலிசன், பிராசாகரன், ரெத்தினகரன், சாலகன், சார்த்தன், தபன்,
 அசுனன், ரகினன், சிசாமுகன், தேவன், பீரம்மராசி, சிசாகரன்,
 முகரன், முகூரன், சந்திரன், புதன், பித்தன், நாதகன், கார்தன்,
 காகிபன், வாச்சியன், தர்மத்தன், தயாநிதி, அலிலன், தேவரன்,
 கண்ணுயன், காணிகன், கிலன், சமர, கௌதமன், அத்திரீ, மரத்
 துவர்தன், சமதகினி, பராசரன், சக்திசூரன், அசுத்தன், அந்ந
 தன், விசுவாமித்திரன், அங்கிரான், கஸா, வாச்சன், சாமதக்கினி,
 மித்திராவசு, பராவசு, னாப்பியன், சதவிருணன், மத்தியன், சை
 மினி, செளந்தன், சோனதன், சோனன், புதன், போதாயன்,
 முனி, சுமந்திரன், பைலன், சூத்திரன், வைசம்பாயனன்,
 பாஷிகன், சான்ந்தி, பிருகதி, கார்க்கயன், சயந்தன், கைத்திரி
 வன், துருவன், வைகாணஸன், வால்மில்லியன், புலஸ்தியன், காகிய
 ன், மனுபலி, சும்பன், பலிகும்பன், தர்வாசன், சந்தன், பிப்பலன்
 அகஸ்தியன், சரபுத்தன், உத்தரவசு, கிராசனன், அலிஷந்தன்,
 மதுஷ்யந்தன், சகிருமுகன், பாலசன், உடு, ருசிகன், டடு, வியச்
 சிரன், செலியன், தாமன், துருவன், பிருகு, கடந்தவாணி, காண
 தான், சுமக்கியன், விசாரதன், பத்மகாப்புபன், மரிசி, வாசிஷ்டன்,
 தேனுகன், பலி, பஞ்சாக்கினி, பஞ்சகன், தத்தன், கௌசுகன்,
 சனத்குமாரன், மேதாலி, ஆஸயன், பிருகதாலயன், சர்வக்கியன்,
 சர்வதன், சாந்தன், பாணிகி, பாணியன், தனஞ்செயன், தன்,
 நாகன், ககன், சூலன், சுமாமுனன், சுதர்மமன், ருசேனன், சந்
 தி, யான், மனகன், மாதகன், சூதன், கைலகன், திலகன், உத்

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

௭௬

தமன், புன்னுகன், சம்பகன், கல்பன், சாண்டிலயன், சண்டிலன், பரித்திகன், நந்தினபுத்திரி, சந்தியாபரன், நிசாபரன், தமாலன், அத்தியன், சிங்கன், கெனண்டினியன், கபிலன், உத்தமன், ரோம் பர்தன், அக்ஷிபாதன், தீர்க்கபாகன், விப்பிண்டிகள், சேனுகன், பிங்கன், யப்பரு, யப்பு வேயன், மகேரதகன், வரதத்தன், வசு, கெனசன் புச்சகன், பன்னகன், ஈசுவரன், மிருகசிருங்கன், மிருகாங் கி, மார்க்கண்டேயன், பிரஜாகரன், ரத்தினகரன், வைத்தியன், பர்வதவர்த்தனன், பங்கு, குடிசகன், தேவன், அம்மிஷ்டன், பிருஷ்யன், விருஷன், மகதேவன், மஞ்சனன், விருஷ்டன், சித்திராம் பகன், சிதம்பகன், சித்திராம்பரன், சித்திரகன், பருநீலன், அநி லோதகன், சிபன், சூரன், உதிதன், அசுவகன், ரத்தத்தாங்கன், நீலகுந்தன், வத்திரன், வார்ஷிகன், சாபாலி, முத்தன், மெனனிகன், பாலிகன், சிரிகரணன், பாரிகரணன், சுக்கிரன், பரர்சகன், கரீ, அரிதன், மச்சகன், குச்சன், தர்மக்ருன், தர்மச்ச லன், இராஜதன், ரஜதன், இராஜன், பலபேதன், சபாதகன், பில பூவன், பிப்பூவன், சக்தி, பெளருஷன், புருஷன், நகன், சதாசன், சதகன், சீதன், சைவலன், குயன், முனி, கைரதன், கீரதன், குருத்தன், மர்த்தன், மததானகன், மிருதன், பிரியந்தன், பிந்து பீடன், பாடலன், பாடகன், பிரீதி, வைணிகன், வேணுகன், நித்தி கன், முரளி, குரளி, சிரித்து, புண்ணுகன், வண்ணகன், தம்பன், தரித்திரியன், கிர்மலன், சமன், குடஜன், குட்டிமன், குஷ்டன், வேதண்டன், டிண்டிமன், நேமி, பிரனேமி, சத்தியாதமன், சர்தமீ கன், சரசன், உத்தமன், மாலி, கேன், மாளவன், மாஸ்ய, சுமாலிகன், மாலிகன், சுவாணமுகன், தட்சன், வைணுகன், வேணுகன், உம் யன், நகக்கு, ரோதன், நாகதன், உதன், துண்டகன், பல்லி, மாத வன், முசுருந்தன், மாசித்தன், சாந்திகன், சிவன், முரளி, சரளி, நித்தியன், கபாலி, கனகன், திருவன், சுபாணி, கரண்பாணி, இரத்தினபாணி, கங்கிகன், விரகாதன், பகமான்னன், பாவமான்னி யன் பிரதாபுன்ன சத்தியன், காத்திராயன்ன சாலவன், அசன் கடன், சாமன், சிக, செனரன், பசுபதி, சென்மியன், சச்சன்

குணவான, சசி சங்கரன், சரசன், தாந்தன், சர்வகீயன், சர்வ
கோலிதன், ரதீசன், தீரவன், ரம்மியன், ராத்திரிபுக், ராத்திரி, சஞ்
சாரன், ணாம்மியன், இராமன், ரவி, வகனரயன், திருவன்,
சங்கு, மிதன், சூரி, பிரதாமன், குரதன், அச்சன், அகித்
திரத்தினன், அகத்தியன், டெனலிகன், பப்பருகு, பகவதன், பக்,
கன், பார்க்கவன், பவந்துதி, குகன், குன்னியன், துவஜன்,
விட்ணு, சுண்டாச்சியன், ரூரியன், தாவனன், சக்தி, சுசக்தி,
திருதிமான், சாந்தேயன், சக்திமான், குகன், சனி, வசு, தூம்பன்,
சுருனன், சாகுனன், உசீ, சதாதயன், விசுவதயன், சுதமன்
பிரதபன், அசனன், சுபன், விருத்தன், விசாலாட்சன்
சங்கமன், சர்ச்சனன், சர்ச்சான், சரீ, பஞ்சவின், அமக்குவான்,
மபுப்பகவீ, பலபுக், கந்தசீவனன், பைரீசன், பஞ்சதன்,
பண்டிதன், முகாகர்ப்பன், தீர்க்கதர்ப்பன், ஸ்தூலகர்ப்பன்,
கிருசாகிருதி, மகாகிரீவன், உதாரகிரீவன், சம்புகிரீவன்,
மகாமதி, வால்மீகன், வல்மீகன், வல்மீ, மதுசந்தன், சர்வாகபண்ணி
கரவாணி, கீர்வாணி, ஆலயன், பிருகதாலயன், உத்தரீலகவி, குசன்,
முக்தன், தார்ப்பன், தர்ப்பன், லவன், இந்தகன், சந்தகன், அமசு
கன், அம்சன், விதாதரு, கிருதி, அம்சுமான், காலன், காலாந்தகன்,
விதர், கலிகாலன், உபயன், கரீ, ஸத்குரு, சான், சகு, சர்மா, சர்த்த
ன், சக்தன், ஸவன், சகு, சக்திரன், சது, சகா, சத்தியான், சயகுண,
சமக, சசி, சகேசகன், சுபன், சங்கு, கலிலாச்சதன், சமாயன், சவி
சச்சீயன், சகோவைசியன், சதீசாகன், சபாட்சவி, குமாரன், கண்
டாகன், சீகந்ணன், கோபகன், கோகதேவகன், அர்த்தாதன், திரு
புரன், தத்தன், சலாசி, துர்த்தான, துரன், ஏகபாதன், துவிபாத
ன், விசங்கன், சங்கன், சடன, கீராகாரன், தபச்சித்தன், கல்க்கல
ன், மெளஞ்சி, மெளஞ்சிகன், இந்திரசீலன், மகாலீலன், கசீலன், சு
சதன், ககீ, சாண்டிக்லியன், சண்டிலன், குண்டிலன், குண்டகன்,
சாண்டன், சாண்டிகன், கருணன், காருணன், கீரணன், கர்ப்புர
ன், கர்புரன், கரன், கலாதன், கைவல்லியன், கண்டகல்பர்த்தன், க
ங்கன், கலாக்கினிசுத்திமன், கத்தியோதன், கலாகாசன், கலா

சிதி, சுவேதபாகு, மகாப்பிராக்ஷியன், நிராசா, அக்ஷினி, சிவேபகன், குலி, சராசனன், தன்வீ, நர்மதன், ஸ்ரந்தபுத்திரன், கபிலன், காபி, வன், அஸ்கந்தன், குந்தன், மந்தாரன், மாலிகன், கிசோரன், கோக் கிரன், பண்டாபன், பாடபன், சுண்டன், சைண்டுவன், சத்தியன், காத்தியாயன், சத்துவன், சுவேதா, சுவதான், சாண்டிகன், சண்டவான், சண்டன், வியாக்கியாதர், ப் பிரகஸ்சன், ஸ்துதன், துதி மான், சுவேதான், சுவேதன், வைதிகன், வைத்திகன், தேவதாரி, சிருங்கதாரி, திருசுங்கன், சக்கிரவர்த்தனன், ரசதன், ரப்பாத், ரப்பிபன், ராகவன், சத்தியபண்டிதன், வார்த்திக்கியன், பிருது, விருத்தாகன், பாலகன், பலன், வாலசன், கேசியன், கெஷுகன், கென்கம்பன், காசிகன், குபபிகன், தருவன், வீந்தன், வைந்தன் வுன்னன், விசுவாமிசுதிரன், கரு, ரவி, வைந்தேயன், திருராஜன், ஆர்த்திரன், பத்திரீ, பாசிபிருதிகாரி, ஹேமாங்கன், ஹேமவர்ண் ன, பைமன், பிஷ்ணகன், கோவிதன், விபுலாட்சன், வீரனாதன், சதன், சதமகன், கரி, காங்குலன், கங்கவன், வேகாரி, கோபன், கோபீந்திரன், பிரமா, பிருகத்தாலமதி, குட்குமகாயன், மகதகன், விது, அவிது, வேதவித்து, வேதி, வேதபாழ், சிதம்பகன், வேயன் ன், மர்ஷ்ணன், சம்புத்திரன், கோவிதர்மவான், இரணியகேசன், சொக்கன், சாக்கிரேதன், ஜடாதான், கல்விதன், கலாபதி, அகா லன், யக்கியன், யாகிபலித்து, அஷ்வலியன், கோபன், கோபட் சகன், யாப்சு, தியானாததுமா, தியானத்தபான், பிட்சு, கஷ்சன் புண்ணியசாலி, காந்திமான், உஷ்டாயுதவன், மகாஷ்டலவாகி, சந்த் தவங்கி, தாமுகி, பருபுத்திரன், யக்கியசகன், ட்சத்திரசேவி, மகர்தன், யப்புருவன், வர்சஸ்பதி, அரித்தமன், வார்த்தாகன், வர்மனாசன், வர்மகாயன், பிரதாபன், கோதுரன், கோஷ்டலத ன், குகியன், அரி, ஆரிதன், வீதி, இரணியகேதா, குதபுச், வீதி, கோத்திரன், விசாரதன், பக்ககன், பகத்திரன், மீமன், ருத்திரன், காலாந்தகன், அநிலன், விசுவமூர்த்தி, விசுவசகன், குராட்சி யன், குருவன், தனஞ்செயன், தர்மசேது, சம்பரன், சாம்பரன், சிசு, கோகர்ணன், பூதி, பூர்ணன், சாரதன், சந்திரன், ஜனன்,

சாத்தியன், துழூருதன், சபபூ, சரத்து, சேவனமுக்தன், ஹிதேந்
 திரியன், மதூபர்ணன், சுவர்ணங்கன், சபபுசர்வன், சதக்கிருது,
 கோசகன், விசுவருப்தன், தனீ, வைசிரவணன், மகது, கவிதீ,
 துவான், சூஸ்திரவீத், குருரன், சங்கு, ஸூர்த்தா, மயாதுதி,
 கிரீபதி, காமதேவன், அங்கன், கர்ப்புரன், கம்பகன், கடி,
 சஞ்சகன், குட்சகன், விசுவன், விசுவருப்தன், விசட்சணன்,
 ஞாபன், இந்திரன், கிருங்கன், ரோமபாதர், பரபாதவர்,
 சகஸ்திரபாதன், ஊர்த்தரோமன், தப்தரோமன், விரோமான்,
 கரிகன், சுரீமான், வேகன், வேகாத்தபாதன், ரோமன், மாதவன்,
 மதுபன், சங்கன், மாணிக்கன், மணீமான், மணி, சயதேவன்,
 யக்தியதேவன், சபாண்டசன், விரூட்சகன், வர்ணசன், கயசன்,
 பாண்டி, கவிசன், குருசன், மரு, பெளமன், பெளமசன், கந்திராங்
 கன், கோலிந்தன், சுரசன், அக்ஷினிசன், தனந்தன் காமதன்,
 காமி, கினதன், ஆக்ஷினிதன், கஜன், தேவராட்டியன், தேவவான்,
 தேவி, யயன், கிவ்வியமோகன், தாமான், உச்சஸ்தன், புல்கன், அ
 ன்காரி, புலத்தியன், தேவகாசியவித்து, பிரம், பிரசுப்பதி, விசுவ
 கர்த்தர், மசுவன், வியப்பிரன், ஜாகரன், கிரீனீகன், சாண்டன்கன்
 சதாசாரன், சராசிருதி, வாதிரன், திருணன், உசோன், பத்திராச
 னன், மூலாசன், பூலாசன், கிராகாரன் மிதாசாரன், ஏகன்
 திரிபுஜன், சதுர்ப்புஜன், சரீ, பக்தியஜ்ஜ், கர்பாத்திரி,
 பிருகோதரன், ஏகபிட்சன், கிரீகத்தி, கௌதமன், கிரிசஸ்திதன்,
 காயத்திரிவல்வபன், பிராம்க, மூலமந்திரன், மகாமக, சுவாகன்,
 கந்தன், வஷுத்தாரன், வியாசிருதன், அங்காரன், வைதீ
 கன், ஆபஸ்தம்புன், மாண்டவ்வியன், சாத்தியன், காத்தியானன்,
 அம்பகன், சோதி, போதாயன், புத்தன், புத்தகிவன், கிதாயதி,
 அசோகானனியன், வரபதி, ஆசுவலாயன், சன்னிதி, கிரிகர்த்தன்,
 விசுவகர்த்தன், விர்த்தன் விருஷபன், புத்தன், பரூசானன்
 அன்னபாதன், சகியாயன், விருஷபன், அர்ச்சகன், பீபக்கரன்,
 திருராசியன், அந்தன், கர்சுதன், தர்புதன், கால்கன், காமன்,
 கீர்வான், தேவித்தியன், ஞானவித்யாமன், விது, வைபவி, ததிமா

அய்.

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

ன், வாயு, தர்ப்பகன், கோசிகன், குசன், சண்டவீருதன், சத்திய
சந்தன், செனரீ, சீவன், அலாயுதன், சாங்கரன், சக்கரபாணி, பத்ம
காப்பன், பரந்தாமன், மகாகாப்பன், விஸ்வகூன், விதிஹோத்
தரன், விசேஷவித, பூசன், பூதிமான, பூதி, குலகேசன், விதாப
னன், கதனடங்கன், காலகாலன், கம்புராகன், கபாலபிந்து, தேவ
ன், தேவகன், ஜீவன், ஜீவிதாத்மா, ஜனார்த்தன், கௌரீன்
பூஷணன், அஸ்திரபூஷன், பஸ்மபூஷன், பூஷிதன், மஹாதபன்,
பஞ்சதபன், தேஜஸ்வீ, தீபன், அந்தகன், தீவியன், தீபன்,
ஸகா, பங்கன், ஸுலர்ணராசி, புரஞ்சயன், தேவராசி, வேதிவாக்,
தீர்த்தாங்கன், தீர்க்கலோசனன், காளாகரு, கோல்ன், பூதியன்,
சக்யாத்ரி, அதிகதியாத்ரி, இனன், உத்தரன், பத்திரீ, பதங்கன்,
கணகன், காணந்தன், முளிகன், முதன், கரீடன், கைடேயகன்,
அனங்கன், கிரீடகன், தாபன், அம்பரன், ஸுமஜன், ஸோமஜன்,
செனரீ, ஸுபுஜன், ஸுவிருதன், விருதி, வாமசேவன், வாமனன்,
விஜக்சித்தியன், விதிவான், சதாக்கினி, முக்திருத், தானன், மகா
யக்சியன், தபோகிதி, லீலாமாணாபன், கௌத்தனன், ம்மன், சந்தா
கிவன். ஆக.

காவொருவன் துயித சிலகருவ்வழங்கி
கயவுபகயங்கன் கடத்தியுறையெல்லை
மயமுனசிறுமிகனொருவாயிரமதிக்க
வயவனையாளிமனை வண்ணையொம்பெற்றால்

இ-பொ-கா.

இந்த ஆயிரம் பின்னைகளைப் மேனமையாக வளர்த்து வேண்டிய
கல்விகளையும் வழுபறக்கற்றுக்கொடுத்து நன்மையான புணர்ச்சு
க்குகளுக்குச் செய்து மனமகிழ்ச்சியோடும் வாழ்ந்துவருகின்றநாளில்
அனுகூலப்பதியை யாள்கின்ற குபேரனது மனைவியாகிய நகரீ
மென்பவள் முறைகோடும் புகழாக ஆயிரம் பெண்குழந்தைகளைப்
பெற்று எ-து ஆல் அகை

(௩௮)

தனவைசியர்குலச்சுருக்கம்.

சித

பொன்மகன்பயந்தந்புதல்வினெனச்சீர்
துன்னிநிமிர்செய்தியதிதாயமுனியாராய்
தின்னினைஞர்கட்குமணமின்பமொடுசெய்யத்
தன்மனநிலுன்னியிருதனநனிடைவந்தால்

(இ-பொ-ரை).

மகாலட்சுமியானவன் பெற்றெழுத்த அழகிய பெண்மக்களோ
வென்று புகலத்தக்க புகழோடும் வளர்ந்து வருகின்ற செய்தியை
யிருபரிசுத்தமுடைய வல்கலமுனியானவர் தெரிந்து நமது இனங்
குமாரர்களுக்கு அப்பெண்களைத் திருமணஞ்செய்த வைக்கவேண்டு
மென்று சந்தோஷத்தோடும் தன் மனத்தாளே நினைத்து நின்றந்த
செவ்வங்கையுடைய குபேரனிடத்திற்குவந்துசேர்ந்தார் என்று ஆல்
அசை

(நக)

முன்புவன்னித்த திருமொழியெவையுமோதி
என் தவசில்வந்து நியிரினைஞர்கடன்கு
நின் கைதகனைக்கொடுகிறவதுவைசெய்தென்
றன்புமுனியோ நரவாகனின்றிந்தால்

(இ-பொ-ரை).

முன் சிவபெருமானாவர் பிரசன்னமாகித் திருவாய் மலர்ந்
தருளிய விபரங்கள் அனைத்தஞ்சொல்லி ஏன்னுடைய தவத்திலே
வந்து சிறந்த வளர்ந்து வருகிற குமாரர்களுக்கு உனது புத்திரி
களைத்திருமணஞ்செய்த கொடுப்பாயென்று அன்புடைய வல்கல
முனியானவர் சோல்ல நரவாகனத்தையுடைய குபேரனாவன்
அறிந்து ஏறு-ஆல்-அசை

(சுந)

மாதவரின்மேதைபுளவர்கைப்பரிமோன
குதனிருபாதமலைநகரமுடிசூடி
வேதநிபுணவானது விநிந்தயிலுளம்போன்
மாதகமையோடுபுரிவோமெனவழங்கி

அடி

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

(இ-பொ-ரை).

முனிவர் குழாங்களிலே சிறந்து மேன்மையைப்பெற்று நல்ல
தவங்களைச் செய்தவராயின்ற வக்கலமுனிவரினது இரண்டு பாதங்
களிலும் வீழ்ந்து வணங்கி நாலுவேதங்களையும் ஆராய்ந்த வல்லோ
னே பொய்யையகற்றி மெய்பைத்தழுவிய ஏனது மறைப்போல
அன்போடுஞ்செய்து வைப்போமென்ற சொன்னான் எ-று (சஉ)

நன்னளவையன்றனக்கா தனிநைசுதைத்
டன்னுருசுடர்க்கிசைமதாணியுமணிந்தா
ரன்னினைஞகாத்தரளவணிகையிசைராய்
மின்னவுமழைத்திதயமேவிகடிசெய்தால்

(இ-பொ-ரை).

அளகையம்பதியையாளுங் குபேராகிபதியானவன் தனது
ஆயிரம்புத்திரிகளுக்கும் அவர்கள் அழகியமேனியின் பிரகாசத்திற்
குப்பொருந்திய ஆபரணங்கையணிந்து மணக்கோலஞ்செய்து
வக்கலமுனிவரினது தவத்தால்வழந்த இளைஞர்கள் ஆயிரம்
பெயர்களையும் முத்தர்சிவிகைகளைக்கொண்டுபோய் அலங்காரமாக
அழைத்துக்கொண்டுவந்த நல்ல முகூர்த்தநாளன்று மணவீருப்பத்
தோடும் திருமணஞ்செய்துகொடுத்தான் எ-று-ஆங்-அசை (சஉ)

வக்கலன்வியப்படையமாவரிசையாவு
நல்கியதுகண்டுமுனிநாதனுமெழ்ந்து
மல்கியவியக்கனிலைவண்ணவிடைபெற்று
நல்கிறாயிகையுமினைஞர்கையுமகவி

(இ-பொ-ரை).

யின்பு குபேரானவன் வக்கலமுனிபர்னவர்கண்டு அதியகி
கும்படி மிகுந்த வரிசைநெல்லாககுறையிலலாது கொடுத்தான்
அதைக்கண்ட முனிநாதன் மனமெழ்ச்சியடைந்து நிறைந்த தனங்

தன்னைவசியர்களுக்காகும்.

சுரு.

கனையுடைய குபேரனிடத்தில் நன்மையான விடைபெற்று இந்
பேர்க்கனையும் அவர்களது மனைவிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு எ-று
(சக)

அங்கொழுநிறப்பெற்ற திருவாலவியின்மவர்
தனவியர்வசிக்கவும்மைத்தமகிசு
சங்கரணயுண்ணிவிரதம்புரிபகாடி,
இவ்வெழுதன்படிவனையியற்றுவால்

(இ-பொ-ரை).

அழகிய வனஞ்சிறந்த திருவாலவியர்க்குட்புறந்தேர்ந்த
குபேரனதுபுத்திரிகளை மணஞ்செய்த ஆயிரங்குமாரர்களை மன
மகிழ்ச்சியோடுகூடி வசிக்கும்படிசெய்த வேண்டியபுத்திரிகளையும்
பேர்சித்த ஆசைவதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு சிவபெருமானை
கினைத்துத் தவஞ்செய்வதற்காக விரும்பி வல்கலமுனிவானவர்
சுருத்தோடுஞ்சென்ற பிறகு எ-று-ஆல்-அரை (சயிசு)

இத்தனவசியர்களைவலின்பமொடுமவ்வி
யத்தமிருமன்னனைகயாளியினைவாழை
சத்தமிருகண்டினை தன்னில்துலைதாரி
வித்தையில்குந்தெனும்வினங்குமொருசேலன்

(இ-பொ-ரை).

வல்கலமுனிவரினது தபோபலத்தினாலும் சிவபெருமானது
திருபதியாலும் இந்த ஆயிரங்குமாரர்களிலிருந்தே தன்னைவசிய
ரென்னும் குலங்கள் விருத்தியாகி யிருந்த தனங்கனையுடையகுபே
ரணப்போலச்சிறந்து வாழ்ந்த வருகின்றபோது இவர்கள் வழியில்
யிருகண்டகோத்திரத்தில் துலாநாரிபென்னு நாமதேயமுடைய
வனையும் விரும்பி நாலுவேதங்களையும் ஆராய்ந்து தருமங்களைபே
ருத்திவராகின்ற நற்குணத்தையுடையவனாயும் ஒருவனிருந்தான்
எ-று (சயிசு)

இது

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

வாசுமுனம்ண்ணைவையும்வாணிபுடத்திக்
காசிதனிவந்துகிணைவண்ணைவண்ணி
மாசில்லொருமீனியுறைவன்புரியில்வந்தம்
தேகுகிருமாளிகைவித்திரமறிந்தால்

(இ-பொ-ரை).

ஊர்கள் சிறந்துவிளங்காதின்றபூமியின்சண்ணே இந்தத்தவா
தாரியென்பவன் எவ்விடத்துஞ்சென்று வியாபாரங்களைச்செய்து
க்கொண்டு மிகுந்த லாபத்தோடும் ஒருநாள் காசிமாநகரத்திற்கு
வந்து பார்வதாதேவியின் நாயகனாகிய சிவபெருமானை முறையோ
டும் பணிந்து அந்த நகரத்தைக்கூடந்து குற்றங்களில்லாது அரசு
புரியாதின்ற ஒருமகாராசனது அயோத்திமானகரத்திற்குவந்து
அழகும் பிரகாசமுமுடைய மாளிகைகளின் அகிசயங்களைப்பார்த்த
மகிழ்ந்தான் எ-று-ஆல்-அகை

(சக)

செம்மனியிழைத்தவகிகரிநிலைவாங்கன்
டம்மனைபுகுந்ததிவகிட்டனெடுமன்பா
யம்மகியிழைக்கலின்றயறிஞரும்வயங்க
விம்மகிமைமேடுநையுமிறைவன்முனம்வந்தால்

(இ-பொ-ரை).

மகிழ்ச்சியோடு துறாதாரியானவன் பார்த்த மகிழ்ந்துவரும்
போதுசெவ்வையானவரத்தினக்களையழுத்தி உன்னதபாக அமை
த்த அழகிய கோபுரத்தைதயுடைய வாயலைப்பார்த்துப்புகழ்ந்த அரசு
களையும் பார்ப்பதற்கு ஆசைகொண்டு உள்ளே செல்லும்போது
தவத்திற் சிறந்த வகிட்டனா வைத்துக்கொண்டு அவருத்தரவின்
படி ஒருமகாராசனானவன்யாக்குசெய்யவும் முனிவர்களெல்லாஞ்
சூழ்ந்திருக்கவும் இம்மகிமையுடனே வீற்றிருக்காதின்ற அரசனது
சமுகத்திற்கிட்டி எ-று-ஆல்-அகை

(சக)

சந்தடி பணிந்த தலைதாரி தனைமன் கண்
 டெந்தவுழி தருமொயெண்ணியன் செயன்ன்
 சந்ததமுமுன்னடி தனைத் தொழுதியங்க
 வந்தனமென்க்கருணைசெய்து மனமெழிந்தால்

(இ-பொ-ரை).

அழகிய பாதங்களை வணங்கி நின்ற துலாதாரியென்னும் வந்த
 களை அரசனானவன்கண்டு ஓ விவேகமுன்னவனே, நீ யார் இருப்ப
 து எவ்விடம் வந்தகாரியமென்ன மனத்தாளே கருதியதைச்
 சொல்லுவாய் தடையன்றி உதவுவோமென்று சொல்லவும் வசியனா
 னவன் வரலாறு முழுமையுஞ் சொல்லி உனது இரண்டு பாதங்
 களையும் துதித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக ஆசைகொண்டு வந்தே
 னென்று சொல்லவும் அரசன் கேட்டு மகிழ்ந்து அவன் மனம்போல
 வந்தாவுகொடுத்துவிட்டு ஏ-று-ஆல்-அசை (சஅ)

தாரிலுறுசித்ததைத் தந்திநிறைத்தடிந்
 பாரியொடிருந்துதிபுஞ்ஞமணிகளொன்றில்
 வாரிசுமமரகமிகவைத்ததையும்வேத
 பாரகாதனக்குறிருவன்னுதவிஞ்ஞல்

(இ-பொ-ரை).

பூமியில்கண்ணே மிருந்தயாகத்தைச் செய்த முடித்து வழக்
 கம்போல் ஒருதராசுத்தட்டில் தானும் தனது மனைவியும் உட்கார்ந்
 துக்கொண்டு மற்றொருத்தட்டில் பொன்களையும் நல்லமணிகளையும்
 அவ்ளவைக்கும்படி செய்து நிறைசரிநானவுடனே அரசனானவ
 னெழுந்து அந்தப்பொன்களையும் மணிகளையும் நாலுவேதங்கையுடை
 ய அந்தணர்களுக்கு அன்போடுந்தானுஞ்செய்தான் ஏ-று-ஆல்-அசை (சக)

அக்

ஹிந்தி லாபுரத்தலப்புராணம்

இன்னலகடத்திவருமிறைவனைவணங்கி
வன்னகேசிக்ஷாழ்நிருஞ்ஞனதுலைதாரி
தன்னினமதிற்றருமபர்வனநிசுல்பரய்
மன்னுலகுமன்னிநிகர்வாமுமொருநாளில்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமான நன்மைகளைச் செய்தவராலிற்ற ரொருமகாராச
னைப்பணிந்து அந்த அயோத்திமாநகரத்திலேயே வாழ்ந்து வருகின்
ற திலாதாரியின் குலத்திலே தருமபாகன் என்னும் பெயர்படைத்
த ஒருவன் தேவலோகத்திற்கிறந்த தேகேந்திரனைப்போல் மேன்
மைபாக காழ்ந்தவருகின்றபோது ஒருநாளில் எ-று (இய)

நக்கனடி சூரிமறைநாரதன்வனஞ்சே
நிக்கனபுரப்பதியிராமனிடையந்தா
னக்கண்மெழுந்த நிகிவாசனமளித்ததன்
பங்கம்வருமருனென்துபடிவமெனவிண்டான்

(இ-பொ-ரை).

சிகபெருமானது திருவடிகளைச் சென்னியிற்குடி மகிழா
கின்ற வேதங்களில் தேர்ந்த நாரதமுனிவரானவர் உனஞ்
செறிந்த இந்த அயோத்திமாநகரத்திற்கு அரசனாகிய ஸ்ரீராமபிரான்
எழுந்தருளிய சிமமாசனத்தின்முன்வந்துசேர்ந்தார் உடனே இராம
பிரான் எழுந்த உயர்ந்த பொன்றாற்செய்த ஒரு ஆசனமளித்தது ஒ
ருமூனிராதரே யான்செய்த தலப்பலனே இவ்விடத்திற்கு கரும்படி
கிருகைபவந்தது ஆகிலும் இதுசமயம் வந்த காரியத்தைச்சொல்வ
வேண்டுமென்று வணங்கி நின்றார் எ-று (இச)

இத்தவனமர்ந்தணியிராமனையமர்ந்திச்
சித்திதருபெற்றருசத்திவினொருபுற்றில்
வத்திரமைந்துள்ளபணியணியையரியாச
னத்திலுறவைத்தலதிரண்டெனவறைந்தான்

தனவைசியர்களுக்கம்.

அள

(இ-பொ-கா).

காரதபகவானுவர் அழகிய பொற்பீடத்தில் உட்கார்ந்து
மூராமபகவானையும் இருக்கும்படிசெய்து ஓராமனேமகிழ்ச்சியான
விரும்புகளையுடைய குசத்தீவிலே ஒரு புற்றிருக்கின்றது அந்
திலே ஐந்துதலை நாகமொன்றிருக்கின்றது அதனிடத்தில் வினங்கா
கின்ற இரத்தினத்தைக்கொண்டுவந்து உனது சிம்மாசனத்தில்
வைத்து அழுத்தி வீற்றிருப்பாயாகில் நன்மையான ஒளியைத்தந்து
கொடுப்பேன் (இஉ)

அப்பலனறிந்தமணியணவுறையென்பார்
செப்பெனமகிழ்ந்துனதுதேயவசியரிம்மா
மெய்ப்பவனையேபாவியின் தருமபாண்
எப்பொருளையுக்கொணர்வனெவனை இன்னே

(இ-பொ-கா).

அந்தப்பிரயோசனத்தையறிந்த இராமபிரானுவர் முனிசா
னை நோக்கி, ஓ பகவானே அந்த நாகரத்தினமானது நீமகதி எவ்
விதமாகக்கிடும் அதன்கழியை சொன்னிடத்திற்சொல்லுவீரென்று
கேட்கவும் மனமகிழ்ந்த ஓ இராமனே நீ வருந்தவேண்டாம் உன்னு
டைய நாகரத்திலேவசிக்கின்ற தனவைசியர்களில் சிவபெருமானை
யே துதித்து வினங்குகின்ற தருமபாலனானவன் இந்தப்பொருள்
முதல் எந்தப்பொருள்களையும் எளிதில்கொண்டுவர வல்லமையு
டையவன் ஆதலால் இப்பொழுதே அவனைவணங்குவாயென்று
சொன்னார் (இஉ)

என்றவனையெயின்னிறைத்தந்தனே
மன்றவெயின்னிறைத்தந்தையுரைத்தா
னன்றெனவிறைத்தந்தையுரைத்தா
வென்றயிருக்கின்றவெயின்னிறைத்தந்தா

அ.அ.

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

இ-பொ-லா.

தசரதபகவானுவர் இவ்விதமாகச் சொல்லிவிட்டு எகியபின்பு
தசரதமகாராசனது புத்திரானுவ இராமபிரானுவர் உடனே தரு
மபாலனுவழித்து ஞானிகாதர் சொன்னதையெல்லாம் விபரமாகச்
சொல்லி அந்த ஞானிகாதர் சொன்னதைக்கொண்டு வருவாயென்று உத்தி
ரவுகொடுத்தார் வசியனுவன் மனப்பூரணமாக அந்த விடையைப்
பெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானுவ வணங்கி குசத்திவை நாமுச்
சென்றான் அங்கே கொடியிருக்கக்கூர் கர்முகென்ற நெந்த தாட்
டைக்கண்டு உன்னன்போடும் இராமாவென்ற மந்திரத்தையே
சொல்லிக்கொண்டு ஒரு துன்பமன்னியில் அக்காடுகையெல்லாம்
கட்டி ஏ-று ஆல்-அகை

(சுச)

வந்தினியதிலைகமங்கனிடையேலாய்
வந்தநெடுவாலடியின்மபணியினைக
மந்தாமிதோவெனமயங்கியெதிரேகண்
டெந்தவிதகண்ணுமணியென் றெனியிழுந்தான்

இ-பொ-லா

குசத்திவு வந்துசேர்ந்து அதிசுக்கண்ணிறந்த விருட்சங்களை
யெல்லாங்கண்டு வியந்து அவைகளுக்கு மத்தியிலே ஆகாயத்தை
யளவிச்சிறந்த தானாய் வினங்காநின்று ஆல்விருட்சத்தின் அடியில்
எழுந்த வாகப்புறந்த தருமபாலனுவன் எதிரேகண்டு பெரிதாகத்
தோன்றுவதனாலே மந்தரகிரியாவென்றும் இதனுள்ளே வசிக்கின்
ற பெரிய மாகத்திவ மணியானது எவ்விதமாகக் கிட்டென்றும்
மதிமயங்கி விழுந்தான் ஏ-று

(இரு)

அந்தருணகாரதன்வந்தம்மருணைக்க
வுத்தமணிகை நஞ்சியுளவுண்டையுணைக்க
மத்திமறைகாரணைகாடி லுன்மனம்போற்
சித்திபெறலாமெனவுஞ்செய்யிமறைந்தானாய்

தன்வைசியர்குலச்சுருக்கம்.

அந்.

இ-பொ-ரை

தருமபாலனானவன் மயங்கிவிழுந்த செய்தியை நாரதபகவா
னானவர் அறிந்து உடனேவந்து அந்தமயக்கத்தை நீக்கவும் வசியன்
எழுந்து மீனிக்ரதனாவனங்கி தான்வந்த உண்மையைச்சொல்லி
கிருபை செய்யவேண்டுமென்று முறையிட்டான் அதைக்கேட்டு ஒ
வசியனே நீ மனவிரும்பத்தோடு மனமனநாராயண மூர்த்தியை
நாடித்தவஞ்செய்வாயாகில் உன்மனம்போல நன்மையைப்பெறுவா
யென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தனர் என்று ஆல்-அசை (௩௬)

அவ்வணமியற்றிவருமளவையிலுணர்ந்திங்
கெவ்வனமுராரிவரவின்னவன்வணங்கிக்
கவ்வையையுரைத்தமைதிகருணைபுரம்பென்ன
கவ்வுககபதியைநினைஎன்றிவனடந்தான்

இ-பொ-ரை

பின்பு தருமபாலனானவன் நாரதபகவான் சொன்னபடியே
தவஞ்செய்து வந்தான் இவனது அன்பை நாராயணமூர்த்தியான
வர் தெரிந்து மனக்கிருபையேறும் இவனிடத்திற்கு வந்தார். உட
னே வசியனானவன் கண்டு வணங்கி தன் மனத்துள்ளே நினைத்த
வந்தகாரியத்தைச்சொல்லி இதுசமயம் கிருபைசெய்யவேண்டுமெ
ன்று முறையிட்டான் அதைக்கேட்டு ஒ வசியனே நன்மையான க
ருடபகவானை நாடித்தவஞ்செய்வாயாகில் அனுகூலமாகுமென்று
சொல்லிவிட்டு மறைந்தனர் என்று (௩௭)

மீன்னினைமனனனும்விதித்தபடியன்பா
யன்னவனினந்துருகவங்க ஹழஞாயந்
தென்னகையோதெனவந்தின்பமொடுவினவி
நன்னலுளவாலடியினுகதனைகோக்கி

கூடி

விடிகுலாபுரத்தலப்புராணம்

இ-பொ-ணா

இலக்குமியின் நாய்க்குடிய நாராயணமூர்த்தியானவர் திரு
வாய்மலர்ந்தருளியபடியே வசியனானவன் அன்போடு முருகித்த
வஞ்செய்து வந்தான். அதைத்தெரிந்த கருடபகவானுடேக் கரு
பையுண்டாடி வந்து ஒ தருமபாலனே உன்மனத்துள்ளே விரும்பி
மறைச்சொல்லுவாயென்று கேட்டு ஆராய்ந்து அவனது எண்ணத்
தை கிறைவேற்றும்பொருட்டு அழகிய ஆலவிரூட்சத்தின் சம்பத்தி
வவந்து நரசம்புற்றைப்புர்த்தார் என்று (இ-அ)

மாவலதுசங்கனெனுமாசுணமதற்காய்க்
காவலவரானமிருகடவுளரிமெம்ப
வோருமருண்டரியலிக்ஈதுபரிந்தல்
வோலியவடத்தினிலொளித்திவனிருத்தான்

(இ-பொ-ணா)

மிருந்த வல்லமையுடைய சங்கன் என்னும் பெயர்ப்படைத்த
ஐந்துதலை காசத்திற்காக அங்கு காவலிருக்காரின்றதேவர்களையும்
இராக்கதர்களையுங்கண்டு அவர்களோடு எதிர்த்த யுத்தம்செய்தார்
அது சமயம் காவலர்களும் அஞ்சாதுகின்று வேண்டிய யுத்தங்களைச்
செய்துக்கொடுமியில் பொறுக்கமுடியாமல் புறமுதுகிட்டு ஒடிப்
போய்விட்டார்கள். வெற்றியடைந்த கருடபகவானானவர் சாப்ப
மானது வெளியே வருமளவும் அரங்கில்லாதிருக்கவேண்டுமென்று
கருதி ஆலவிரூட்சத்தின்மேல் மறைவாகவிரூத்தார் என்று (இ-ஆ)

அரவமதமைந்தபொழுதரவமதமன்றிப்
வரவுமதனுச்சிறையவகிந்தகலுழன்வர்
னிரவியெனயின்மணிகையயின்பமொடெடுத்தி
திரவலதுவெண்ணியிகைத்தவனுடந்தான்

தன்னைவியர்குலச்சருக்கம்.

சுரு

(இ-பொ-ரை).

அப்பொழுது வரோத்திரியாவிலிட்டபடியால் அரவம் ஒடுங்கி
உதைக்கண்டு அரவமானது ஆதாரத்திற்கருக மென்மையான வெளியே
வந்தது உடனே ஆலவிரட்டத்தில் மறைவாகயிருந்த கருடபகவான்
கண்கள் மூன்று சாப்பமானது மடியும்படி அதன் தலையைப்பிளந்து
சூரியனைப்போலப்பிரகாசிக்காதின்ற காசரத்தினத்தையச் சந்தோஷ
மாகயெடுத்த அதன் அழகையும் ஒளியையும் பார்த்துப்புகழ்ந்து
ஆசைகொண்டார் பின்பு தெளிந்து வசியனுடைய மணியல்வகை
வென்றும் நீதியைமறந்து பேராசைகொண்டமனதை தானேவெறு
த்தம் நமது கைவசயிருப்பது இரவனென்றும் கருதி தரும்பாலனி
டம் கொடுத்துவிட்டுக் கருடபகவான் மறைந்தான் எ-று (சுரு)

யாவையும் திருவசியன்னுமவந்தே
யாவரும் திருமடியா தமணிதன்னைத்
தேவருமதாத்து துதிசெயவருமிராமன்
சேவடியில்வைத்தன திசேமமொடுவந்தால்

(இ-பொ-ரை).

பூமியிலுள்ள சகலபொருள்களையும் மதிக்கத்தகுந்த வய்க்கைமய
னைய தருமபாலனுனவன் நினைத்தபொருள் கிடைத்ததைக்கண்டு
பேரானந்தமடைந்து ஒருவராலுமதிக்கக்கடாத காசரத்தினத்தையச்
கொண்டவந்து தேவர்களெல்லா மகிழ்ச்சியோடுங் துதிக்கப்பெற்ற
மூராமபிரானது அழகியபாதத்தில்வைத்து வணங்கினான் எ-று
ஆல்-அரை (சுரு)

நன்மணியிதென்றுளனளிந்துடனிராமன்
யின்மணிகடைத்தவிதமென்னவுயிழற்றிப்
பன்மணிதருக்கனகையிசையண்பா
யின்மணியைவசியனிகழ்த்து துதிசெய்தான்

(இ-பொ-ரை).

ஸ்ரீராமபிரானுவர் அந்த நாகரத்தினத்தைக்கண்டு இது
வரையும் அனேகமணிகளைப் பார்த்துவந்ததில் இதுவேசிறந்ததென
று மனமெழுந்து இந்தநாகரத்தினமானது உனக்கு எவ்வாறு கிடை
த்ததென்று கேட்டார் அதன்விபரங்களையெல்லாம் தருமபாலனான
வன் சொல்லி பலமணிகளையழுத்திப்பொன்னினாற்செய்த அமைந்
த கிம்மாசனத்தின்மீது இந்த நாகரத்தினத்தைச்செவ்வையாக
வைத்தழுத்தி அன்போடு துதித்துகின்றான் ஏ-று (சுஉ)

அன்னவனுளப்புரிவறிந்தநவிராமன்
றன்னுமலர்ந்துமணிதங்குமொருபீடத்
தின்பெயருமீம்மிடியினாமுமிகைத்தா
னன்னரொடுபெற்றுரியநகரம்தில்வந்தால்

(இ-பொ-ரை).

ஸ்ரீராமபிரானுவர் இந்தத்தருமபாலனுடைய உள்ளன்பைப்
பூரணமாகத்தெரிந்து மனத்துள்ளே சந்தோஷங்கொண்டு நகமணி
கள் இழைத்த கிம்மாசனப்பேரான மாணிக்கமென்ற பீடத்தின்
பெயரும் காராயணனென்ற கருடனுடையபெயரான இம்மிடியென்
கிறபெயரும்கொடுத்தவாழ்த்தினான் தருமபாலனாவன் அவைகளை
நன்மையோடும்பெற்றுக்கொண்டு தனது நகரமாயிற்றுவாலங்
காட்டில்வந்துசேர்ந்து ஏ-று. ஆஸ-அசை (சுரு)

செந்தனதனேருரியதிணைகனோடுவாழெல்
வந்தகலிகண்டினியவனககனாவிட்டு
வந்திவருளப்பெருகிவாழ்திபுகாரில்
வந்தமுன்குடியறுபதாயிரமலீந்த

(இ-பொ-ரை).

செவ்வையுடைய குப்பேரனுக்குச்சமரணமாக தனதுகுலத்தோ

மும்பொருந்திமதிழ்ச்சியாகவாழ்த்தவருகின் தாளில் கலியுகம் பிறந்த
தைக்கண்மேல் மையான வளஞ்செறிந்த திருவாலங்காடம். லிருந்த
வைசிபர்களைவாம் எழுந்து காவேரிமாநகரத்திற்குவந்து மதிழ்ச்சி
யோடும் உதிகின்றபோது சிவபெருமானது கிருபையால் நாளுக்கு
நான் விருத்தியாடி உறுபதினாயிரக்குடிசைகளைக் கிற்றந்தார்தன் எ-று
(௧௪)

இத்திணையினற்கலைகளைவையுமிகவாராய்ந்
தத்திணையினோறமிழைத்துசிவபூசை
பத்தியோடுசெய்தவருபந்தனெனுமிக்கா
னுத்தமகலத்தொழில்களோடுசெய்யுங்கால்

(இ-பொ-ணா).

இந்த வையருவத்தினே சகைகல்வினையும் ஆராய்ந்தநீசியோடு
அனேதருமங்களைச்செய்தம் மனப்புகழினோடு சிவபூசைகளைப்
புரிந்து இப்பூமியெங்கும் பெயர்ப்படைத்த பந்தன் என்னும் வல்ல
மையுடையவன் ஒருவனிருந்தான் அவன் வியாபாரங்களில் மிகுந்
த கப்பல் வியாபாரங்களையேசெய்து அதிக புகழோடும் வாழ்ந்த
வருகின்றபோது எ-று-ஆல்-அசை
(௧௫)

வங்கமிசைபிக்கபொருள்வைத்திவனுமரிச்
செங்கதிரினேரிவொருதலைநாடி
பங்கலியினள்ளில்வருமமையமறநானும்
பொங்கலிவனங்குமெழில்புகழறிவனந்தன்

(இ-பொ-ணா).

ஒருநான் பந்தனாவன் கப்பலில் மிகுந்த சரக்குகளைவைத்துக்
கொண்டு மாலுமிகளோடு தானுமேறிக்கொண்டு ஒருநிவை நாடிக்
கிழக்குத்திசையாகக்கப்பலைவிட்டார்தன் நடுக்கடலில் வரும்போது
மிகுந்த தருமங்களைச்செய்தவராகின்ற பந்தனது புகழைநாமுமறிய
வேண்டுமென்று கருதி ஆதிசேடனானவன் ஆணைகொண்டு வந்த
எ-று (௧௬)

சிவன் நன்னமுந்தலையுனீன்கரம்வினங்க
சிவ்நிவனநிந்தமதனேயுறியானாய்
நன்றெனவுதவினனிறைநவ்வுபொருளியாவு
மொன்றுபிறகொன்றுபினுமோர்கரமியங்க

(இ-பொ-ரை).

பந்தனிடத்திலுபாசங்கேட்பதைப்போர்ஸ் ஆழ்க்கடலினுள்ளே
மன்றந்தநின்றுக்கொண்டு ஒருதரமட்டிநீரினமேல்தோன்றும்படி
காட்டிநின்று அக்காரத்தைப் பந்தனானவன் கண்டு இவ்விடத்திற்
கரத்தோன்றவதற்கு காரணம் யாதென யோசித்தா இன்னதென்று
தெரியாதவனாய் எவ்விதமாகவிரும்புபோதிலும் நீட்டியகரத்திற்கு
நீட்டியேண்டுவிது நீடுயென்று உச்சமயந்தனதுகப்பலில் இருந்த
பொருள்களில் ஒன்றையெடுத்தாகொடுத்தான் மறபடியும் ஒருகரத்
தோன்றியது பின்னும் ஒருபொருளைக்கொடுத்தான் மறபடியும்
ஒருகரத்தோன்றியது இந்த அதிசயங்களைப்பார்த்துப்புகழ்ந்து கரங்
கன்மோன்றத் தோன்றக்கட்டிலினுள் பொருள்களையெல்லாம் ஒவ்
வொன்றாகக்கொடுத்தான் மறபடியுங்கரத்தோன்றியது என்று (கௌ)

இப்புதுமைபான்றியனின்கெனவியந்து
செப்பொருகரத்தினிடைசென்றறிஞலோமென்
றப்பருவமேசெலவனந்தனுனமேவி
விப்புனரிதபன்னையெடுத்துபதிபுக்கான்

(இ-பொ-ரை).

பந்தனானவன் கண்டு கப்பலில் யாதொரு பொருளையிலுர்த
தினூல் இனிமேல்கொடுக்க யாதுயில்கையெனக்கருதிச் சிறிது
ஆலோசித்து இந்தப்புதுமைபானது ஒருபக்கமும் பார்த்ததில்லை
இவ்விடத்தில்தான் கண்டோம் ஆகினும் நாமே சென்றிதையறிந்து
வருவோமென்று துணிந்து உடனே அக்காரத்திற்குச்சென்றிருந்தான்
ஆதிசேடனானவன் கண்டு மகிழ்ந்து பரிசுத்தமனமுடைய பந்தனைத்
தாங்கிக்கொண்டி கரகலோகத்திற்கு வந்துசேர்ந்து (கௌ)

தன்புரியிலுள்ளவர் தனக்குவல்சேடன்
கன்வசியன்வண்மைபுனராடும்வழங்கித்
தன்புகழுமேறுமுறுதாரிலெனவேதன்
பொன்மகட்குண்க்கடிபுரிந்ததவினாள்

இ-பொ-ரை

தனது கலாத்திலுள்ள யாவருக்கும் நன்மையைப்படைத்த
பந்தனது புசனையும் உள்ளன்பையும் எடுத்துச்சொல்லிப் பூலோ
கதிலே நமது புடமுடி இந்த வசியனாலுண்டாகுமென்று யுருமபி
அனந்தனாவன் அழகிய தன்மகனாகிய நாகனனியை இவனுக்
குத் திருமணஞ்செய்து கொடுத்தானென்று ஆல்-அரை (கூடு)

சந்தனமணிந்துகமழ்சந்தனமின்னாளும்
பந்தனாழகந்தமிகுபாசமொகேடி
இந்தநகரின் மிகையிருக்கிறதெனநினைத்தல்
வந்தபுணைமாலுமிகன்மன்கதியறிந்தால்

இ-பொ-ரை

பின்பு வாசனையிருந்த சந்தனக்கணையணிந்து கழிந்திற்று
அழகிய தின்பாரக்கையுடைய நாகக்கன்னியும் அவனது கையகனாகிய
பந்தனாழகந்தமிகுபாசமொகேடித்தனந்த சகமே
லிட்டபடியால் பந்தனாவன் தன்னகரத்தைமறந்து இன்னகரத்
தில் தானே வாழ்ந்துவருகின்றகாலில் திறந்த சமுத்திரத்தில்வந்த
கப்பலின்கண்ணேயிருந்த மாலுமிகன் தனது எளமான காகலோகத்
திறஞ்சென்ற உண்மையறியாதவர்களுடைய தால் திடீரென்று சமுத்
திரத்திலே வீழும்படியாகத் தனையவறிந்து எ-று ஆல்-அரை (கூடு)

உள்ளமிகவாடியணியுருவநீனமீட்டி
உள்ளையன்புசியுநாழகனாவந்தன்
ருள்தையுண்கெடுவருமுறுவெனவெண்ணி
மென்மென்மாளினுசன்மனைபின்மேயி

இ-பொ-ரை

மனமானது மிகவுமெலிந்த காமென்னசெய்திறதென்று வருந்தி சோழராஜன அரகாட்சி செய்துவராவிற தனது காவேரிநகரத்திற்குக் கப்பலைத்திருப்பிக்கொண்டு கந்திறந்தி மாலுமிகள் ஆலோசித்த இங்கு உண்மையைச்சொன்னோயினில் ஒருவேளை மமக்குத் துன்பம்வந்தாலும் வருமென்றுபெண்ணி மெதுவாக எஜமானது தம்பி கசிக்கின்ற கிட்டிக்குவந்த சேர்ந்த ஏறு (எக)

வந்தனமுன்னன்னத்தருவன்விடைபரித்தே
வந்தனமதங்கொருசுவளிகணிகமேலா
முந்தனையதற்குரியவுதனமெடுத்து
வந்திடவுரைத்தமேமதோடுதவலென்றார்

இ-பொ-ரை

பந்தாரின் தம்பியைத்தண்டு மமக்காரஞ்செய்த ஓர் எஜமர்னே உமது தமையனார் கொடுத்த உத்தரவைப்பெற்றுக்கொண்டு லாங்குள இங்குக்கதோம். அது என்னவெனில் அயர் தந்தியிருக்கிற நிலில் இவளிலியாபாச மிகுதியாக நடக்கிறபடியால் அதற்கு வேண்டிய நிர்வியங்களை பெடுத்துக்கொண்டு உம்மை பெங்கனோடு வரும்படியாகச்சொன்னார் சீர்திரமாகப்போகவேணுமென்று சொன்னார்கள் எ-து (எஉ)

இன்னணயிசைத்திரியவிலிசைசுவந்தன்
றின்னகரைவிட்டிவிரிந்தனர்மருண்டிங்
கன்னதரியாகசெயனந்தவுகாமெய்யென்
றுன்னமுமுலத்தினியவுணவதுகந்தால்

இ-பொ-ரை

இவ்வீதமாகச்சொல்லிவிட்டுத் தனது மனைகளுக்குச்சென்று யோசித்த எஜமானின் தம்பியானவர் தமையனிடத்திற்கு போக

தனவைவியர்களுக்கருக்கம்.

கீள்

ஒவனுமென்று கம்மை யகழ்ப்பொரே நாம் என்னபுகலுகிறதென்ற
பயந்துணர்விட்டு ஒடிப்போய்விட்டார்கள் இவர்களுக்கெய்க்கைய
யறியாதபந்தனதம்பியானவன் மாலுமிகளுக்கென்னதுமெய்யென்
று கம்பி வியாபாரந்திறமாய்கடக்கிறதென்று காதிற்கேட்டதனால்
மனமகிழ்ந்த இளைய அமுதம் புசித்தானவுடனே ஏ-று ஆல்-
அசை (எஃ)

கிதியிகவெடுத்தானெஞ்சுறவமுதி
மதியுள்ளையெலியழைமாலுமிகையென்று
னதிவினாவினாடினனதத்திலுமில்தா
விதபுதுமையென்றுமெசமாணுழியிசைத்தான்

(இ-பொ-கா)

வேண்டிய திரவியங்களை யுமெடுத்தக்கொண்டு கிவெருமா
னையுத்தித்து விசேகமுள்ள ஒருவனையனுப்பித் தனது மாலுமிக
ளை யகழ்த்து வருவாயென்று சொன்னான் உடனே எவ்வாளியான
வன் வினாவாகச்சென்று அவர்கள் வீட்டிலும் அந்த மகாபுருதம்
தேடிப்பார்த்தான் காணாததினால் இது என்ன புதுமையாக்விருக்
கிறதென்று எஜமானிடத்திலவந்துதெரியப்படுத்தினான் ஏ-று (எஃ)

ஏதிவர்கன்றவிதமென்னவிடரத்தோ
யாதறிதிலேனெனமறுவினையரையகவி
நீதியறிவோமெனநெடும்புணையிலாரி
யோதுபுரிதெவையுரையுணுழைத்தால்

(இ-பொ-கா);

மந்தனது தம்பியானவன் கேட்டுக் கிசைப்பட்டு இது சமயம்
இவர்கள் ஊர்விட்டுப் போகவேண்டியதென்ன ஆ ஆ எனது
தமையனாகு என்ன துன்பம் வந்ததோ யாது காரணமுந் தென்
படவில்லையே அந்தோவென்றுருகி உண்மையைவறிவோமென்று
கேறு மாலுமிகளையகழ்த்தக்கொண்டு சப்பலேறிச்சென்று தமைய

கதி

விட்டி லாபுர்த்தலப்புரானம்.

ன் றோக்கடிய நேயங்கனோடு அனேக தீவமுநலான் இடங்க
னெல்லா மிருத்த பிரயாசையெடுத்தத் தேடிப்பொத்தான் எ-று
ஆன்மகை (எடு)

சென்றவிலின்னாறுசெய்தியதனா
ரண்புணமுங்கிமிருவம்பியமறித்தத்
தன்பதியில்வந்துகணிதனாயகவியோத
வின்மொடுவருடயிருசுடுவில்கருவனென்றார்

(இ-மொ-ரை).

தமையனுடைய செய்தியானது யாதொன்றுங் கிடைக்காத
தினோ அன்பு கிறைந்த உன்னமானது வாழக் கப்பலைத் திருப்பிக்
கொண்டு தனது நகரத்திற்குவந்து நேர்ந்த பல சோதிடர்
களை அழைத்து இது செய்கையைக்கேட்டான் அவர்கள் ஆராய்ந்து
பார்த்து பன்னிரண்டு வருடத்திற்குமேல் சந்தேஷமாக வருவா
வென்று சொன்னார்கள் எ-று (எசு)

அபுரதமறித்தரண்கூடியருடி
விப்புதுமையான நியனெந்தையருனென்னக்
செப்பியுரைகாலையிருவாறுசமைசென்றங்
சுப்பலிஹையண்ணல்வருகாததையறிந்தாய்

(இ-மொ-ரை).

அத்தச்சொல்லையறிந்தும் வருத்தம் நீங்காதவனாய் சிவமெருமா
சது ஆஸைத்திற்குவந்து அழகிய ராதத்தில் வீழ்ந்த முடிசோ
வண்டுகிவின்ற எந்தையே இப்புதுமையை யானறிந்திலேன் நியே
கிருகமசெய்து காப்பாயென்று தனதுருகறையைச் சொல்லிவிட்டு
வகிச்சிற்றாளிக் சோதிடர்கள் சொன்ன பன்னிரண்டு வருடம்
சென்றும் சுப்பனுக்கு எஜமானியை தனது தமையன் வராததையறி
ந்து எ-று (எடு)

அதிலவையியைப்பிரியாவுமறுஞ்சா.
விதனடையனந்தனுமறிந்திளமைமாறாக்
கதிதருபடாமும்வெருகாலமுறையச்செய்
புதிதகனிபோடு மணிபூடணயியாவும்

(இ-பொ-ண).

மிகுந்த வருத்தமுண்டாகி தனது குலமுழுதும் மனங்குழம்பு
கின்றபோது இதன் செய்தியை அனந்தனவன் தெரிந்து இரக்கங்
கொண்டு இவனை அனுப்பிவிடவேணுமென்று எண்ணி சரிசத்தினே
பொர்த்திக்கொண்டால் இன்மை மாறாதிருக்கும்படியான பொற்
படாம் ஒன்றும் புசித்தால் வெருகாலஞ்சிவித்திருக்கும்படி செய்
கின்ற அற்புதமான கருநெல்விக்கனியொன்றும் அனேக சத்தினங்
களும் சூரபாணங்களும் இன்னும் வேண்டிய மற்றும் ஹொருஞ்சன்
யாவும் ஏறு (எஅ)

கன்மருணுக்கு தவிர்வதுமுனாகேன்யின்
கின்னிளவலவதியிதரினயிலறியின்னே
என்சுறையொடும்பதியிலேசெயுறவீரென்
றன்னவனாவகவிமயன் புரியில்விட்டால்

(இ-பொ-ண).

தனது அழகிய மருமகனுக்குக் கொடுத்து ஒரு பந்தரே யான்
சொல்லுவதைத்தேரும் பூமியின்சுண்ணே உமது தம்பியானவர்
உம்மைத்தேடா கின்ற வருத்தமானது இன்னவிதமாகவிருக்கிறதெ
ன்றியமயி இம்மொழுதே ஐனது புத்திரியாகிய சாகசுன்னியோடும்
புறது மகரத்திற்குச்சென்று சுகமாக வாழ்ந்திருப்பீர்களென்று
வாழ்த்தி இருவனாயும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து சோழமகாராஜ
னது காவேரிப்பூம்பட்டணத்தில் விட்கிவிட்டு ஏறுஆல்-அரை
(எஆ)

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

மன்னிவனந்தனுமறைந்தபினிற்றைந்த
சென்னிகளின் பிசைசிறந்தவர்களியாரு
நன்னருபந்தனையுநாயகியையுங்கண்
டன்னவரிற்சிசுமருவுயிணையகமகிழ்ந்தார்

(இ-பொ-ரை).

இனவாசனாகிய ஆதிசேடனானவன் தனது நகரத்திற்குச்சென்
ற பின்பு நிறைந்த செல்வகையுடைய சோழமகாராஜன் வாழா
கின்ற காவேரிமாகரத்திலுள்ள சனங்கள் யாவரும் நன்மையுள்
ள பந்தனையும் அவனது மனைவியான நாககன்னியையுங்கண்டு தா
னையிழந்த பிள்ளையானது மிண்டு அத்தாயைக் கண்டுகொண்டால்
எவ்வளவு கருத்தையடையுமோ அதுபோல மனமகிழ்ந்தார்கள்
எ-று (அய)

மாவனவனிலவசியன்வழியத்தனையாய
மேவியதுகண்டவனுமேதையோடுவந்தா
ராவியெறகவியிடுவொருபாதிவையளித்ததுச்
சேஷமவனங்கிமிருசெய்தியையும்விண்டான்

(இ-பொ-ரை).

பெருமையிற்சிறந்த சோழமகாராஜனானவன் பந்தனது வர
வைக்கேட்டு இவன் நாககன்னியோடு வந்தசெய்தியை அறிய மிகுந்
த ஆசைகொண்டு அவனை அழைப்பதற்கு முன்னமே அக்கருத்தை
யறிந்த பந்தனானவன் மேன்மையோடும் வந்து அரசனது பாதங்
களை வணங்கி ஆதிசேடனிடத்திடு பெற்ற கருநெல்லிக்கனியில்
பாதிவையக்கொடுத்துச் சகலசெய்திகளையும் விபரமாகச்சொன்னான்
எ-று (அச)

மன்னுமலர்ந்திவியவரிசைகளுமே
இன்னவனடைந்தருறையுளையுறைகாலை

சின்னவையிரண்டுபிரபந்தமதுசெய்திங்
சின்னவன்முன்வந்தருளவிதயமுமகிழ்ந்தால்

(இ-பொ-ணா).

சோழமகாராஜனானவன் இவன் சரிதையையும் மேலான
கனியைத்தனக்கு விருப்பிக்கொடுத்த உதாரணத்தையுங்கண்டு
மனமகிழ்ச்சியடைந்து அனேக வரிக்களைக்கொடுத்தான் பந்தனா
னவன் அவைகளைப்பெற்றுக்கொண்டு தனது மனையில் வந்து இனி
தாக வசிக்கின்ற காலையில் ஞானத்திற் சிறந்த ஓளவைவாரானவன்
இவனது புகழைக்கேட்டு அந்தாதியும், வைமணிமாணியும், பந்தக்
கொண்டு வந்து கொடுத்தான், அதன் மதாரத்தை அறிந்த பந்தனா
வன் மிகுந்த சந்தோஷத்தையடைந்து எ-று-ஆல்-அசை (அஉ)

தன்னிடைவயங்குக்களிப்பாதிவொருசாயை
மின்னியபடாமுமுதவினனதையடைந்தன்
கன்னகளுமேகிவயினன்பொருகசித்தா
னின்னகரில்க்குடி கனெங்கணுமலிந்த

(இ-பொ-ணா).

தன்னிடத்தில் பிரகாசிக்காசின்ற பாதிக்கனியையும் கங்கை
நிறத்தையுடைய பொற்படாமென்ற போர்வையையும் கொடுத்தான்
ஓளவைவாரானவன் அதைப்பெற்றுக்கொண்டு அவனிருப்பிடத்
திற்குச்சென்றபின்பு பந்தனானவன் அன்போடும் வாழ்த்துவந்தான்
இவனுடைமருவங்கனெல்லாம் இவனைச்சூழ்ந்து இத்தக்காவேரிமா
நகரத்திலே சிறந்த விளங்கியது எ-று (அக)

சொக்கனடிபெணுமிகுதோழனெருமாயி
யக்கனிடமிருகிதியாவுமுனமேலுந்
தக்கயுலியிதபுகழ்த்தனதரிவரம்பே
சொக்கமுழுதும்பாவியும்பருவகெய்தம்

(இ-பொ-கா).

செய்யுந் தோழனாகிய குபேரனிடத்தில் விளங்காதின்ற செவ்வங்க
னெல்லாம் இவர்களிடத்திலுமுண்டு இதுவன் றிஎட்டுத்திசையும் பு
ழப்பெற்ற பூமியின் கண்ணே அறபநிஞயிர்க்குபேரர்க்காக வந்து
நிறந்தார்களோவென்று மதிக்கும்படி இவர்கள் பெயர்வனது தேய
மெக்குஞ் சிறந்த தேவேந்திரன் செயியினும்புகழிய்து ஏறு (அக)

விண்ணரசனிகையுமேவியணிமாபொன்
வண்ணமணியும்பெருகவைத்ததிசெட்டுப்
பண்ணுமொருமாவின்னகன்பற்றிமடியாத்
திண்ணமொழைவையுமதிக்கமிகவல்லார்

இ-பொ-கா

தேவலோகத்திற்கு அரசனாகிய இந்திரனும் அவன் மனைவியா
கிய இந்திரானியும் விரும்பி யணிவத்தருந்த மாற்றுவந்த பொன்
கையூடு அழகிய சவரத்தினங்கையும் மிகுதியாகவைத்துக்கொண்டு
வீயாழாரஞ்செய்தென்ற ஒப்பற்ற தொழிலைக் கைக்கொண்ட புதழா
னது மெய்யாக இவர்கள் எத்தப்பொருளையும் மதிக்கும்படியான
வல்லவர்களென்று சொல்லச் சிறந்தார்கள் ஏறு (அடு)

கெவ்வமறவற்றியிருவினையுநீர்சரிந்திங்
குன்னதிசைமூறிமதியுதவனையினுமா
வொள்ளிகழுடைத்துகிறையுதவந்தெழுநுங்
தன்னமதைவினவிலவர்கனவினிலுநீனைபார்

(இ-பொ-கா).

கடலின்கண்ணிடைந்த உண்கண் குழுமையும்வற்றி மிகுந்த
வினென்ற வயிர்களைல்லாத் கசிந்தலோன காலத்தும் குரியனாள்
சந்திரனும் வழக்கமர்கவருநிற் றிசையானதுமாறி தெவ்வடக்கான

தன்னைவியாருலச்சருக்கம்.

௧௩௩

காலத்தம் பெரிய வான்மானது இடிந்த விழுந்த, உலகமே
அழிந்துவிட்டகாலத்தம் பொய்யென்பதைச்சொல்லிக் கண்டிலுந்
கட டீனையார்கள் எ-று

(அ)

மாதிரிகொன்றைநிபண்ணாமணிந்த
சோதியாருநகருநகரமனகாடி
வேதமொருநாலுமிகவேபலதமாய்ந்து
நீதியொமொழுநில்கணோரம்வளர்ப்பார்

(இ-பொ-ரை).

அந்த சந்திரனையும் கொன்றையையும் கங்கையையும் சர்ப்
பந்தையும் தரித்த சோதியாகிய சிவபெருமானது அழிய பரதன்
கையே சென்னியிக்குடி மனவிருப்பதோடும் காலவேதங்கையு
ம் பல சாந்திரங்கையும் வருவற்கேற்று மேகங்களானது எப்படிப்
பொழிதின்றதோ அதுபோல மிகுந்த தரும்ங்கை நீதியோடுவளர்த்
துவந்தார்கள் எ-று

(அ)

இவ்வழியில்கிரகலத்தொருவனின்
செவ்வழிநன்முத்தரசன்செய்யுபெயராய்க்
தவ்வழியளித்தவொருநிலைவென்னவேயின்
செவ்வழியுமோதியுநெல்லகடெரிந்தோன

(இ-பொ-ரை).

இந்தத் தன்னைவியர் வழியில் தேவோதிககோத்திரத்தில்
ஒருவன் செய்த அரியதவத்தினுள்பெற்றெடுத்தகல்ல குமாரனாயும்,
முத்தரசன் செட்டிவென்று பெயர் படைத்தவனாயும், நியாயவழிக
ளையுண்டாக்கிய அரசனிலுளையென்று சொல்லும்படியாயும் பூமி
யின் கண்ணே வந்தக்காணுங்கனையும் வருவற்கேற்று அதன்
கரைகண்டவனாயும் ஒருநற்குணமுடையவனிருந்தான் எ-று (அஅ)

சேயவனமுதலியிருகண்ணனரவோரும்
புரியவனமேவுபகையுடைகளிலீதே
புரியதெனகேபணிபுமொன்மைமிகுசிவராத்
திரியருமைதன்னைபொருளெனையுளிருத்தி

(இப்பொரை . . .)

தேவனோகத்திற்கு அராசனாகி இந்திரனும் பிரமதேவனும்
மகாவிலும்புனும் முனிவர் குழாங்களுக்கும் கூடிச்செய்ய மனதிலும்பு
கின்ற பூகையினில் இதவே தக்கதென்று வணங்குகின்ற மிகுந்த
கண்ணையுடைய சிவராத் திரியின் அருமைமையை இந்த முத்தரகன்
செட்டியான அன்பனாந்தெரிந்த கல்ல குணத்தோடுகருத்திக்
கவந்து ஏறு

அக

மறைவகவியத்தையாடவின்முமரியார்
கறைமலருமேயதிகநாடுமொடுதுவிச்
குறைதனையிழந்துகிறதென்னுதினைகையு
முறையொடுகணங்குமிதமுறையெனகவிச்சுருள்

இப்பொரை . . .

அந்தணர்சென்கலாம்புழந்த அடிகயிக்கும்படி பெருமையிற்
கிறந்த வில்வங்கையும வண்டென் புசிக்கின்ற மதுகையும
வாசனையுமுடைய புட்பங்கையும எடுத்த மிகுந்த அன்போடும்
அருச்சினசெய்த தன் குறைகளைநீக்கி மாட்சிமைபெற்று மகிழ்ந்து
கருகிறபோது ஒருநாள் தன்னுடைய பத்தங்கையெழுத்த இந்தக்
சிவராத் திரி விசத்தகைக் கைக்கொண்டு வாரும் உட்பும்படி
முறையோடும் வணங்கி வாராகன் கண்ணையுண்டுமென்றும் இது
வே பூதியில் மேலானதென்றஞ் சொன்னான் ஏறு

கடு

இப்படிவமேதகைமென்னதருமென்பாற்
செப்புமெனவன்பனிகற செம்முதலவந்திற்
கொப்புமிருகைதகென்கென்கெனவொடுக்கா
நிப்புதலையுள்செறிதிகைச்சென்கென்கெடுப்பீர்

(இ-பொ-ரை).

இந்த விரத்தின் பெருமையானது என்ன நன்மையகொடுத்
கும் யாங்கனையும்படி சொல்லுகின்றோம் கேட்பதும் அன்புநெய்
முத்தர்சனானான் திறைந்த செந்தாமரை முகமலர்ந்து பூயியிலே
பொருந்திய அனேகசரித்திரங்களுள்ளான சொல்லுகிறதற்கு ஒடு
ங்கியது யாவராலிருசொல்ல ஒடுங்காதி இந்தச்சரிதைமைக்கேட்க
நீங்கள் விரும்பியதற்காக என்னாற்றெறிந்தமட்டுஞ் சிறிதுசொல்லு
கிறேன் சற்றுசெவிகொடுத்துக்கேளுங்கனென்றுசொல்லத்தொடங்கி
னான் என்று (கஉ)

மாகமனேகவனமாமகளிலங்குங்
கேயபுரத்திலெழுதினாயிலதினான்
சாணைமறையோரினொருதனையாயினுந் துதி
தாமொழிபெற்றமகன்சவுமினிசிறந்தான்

(இ-பொ-ரை).

அனேகதடாகங்களும் பலவனங்களுஞ்செறிந்து விளங்காதின
நி கேகயநாட்டின் கண்ணுள்ளபற்பலசாதிகளில் நன்மையான வே
தங்களை ஆராய்ந்த வேதியர்குலத்திலே ஒருவன் அரியதவத்தினால்
ஆகையோடும் பெற்ற சவுமினியென்னும் பெயரையுடைய புத்திரி
யானவன் அழகில் சிறந்து என்று ஆல்-அகச (கஉ)

இக்கனிகைக்கிணையினிதினாயும்கை
மிக்கரதிரும்புயியீமேவகிறைசேராய்த்
தக்கயுகழோடுகியிர் தத்தைமொழிவானை
மிக்கடிசெயப்பருவமீதெனவுனெண்ணி

(இ-பொ-ரை).

இந்தக்கன்னியினது அழகுக்கு இலக்குமியும் இக்கிரணியும்
அரம்பையும் மேலானாதிரும் இன்னும் பூயியிலுள்ள பெண்களையா

ஈசு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

வரும் ஆசைகொள்ளும்படி செல்வத்தோடும் வளர்கின்றகாலத்தில்
வயதானது பன்னிரண்டாகவும் இப்பெண்ணுக்குத் திருமணஞ்செய்ய
யும் பருவமிததாகொன்று தந்தையானவன் தெரிந்து மனத்துள்ளே
மதித்தான். எ-று (கக)

மதிவதனமாதையொருமறைவவன்வழிக் கே.
விதியுளிபுரிந்தருளிவேல்விழிகளித்தான்
மதனாகிகர்காலவனுமனைவியுமகிழ்ந்தே
புதுமைபொடுபுல்லிமிகுபவியுறைகளித்

(இ-பொ-ணா).

இவ்விதமாக எண்ணிய தந்தையானவன் சந்திரவதனத்தையு
டைய தன்மகனை ஒரு கேதிரனுக்குத் திருமணஞ்செய்துகொடுத்த
வேல்போன்ற தன்னிரண்டு கண்களுக்களிக்க ஆணர்த்தோடிரு
ந்தான் இப்பால் மன்மதனுக்குச்சரியான அழகுடைய காயகனும் ச
வுமினிவாசிய பெண்ணும் அனேக அற்புதமாக்க்கடிமிகுந்த பூமியி
ன்கண்ணே வாழ்ந்து வருகின்ற காளில் கசு

விப்பிரமமாத சவுமினிபருகமேழுந்
தப்பியபிணற்புடைய தலைவனொழியக்கா
மப்பிணியிருந்துளம்வருந்தியுகமீத
தப்பிரியமாயவன்கண்தனனபேரை

(இ-பொ-ணா).

அழகித்தெந்த சவுமினிவானவனுக்குப் பருவம் எழுஞ்சென்ற
பிப்பு தனதாயகனுவன் இறந்துபோகவும் இப்பெண்ணைவன்
காமப்பிணியினுலே மனமானது மிகவும் வருந்தி பூமியிலுள்ளப
ல ஜாதிக்கோடு மனவிருப்பமாகக்கடிபனுபவித்து வந்தான் எ-று
(கடு)

தனவைசியர்களுச்சுருக்கம்.

௪௪

பருவம் ஏழாவது.

பேதை—பெதும்பை—மங்கை—மடங்கை—அரிவை—தெரிவை—பேரிளம்பெண்

இதற்கு வயதெல்லையாவது

ஐந்துமுதல் ஏழுஅளவும், பேதை, எட்டுமுதல் பதினொன்றளவும், பெதும்பு, பன்னிரண்டுமுதல் பதின்மூன்றளவும், மங்கை பதினாறுமுதல் பத்தொன்பதளவும், மடங்கை, இருபதுமுதல் இருபத்தைந்தளவும், அரிவை, இருபத்தாறுமுதல் முப்பத்தொன்றளவும், தெரிவை, முப்பத்திரண்டுமுதல் நாற்பதளவும், பேரிளம்பெண்

சூரியனென்னபனர்குழவுகைக்கப்
பீண்படவே தனதுபெந்துகளுட்கு
வானிவிழியாண்மதுவைப்பிலினிவாழல்
நாளுமிழிவன்தெண்ணிடத்தினர்கனத்தே

(இ-பொ-ரை).

இவன் வேசியென்று ஒற்றிலும் பலர்கள். கைக்கும்படி சூயி
னியினது வயிற்றிலே கருப்பமுண்டாகவும் பெந்துக்களாகிய வேதி
யர்களைல்லாம் அறிந்து வெட்கமடைந்த வான்போன்ற கண்ணை
டையவன் நமதுணரில் இனிமேலிருப்பாள்ளையாகில் நமக்கு இழிவு
வந்து சம்பவிக்குமென்ற ஆராய்ந்த அப்பொழுதே ஊரைவிட்டு
ஒட்டி ஞர்கள் எ-று (கக)

வியலினிடை யேகவிருவிழியருவிசேர
வயலில்வருமோருழுவன்கவிமனைபுக்கிச்
கயமனைவிபோலினிடகையிடடைந்து
கயமொடுபுரத்துவாநகையுமெழ்தான்

(இ-பொ-ரை).

ஊரைவிட்டு அன்ற சூயினியானவன் திறந்ததனபுரந்த

நாஅ

கீட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

ளில் கண்ணீரானதபெருகியோடும்படி அழுதுக்கொண்டு காட்டுவ
றியாதச்செல்லும்போது அருகே ஒருவாலிபனாகியவேளான்கண்டு
அவன் இணங்கும்படிக்கான் கார்த்திகைச்சொல்லி அழைத்துக்
கொண்டு தனது திராகத்திற்குச்சென்று சொந்த மனைவியைப்போல
வைத்த இவனால் இனியசுகங்களையும் அனுபவித்தி மென்மையோ
டும் காத்துவருவதை இப்பெண்ணானவள் கண்டு மனமகிழ்ந்திருந்
தான் என்று (கௌ)

வள்ளாழுமுண்டுமுறைமாறியுறைபோதம்
பிழினைதன்பிறந்து வளரப்பிரியமாக
கள்ளாருக்குமெயிலநாடியிடனோடல்
மென்னவழியேகியபின் பின்பிரியவாடி

(இ-பொ-கா).

இந்தப்பிராமணஸ்திரியானவன் தன்னுடைய ஜாதி ஒழுக்கத்
தைவிட்டு இந்த வேளானன் புதிதென்ற படைஇறைச்சிகளையும் புதித்
துவாழ்த்து வருகின்ற காலையில் இவனுக்குச் சிலபிள்ளைகளானது
பிறந்து அன்போடும் வளர்ந்து வரவும் ஒருநாள் வேளானனானவன்
தனது சினேகிதர்களிருக்காரின்ற ஊரைப்பார்க்கிறதற்காக ஆசை
கொண்டுமென்ன நடந்துசென்றபோது இவனைவிட்டுப் பிரியாத
சவுமினிமானவன் அன்று இவன் பிரிந்தவுடனே மனமானது வாடி
னான் என்று (கௌ)

காமவெறியாலுமதிகள்ளுணவினாறு
மேமமதிலேதொடுவிலேகிவசகம்மைச்
சேமமொடுகொய்துமனைசென்றறியுமற்றச்
சீமையறிவின்மைபிதுசெவசிவாவென்றான்

(இ-பொ-கா).

பின்னும் வாட்டமுற்ற சவுமினியானவன் காமவெறியினாலும்
கள்ளுண்டவெறியினாலும் இரவிலே தனது வளவுக்குச்சென்று மக

வினது கன்றைப்பிடித்து அதன் தலையை இன்பமாக அறுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள் வந்து அரியஞ்சமயத்தில் தீப ஒளியில் பசுவின் கன்றை அறிந்து செயயத்தகாத பொல்லாங்கைச் செய்து விட்டோமே இது என்னபாவம் சிவசிவாவென்று மன்மிதங்கினான்

எ-று (கக)

நடலைபுரிஞந்தியைகைத்துருமறந்தீர்
கடிக்கைசெலமுடையிலுளகாதலுநதயாவன்
கடியொசைமத்திவன்கறித்ததைதயொளித்தே
கெடியவரிதின்றதெனநேர்தெருமுன்வந்தான்

(இ-பொ-கா).

துண்பத்தைத்தருகின்ற மதுவை நிக்ந்தித்து மெய்மறந்து இரண்டு நாளினை வளையும் சிவபெருமானைத் தியானிப்பதைப் போல மயங்கியிருந்து பின்னு மாமிசங்களைப்பிசித்து வந்த ஆசையினால் பசுவின் து கன்றின் தலையையும் உடலையும் மணத்தோடும் சமைத்துத்தின் றுவிட்டு அச்செயலை மறைத்து ஐயோ நெடியபுலியானது வந்தி கன்றைப் பிடித்துக்கொன்று தின்றுவிட்டுப்போய்விட்டதெயென் று யாகருங் கேட்கும்படி பெரிய தெருவில்வந்து கதறினான் எ-று

(க)

அவ்வொழியெவல்லைமெழுவாடவனும்கந்தே
வல்லையதிபாவமெனவாடியுடெளிந்தா
னல்லலையடைந்துசிலகல்கல்செலமாதுக்
கெல்லுவதெனறந்தொடுவியமனிடையந்தார்

(இ-பொ-கா).

இவ்விதமாகயிருக்கின்றபோது இரவானது நீங்கிச் சூரிய வரையுமாவடனே அயலாருக்குப்போயிருந்த வேளானன் தனது வீட்டிற்குவந்து இங்கு நடந்ததெய்திதனைத்தெரிந்து விசனமுற்ற

ஈடு

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

பெண்ணே என்ன வருத்தத்தை வைத்தாய் மிகுந்த பாவத்தைத்
தேடிக்கொண்டாயே என்று மனமானதுவாடி ஒருவாறுதேறி அது
முதல் துன்பங்களுையே அனுபவித்திருந்து சிலகால் சென்றபின்
சவுமினிபானவளுக்கு ஆயுள்முடிவுவரவும் துதர்கன்வந்து வருத்தப்
படுத்தி எமதருமராசனிடத்திற்கொண்டுவந்தவிட்டார்கள் என்று

(ஈக)

இத்தமடமாதுவீனையேனமுமறிந்து
நந்திபைவீனத்தவொருகன்மைநாடுகிலே
வந்தரணிமீதுபுலையன்சிறுபியாய்நீ
வந்தணிபெறுவையெனவழங்கினனமன்மாள்

(இ-பொ-கா).

இத்தமாதினது தொழில்களையும் இவன் செய்த பாவங்களையும்
முற்றிலுமுணர்ந்த ஆகிலும் இவன் கன்றையறுத்தவனறு பின்
பாவமென்று பெண்ணி மனம்பதறி சிவசிவாவென்று சிவபெருமா
னை ஒருகால் வினைத்த விசுவச்சந்தைக்கருதி ஊரகத்தில் இவனைப்
போடுவது தருதியல்லவென்று அழியு பூமியின் கண்ணே இழிவா
கிய புண்டனுக்கு மகளாகப்பிறந்து முடிவில் கல்லமோகத்ததைப்
பெற்ற வாழ்வாயென்று சவுமினிபானவளுக்கு எமதருமராசனா
வன் கட்டளைவிட்டான் என்று-ஆல்-அகை

(ஈஉ)

மன்னனுரையேசனனமாடுகியிர்காலே
யன்னவகவின் தசையுமக்கண்ணுமெச்சத்
தின்னவுமிகுத்ததிசெழிப்பொவேளர்த்தே
யன்னவகனானுறையவப்பனுமடைந்தான்

(இ-பொ-கா).

சவுமினியென்னும் பிரம்மணப்பெண்ணாவன் எமதரு
மராசன் உத்தரவின்முடியே பூமியில் புலையனுக்கு மகளாகவந்த

பிறந்து வளர்விற்போது தாயானவன் பகவின் - கன்றினது இறைச்சியையும் நாயினது எச்சியையும் தின்னும்படி இப்பின்னைக் குக்கொடுத்து மிகுந்த செழிப்பாக வளர்த்தாவந்தான் இப்பின்னை மகிழ்ந்திருக்கும்போது தாயானவன் விதமுதலினால் இறந்த எம புரஞ்சென்றான் பின்பு தந்தையுமிறந்தான் ஏ-று (௩௩)

பின்னுதலியன் நிமிகுபிணிதனில்வருத்துங்
கன்னியைமணஞ்செயவோர்கயவருமிலாதா
லன்னமனமென்றுளநியையமுமெடுத்துண்
டின்னனநிமிர்ந்துகிழமாய்விழியிழந்தால்

(இ-பொ-ரை).

தகப்பனார் தாயும் இறந்துபோனபின்பு ஒருவருதலியுமில்லாமல் மிகுந்த குட்டனோயினால் தார்க்கந்த நன்றத்தோடிருக்கின்ற கன்னியை மணஞ்செய்வதற்கு ஒரு கயவருங்கூடவிரும்பாததினால் வீதியெங்கும் அலைந்து அன்னமிடுங்கள் அன்னமிடுங்களென்று பித்தறிக்கொண்டு வந்தோறும் பிச்சையெடுத்துப்புகித்து இவ்விதமாகவே வளர்ந்து வயசு முதிர்ந்து கண்ணொழிவுங் கெட்டுகின்று தவித்தான் ஏ-று-ஆல்-அகை (௩௪)

கன்னர்சிவநிசிவிரதநாடி நாரங்கோ
கன்னகனாமேவவிவன் கண்டுபிறகேகி
யன்னவொருவீதிபிலைச்சந்துகைவிரித்தே
மன்னமெனவிவ்வமதையங்கொருவனிட்டான்

(இ-பொ-ரை).

கன்னமகனத்தாரின்று சிவராத்நிரியினது நோன்பை விரும்பி அனேகசனங்கள் அழகுபொருந்திய கோகன்னகரத்திற்குச் செல்லும்போது இவன்கண்டு அவர்கள் பிறகே தானுங்கூடச்சென்று அந்த நகரத்திற்குப்போய் ஒருவீதியில் இருந்துக்கொண்டு கன்

நாவிட

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்.

னிழந்த பாவியானவருக்குச் சிறிது அன்னமிடுங்கோனென்று
இருக்கையையும் விரித்துக்கேட்டான் அது சமயத்தில் அருகே வந்த
ஒரு கப்பலானவன் வினாபாட்டுப்போல் வில்வத்திவாரி அன்ன
மென்றுசொல்லி இவன் கையிலிட்டான் என்று (நாரு)

உண்டியலெனமனதிலுன்னியிலைவீசப்
பண்டுகளினழைதவொருபகவமரன்முடிமேல்
லண்டிமசக்தவன்னியிதாமெனவுமமைய
வுண்டியிலிராதயிலொளித்தகதியென்னே

(இ-பொ-கா).

வில்வமானது இவன் கையிலே விழவும் அதைராவன் பார்த்து
இது அன்னமல்லென்று மன்திலேயெண்ணி பக்கத்திலே எறிந்
துவிட்டான் அப்போது இவன் முன் சிவசிவாவென்றுசொன்ன
தலப்பலனானது ஆங்கு எழுந்த சிவலிங்கத்தின் முடிமேல் விழுந்து
மரகதமாலையைப்போலப்பொருந்தியது இதுவன்றி விலங்குக்கு அன்
னம் அதுபட்டமல் இராடுமுதும் பசித்துக்கொண்டு நித்தினாயில்
லாதிருந்ததினால் இவனுக்கு வருகின்ற அநிட்டத்தை யான் யென்
னவென்று சொல்லுவேன் என்று (நாகு)

வேதனைதர்ப்பசியுமீறமிகுளோயா
லேதனாமெல்லெனவெழுந்தமொருநீசு
மாதிரியேதோனைவசமாகவிவன்பற்றி
வீதியுனபாவியுரிசென்றிடெவிரூந்தான்

(இ-பொ-கா).

இம்மாதக்குப்பசியானதுமீறி வருத்தங்களைத்தரவும் மிகுந்த
கோயினாலே தளர்ந்த மெல்லெனவெழுந்து அவ்விடத்திற் கிட்டிய
ஒரு இளமையான நீசுநிர்யினது தோனைப்பிடித்துக்கொண்டு
கொடிய பாவிலத்தின் வழியாக நடந்துபோகிறபோது கனைத்த
கடுவழியிலே விழுந்தான் என்று (நாரு)

தன்னைவியர்குலச்சருக்கம்.

மறுக

ஆவிவிடுகாலையாணங்கனகமாண
மேலிமணியாய்மரைமிகக்கணநாதர்
தாவிகொடுவந்தினியதான்பணியவன்றே
பூயையுமவணங்கியவர்பொன்னடியுறைந்தான்

(இ-பொ-கா).

விழுந்த மாதானவன் அந்த இடத்திலேயே உயிர்விடுகின்ற
சமயத்தில் சிவபெருமானுக்குத்தெரிந்த தனக்கு மனதன்போடும்
வில்வங்களால் அருச்சினைசெய்து சிவராத்திரி கோன்பிருந்தானென
மகிழ்ந்து கணகமாதர்களை கோக்கி பொற்ப விமானத்தைக்கொண்டு
போய் அம்மாளை அழைத்து வாருங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தரு
ளவும் உடனேசென்று அழைத்தக்கொண்டெவந்து சிவபெருமானது
திருவடியை வணங்கிகின்றார்கள் அது சமயத்தில் இந்த மாதாக்கு
ஞானமுண்டாகி சிவபெருமானைப்பணிந்து அவருடைய பாதத்தோ
டு சேர்ந்து வாழ்ந்தான் என்று (ந-அ)

இச்சன்னமையமுனிதாதுபடியற்றான்
மீச்சமதுவுண்டிருகன்யின்னொழியநாயி
னெச்சிலையருந்தியதுமேர்வசவையுண்டிங்
கிச்சிறுமைவந்தகிவனேகூறாயுமேவி

(இ-பொ-கா).

இத்தப்பெண்ணாவன் இவ்வீதமான கொடிய துன்பத்தை
யடைபவனென்பதற்குக் காரணம் யாதெனில் இச்சன்னத்திற்கு
முந்திய சன்னத்தில் பிச்சையிட்டிப்படியாததால் பரியால்வருந்தின
ன், கள்ளஞ்சும்-தினும் கண்ணிழந்தான், பசுவின்சுண்ணைக்கொன்று
தின்றதினும் நாயினதுசாச்சிலைப்புரிந்தான், விசுவையானபின் யாவ
னாயும், விரும்பிக்கூடினதால் குட்டியாதிவந்து சிறுமையடைந்தா
ன், இப்பாவக்கடியெல்லாஞ்செய்தும்முன் சிவசிவாவென்றநினைத்த
கதியினும் இது சன்னத்தில் வில்வத்தை சிவவித்ததின் முடிமே
விட்டதினும் சிவபெருமானதுதிருவடியிற்சேர்ந்தான் என்று (ந-க)

வெண்பிறைகலிகையாவென்புழைமழுக்கார்
கண்டனணிந்தவானன்மையிது காணீர்
மண்பிதெனவேயிவர்கன்பாசமொடுகுடி,
மண்புகலவேபாலிமாபுகழடைந்தார்

(இ-பொ-ரை).

வெண்மையாகிய சந்திரனையும், கொன்றைழையும், சர்ப்பந்தையும், எலும்பையும், மாணியும், மழுவையும், கண்களையும், கசித்தசிவபெருமானுடைய சிவராத்திரியினது கண்ணுமயானது இத்தன்மையுடையதென்று முத்தரசனாவன் சொல்லவும் இனத்தாராகிய தனவைசியர்கள் யாவருங்கேட்டு அன்போடுஞ் சென்னியற்குடி வியந்துகாக்கும்படி பூயியிலுன்னோர் இந்த கோண்பைக் கைக் கொண்டு துதித்துக்கீர்த்தியடைந்தார்கள் என்று (ஈடு)

வரிசையொகைகமணிநவசியர்சிறப்பு
மரபியலான்பெருமையுஞ்சிவகரைந்தோர்
தரிசனமளித்தலுமிருசங்கமலபாத
தரிசனமளித்தவொருசரிதைவினிவ்வாம்

(இ-பொ-ரை).

சங்கையுடைய பொங்களும் இரத்தினங்களுமிருந்த தனவைசியர்களின் சிறப்பையும் உகைக்கனெங்கும் செங்கோல்செலுத்திக் காத்தவராகின்ற ஒப்பற்ற பாமசிவனுடைய சிவராத்திரியினது பெருமையையும் இவையையுஞ்சொன்னோம் இபிரிமேல் சிவபெருமானாவர் முத்தரசன் கண்கிலேவந்த தோன்றித்தரிசனங்கொடுத்து யாவருங் கண்ணாக்கண்டு களிக்கும்படி தாமரை மலர்ப்பாத தரிசனங்காட்டிய சரிதையையும் எம்மாற்றெரித்தமட்டும் சிறிது சொல்லுவோம் என்று (ஈடு)

தனவைசியர்களுக்கருக்க முற்றிற்று,

ஆட நிருவிருத்தம் உளவென.

சுவமயம்.

பாத தரிசனம் பெற்ற சருக்கம்.

சம்பினுனமையேழுத்தாசதிபனயப்பொடுப்பாவிடேகிழ்த்த
பம்பினுனினமும்பணியகேகிறிப்பழமினங்காணிலாவனையால்
வெம்பினுனென மார்க்கண்டைப்புரத்தகெஞ்சமன றையுடைத்த
மெம்பிரானனுமுணர்ந்தருள் பெருகியினையடிசாட்டிதற்கெண்ணி

(இ-பொ-ணா).

முத்தாசனாவன் சம்பை அன்போடுந்நித்த மனமகிழ்த்து
நீயே கதியென்று சம்பினுன் இதுவன்றித் தன்னுடைய ருலங்களை
யெல்லாம் பணிபுமபடி சொல்லி அவர்களுக்கெல்லாம் பணியக்கண்டு
ஆனந்தக்கூத்தாடினான் இன்னமும் சிவபெருமான திருவடியைக்
காணக்கிடைக்கவில்லையென்று மிகவும் வாடினானென்று அன்பு
னிய மார்க்கண்டைப்புரத்துக் கொடிய ஏமதருமராசனைக்காலா
லுதைத்து மீண்டுங்காத்தருளிய எமது சிவபெருமானாவர் ஆரங்
ந்து கிருபையுண்டாடி தனதுபாததரிசனை கொடுத்தருள் வேணுமெ
ன்று மனத்துள்ளேயெண்ணினார் என்று (ச)

கணத்தினிற் செறிந்தவினத்தினி லெழுந்தகாணமப்பிக்கணியா
யோர்
தினத்தினிற்பகையோர்புறத்தினிக் கடிந்ததிருவிடைவனமெழுத்
தேசொப்
பனத்தினிற்றேன் றிப்பாசனேக்செப்படிவமேதருமிருபடு
வனத்தினிற்சிறந்தபொண்ணிமா நதியின்வளையகுடேமையினிவன
ங்கும்

சரிசு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

(இ-பொ-ணா).

பொன்னிலேயிறந்த தன்னவசியர் குலத்திலேவந்த தோன்றி
யு காவியாசிய முத்தாசனனுடைய கிரத்திற்கு கிவ்பெருமானானவர்
அலங்காரமாக ஒருநாளிரலிக் அழகியரிஷபவாகனருடைய ஏழுந்த
ருளிவந்த அவனது சொற்பனத்திலே தோன்றி, வாராய் அபப
னே தீசெய்துவிடுகிற சிவராத்திரியின் விசதமே உணக்குவேண்
டிய நன்மையைத்தரும் ஆணையால் நீ கீட்டிலேவைத்தது பூசுதது
வருகிறதை விட்டு இனிமேல் நீர்வளஞ் சிறந்த காவேரிமாநதிக
கையருகே யாவரும் வந்திருந்த வணக்குவீர்க்கென்று திருவாய் ம
வந்திருவினார்-ஈ-று (உ)

என்றலுஞ்சிரமேற்புனைந்த பரவிபெய்க்கையாட்கொளியிறையே
கன்றுனதருளையேவரும்வியந்தகைகொளக்கருகியவுழியை
மொன்றவேகாட்டுமுகமதினைகாருளமகிழ்த்ததிகவிநிசிறேன்
புன்றெழியதிருவடிநோக்கியளவிவாச்சாரவையையும

(இ-பொ-ணா).

இவ்வாறு சிவபெருமானளித்தவிடையை முத்தாசனனவன்
சென்னியிற்குப்பாத்தங்களில் வீழ்த்த வணங்கி எக்கன அடிமை
கொள்ளுங்கடவுளே கட்டினைப்படி கடக்கிறேன் நன்றாகத்தென்ப
போற்றி உன்னுடைய கிருபையை யாவருக்கண்டு ததித்தப்பே
ரானந்தமடையும்படி காவேரிமாநதிக்கையருகே நீ என்னிய இ
டத்தை எங்களுக்குக்காட்டியருளும்மேவே என்று வணங்கவும், பர
மசினானவர் மனமகிழ்த்தகேட்டு மிகுந்த சிவராத்திரியன்று அவ்
விடத்தில் அமனுமாலுங்காணா எழுது திருவடியைக் காட்டுவோன்
கண்டுதித்தஅளவில்வாழ மேன்மையைப் பெற்றவாழ்வீர்களை
ன்று சொன்னார்-ஈ-று (க)

சங்கரானிசைச்செய்யுனதிதமெய்திச்சமயமுநோககிமுத்தாசன்
திங்கனும்பசலங்கடையுங்குறித்துச்செவரிசெவரவுவந்தேறித்
தங்குலத்தையுமழைத்ததுறுகியினறடத்திருந்தமலருமபேழ்
தென்கனையருளம்பொருளடிப்பாகலெழுந்தனவாவிபொலாககு

(இ-பொ-ணா).

சிவபெருமானானவர் இவ்வழியைச்சொல்லி மறைத்தவுடனே
அன்புநெய் முதலாசன மகிழ்ச்சியடைந்து கருமடைய குறைபா
னது திருஞ்சமயம் எப்போதுவருமென்று விரிபார்ந்திருந்தும்தங்
கையெண்ணிக்கழித்த காட்களையும் எண்ணிக்கழித்தபயின்பு
ழிகைகளையும் வெண்ணிக்கழித்த சிவராத்திரிவரவும் நமது பர்ச்சி
யமென்று ஒருவாறு மனந்தேறி தனது குலங்களையும் அழைத்துத்
கொண்டு மிகுந்த காவேரிமா கதிகைகளையிலே வந்திருந்து சிவபெ
ருமானே நினைத்தருகி இன்னமும் கருணைசெய்யத் தாழிதமெ
ன்ன எந்தையே என்று இரங்குகாவேரில் எவ்வகை கடவுளைய
சிவபெருமானானால் அவரது அழகியபாசகுறடானது அவ்விடத்தி
லே சூரியனைப்போற் பிரகாசித்துத்தோன்றியது ௨-று (சு)

கண்டனாரிறஞ்சிக்கிணைவிழி பிறங்கக்கடிமலர்ப்படிமுடிக்கணிமா
னண்டருந்துளிக்கவப்பனூங்களிக்கவணைவருமபுதுமையிதென்கனே
விண்டனாரைமெய்த்திருவினையாட்டைவினாவுவாரொனவிவந்த
தொண்டனைச்செறித்தவினங்களைத் தழுவிற்றவையினிற்றுநிக்கவுன்
மேலி

(இ-பொ-ணை).

திருப்பாசகுறடானது தெளிவாகத்தோன்றியவுடனே தன்
வைசியர்களுல்லா மனமகிழ்ந்து வாசனையிருந்த மலர்களைப்பூமி
தேவியின் திருமுடிநிறைபச் சூடியந்தப்பேல சலசலவென்று பு
ட்பமாரி பெழிந்தார்தன் அன்னகரத்தைபுடைய சோழமகாராஜ
னுத்தித்தச் சுந்தோஷத்தையடைத்தான் மற்றமுன்னவரும்இ
துவென்ன அற்புதமாகவிருக்கெனென்றும் சிவபெருமானது திரு

ரா.பி.சி.

விட்டி.லாபுர்த்தலப்புராணம்.

வினையாடல்செய்து எடுத்துச்சொல்ல வாவார். துடுமென்றும் அதிசயித்துப்புகழ்ந்தார்கள். தொண்டனாகிய முத்தரசனைவன ஆங்கு நிறைந்த இலங்கைத்தழவி ஆனந்தத்தோடும் இந்தக்காவேரிமாநதியில் தங்கிக்வேணும் என்று விரும்பினான். ஏ-று. (டு)

மங்குலிலெழுந்தமங்குலைத்தழவும-னெடுத்தாறுவழி
கங்கைச்சுடர்யின் மணிநருங்கழிநையக்கனிமிருக்கனியுளவம்பு
ணங்கைநீருதகடனியணித்தோர்ணங்களுமாமணிச்சரமுந்
தொங்கலுந்தொடுத்தபுனிதனுமதிக்கச்சந்தாரகாடுணியிச்சத்து

(இ-பொ-ணா).

விரும்பியவுடனே, ஆகாயத்தில் எழுந்த மேகக்கையனாலிவனார்த் மடல்களையும் நெடியிருகை கையுங்காங்கிய பெரிய கழுருகையையும், பிரகாசமுள்ள மணிகளைத்தாரகின்ற கரும்புக்களையும், மதாரமுள்ள பழக்குலையைக்கொண்ட வாயைகளையும், நிறுத்தி வரிசைவரிசையாக முகாதோரணங்களையும் கட்டி, முத்துச்சரங்களையும், வாசனையுள்ள பல்வித மாலைகளையுந்துக்கி, தேவேந்திரனுமதிக்கும்படி அழகிய பந்தல் செய்தார்கள். ஏ-று. (கூ)

எண்ணிலாக்கனலிடெனமணிச்சுடர்களைக்கணுமில்லக்கவேநோக்கி
பெண்ணிலாப்புக்கழுஞ்சரமணிச்சுடர்கள் மிகுதியாங்கழைமணிச்சுடர்கள்
விண்ணின்மீனெனவும்பிளப்பினுட்டோன்றவெருவிராவிருளெல்லாமதலக்
கண்ணிருசகத்திரந்தருமனந்தன்களிக்கவேபுரிந்தனர்காட்டி

(இ-பொ-ணா).

இந்த அலங்காரத்தோடும், கணக்கில்லாத ரூரியர்கள்வந்து நிறைந்ததைப்போல, தூண்டாமணிவிளக்குகள் எங்குஞ்சிறந்த பிரகாசிக்கவும், வெண்மைசிறந்தையுடைய சந்திரனுக்கண்டபுகழத்தக்க சரவினக்குள் அனேகம் இலங்கவும், கரும்புக்கணுக்கனின்

பாததரிசனம்பெற்றசருக்கம்.

எங்க

வெடிப்பினுள்ளே யிருந்தபிரகாசித்திற முத்தச்சனானது நட்சத்
திருக்களைப்போல விளங்கவும், இரவிலே சிறைந்த இருவெல்லங்
கண்டு குடுங்கி ஓடவும், இரண்டாயிரக் கண்களைப்பெட்டத்த ஆதிசே
டனானவன் கண்டுகளிக்கவும் செரு அறபுநாடா கச்செய்தாராகன்
எ-று (எ)

பத்தியாயளித்தபயசவிதேனற்பழம்பனிநீர்பிலேகம்
பத்தியாயமைத்துச்சலதாமதிக்கப்பரிமளத்துணரதிவிலங்கு
சித்தியாயருச்சித்திறைவனாடியைச் சித்தையுள்ளிருத்திராமுழுது
சித்தியாகற்றியுமுலவு யப்பரவிசிறைவொடுத்துதித்தனான்நே

(இ-பொ-ணா).

இவ்விதமாகச்செய்தவுடனே நல்ல பசவினது பால்களாலும்
செய்யுளும், தேன்களாலும், கதலிக்கனிகளாலும் பனிரீர்களாலும்
செபெருமானது பாதகுறிகளுக்கு முறையோடும் வெகுபத்தியாக
அபிலேகங்கள் செய்து மேகக்கவெல்லா மதிரும்படி வாசனை
யுள்ள மலர்களாலும் யிருந்த விலங்குகளாலும், ஒரு மனதோடும்
அருச்சனைகள்செய்து செபெருமானது திருவடிகளை மனத்தின்
ளையிருத்தி இரவுமுழுதும் சித்தினாயைத்தள்ளி அனபோடும் வண
ங்கிப் பரிபூரணமாகத்துதித்தாராகன் எ-று (அ)

படியிசையிவர்கள் பழவினைக்குறையும்பற்றறக்களையுமங்கிரியை
முடியிசையுனைந்தான்றதமாயாடிமுடியவும்பூசைகனல்போய்
விடியவுயிதுபோற்றொழுமினியெனான் விடையளித்தெழுந்தன
னாடினைப்பொருத்தவரிய பெற்றாவலன்பர்களுளமெலாங்கவர்க்
நே

(இ-பொ-ணா).

பூமிபின்னணையிவர்கள் செய்த ஊழ்வினைக்குறைகளை
மோடு அறுக்கவந்த செபெருமானது திருவடிகளைச் சென்னியிற்ரு

உ ஆனந்தத்தாடனாக்கள் இவ்விதமாகத்தித்த இவர்கள் பூ
சைமுடியவழி இரவானது நீதிக்குரியோதயமானது உடனே பாத
குறடானது விதுமுதல் இவ்வண்ணமே பாதகுறடெய்துவதைத்துவ
னாகி வாருங்கல் கண்மையுண்டிருமென்று திருவாய் மலர்ந்தரு
ளி அன்பர்கள் தேமபடியவர்கள் உன்னத்தைக் கவர்ந்துக்கொண்
டு சிவபெருமானிடத்திற்குச்சென்றது ஏ-று (க)

உ உனாசுக்குறடெழுக்கணாந்தீர்குவன நீரோடமார்ந்து [நே
ருகருவரும்பெண்ணித்தொடைகேர் கந்தாண்மகத்துவமென்
லாடினருருகிக்குழுவியையிழந்தமாதபேயலொருருறை? அறிப
பாடினாதிமயினபுரிந்தபர்க்கியங்கிடைத்தனவெனவால்

(இ-பெர-ணா).

பாதகுறடானது சொன்றவுடனே தனவைசியர்களெல்லாம்
உகத்தினைகத்தார்கள் கண்டளிலிருந்து தானாதானாக வருதிந்
ற தீரானது மாப்பிலே வெண் முத்தாசம பூண்டதுபோல் கிதைந்
தோமெப்படி கதாந்தார்கள், சிவபெருமானது மகத்தவங்களை யும்
என்ன சொல்லப்போகிறோமென்று பிண்ணை இழந்த தாயைப்
போல உன்னமானதருகி வாடினார்கள் நமது குலத்தார்கள் முன்
செய்த புண்ணியத்தினால் அவ்வளவு இது சமயம் நமக்குச் சிவபெரு
மானது கிருபை கிடைத்ததென்று ஒருவாறு தேறி அனேக தேவா
ரத் திருவாசகங்களைப்பாடினார்கள் ஏ-று-ஆல்-அசை (ஐ)

மனத்தானுணாவைமதித்திதுமுறையே வணங்கு உவ்வெனவன்பு
னினத்தருக்குகாததிவ்வேடி மாற்றேறு பிரணியப்பாவெய்செய்தில
ங்கத்] கனத்தொடுக்குறித்தகாவிரிநதியிந்தாவண்ணியைழத்தகம்விரு
ட்புத்] தினத்தினியையனத்தொறும்புரவித் திருப்புகித்தனிலுறைகளி
ல்

(இ-பெர-ணா).

சிவபெருமான் கொடுத்தவிடைகைய மனத்துள்ளேகொண்டு
இவ்விதமாகவே வணங்கி வருவது நன்மையென்று அன்புருசிய

வாததரிசனம்பெற்றசருக்கம்.

— ௩௨௧

முத்தாசனானவன் இனங்களுக்கெல்லாம் புகன்று தனது கிரகத்திற் குவந்து மாற்றயர்ந்த பொன்னினாலே பிரகாசமுள்ள வாதகுறமிஞ்செய்த தருதியோடு முன் பரமசிவன் குறித்த காவேரிமாநதியில் உலகமுழுதும் விரும்புகின்ற சிவராத்திரியன்று அழகிய மந்தல்கள் செய்த வருடத்தோறும் தவறாமல் துதித்துக் காவேரிமாநகரின் கண்ணே இனிதாக வாழ்ந்துவருகின்றநாளில் ஏ-று (௧௧)

சம்புனைவக்குளாயாச்ச்சமைத்து முன்மாறன்றனக்களித்தன்னைப் புரத்தான்] சம்புனைச்சதமுஞ்சதமெனத்தொழுமுத்தாசனம்புவிதருமூன்று] ஈம்பனங்ககந்தனத்தனாவாழ்த்திராவணன்வாகெடுத்தவனை] யம்பிரானிடைவிலிருந்துவாழ்பதவியடைந்தன்மரகுழியும் [௧௨]

(இ-பொ-ரை).

நீயைப் பரிதாகச்செய்து பாண்டியனுக்குக்கொடுத்த திருவாதவூரணக்காத் தருளிய சிவபெருமானையே சதமென்று நான் தோறும் துதித்துவந்த முத்தாசனானவன் மண், பெண், டொன் என்ற மூன்று ஆசைகளையுத்தரக்கூடிய பூலோகவாழ்வைவெறுத்த இனத்தார்களையெல்லாம் ஆசைவதித்த விட்டு இராவணனுடைய புயமானது தாங்கப்பெற்ற கயிலாயத்தையுடைய சிவபெருமானது சமீபத்தில் வாழுகின்ற சமீபுபதவியடைந்தான் ஏ-று (௧௨)

இப்பலன்னித்தவிடைதிருவடியினேற்றமுமுறுதியுகோக்கிச் [பச்சப்பன்றிநையிரிவருமுன்செய்தொண்டனெருகெவின் னேன்னை செப்பமாய்த்துக்கீழுறையொடுத்தித்துத்திண்களும்பரவவேமேவித்] தப்பிலாதாளுத்தருதியன்னை ன்சாற்றுவனகெவின்சாற்றும்

(இ-பொ-ரை).

முத்தாசனுக்கு எல்லாதையுக்கொடுத்த சிவபெருமானது மேன்மைமையையும் என்மைமையையும் அவனது குலத்திலே சிறந்த சுப்பன்செட்டியென்றெருவன் வயத்து சித்தனஞ்செட்டியென்றும்

தம்பரஞ்செட்டி யென்றும் பெயர்படைத்த இரண்டி குமார்களுங்
கண்டு முன் பணியிலிடச் செய்துவந்த அன்பனைப்போல பூமியின்
கண்ணே இத்தச் செவ்வாதிரிகோணங்கொடுத்த தனது குணங்களை
பெய்வாய், மனதாழ்போலும், விரும்பிப் பணியச்செய்து தாழ்
முறையோடு செவ்வையாகத்தித்து ஒரு குறையின் நித்தகுதி
யோடுங் காவேரிமாவளிகின் கண்ணே வாழ்ந்துவந்தார்கள் இவர்கள்
வெருமையைச் சோழமகாராஜன்கண்டு புதுவும் நீத்தியடைத்தார்
கன் ஏறு (100)

மத்தனைப்புரத்துப்பாகதியளித்தபங்கப்பந்தத்திருக்கைதலைப்
பத்தியாயுரைத்தோயினிப்புலிக் கொடி யென்றாலுறைந்ததுதியாய்
வெண்ணி முத்தரசனுமாவமைச்சனாயாங்குமுடக்குமாணிக்கமுங்
கோத்த சித்திரமதனைத்திணாகடலுடுத்தநிலையினிற்சிறிதிகைத்
திடுவாம்.

(இ-பொ-ரை).

அன்மருதிய முத்தரசனைப் பாதுகாத்தது மதவியுங்கொடுத்த
தருவிய செவ்வெருமாதைதிருப்பாதச்சரித்தயின்மசத்தகத்தை இ
துவகையுஞ்சொன்னோம், இனிமேல் காவேரிமாவளிகாத்திற்கு அதிப
தியாகிய சோழமகாராஜனுக்கு மத்திரியாதி சகலகாரியங்களையுங்
குறைவற நடத்தி முடக்கு மாணிக்கமுங்கோர்த்துக்கொடுத்த வெ
ண்ணிமுத்துசெட்டியது நெப்பையுங் செடியதடை ஆடையாக உடுத்த
த பூமியின் கண்ணே சிறிது சொல்லுவோம். எ-று (101)

மத்தரசனைச்சுருக்க முற்றிற்று.

-----0-----

திருவிருத்தம் உராமலிக்.

மடக்குமாணிக்கங்கோர்த்த சருக்கம்.

௪௨௩

செய்யும்.

மடக்குமாணிக்கங்கோர்த்த சருக்கம்

(-0-)

படியிப்பாவலருக்கண்பகுதிப்பொருளருளி

வடியிப்பணிபுரிப்பெறமயப்பதிமாண்

முடியிப்பலமணிகைத்தபொன்முடியெவ்விணையிரக்

குடியிப்பொறியுறைவக்கணகோக்செய்தனமுமாம்

(இ-பொ-ண).

பூமியின்கண்ணேயுள்ள அரசாக்கென்கலாம் மிருத்த மருதிப்
பணங்களைக்கொண்டுவந்து கட்டிப்பாத்ததிலே முடிசேர விழ்த்த
வணங்கப்பெற்ற சோழமகாராஜனுணவன் அழகிலே சிறந்த மண்பத
னிகையென்று புகழத்தக்கதாக நவரத்தினங்கையமுத்திய பொற்
கிரீடத்தைவணிந்து ஒனியானது சூரியனம்போலப் பிரகாசிக்கவும்
இலட்சுமிபுராவனாளுறைந்து தலையெடுவங்களைத்தரவும், கீதியோடு
சிம்மாசனத்தின்கண்ணிருந்து அரசாட்சிசெய்துவந்தான் ஏ-த-குத்
தனாக (ச).

நாகையிபுகழப்பதினனொப்புபுரக்கு

மேசப்பதிவளவன்பதிசுழிகம்ந்திரிபொன்

டேசப்பதிவினியக்கவரெவரென்னலுமவைவார்

வேசப்பதிசுரூரெவருவிறனோனுள்கேண்மன்

(இ-பொ-ண).

தேவகோகத்திற்கு அரசனாகிய தேவேந்திரனும் புதலும்மது
ளசச்சக்கரவர்த்தியைப்போல பூமிமுழுமையுங் காந்தவகாசின்த
சோழமகாராஜனுடைய மந்திரிகளிலே முதல் மந்திரியாக இருந்த

வன் ஆயுள்முடிவிலால் விவபெருமானிலக்கானின் கயிலாயத்திற்
குப்போய்ச்சேர்ந்தபின்பு அரசனானவன் இலேசப்பட்ட இனிமேல்
இவனைப்போலுந்திறமையுடையவர்கள் யாரிருக்கின்றனரென்றும்
நமக்கு மந்திரி வேண்டுமே என்றும் வருத்தகின்ற சமர்த்தில் அவ்
விடத்தில் நிறைந்திருத்த சபையோர்க்கேட்டு, ஒ ஐங்கதியுடைய
புரவிகளுக்கு அரசனாகிய நகுலனுக்குச்சமர்னமான் அண்ணலே,
இதனாலே வருத்தப்படவேண்டாம். மந்திரிகளுக்கில்லாம். வெற்றி
பெய்தபின்னர்த் ஒரு வல்லவனிருக்கின்றான் அவனது முறைபடிச்
சொல்லுகிறோம். கிருபை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லத்தொட
ங்கினார்கள் எ-று

(௨)

கனவைச் சிவண்ணநகரை நகரமென்றெய்தாளுந்
தனவைசெயரவையிழந்துசுதர்வேதமுமோதி
நனவைப்பெறுவென்முத்தெனநலிபப்படிமீது
சினவைத்தருபாணப்பெருதேவெல்லவும்வல்லான்

(இ-பொ-ரை).

நிறைந்த செல்வங்கையுடைய குபேரனது வரத்தினால்வந்த
அழகிய மாதர்களை மணம்புரிந்த வாழாநின்ற தனவைசெயர் குழங்கி
களிலே புலசாஸ்திரங்கனோடு நாலுவேதங்களையும் வருவறக்கறறு
த்தெளிந்தவனாயும் வெள்ளிமுத்தசெட்டியென்று நாமதேயம்பெற்
றுபாவரும் புகழும்படி நிறத்தவனாயும் பூமியின்கண்ணே கோபத்
தையுடைய சத்தருக்களை யுத்தரஞ்செய்து வென்று வெற்றியைத்
தராதின்ற வல்லவனாயும் ஒரு நீதிமானிருக்கிறுனென்று சொன்னார்
கள் எ-று

(௩)

என்றேசொலிநிறையீரயோடிருகாதுகொடுத்த
நன்றேயெனமறுவெண்ணைகாடத்தசமீதி
ஸன்றேகொடுவரவன்னையன்னோனடிபரவு
வென்றேயமத்தகானவிதியனியுறையென்றான்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமாகச்சொன்ன சபையாரது வார்த்தையை அரசனானான் அன்போடுஞ்செவிகொடுத்துக்கேட்டு அப்டியானான் மிகுந்த நன்மையென்பு மற்று மந்திரிகளைப்பார்த்துச்சொல்லவும் அந்தக் குறிப்பையறிந்த மந்திரிகள் உடனே யெழுந்த அனேகம் பெயர்க ளோடு போய் வெள்ளிமுத்துசெட்டியை முத்தச்சிவிகையில் அழைத்துக்கொண்டுவந்தார்கள் வெள்ளிமுத்துசெட்டியானவனெழுந்த அரசனது பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினான் அரசன் கண்டு மனமகிழ்ந்து எனக்குத் தருதியான மந்திரி நீயேயன்றி வேறில்லை ஆகையால் எனனுடைய தேயமுழுமையும் உன்னுடையதாகக் கீனைத்துப் பாதுகாத்துவருவாயென்று கட்டியிட்டருளினான் ௪-௩ (சு)

மதியேபெறுவீதியன் றிருமண்ணாதிபதி
மதியேபெறுமுடிமன்விலைகுடிப்பவனிழலாற்
றதியேபெறுகாட்டிற் கனசீரோடுபுரத்தா
னிதியேபெறுமுனளுவிடனிகாவிசனெவையும்

(இ-பொ-ரை).

மிகுந்த அறிவைப்பெற்ற வெள்ளிமுத்துசெட்டியென்னு மந்திரி யானவன் அழகிய பூமியின் கண்வினங்காசின்ற அரசர்களினதுதி களைப்பெற்றகிரீடத்தை யுடையசோழமகாராஜ னதுஉத்தரவைச்செ ன்னியிறகுடிச்சிது பெருமானதுகிருபையால்பாக்கியங்களைப்படை த்ததேயத்திடு நிறைந்த மனதையுடையமந்திரியானவன் தன்னுயி ரைப்போகமன்னுயிரையுங்காத்துவந்தான் ௪-௩ (ரு)

சனமும்பொறைமறையும்பரைசுழறுஞ்சுகிர் தமருள்
மனமும்பொறைமலிவுந்தருவனமந்திரியெனமா
சனமும்பெருமகனும்பெருநிலவர்க்குளவென்மா
வினமும்பொறிசுதனுஞ்சொலுவியன்வாழொருவென்மா

(இ-பொ-ரை).

சங்கையையும், பொறுமையையும், வேதங்கனையும், உமையவ
ஜாற்செல்லப்பெற்ற முப்பத்திரண்டறங்கனையும், கல்ல சிந்தை
யையும், பூமி வண்டனையும், தராதிற மாட்டினுமலைப்படைத்த
மத்திரியானவனினையென்று பூமியின்கண்ணே மேன்மையான
சனங்களும, சோழமகாராஜனும், அரசர்களுக்கும் மத்திரியும்,
இலக்குமியின் புதல்வனாகிய மீனம்மதனும் விபத்தினாக்கும்படி
வெள்ளிமுத்துசெட்டி எண்புவண் சகலகாரியங்கனையும் குறைவற்ற
டத்தி வாழ்த்துகருகின்றபோது ஒருகாளிக் குறு (சு)

கவருங்குமமணியெண்ணினத்தன்னொருமிக்கா
னிலருங்குதிருநீர்மாமணியேகங்கொடுமுன்னவத்
தலருங்குறையிலமன்றிருபுகண்டனனம்மு
வுலருங்கணியாரோப்பமுதன்னென்னமுடக்கே

(இ-பொ-ரை):

கல்ல செஞ்சாத்துக்கன அணியானின்ற இம்மத்திரியினது
குலத்திலே மிருத்த தனக்கையுடைய ஒரு வர்த்தகனாவன் குரி
யனைப்போலப்பிரகாசமுடைய ஒரு இரத்தினத்தைக்கொண்டுவந்
து சிறைந்த சோழமகாராஜனது சமுகத்தில் வைத்துக்கண்டுக்
கொண்டான், அம்மணியை அமுதுபொருந்திய முவுலத்திலு மதிக்க
மரட்டார்கள், ஆனால் இதற்கு ஒரு குறைவுமட்டுமுண்டு அது யா
தெனிக், கோக்குகிறதற்கு யாவராஜ முடியாதென்று சொல்லும்
படி நீண்டு மடம்பிய வடிவாய் அமைந்தது என்று (சு)

முத்தேவருமோகங்கொளுமுத்தேயிதெனக்க
ளித்தேயநிதிமாமொயளித்தேயிறையத்த
யுத்தேபெறவினையார்கைகொடுத்தேவினாவாப்பொ
டுத்தேயருகிவென்னவோருத்தாயினைத்தான்

மடக்குமாணிக்கங்கோர்த்த சுருக்கம்.

௩௨௭

(இ-பொ-ரை).

பிரமா, விஷ்ணு, ருத்ரன் என்ற விகந்திய மூவரும் ஆகை
கொள்ளும்படி பிரகாசிக்காகின்ற இரத்தினமிகுலே என்று சோழ
மகாராஜனானவன் மனமகிழ்ச்சியடைந்து வேண்டிய திரவிகந்தை
யும் அனேகம் குதிரை யானைகளையும் கொடுத்து அம்மணியைப்
பெற்றுக்கொண்டு வேலையிற் சென்ற தொழிலாளிகளை அழைத்து
இம்மணியைக்கொடுத்துச்சீக்கிரமாகக் கோத்துக்கொண்டுவருகக்
கொண்டு உத்தரவுகொடுத்தான் என்று (அ)

நலியாலினயாரவ்வணகாடிச்செயமேலும்
வலியாரினுபாயத்திலுமருவாததுகண்டே
வலியாகிலேகொணர்வந்தொருகுருபாறுகேளம்மாற்
பலியாதெனவைத்தாரதியதிபுரம்வண்ணிதி

(இ-பொ-ரை).

எந்த வேலைகளையும் வருந்தாமல் என்தில் செய்கின்ற தொழி
லாளிகள் அரசனுடைய உத்தரவின்படி தொடுப்பதற்கு விருமலி
வேண்டிய பிரயாசையெடுத்தும் முடியாமல், இவர்களுக்கு மேலா
ன வல்லமையுடைய செல்பெயர்க்களிடத்தில் கொடுத்தார்கள், அவர்
களது உபாயத்தினாலும் கிறைவேறுதலைக்கண்டு தொழிலாளிகள்
அரசனுக்கு என்ன சொல்லுவோமென்று பயமடைந்த பின்னும்
மனத்தேறி அரசன் சமூகத்தில் இரத்தினத்தைக் கொண்டுக்கொ
ண்டது வணங்கித், ஒப்பற்ற கருணாகிதியே மற்றும் எந்தத்தொழி
லைக்கொடுத்தாளுஞ்செய்கிறோம், இதைக்கோக்குகிறதற்கு எங்கள்
ல் முடியாதென்று சொன்னார்கள் என்று (ஆ)

கேளேந்தியசகையாரிருகேவீக்கணியாய்ப்பின்
வரவேந்தியவனவன்னைருவவளில்சொல்லுமெனுமுன்
னவேந்தியமதிமத்திரியறிவோமெனமன்முன்
ரேளேந்தியமொழுதேயிருக்கமாகவளித்தான்

(இ-பொ-ரை).

கூர்மையுடைய மந்திரவானைக் கையிற்பிடித்த சோழமகாராஜ
குளவன் ஆக்கு கூழையிருக்காசிற சபையார்களது செவிசெருகு
இனிமையாக இப்பூவியின் கண்ணே இம்மணியைக் கோக்குகிறதற்
கு ஒரு வல்லவனில்லையாவென்று சொல்லுகிறதற்கு முன்னமே
அகலமையெல்லாம் காத்துவராசிற மந்திரியானவன் அக்குறி
ப்பையறித்து சுமார் கூடியவனையும் பார்ப்போமென்று அரசன்
முன் வந்த இருக்கையையும் எத்திக்கேட்டான் அப்போது அரசனா
னவன் மகிழ்ந்து இவனாக முடியுமென்று மதித்துக்கொடுத்தான்
ஏறு (ய)

இவ்வாறமெடுத்தேயினில்வேகிமுடக்கா
வெவ்வாறுதொடுத்தாலுயிதினையாதுளவோவச்
செவ்வாய்மகடேனொருசிறுதுவிடவறவி
யிவ்வாய்வுறிகொணர்க்களித்திகோனிசுடஎன்றான்

(இ-பொ-ரை).

மந்திரியானவன் இந்த மாணிக்கத்தத்தனது வீட்டுக்குச்
கொண்டுவந்து கூடிய பிரயாசையெடுத்துப்பார்த்தான், இது மடங்
கியிருப்பதினாலே எவ்விதவுபயமாகத்தொடுத்தபோதிலும் பொருள்
தாமதிரப்புகைக்கண்டு மனம் வருந்துகின்றபோது, கொங்கைக்
கணியைப்போலச்சிவந்த வாயையுடைய இவனது மகனானவன்
பார்த்த அம்மணியை வாங்கி ஒரு சிறிய சாட்டின் துளியில் இனி
ய தேனைத்தோய்த்த மணியின் துவாரத்திலே பொருத்திவைத்தா
ன், சிறிது பொழுதுக்குன்னாக ஒரு சிற்றெறும்பானது தேன்
வாட்டையுக்கண்டிவந்து சாட்டருக்கிற துவாரத்திற்குட்செல்ல இட
மில்லாமல் மறு துவாரத்து வழியாகச்சென்று இனிமையான சாட்
டைக்கவ்விக்கொண்டு சென்றவழியே மீண்டும் வந்தது உடனே
இக்கண்ணியானவன் மகிழ்ந்து தந்தையாகிய மந்திரியிடத்திற்குவந்

மடக்குமாணிக்கங்கோர்த்த சருக்கம் ஈடக

து காண்பித்த இதைக்கொண்டுபோய் அரசனிடத்தில் கொடுத்து
கீர்த்தியடைவீரென்று சொன்னான் என்று (யௌ)

கண்ணாயமச்சன் புரிந்தமெய்த்தவத்தானழ்பனயந்து மைதனை
யன்னயன் மகளியவதரிபெனவுமவளுதித்தன்பது பிரியா [நோக்கி
னென்னவேசிறந்த மீகளுறைவாங்கியேகியம் மணிதனைநல்க [ன்
மன்னுள மகிழ்ந்திம்மணிதனைக்கோத்த மதியுளாராரொனப்புக்கலா

(இ-பொ-னா).

மந்திரியானவன் வெருகாலமாக குழந்தையில்து பின்பு
அவன் செய்த நல்ல தவத்தினாலே சிவபெருமானவன் மனமிரங்கி
பாரவதாதேவியைப்போய் நீயவனுக்குப்புக்திரியாக அலுதரிப்பா
யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும் உடனே தேவியானவன் மகிழ்ந்து
அவ்வண்ணமே பூமியிசுக்கண்ணே யிவனுக்குமகளாக வந்து பிறந்
து அன்புபிரியான் என்னும் பெயர்பெற்று வளர்த்தவராகின்ற தன
து புத்திரியானவன் சொன்ன மொழியை மந்திரியானவன் பெற்று
அச்சமணிகயக்கொண்டு சோழமகாராஜனிடத்தில் கொடுக்க மன்
னனானவன் கண்டு மகிழ்ந்து இதைக்கோத்த மதியுடையவர் பாவ
ரென்றுகேட்கவும் மந்திரிடானவன் சொல்லத்தொடங்கினான் என்று (யௌ)

மானேறியகரமார்பெருமானேரடிதொழுது
மானேறிலென மனையின்றகன்மானேயறிபெங்கோ
மானேயெனநகைகொண்டினமானேரியனதிகி
மானேயெனவெவ்ருந்தொழமானேயிபுரத்தான்

(இ-பொ-னா).

நிறைந்த கையிலே மானேத்தரித்த சிவபெருமானது திருவடி
யைத்துதித்து அவரது கிருபையால் உத்திராக்ஷத்திரத்தன்று என
து மனைவியானவன் பெற்று வளர்த்தவருகிற எனதருமை மகன்
தான் கோத்தது என்கன் அரசனே நீயறிவாபாகவென்று சொல்ல

௭௩௦

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

வும் இனமை பொருந்திய மன்னனானவன் மகிழ்ச்சி, இருபையுள்ள
வன் இவனே என்று யாவருந்துதிக்கும்படி பெருமையுடைய பூமி
முழுமையுள் காத்துவந்தான் என்று (௨௬)

தாராளியை யாவலையெய்தி நனிமந்திரியாகிச்
சீரார்புவித் தாவருஞ்சிந்தைகளிக்க
ஏரானமணிதொடுத்ததுமிசைத்தோயினியெயர்
நீராருதன்னகர் நீங்கியசேரும்புகல்வோமால்.

(இ-பொ-ரை).

இவ்வுலகத்திற்கு அதிபதியாகிய சோழமகாராஜனிடத்தில் வெ
ள்ளிமுத்தசெட்டி பென்பவன் மந்திரியாக இருந்து பூமியின்கண்
ஊன் ஊர்வரு மனமெழ்ச்சியடையும்படி சகல காரியங்களையும்
குறைவற நடத்திக் கீர்தியடைந்ததையும் மூடக்குமாணிக்கன்
கோத்த சரித்திரத்தையும் இதுவரையுஞ் சொன்னோம் இனிமேல்
அழகுபொருந்திய உயிர்களைல்லாம் காவேரிமாநகரை விட்டு நீங்கி
ய் சரித்திரத்தையுஞ் சிறிது சொல்லுவோம் என்று-ஆல்-அசை (௨௭)

மடக்குமாணிக்கன்கோத்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் உரையுடு.

தனவைசியர் காவேரி நகரைவிட்டு
நீங்கிய சருக்கம்.

(:-0-:)-

ஆரம்பணியணிமார்பனலதிபன் சகவளவன்
நாரம்பணியணிமந்திரிசுறப்புத்திரிபுலனை

பாரம்பணியான்முற்றமுறிந்தாசைகொளவுமன்
மாரன் பிடிதாரம்பிடமயல்கொண்டதிதனார்வாய்

(இ-பொ-ரை).

அழிய நவரத்திபரணங்களையணிந்த மார்பையுடையவனும்
நல்ல சுகபோகங்களைப்பெற்றவனுமாகிய பாலனைச் சோழமகாராஜ
னானவன் அலைபையும் அழகையும் ஆபரணமாக அணிந்த தன் மந்
திரியினது மகளினை விவேகத்தையும் அழகு முதலியவையும் மாணி
க்கங்கோத்த மூலமாய் தெரிந்து இவன்மீது ஆசைகொண்டான்
அது சமயத்தில் மன்மதனானவன் மலர்க்கிணை தொடுக்கவும் காம
மானதுமீறி அதனால் மிகவுஞ் சோர்ந்து சகிக்க முடியாதவனாய்
(க)

மதிமந்திரியிடையன்னவன்மகனைக்கடிசெய்தீ
யதிபன் மிகுநகைகொண்டனராமென்றனைபோய்த்
ததியென்றிறைதன்பொக்கிஷகாரன்பதிராற்றப்
பதியென்றெறியலவென்றுதிண்பாவிலவன்வந்தால்

(இ-பொ-ரை).

தனது பொக்கிஷ அறையைக் காத்தவராகின்ற சோழகுப்த
னை அழைத்த ஓ. சோழகுப்தனே நீ நமது மந்திரியிடத்தில் சென்
ற உனது புத்திரியின்பேரில் எங்கள் அரசனானவன் மிகுந்த ஆசை
கொண்டு காமனால் வருந்துகின்றபடியால் இது சமயமே அரசனுக்
கு அக்கன்னியைத் திருமணஞ்செய்து கொடுப்பாயென்று கேள்க்கும்
படி சொல்லிவும் அந்தக்கேட்ட சோழகுப்தனானவன் ஓ. எந்தன்
தனைவனே சமுகத்துக்கு இது நீதியல்லவென்ற இரக்கமாகச்சொல்
விவிட்டு தனது இனத்தார்களிடத்திற்கு வந்துசேர்ந்து எ-ற-ஆல்
அசை
(உ)

மாலன்புகழிறையோதியவனையாவமொழிந்தோர்
காலன்பகைவருமுன்பெறகருணைக்கிணைப்ப

பாலன் பகைவருமுன்னொருபதிவிட்டொருபதிபோழ்ச்
சீலம்படவேவாழுதல்திறமென்றாவின்னான்

(இ-பொ-ணா).

திருமாலும் புகழுமின்ற பாலனைச் சோழமிகாராஜனாவன்
சொல்லிய வார்த்தையை விபரமாகவுரைத்த மனனாவன் வந்து
தன்பப்படுத்திக் கட்டிக்கொண்டுபோகிறதற்கு முன்னமே சிவ
பெருமானது கிருபையைப்பெறுகின்ற அடியார்களைப்போல மது
அரசனது பகைவானது வருகிறதற்கு முன்னமே இந்த கசரத்தை
விட்டு அடுத்த கசரத்திற்குப்போய் வாழ்வதே நன்மை என்று சோ
ழகுப்தன் சொன்னான்

௭-று (௩)

பொன்னாதுவென்னே புழ்ப்புரிவிற்பொழிலன் றி
இன்னானவொருவீனமுயிலையேகமந்ணையுள்
மின்னாணிசிறைநூறவுவிசியோமதிதக றிற்
பன்னாமிதிசெழுந்துபலருஞ்செ வினாரால்

(இ-பொ-ணா).

தேவலோகமானது இதுதானாவென்று சொல்லும்படி சிறத்
த இக்காலேரிமாநகரின் கண்ணே ஆசமுதலிதவனாயும் நாம்
பெருமைமையப்பெற்று வந்தோமேயன்றி ஒரு குறைவும் அடைந்த
தில்லை அப்படியிருக்க இப்போது கம்முடைய குலத்திற்கு சிறந்த மந்
திரியின் மகளினது கற்பானது அழியும்படிக்கு வந்த விதிப்பய
னை இவ்விதமென்று அறிவினோம், ஆகிலும் கம்முடைய மதியைத்
தவறவிடுவோமாகில் செவ்வானம் கிந்தைக்கிடமாகுமென்று ஆங்கு
ள்ள யாவரும் ஆராய்ந்து சொன்னார்கள் ௭-று-ஆல்-அசை

(ச)

வெற்புக்குறைபெனவியின்மீனவியுள்கமழ்முனையார்
பொற்புக்குறைநீதியின் குறைபொறியின் குறையுறுசீர்
நீர்ப்புக்குறைமகளின் குறைகேரிப்பெரிதன்றோ
கற்புக்குறைவரிசெய்முயிர்சாணீரொனவிண்டார்

(இ-பொ-ண).

மனையுஞ் சிறிதெனச்சொல்லும்படியாகப் பருத்தெழுந்த
கல்ல வாசனையானது கழுகின்ற தனபாசத்தையுடைய வசியகுண
ப்பெண்களெல்லாம், இது செய்தியைக்கேட்டு வருத்தமுற்று இள
மைபொருந்திய அழகானது தவறியபோதிலும் திரவியங்களானது
தவறியபோதிலும் எம்மிடத்தில் வசிக்காசின்ற இலக்குமியானவன்
தவறியபோதிலும், மிகுந்த செல்வத்தைத் தருகின்ற பூமியானது
தவறியபோதிலும் அருமையானபிள்ளைகளானது தவறியபோதிலும்
பெரிதல்ல, கற்புச்செய்யானது தவறிவிடுமேயாகில் எங்களுயிரைக்
காணமாட்டீர்களென்று ஆடவர்களைப்பார்த்துச் சொன்னார்கள்
எ-று (௫)

கயமேதருமகளீருறைகவையில்தியெனீமா
சயமேதருமினையோருறாணையாகவுணர்ந்தே
மயமேதருமொருமாதிலவறைசெய்தபினுலகிற்
கயமேதருமிறையும்பல்கடொலையச்சமித்தன்றே

(இ-பொ-ண).

அம்மொழியைக்கேட்ட வசிக்கெனல்லாம் கன்மைவைச்
செய்கின்ற மாதர்குழாங்கன் தனது கற்புக்குப்பழுதுகருமோவென்
றுபயந்து சொல்லியவார்த்தையானது மேன்மையென்று உணர்ந்து
அரசனுக்குத்தெரியாமல் இத்தகரத்தையிட்டு நீங்குகிறதற்கான
கிலவறையொன்றுசெய்துமுடித்து பின்பு, அரசனது குலமுழுது
ம் கசித்துப்போகக்கடவதென்று சபித்துவிட்டு எ-று-அன்று-அஞ்சு
(௬)

மறுவெல்லிவரல்லிகிலவறையின்வழியேசென்
றுறுகாவிரிவாவென்னமுமவர்தான்வரம்மீதமா
னறுகாடகியணியுத்திருவானேயெனவண்ணியற்
சிறுகாதிருவாக்கோணியசெம்பாஸமிதெனவே

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்.

(இ-பொ-ணா).

கிலவறையானது செய்த மறையிரவிலேயே தனவையிற்
 குலமுழுதமசேர்ந்து அந்த கிலவறையுழியாகச்சென்று மிருந்த கா
 வேரித்தியருகேவந்து சேர்ந்தார்கள் அதுசமயத்தில் வென்னமானது
 கடற்போலப் பொங்கிவருவதைக்கண்டு சந்திரனையும், மானையும்,
 அறையையும், படத்தையுடையுச்சர்ப்பத்தையும், அணுந்த கிலபெரு
 மானை, மனதிலே கினைத்துச் சிந்தித்தார்கள் உடனே மதியின்
 கையருகே கிறைந்து சிந்தித்துண்டு ஆலவிருட்சங்களானது செ
 வ்வையாகச் செய்தமைத்த பாலமிதுகோவென்று மதிக்கும்படி
 விரைந்து கொடுத்தது என்று (எ)

சிந்தனைக்கடந்தேகுப்தனாமகிமந்திரியுமா திருவிடைமருதூர்
 வந்துறைந்தனரிக்கெனும்மற்றுள்ளோர்மணிகமெண்டலம்வடம்பூர்
 கந்தமாஞ்சமயபுரமொடுதுவாக்கட்கு மேன்மஞ்சப்புத்தூர்
 தந்தன் சோழபுரமிதுககிரிற்றங்கிவாழ்த்தனருளமுதந்தால்

(இ-பொ-ணா).

கிலபெருமானது கிருபையால் உரைந்த ஆலவிருட்சத்தின்
 வழியாக யாவரும் காவேரிமாரதியைக்கட்டிந்து, சோழகுப்தனும்,
 மந்திரியும், திருவிடைமருதூரில் வந்துறைந்தனர் மற்றுமுள்ள வசி
 யர்களுள்லாம் அழகிய நகமெண்டலம், வடம்பூர், சமயபுரம், துவாக்
 கட்கு, மஞ்சப்புத்தூர் சோழபுரம் என்று பெயர்விளங்கிய இந்த நக
 ரங்களிலே வந்துறைந்து மேனையாக வாழ்த்த வந்தார்கள் என்று
 ஆல்-அரை (அ)

இன்னணமுறைநாளிலுள்ளமெண்டலத்தினிலிந்திரகுலத்தா
 ரென்னவேவகிக்குஞ்சித்தனைத் தம்பானெனுமுடன்பிறந்தவரினத்
 தோ] மென்னைத்தருகிராவிமேன்வந்தங்குறைந்து வாழ்த்தனரினி
 தாகப்] பொன்னிவாடகின்முன்புரிந்த மாளிகைக்கும்பொற்பென
 [ப்புதன் திடப்புகிர்த்தால்

(இ-பொ-ணா).

இவ்விதமாகத்தனவைசியர்களைல்லாம் வாழ்த்து வருகின்ற நாளில் தேவேந்திர கோத்திரத்திலே உதித்து நம்மண்டலம் என்னும் நகரத்திலே வசித்துவராதென சித்தணன் செட்டியும் அவனது சகோதரானுய தம்புன் செட்டியும் இன்னும் இவர்களைச்சேர்ந்த இந்திராகுலத்தாடொல்லாம் அந்த நகரத்தைவிட்டு மேன்மைபொருத்திய நீராவிநகரத்திலே வந்துறைந்தி முன் காவேரிமானகரத்திலே அமைத்த மாளிகைகளும் இதற்கு இனையிலை என்று சொல்லும் மடிக்கான மாளிகைகளைக்கட்டி இனிதாக வாழ்த்து வந்தார்கள்

எ-று-ஆல்-அசை (க)

நத்தியரனடி பரவுந்தனவையர்காவிரிமானகாரீங்கி
இத்தாணிமீதெழுமானகரமதிற்திறந்துவளர்னிமைசொன்னோம்
பத்திமிருசுராதிகள்பணியவருநிறைகருணைப்பரவையான
முத்தாசகுலகாதன நிருவவதாரத்தையினிமொழிபோமன்னோ

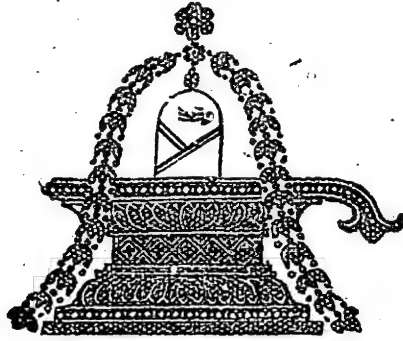
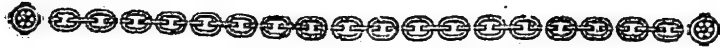
(இ-பொ-ணா).

ஆசையோடும், சிவபெருமானது அழகிய திருக்கடியைத் துதித்துவருகின்ற தனவைசியர்களைல்லாம், காவேரிமானகரத்தைவிட்டு நீங்கி, மேற்கூறிய ஏழுநகரத்திலும் வந்து சிறந்து இனிதாக வசித்துவருகின்ற சரிதையை இதுவகையுஞ்சொன்னோம் இனிமேல் அன்பு மிகுந்த தேவர்களும் தவத்திடு சிறந்த முனிவர்களும் பணியப்பெற்ற நிறைந்த கருணைக்கடலாகிய முத்தாசகுலகாதனது திருவவதாரத்தையுஞ்சிறிது சொல்லுவோம் எ-று-மன்னோ-அசை (ம)

தனவைசியர் காவேரி நகரைவிட்டு நீங்கிய சருக்கமுற்றிற்று.

—:—0:—

ஆக திருவிருத்தம் உடாகுயரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவவதாரச்சருக்கம்.

கிறைஞடிக்காவிரியற்காவணமிட்டினிநாகசிலஸ்ருட்கு
மறைஞடிப்பணந்தகடந்தனைநீனந்தநீனந்துருகிசையாயெல்லு
மறைஞடிப்புசமுமாவசிடரொலமிசகாடிவருந்துங்கலை [தான்
பிறைஞடிப்பரனிமங்கிவிடைசுருவிடையளித்திருந்தான் பிறப்பிலா

(இ-பொ-ரை).

காலவேதங்களையும் ஆராய்ந்த புசுழ்ப்படைத்த தனைவசியர்க
னெல்லாம் நியாயத்தையே ஆபரணமாக அணிந்து காவேரிமாதிக்
கரையிலே அழகிய பந்தல் அமைத்து மென்மையாகச் சிவபெருமா
னது திருவடிகளுக்கு வாசனையுடைய புஷ்பங்களால் அருச்சினை
செய்து வணங்கி தாமடைந்துவந்த மனமொகளை சித்தனைச் செட்டி
தம்பான் செட்டிராசிய இரண்டு பெயர்களும் எண்ணி யெண்ணி

புகுதித்தேடி மன்மானது வருந்தகின்றபோது மூன்றும் பிறை
யைத் தரித்த சிவபெருமானாவர் இரங்கி நத்திதேவனா அழைத்த
நீர்பேரய் அன்புநுக்குத் தரிசனக்கொடுத்துவருவீரென்று திரு
வாய் மலர்ந்தருளிப்பிறப்பும் இறப்பியில்வாத முதல்வன் கயிலாயத்
தின கண்ணே வீற்றிருந்தார் என்று (௭)

நீராயிரித்தெனும்படியிடையிறக்காட்டிமிடங்காட்டு மூ
மோராயிரித்திரியரிக்கெண்மடங்காயுலகமெலாமொளியைக்காட்டு
போழியையுரியையமணந்தவினைக்கன்றனுமன்பிடையிக்குள் நூ
ரோழியளித்ததுபோற்றித்தனைன் கனவிதைச்செறிப்பறாய்த்நோன்

(இ-பொ-ரை).

நீர்சிறந்த நெடிய கடல்சூழ்த்த பூமிவிற்கும் ஒளியைக்காட்டிக்
காலதுட்பங்களையுந் காட்டுகின்ற ஒரு சக்கரத்தேனாயுடைய ரூபிய
னுக்கும் எட்டுப்பங்கு அகிமாத் அண்டச்சாசன்களெல்லாம் பிர
காசத்தைக்காட்டாதின்ற சக்கராயுதத்தையும் சங்கையுந் தரித்த
மூர்தி மாராயணமூர்த்தியை மருவிவ மகாலட்சுமிபானவன் சேத
யாகப்பிறந்து இராவணனுடைய சிறையில் அகப்பட்டிருக்கும்போ
து இராமசாயியாகப்பிறந்த மாராயணமூர்த்தியானவர் தனதுபிரிய
நாயகி வருத்தமானது நீங்கும்பொருட்டுகையில் அணிந்திருந்தகண்ண
யாழியை அனுமாரிடங்கொடுத்த அவர்கொண்டுபோய் அம்மைகைய
க்கண்டு கொடுக்குமேபோது சிதைதயானவன் எவ்வளவுமெழச்சியடை
ந்தன்னோ அதுபோல சித்தன்னனுடைய மனவருத்தமானது நீங்கும்
படி சிவபெருமான் அனுப்பிய மந்திதேவரானவர் அவங்காரமாக ஒரு
ருகாளிரவில் இவன்கனவிலே வந்துதோன்றினார் என்று (௮)

மாவிலக்கைக்கோப்பவந்தவலியசதனிழைத்தபெருமாயத்தாக்கில்
மாவிலக்கையெடுத்த விராமனுக்கிணையோன் ருணையொடுமடங்கிப்பிற
மாவிலக்கைகலிபுரம்பறித்தமர: தோதமுநாமலிந்தமர:சுத்
வேகொடுவாத்நெளிந்தசே:ணைசேவழபாவிச்செய்யவானால்

(இ-பொ-ரை).

செல்வத்தையுடைய இலங்காயுரிக்கு அதிபதியாகிய இராவண
னது வரத்தினாலுதித்த வலியருமாராகிய இந்திரசூர்த்தசெய்த
மாணயப்போரில் மேன்மைவான கோதண்டத்தையுடைய அழகியகையிலே
பிடித்த இராமசுவாமிக்கு இஃயோனாகிய இஃயபெருமானானவர்
சேனைகளோடு மயங்கிப்போர்த்தலைவீழ்ந்தபோது, பெரியமலை
களையும் விருட்சங்களையும் பிடுங்கி யுத்தஞ்செய்யாநின்ற வாயுருமா
னென்னும் அனுமாரானவர் அறிந்து நிறைந்த கஞ்சேவியைப்பி
டுக்கிக்கொண்டு வந்தவுடனே யாவருமூர்த்தசெனின்ற எழந்திரு
ந்த தன்மைமையப்போல எம்பெருமானிடத்திலிருந்து வந்தாந்நி தே
வனாகக்கண்டவுடனே சித்தனனுக்கு மன்மானதுதெளிந்து அவரது
திவ்வியபாதங்களை வணங்கிச்சிலுது சொல்லத்தொடங்கினான் எ-ற
(௩)

மேரினுக்குளுறுபுபத்தானிறைவனவனகொணுங்காவேரியின்கண்
மேரினுக்குளுறுசெவ்ருடொழுது வினியாக்குவாவிசையாதென்
பாரினுக்குளுறுநீராவியிப்பதியிப்பதிக்கொடெனப்பணிந்துகற்பு
தாரினுக்குந்தேனுவுக்குக் கொடையிற்றாந்தடக்காததான்சாற்றி
னானான்

(இ-பொ-ரை).

மலைகளுக்குள்ளே யிருந்த மலைபோலுந்திரண்ட புயங்களையு
டைய சேழமுகாரானது மகரத்தில் காவேரிமா நதிக்கையிலே
சமுகசிறந்த செவெருமானது திருவடிகளை இதுவனாயுத்தித்ததுக்
கொண்டமந்தோம் இப்போது அசனது குணத்தையக்கண்டு அடுத்த
மகரத்திற்கு வந்தவிட்டபடியால் அவ்விடத்திற்கு இனிமேல் வ
ருகிறமற்கு மனப்பொருந்தாது ஆகையால் பூமியின்கண்ணிறந்த இந்
தநீராவிகரத்திலேயே ததித்தவரும்படி இடங்கொடுத்தருளவே
னமும் எந்தையே என்று கற்பகதருவுக்கும் காமதேனுவுக்கும் கொ
டையைக்கற்றுக்கொடுக்கும் கரங்கையுடைய சித்தனனென்னும்
அன்பனானவன் வணங்கிச்சொன்னான் எ-ற (௪)

சுருதி

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

சைகொண்டவனைப்போல வந்தருளியனைக்கண்டு இவ்வானது நீங்கி
யது உடனே சித்தனானவன் காலைரியமங்களைச் செய்து சிவபெரு
மானைப்பூசித்து முடிவான் இரவிற்கண்ட கணைவகளைத்திபெற்றத
ன் குலத்தார்களுக்கு அன்போடும் சொன்னான் என்று (சு)

ஆனமுண்டருளிசொல்லுமற்புதத்திருவாடலைத்
தாலமுன்மெழுகிவைமடலைவனஞ்சொலநீருமால்
ஏவமுண்டருதலிகன்மாயையிலெஞ்முங்கியசிறுமையான்
உலமுண்டருதலிகன்கிதருதருமோவெனவாழ்த்தினார்

(இ.பொ.னா).

ஆலகாவலிடத்தையுண்டு யாவனாயுங்காத்து வரவிற்கு சிவ
பெருமானை அருகிய திருவினையாடல்களை வெண்ணெயுண்ட மெரு
மைமையப்பேசல மண்ணையுண்டெயிழந்த ஸ்ரீமன்மாராயனமூர்த்தியும்
கலைமகந்து நாயக்கனிய பிரமதேவனும் எடுத்தச்சொல்லுவதற்கு
வளர்ந்துக்கொண்டேயிருக்கும்படி, வாசனைகையுண்டு பரிமளிக்
கின்ற உட்கூடையுடைய மாநர்களைந்து மூலகலைக்குள் சிக்கி அழக
நிய அந்நயமனிதராகிய நாம், பலவுணவுக்களையும் புசித்து வாழா
கின்ற ஒரு காலினால் சொல்லுவதற்கு அடங்குமோ என்று விவந்து
துதித்தார்கள் என்று (சு)

இன்னணம்புகழ்க்காலையன்புனிளங்குமாரிதடங்கனான்
வன்னமரர்கலையின்மருங்கினில்மாலிடங்கொடுத்தமர
னன்னமோவெனவேகியேரியிலாடி நீரதுமன்னினான்
கன்னராயிருவகரிமாமலர்க்கையாக்கெனவந்தநால்

(இ.பொ.னா).

இவ்விதமாக யிவர்கள் புகழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிற காலையின்
அன்புருகிய சித்தனானவன் மகனாகவும் விசாலம்பொருத்திய
கண்ணப்படைத்தவருவாகிய கன்னியானவன், பஞ்சவன்னத்தி

ஹித்த சிறிதூட்டிது பொற்குடத்தை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு
அழிய மான்கன்றோ அனனப்பேடோவென்று மதிக்கும்படி
மெல்ல நடந்து தடாகத்திற்குச்சென்று கீராடி குடத்தில் சலம்
திரட்டினான் அது சமயத்தில் பிரகாசமுடைய செவ்வகரிப்புஷ்பம்
ஒன்றும் வெண்கலவரிப்புஷ்பம் ஒன்றும் சைத்தோடு குடத்தில்
வந்து சேர்ந்தது எ-து ஆல்-அகை (அ)

வரவுமாமவர்கண்டுநாதையின்வாய்க்காத்திடவேசில
தெரிவைமாரிடைசெப்பினுவர்சென்றுஉறவினத்தாய்த்
தாவணித்தவருளெனக்கடிவாவுயின்னவனவின்
பிரைவதுதனியருளமெடுத்ததுபிரசமாகனமேகினான்

(இ-பொ-ரை)

பொற்குடத்திற்குள்ளே அழியப் பட்டபுன்னைத்துவந்து அமை
யவும் இக்கன்னியானவன்கண்டு யெழும்பு இதுதொய்தியை தனது
பிதாவுக்குத்தொரியும்படி ஆக்குவந்த சிலமாநாட்களிடத்தில் செவ்வி
யனுப்பினான் அந்த மாதர்கன்போய் இந்த அநிசயத்தைச் சொன்ன
வுடனே தனவைசியர்கள் யாவருங்கேட்டு சிவபெருமானது திரு
பைபென்று ஆராய்ந்து சீக்கிரமாகவந்து கண்ணாக்கண்டு நரிசித்
தார்கள் இக்கன்னிகானவன் அதுசமயமே பொற்குடத்தையும்
எடுத்தக்கொண்டு அவர்களுநோக்கி வண்ட வாருக்கனதை
செவ்விவிட்டு விட்டிவாபுரத்தில் சிறந்த மாகனத்திற்கு வந்து
சோந்தார்கள் எ-து (க)

அன்னிபத்தையுணர்ந்தவன்பனுமாவக்கொண்டுறவொல்லியிற்
றன்யினத்தொடுமேலையாயினிநானாவனம்பலத்தின்
கன்னிகண்டநிபூவாசனைமழுமீவ்விடைகண்ணீர்
வன்னமேதருமதரினாலிருவட்டமுகுசெயுமென்றான்

(இ-பொ-ரை).

கன்னியானவன் இனிதாகக்கொண்ட காணத்தொந்தொந்த

சித்தனாஞ்செட்டிவாணவன் தன் கன்னிலேவந்தருளிய கடவுளின
துமகத்துவமென்று மனத்துள்ளேயெண்ணி ஆசைகொண்டு சேகி
ரமாகத் தனஞ்சைத்தாரகனோடு மேலாணமாவனத்திற்குவந்து சேர்ந்
தான் கன்னியாநவன் இவர்களைநோக்கி இவ்விடத்தில் இப்போது
கருப்பூர்வாசனையானது பரிமளிக்கும் அதையறிந்து வெண்மையுள்
ள மணலினாலே இரண்டுபீட்டுசெய்யுங்கனென்றுசொன்னான் (ய)

கங்குலைத்தருமுலினி துசுழறவும்பவனிழலினத்
கொங்குபொங்கியகோடி கண்டுருவிர்தகைசெவரேவருஞ்
சங்கையாயிருபீடமங்குசமைத்தபின் னுணர்ந்தமான்
செங்கையாலுணர்நாழிர்பிஷேகமுஞ்செய்மெச்சினார்

(இ-பொ-கா).

இருண்ப்போலும் கரியகூந்தலையுடைய கன்னியானவன் இவ்
வாறு சொல்லவும் சிவபெருமானது கிருபையால் கருப்பூர்வாசனை
யானது பொங்கியது. இப்புதுமையை கூடிநிற்காநின்ற தன்னை
சியர்களைல்லாம் யார்ந்து மனமகிழ்த்து மதிப்பாக இரண்டுபீட்டு
செய்தமைத்தாரகன். அதையறிந்த கன்னியானவன் தான் கொண்
டுவந்த பொற்குடத்தினது நீரை இரண்டுபீடங்களுக்கும் அபிஷே
கஞ் செய்தனன் யாவருங்கண்டு துதித்தாரகன் ஏறு (நக)

மேலைபட்டமெழுந்தவெண்ணீர்மின் குணக்குமுகந்தாச்
சாயையிலவட்டமி துறைதாரதக்குமுகந்தா
வாலமீரதில்வெண்கவாயியமருணமம் பிகையென்றுமா
செவமானமகிழ்த்துநிறியநீணகளுக்குமியம்பினான்

(இ-பொ-கா).

கன்னியானவன் அபிஷேகஞ்செய்யவும் வெண்ணிப்புஷ்பமானது
மேலுப்பீடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து கிழக்குமுகமாக இவங்கவும்,
சிவப்பு புஷ்பமானது தெற்குப்பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து வடக்
குமுகமாக இவங்கவும், அவ்வுணர்ந்தையுடைய கன்னியானவன்

கண்டுபுத்தும் தன்னைச்சூழ்ந்து திற்காநின்ற தனைவையர்களைப்
பார்த்து ஒ அன்பர்களே இந்தப்புஷ்பங்களிண்டில் கிழக்குமுக
மாகத்தோன்றிய வென்னைப்புஷ்பத்தினது பீடமே சுவாமியென்றும்
வடக்குமுகமாகத்தோன்றிய சிவப்பு புஷ்பத்தினது பீடமே அமயி
கை பென்றத் தெளிவாகச்சொன்னான் ஏ-று (௩௨)

வாசமாமதுகண்டுபாட்கனிவாயணக்குறையேயுப
தேசமென்றெண்ணிமுடிபுனைத்தொருதிருவாய்பெறவெண்ணிமா
தேசமென்குயிலங்கமாயெயர்சொப்புமென்றவணக்கவே
யீசருக்கிபாசாசாயியேவருக்குமியம்புவான்

(இ-பொ-ணா).

வாசனையிருத்த தேதே, கற்கண்டோ, பாலோ, கனியோ,
என்று புகழாநின்ற இனிமைபொருந்திய வாயையுடைய கன்னி
யானவன் சொல்லிய வசனத்தையேயுபதேசமென்று சென்னியிற்
சூடி அழிய வாமொன்று பெற்றுக்கொள்ளக்கூடுதி எங்கள் குல
தெய்வமே மேன்மையைப்படைத்த எட்டெங்கும் பிரகாசிக்கும்படி
யாங்கள் காவாச்சொல்லி வாழ்த்தாதற் தருந்தபடி இப்போது
உற்பத்தியான சுவாமியினது திருநாமமும் அம்பாஅது திருநாமமும்
வினங்கும்படி செப்பியருளவேண்டுமென்று வணங்கிக்கேட்கவும்
கன்னியானவன் மகிழ்ந்து சிவபெருமானது மிகுந்த அன்பர்களுக்
குச்சொல்லுவதாயினான் ஏ-று (௩௩)

முன்னொல்லுபிறநஞ்சிவந்தணிமுத்திபெற்றவை நயன்பது
வின்னரும்படிமீமுறைமுறைநயாயினரஞ்சினீராதலா
வன்னவன் திருநாமமேதருமானுமைத்ததுமற்புதம்
முன்னம்வைத்தருளம்பிகைக்கிசைசமுத்தமாலையெனச்சொன்னான்

(இ-பொ-ணா).

ஆதியிலே நானோறும் வணங்கிக்கொண்டேகேத்த முத்திபெற்ற
வாழாநின்ற அன்பனது அனுபவத்தினாலே அருமைவான பூமியின்

கண்ணே உழிகழிபாச உணவிலெந்தீர்கள் ஆதலால் அந்த அன்பனு
டைய காமதேயமே சிவபெருமானுக்குப் பொருத்தியிருக்கின்றபடி
யால் உவாமியினது திருகாமம் முத்தாசுருவாகாதம் என்றும் அன்பர்
கனை மனத்தன்கே மகத்தக்காத்துவாராதின்று அம்மிகையினது
திருகாமம், முத்தமாலைபம்மன், என்றும் சொல்லியுப்பணியும்கனென்
து புசுழாகச்சொன்னான் என்ற. (௨௪)

சோதிவாதவணிகமல்தகேடறனுத்தனகைய
தாதிமுத்தாசுருவாதானிசருமையானபத்தையுஞ்
சோதிவாசியமுத்தமாயினதுயபா தமுமேவியே
கீதியோ பெணிக்தவந்திவந்திதையுத்தினில்கா முநான்

(இ-பொ-ண).

யாதொரு குற்றமுயில்காத கன்னியானவன் இவ்விதமாக
உண்குமையச் சொன்னவுடனே தன்கையொத்தெல்லாம் மனக்
கலிப்படைத்து முத்தாசுருவப்பெருமானது திருவகையையும் பிர
தாசுதையுடைய முத்தமாயினதுயபா தமுமேவியே
யும் பணிந்து தனது கிரகங்களுக்கு வந்து சொல்வத்தோடு வாழ்ந்து
கருகின்றாளில் என்ற. (௨௫)

மாலியங்கையகாலினிற்பெருமானியங்கையபாலினிற்
பாலியங்கையங்கமாதலுபாழியாடகவித்தநன்
மாலியன்பனுமேயெங்குனமாருசுக்கினதுறவுச்
கவியாதனையேவினா திகோடையடைத்தகாத்தினான்

(இ-பொ-ண).

மேகங்கானது சஞ்சரிக்காதிகை மாஞ்சோலையின்கண் சிவ
பெருமானாவர் வந்து தகையிருளிய இடத்தில் புசுழ்பெற்ற வே
தாக்கமே வினக்கும்படி மேககையுள்ள திருகாவைஞ்செய்யவேண்
மேகத்த காவையுள்ள மாலியையவணிகர் அன்புனென்றும் கித்த

திரு அவதாரச்சுருக்கம்

நாசுரு

ஊனானவன் கருதி வனத்திற்குவந்து பெரிய விருட்சங்கையெல்
லாம் வெட்டியழிக்கும்படி கூலியாள்களை விடுத்தான் மிகுந்த கொ
டைகளைப்படைத்த கரத்தையுடைய அன்பன் ளு-று (மக)

நாகமித்துனமாரமாமல நவமாதுளை பிண்டியால்
பாகல்கொக்கொடுகோளிசாதிமொய்பலவருத்தமனைத்தையும்
வேகமாகவிறழ்திணாபடி மீதிநிச்சத்தநாகமும்
நாகமும்பெலனாகமெங்கனநாகமெங்குமிங்கலால்

(இ-பொ-ணா).

புன்னை, கடப்பம், சந்தனம், மேன்மையுள்ள, தாழை, குங்கு
மம், மாதுளை, அசோகம், ஆல், பலா, மா, அத்தி, தேக்கு, இவை
களோடுகூட்டமாயுள்ள பலசாதிவிருட்சங்களையும், கூலிக்காரர்கள்
கூடி கடுமையாக வெட்டினார்கள் அம்மரீக்கனானது, வனத்திலுள்
ள அரவங்களும் குரங்கினங்களும் எட்டுத்திசையிலுமுள்ள மலை
களும் ஆகவரும் பூமி முழுமையும் நடுங்கும்படி சாய்த்துக்கள்-று
ஆல்-அசை (மக)

கந்தமாரலர் தூவிநங்கைகளையுமீயந்தெழுமாவெயி
லுந்நடுத்திடைநிலங்கியவுறுதிசுண்டதிவொல்லையி
லெந்நீதமுத்தரசுருலகாதனிரந்திமுத்தியளித்திடச்
சந்தருக்கள்பணிந்து வேண்டியதகைமைபோலவிழுந்ததால்

(இ-பொ-ணா).

இந்தவிருட்சங்களானது சிவபெருமானாவர் இவ்விடத்தில் ப
ரமானந்தமாவெழுந்தருளியிருக்காநின்ற புகழினால் வாசனையுடைய
புஷ்பங்களைச்சொரிந்தும் இனிமையுள்ளகனிகளையும், தேன்தண்டும்
விருப்பமாகக்கொடுத்தும் சூரியனால்வீரப்பட்ட வெயிலைத்தடுத்தும்
பக்கத்திலே நின்று பிரகாசித்துக்கொண்டும், நின்று செயலை எந்
தையாகிய முத்தரசுருலப்பெருமான் தெரிந்துமன பிரங்கி சீக்கிர

எசுசு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

தில் இதுகளுக்கு முத்திக்கொடுக்க அவரதுதிருவடியில் வீழ்ந்து வணங்கி அரைப்பெற்றத்கொண்ட தன்மையைப்போல விருட்சங்க
(102)

வானாவியகொக்கினங்களின் மருபழங்களுநின்றதென்
தேனாவியிமிர்ந்தபாகல்செறிந்தளித்தபழந்னைக்
கானாவியவோசையின்கனிசெயுபொங்கியுருட்டிமன்
மீனாவியகானிலோடுதன்மின்னிணக்கைமொயொத்ததால்

(இ-பொ-ரை).

ஆகாயத்தையளாவிய மாமரங்களிலுன்ன மிகுந்த கனிகளானது
உதிர்ந்து ஊந்து அதிலுன்ன மதுக்களானது ஒடிப்பாய்ந்து அரை
யுண்டு வளர்ந்த பல்மாமரங்களினது கனிகளை வாசனையிகுந்த வா
ழையின் கனிகளிலுன்ன மதுக்களானது சிந்திப்பொங்கி உருட்டிக்
கொண்டு அழகிய மச்சங்கள் உலாவாநின்ற கானில்போய் விழுந்
தோடுகின்ற தன்மையானது பிரகாசமுடைய இலங்காபுரியில் ஆதி
யில் நடந்த புத்தத்தில் இராமசுவாமிக்கு இனையோனைய இனைய
பெருமானானவர் விடுத்தபாணங்களினால் அறபட்ட அசுரர்களை
தகைகளை இரத்தவென்னமானது எவ்விதமாக உருட்டிக்கொண்டு
போயினதோ உதுபோல விருந்தது எ-று-ஆல்-அசை (103)

மாவனத்தையழித்தபோதுபைமாசுணக்களெழுந்துதேம்
பூவனச்சுதாநிரிசென்றுளபொற்குக்களைநாடியே
மேவவங்குறைமோனராலிதுவேறனைக்களைபுக்குசீர்
தேவதேவனெழுந்துறைந்தருள்செய்தியைச்சொன்னதொத்ததால்

(இ-பொ-ரை).

மாஞ்சோனையை வெட்டி அழித்தபோது மடத்தையுடைய
சர்ப்பங்களெல்லாம் எழுந்து வாசனையானது கிறைந்த புஷ்பவனஞ்
சிறந்த சதாநிரியை கொக்கிச்சென்று அங்குள்ள அழகிய குகை
களைக்கண்டுவிருப்பி அந்நுள் செல்லவும் தவமுனிவர் உள்ளே வாச

திரு அவதாரச்சுருக்கம்.

௪௪௪

ம் செய்தகொண்டிருப்பதைக்கண்டு மற்றமுன்ன குகைகன்தோறு
ஞ் சென்று முனிவர்கள் தவறாமலிருப்பதைப்பார்த்து விவந்த இவ்
விதமாகப் புருந்தபுருந்து வெளியே வருகின்ற தன்மையானது ஒ-
முனிவர்குழாங்குளே இந்தக்குகையைக்கறித்துக்கொண்டிருப்பதி-
னால் உங்களுக்கு என்ன பிரயோசனம் சிவபெருமானாவர் விட்-
டினாபுரத்தினகண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்றார் அன்போடும்
சென்று கண்ணார்க்கண்டு தரிசித்தி வேண்டிய நன்மைகளைப்பெறு
வீர்களென்று தெரியப்படுத்தியதைப்போல இருந்தது எ-று-ஆல்
அசை (உய)

ஆதியோருழைதொட்டபீடுமகத்திலுன்னிவனத்தையும்
பூதியாகவழித்தெமைக்கொடுபோகமேவியகன்வனே
மீதியானதனுக்கழற்சிலையின் பிரம்பறைபுட்டுமூன்
வீதிதோறுமிரந்தருந்தியவிறலெனப்பிணைமுனைச்சென

(இ-பொ-னா).

ஆதியினே ஒருமாஜைப்பிடித்ததுக்கையில வைத்திக்கொண்டி-
ருக்கிற பெருமையை மனத்தன்னே எண்ணி அந்த ஆசையினால்
இந்தப்பெரிய வனத்தையும் புழுதியாகும்படி அழித்து எங்களைப்
பிடித்தக்கொண்டுபோக வந்த கன்வனே, மிகுந்த வில்லாலும்,
செருப்பாலும், கல்லாலும், பிரகாசமுடைய பொற்பிரம்பாலும்
அடிபெற்று மேன்மையான வீதிகன்தோறும் அலைந்து பிச்சையெடுத்த
துண்ட வீரத்தினால் இவ்விடத்திற்கு வந்தாயோ எங்களுக்குவெறு
இடமில்லையென்று நினைத்தாயோவென்று மதிக்கும்படி மான்
குழாங்களெல்லாஞ் சென்றதுகள் எ-று (உருக)

வில்லால் அடித்தது அருச்சுனன்
செருப்புக்காலாலுதைத்தது கண்ணப்பநாயனார்
கல்லாநெறித்தது சாக்கியநாயனார்
பிரம்பாலடித்தது பாண்டியன்

௪௪௮

விட்டிபுராத்தலப்புராணம்.

அவ்வினத்தொருபிணையெழுந்தெனதாருயிர்க்கொருதுணைவரே
இவ்வனப்பெருமானிடத்தன்றயிடபடும்பிணையுமினைக்
கெவ்விரதஞ்செனும்விடுவரோவெனவென்னவற்புதமறிவிசா
யெவ்வனப்புயலும்புதங்களுமிடைவிடாதுநரித்ததேன்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமாக மான்களானது செல்லும்போது அதிலொரு
மானானது தன் இனங்களைப்பார்த்து என்னது உயிர்க்குயிராகிய துணை
வர்களே இந்தமாவனத்திலே எழுந்தருளிய சிவபெருமானிடத்தி
விருக்காநின்ற மாமும் மாணும் சிறையில் அகப்பட்டதைப்போல
இவ்வாவிட்டு நீங்காமலிருக்கின்றதே இனாகளுக்கு எவ்விதமாகச்
செல்லும் ஆனால் அச்சமயம் மேய்ச்சலுக்கு விடுவரோவென்று
கேட்கவும் ஒகோ அறிவில்லாதாய் நீ கேட்கிறது என்ன புதுமை
யாகவிருக்கின்றது அவர் விடுவாரோய்யா கில் வினாவாக ஒட்டம்பிக்
குமென்று அறியாயா அதற்காககல்லவா கங்கையையும் அறுகம்புல்
லையும் இடைவிடாமல் சலையில்வைத்திச் சுமந்தாகொண்டிருக்
கிருர் அதையும் பார்த்ததில்லையாவென்று அந்த மாண்குட்டிகளா
னது சொல்லிக்கொண்டு சென்றதுகள் என்று (உருஉ)

மதனையுங்கை தநமனையுஞ்சிவன் மாபதம் பணிநிதாண்டனின்
சுதனையும் பவமென்றெனாது தொலைத்தவன்கடுவுண்டவன்
அதன்முகியகடமினத்தரினதனையும் புனைநிரான்
வதன்முன்வரினரிவிலாசைகொன்வானென்புலிமொய்செல்

(இ-பொ-ரை).

மன்மதனையும் தண்டாயுதத்தையுடைய நமனையும் சிவபெருமா
னது திருவடியை வணங்காநின்ற சிறுத்தொண்டன் மதனையும் பாவ
மென்றெண்ணாது கொன்றவன் கொடியவிடத்தையுமுண்டவன்
வலியிருந்த நம்பினத்தாரின் தோலையணிநின்ற தீரன் இவனது
கிறைந்த வதனத்திற்குமுன் நாம் தோன்றவோமோயாகில் நம்மைப்

பார்த்து இதுகளின் தோல்வன் மிகவும் அழகாயிருக்கிறதே என்
றெண்ணி பேராசைப்படுவான் அதற்கு முன்னமே இவ்விடத்தை
விட்டு நீங்குவது என்மையென்று புலியினங்களைவலஞ் சென்றது
கள் என்று (உயிச)

மணிமுடிக்கொருதலைதன்மகவாகிலங்கைபென்மறால்
பணிபலிக்கிளவருவனமபிரபலமுனோரெனவறிவன்மா
துணிவொந்தீரியலனாவெனறருடொழிவிவர்க்குளதாலினக்
துணைசெய்யபடி கொருவானதிசோலியென்றரிமுனைசெல

(இ-பொ-ரை).

இரத்தினக்கிடத்தையணிந்து நீதியோடும் செங்கோல் டொத்
திவரத்தாக பெருமையையுடைய தசரதகாராஜனுக்குக் குமாரனா
க வந்துதித்து இலங்காபுரி மன்னனை வென்றருளிய ஸ்ரீ ராமபிரா
னென்னும் திருமால்நவர் இந்தவனத்தின் கண்ணே எழுந்தரு
ளிய சிவபெருமானைவணங்குகிறதற்காகவருவார் நாமெல்லாழிஞக்
த பலசாலிகளென்று முன்னமே அறிவார் திடனோடும் பகைகளை
பெல்லாம் வெல்லக்கூடிய வல்லமை இவருக்குண்மே ஒரு சமயம்
பாகவரீமில் போருக்குப் போகவேண்டியதாகவருந்தால் முன்
இலங்கைப்போரில் செய்தவுதலியைப்போல இன்னமும் ஒரு உத
வி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வாரேயாகில் தடைசொல்
லுவது சரியல்ல யுத்தங்களிலேயோ மிகுந்த தொந்தரையானும்
ஆகையால் இப்போழுதே இதைவிட்டு வேற இடத்திற்குப் போகி
றது என்மையென்று குங்கினங்களைவலஞ் சென்றதுகள் என்று
(உயிச)

பங்கயாசனஞ்சமாயதிருதமைநாதன்வராகமால்த்
தங்கனாண்மைவிளக்கொடியுமறுகுறுதனிப்பொருள்
இங்கெழுந்தருணிதிமாவிடையோதமாகப்பதியின்
துங்கமாகவெழுந்தமோல்விடைருமும்வேங்கடம்வந்தால்

(இ-பொ-ணா).

பிரமசேவனானவர் அன்னப்பட்டி வடிவுகொண்டும் மகா
விஷ்ணுவரணவர் வராக வடிவுகொண்டும் தங்களது வல்லமைகளை
எடுத்துக்கூறி வெருகாலமாகத்தேடியும் இட்டாத சிவபெருமானான
வர் இந்த மாவனத்தின்கண்ணே எழுந்தருளிய மகத்துவத்தை
மகாவிஷ்ணுவினது சமூகத்தில் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று
மேன்மையாக எழுந்ததைப்போல கருடப்பட்டிகளெல்லாம் இவ்வி
டத்தைவிட்டு நீங்கி திருவேங்கடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தது என்ற
(௨௫)

சந்தனம் புழு கேழி மீறிய தனவிடைச்சியர் மனைதொறுஞ்
சொந்தமாகவிருந்த ஞானந்த திசுகமடைந்தவனோடு
முந்தநாடி யபரமெழுந்தனர் காணென த்திசைசமூகனரிடை
இந்தமேதை சொலக்கினர்ந்தன வெகினமொய்களெனச் சென

(இ-பொ-ணா). ௦

சந்தனங்களையும் புழுக்களையும் புனைந்து வாசனையானது மிகு
ந்து திரண்டெழுந்த தனபாரங்களையுடைய இடைச்சியர்கள் மனைக
ள் தோறும் தனதாகப்போயிருந்து அவர்களைத் தழுவிக்கூடி நல்ல
கங்களைப்பெற்ற திருமாலோடு முன்னம் விரும்பித்தேடிய சிவபெ
ருமானவர் இவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றாரென்று பிரம
தேவனிடத்தில் சொல்லுகிறதற்காக எழுந்ததைப்போல அன்னப்
புகழ்களெல்லாம் இந்தமாவனத்தைவிட்டு நீங்கியது என்ற (௨௬)

அயிலெடுத்தவனே யெனப்படுணியன் பருக்கருடந்தையே
கயிலெயம்பெருமானெழுந்தனர் கந்தமாவனமீதிலென்
றெய்யுடன் சொலவோவெழுந்தனவுறுஞரால் மின்வென்னமா
மயிலினக்கூருப்புரங்கிரிவலமிறங்கியசைந்தநால்

(இ-பொ-ரை).

வேலாயுதத்தைக் கையிலேபிடித்துத் தாருகாசூரனைவென்று தேவர்களது சிறையைமீட்டுக் காத்தருளாநின்ற வல்லவனெயென்று பணிகின்ற அன்பர்களுக்குக் கிருபைசெய்துவரும் தந்தையே சிவபெருமானாணுவர் மீட்டினத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ரென்று சுப்பிரமணியக்கடவுளது சமூகத்தில் தெரியப்படுத்துகிறதற்காக மிகுந்த சிறுகளைவிரித்துப் பிரகாசிக்கும்படி எழுந்தருளானாவென்று மதிக்கும்படி மயிலினக்களெல்லாம் திருப்பரங்கிரி மேல் வந்துநின்ற ஆடியது எ-று-ஆல்-அசை (உள்)

இவ்வனத்துளசேவசெந்துகனேகவும்பினிலத்தையுஞ் செவ்வைசெய்துசுணிதருணாப்படி திருமுஞ் சத்தம்தும்புநிக் தெவ்விடத்துமிதற்கு நேரினெயென்றிலேகருமெச்சவே யெனவனத்தின் மிகுந்தவன்பனியற்றினன்றிருவாலயம்

(இ-பொ-ரை).

இத்தமாவனத்திலுள்ள சேவபிரானிகளெல்லாம் இவ்விதமாக நீங்கியபின்பு அந்தஇடத்தைத் திருத்திக்கொண்டு சோஷியர்களை அழைத்துவந்து சிவபெருமானது ஆலயங்கட்டுகிறதற்கு கான்பார்க்கும்படி சொல்லி அவர்கள் குறிப்பிட்ட கன்முகூர்த்தவேளையில் தொடங்கி இதற்குச்சமானமாக எந்தத்தேயங்களிலுமில்லெயென்று தேவர்களும் புகழும்படி அழகிய சித்தனானவன் திருவாலயம் செய்து முடித்தான்-எ-று (உ-அ)

மணியிலங்கியமேரெழுந்துவமைந்ததோகனகத்தினுலணிபடப்பலபிரதிமைப்பணியாவலைத்தரமானவமணியழுத்தியிழைத்ததோபெருமானிரக்கமெழுந்ததோவணிதமென்றுபுகழுவின்னகினைமவானளாவியசிக்ரியால்

(இ-பொ-ணா).

மேகத்தையுடைய ஆகாயத்தையளாவி அமைந்த கோபுரமானது அழகிய பொன்மலைபோலத்து பொருந்தியதோ மாற்றுபந்த பொன்னினாலே பலபதுமைகளை அணியணிபாக கிறுத்திய கற்பணிகளானது பார்த்தவர்கள் கண்ணுக்கெல்லாம் அநீசனையக்கொடுக்கும்படி மேன்மைபான வரத்தினங்களை வைத்தமுத்திச்செய்ததோ சிவபெருமானது கிருபைதான் இவ்வுருக்கொண்டெழுந்ததோ வெகு அழகாயிருக்கிறதென்று யாவரும் அதிசயிக்கும்படி சிறந்து விளங்கியது. எ-று-ஆல்-அரை

(௨௬)

நாகலோகமதின்றுனைத்துநாகமுட்டியகாமோ வாகனந்தனைபுன்னிவீறெனமா திரத்தையெடுத்ததோ மாகருத்துளநிற்பருள்ளளிவாத்நமைத்தவிநோதமோ மாகபாலியினையத்தையனைத்தியங்கியபுரிசையால்

(இபொணா).

மேன்மையுள்ள சிவபெருமானது திருவாலயத்தைச்சுற்றி அமைந்த மதிலானது; ஆதிசேடனானவன் வசிக்காதின்ற உலகெண்ணே ஆகாயத்தைத் தொடும்படி மிகுதியாக வளந்தெழுந்த மலையோ அழகியசேடனானவன் நீங்காது பூயியைத்தாங்கிக்காத்து கொண்டிருப்பதையும், ஆகாயமானது ஒரு உலகியுமன்றி கிற்பதையும் புர்த்திரங்கி நாம் இதைப்புரப்பதுபண்ணியமென்று நான்கிக்கொண்டு சிற்பதற்காகவெழுந்ததோ, பேலைகளிலே மிகு கருத்துடைய சிற்பர்கள் சலாமியினது கிருபைக்காக நன்னதிலே அன்பு வைத்திச்செய்த மகத்தவமோவென்று சொல்லும்படி சிறந்து விளங்கியது. எ-று-ஆல்-அரை

(௩௦)

லாமமேதருதம்பகாலுளமாடமுன்னிறைபீடமேற்
சேமமேதருந்திகேசுரர்சேருமர்யிரமனவிகள்
லாமமேதருமவிகழந்திருவாட்சியுக்கனதம்பமும்
லாமமேதருகரிமுடிக்குகனனம்மையினுழியுமேல்

திரு அவதாரச்சுருக்கம்.

கருக

(இ-பொ-ரை).

தழுவிய காலகால்களால் அமைத்த சிங்காரமண்டபத்திற்கு முன்னே நிறைந்த பீடத்தின்மேல் யாவருக்கும் நன்மையைச் செய்கின்ற நந்திதேவராயர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமையு ம் ஆயிரஞ்சூரியர்கள் வந்து நிறைந்த பிரகாசத்தைப்போல நெய் விட்டெரியப்பெற்ற திருவாட்சியும் பொன்னினுற் செய்திலங்கிய சுயத்தம்பமும், லீகாயகமூர்த்தியும், சுப்பிரமணியக்கடவுளும் இரு பக்கத்தில் எழுந்தருளியுறைந்த வாயலின் சிறப்பும் முத்தாசுரூப நாதனும், முத்தமாலையம்மையும் எழுந்தருளி வயங்காநின்ற செந் பக்கிரகமும் திருவாலயப்பணிகளும் மேலாகச்சிறந்தி வீண்வியது
௦ எ-று-ஆல்-அசை (கக)

இக்குமுக்கனிகண்டுஜாமிதற்கியிழ்தருமாம்மைத்
மிக்கநானமருப்பலாமிதற்கெலாம்வினாயேதருந்
தக்கதாருகளுஞ்சுமந்துதழைத்திடும்மலர்வனமதுஞ்
சிக்கிலாதுநியிர்த்திலங்கியசீத்தணன்னகைவிசேஷமால்

(இ-பொ-ரை).

கரும்பு, மாந்தளிர், கதலிக்கனி, பலாக்கனி, பால், இவை களுக்கெல்லாம் இனிமையைக்கொடுக்காநின்ற, மதுவை, கஸ்தூரி, மரு, சந்தனம் இதுகளுக்கெல்லாம் வாசனையைக்கொடுக்காநின்ற புட்பங்கனானது ஏந்திக்கொண்டு வரிமளிக்கின்ற புட்பவனமானது முத்தாசுரூபபெருமானைப்பூசிப்பதற்காக மனதன்போடும் சித்த ணானவன் வைத்துண்டுபண்ணிய விசேஷத்தினால் யாவருக்கண் டு புகளும்படிவளர்ந்து புட்பங்களைச்செரிந்துசிறந்தது எ-று (கஉ)

மாலிசேடமொடெவையுமாழயன்மகிழும்மீடனுமருகுமும்
பாவிசேகரியிற்றதற்கியல்வான்வேதியர்தம்மினம்
பூவிசேடமயம்மடைத்ததிபுணரினங்கியவொருநரி
லேவிசேடவளஞ்சிறந்தருளித்தலத்திறைவனையுமால்

௩௫௪

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

திருவால்யமும் அதற்குரிய மற்றஞ் சகலமும் மிகு அவல்காச
மாகச் செய்துமுடித்துக் கண்ணாக்கண்டு மனமகிழாநின்ற சித்தண
னாவன், கும்பாவீசகமும் செய்ய விரும்பி இதற்குத்தகுதி
யான வேதப்பிராமணர்களையும், தனது குலங்களையும், அழகியபூமி
யின்கண் நன்மைகளைச்செய்து வருகின்ற அறிஞர்களையும் செங்
கோல் நடாத்துகின்ற அரசர்களிலே மேன்மையானவளஞ்செறிந்
த இந்த விட்டிலாபுரநகரத்தையானாநின்ற அரசனையும், எ-று (௩௩)

தன்மையாகவிளித்துமாமகசாலைசெய்தபிணைவரும்
மென்மையாகவெழுந்தருளாவிசயமாநதிசென்றதில்
நன்மையாகவுமாடியம்பிகைநாதராடிசூழின்
பொன்மையானகடல்களிற்றெருள்புனலைமொண்டணியாகவால்

(இ-பொ-ணா).

இவர்களுடையல்லாதன்மையாக அழைத்துக்கொண்டு வந்து,
மேன்மையான யாகசாலையும்செய்து பின்பு எல்லாரும் எழுந்த மிரு
தீவாகநடந்து சங்கினங்கள் ஊருகின்ற விசயமாநதியில் வந்து
நன்மையாக நானஞ்செய்து முத்தாசகுலநாதனது திருவடிகளைச்
சென்னியிற்சூழ்த்துதித்து மாற்றயர்ந்த பொன்னிணைசெய்த குட
ங்களிலே தெளிந்த தீர்த்தத்தைத்திரீட்டி எ-று. ஆல்-அசை (௩௪)

மாகயங்களின்மீதுவைத்துறுமணிகலிப்புக்கடுன்ன
னாகநாததேவநகரேரிகைநேயகாளமியங்களு
மேகமாகமுழங்கீரோலியிள்ளிபாமெடங்கவந்
துகமாயதிமந்திரங்களை யோதியோமம்உளர்த்தனர்

(இ-பொ-ணா).

வலியுடைய யானைகளின்மீது குடங்களைவைத்த முத்துக்
குடைகள் நெருங்கி வெயிலை மறைக்கவும் சங்குநாதங்கள் பம்பம்
மென்று முழங்கவும், சங்கீதங்கள் நடத்தவும் மடமடவென்று யேரி
கைகள் அறையவும் நன்மையான எக்காளங்கள் ஆரவாரிக்கவும்

பலவிதமான வாச்சியங்கள் வாசிக்கவும் இவைகளின்து ஒலியானது ஏதமாகவெழுந்து கடவிலுள்ள அலையினது சப்தங்களையும் ஆகாயத்தில், முழங்காசின்ற இடியினது சப்தங்களையும் அடக்கவும், இவ்விதமான ஆனந்தத்தோடும் திருவாலபுத்திற்கு வந்துசேர்ந்து முறைப்படியே குழப்பங்களை யெடுத்துவைத்து வேதமந்திரங்களைக் கருத்தாக ஒதி ஓமம் ஊர்த்தார்கள் எ-று (கடுடு)

இன்னறம்புகையாழியியிதெனவெழுந்தொருகோபதி மன்னெழிற்கழறனைவணங்கிவானவர்க்கிதுகழறுமான பொன்னகர்ப்பதிபுக்கிண்கைரப்பொற்குழைக்கிடகிற்புகை வின்னறைதனையும்புசித்தினையிலமலிந்துகமழ்ந்தால்

(இ-பொ-ரை).

இந்த ஓமகுண்டத்திலுண்டாகிய நறம்புகையானது மேகத் தைப்போல அசைந்தெழுந்து தேவேந்திரானது திருவழியைத் துதிக் காசின்ற தேவர்களுக்கெல்லாம் இங்கு நடத்துகிற கும்பாவீசேக மகத்துவத்தைத் தெரிவிப்பதைப்போல தேவலோகத்திற்குச்சென்று அங்குள்ள தேவஸ்திரீகள் அழகிய கூந்தல்களுக்கு ஊட்டுகின்ற அபெற்புகைகளிலுள்ள வாசனைகளையும் உள்ளடக்கி தனக்கினையிலாது எங்குந்தன்னும் நிறைந்து மேலான் வாசனைகளைப்பிரிமளித்து க்கொண்டிருந்தது எ-று-ஆல்-அசை (கடுடு)

முத்தொழிற்கொருவித்ததாய்வருமுத்தமாலையினாய்கன் சித்திரக்கழலருளிவொருதேய்வுமில்நெறியாகமின் சத்திரத்தையிவற்றிவந்துதுதானமாலிணைநல்கிமா பத்தியாகவேபூசைசெய்திவர்பரவிவந்தனரெல்லாமல்

(இ-பொ-ரை).

சிருட்டி, திதி, சங்கரமென்னும் முன்றுதொழிலுக்கும், சூரணியாக எழுந்தருளிவிளங்காசின்ற முத்துமாலையம்மையினது நல

கடுக

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

யுகனுகி முத்தாசுலப்பெருமானது பாத்திருவையால் ஒரு குறை
வுமில்லாது நீதியோங்கும்படி கும்பாவிசேகமும்செய்த முடித்த
மனக்களிப்படைந்து தேட்டவர்களுக்கெல்லாம் இல்லை என்னுது
மேகத்தைப்போல மிகுதானங்களைக்கொடுத்து அன்போடுந்தவரு
மல் காந்தோறும் பூசைசெய்து எவரும் வணங்கிவந்தார்கள் எ-று
ஆல்-அசை

(௩௭)

அன்பருள்ளறியாதிகன்மலாடியையநாடி இறைஞ்சுதற்
கின்பமாய்வருவோரிடத்தன்விடருமுள்ளுறைகவலையும்
முன்பெணதுபுரிந்ததீவினைமுழுதாக்கிரிசெய்து
தும்பரிந்திரனரியயன் தொழவுனமலிந்துவழங்கினான்

(இ-பொ-ண).

தண்ணிப்பூசிக்கும் அனபர்களினது உன்னத்தை அறிந்து கிரு
டைசெய்துவரும் முத்தாசுலப்பெருமானானவர் அவரது திருவடி
யை வணங்குகிறதற்காக விரும்பி வருபவர்கள் இடத்தினுள்ள
துன்பங்களையும் மனக்கவலைகளையும் முன்சென்மத்தில் செய்த
பாடுகளையும் விடுக்கி வேண்டிய மன்களைக்கொடுத்து தேவர்
களும் இந்நிரனும் பிரமா விஷ்ணுவும் மற்றுமுள்ள யாவர்களும்
துதிக்கும்படி கருணையோடும் இவ்வாலயத்தின்மீது மனமகிழ்ந்திரு
ந்தனர் எ-று

(௩௮)

முப்புரத்தையகைத்தெரித்தருள்முன்னவன்செயுமானல்கண்
டெப்புரத்தருமடி தொழத்தினமெக்களித்துவருவதினாற்
செப்புமித்தலமிதுளீதுகிறந்ததென்றுவியந்துதன்
ளிப்புரத்தகிபியுமன்பனுமிக்கியாதமுணர்ந்தமால்

(இ-பொ-ண).

இருப்புமிதில், வெள்ளியிதில், பொன்மதில் என்னுசொல்லா
நின்ற திரிபுரங்களையும் தகனஞ்செய்த சிவபெருமானானவர் முத்த
ாசுலப்பெருமானாக இங்கு எழுந்தருளியிருந்து நடத்திவருகின்ற

மாட்சிமைகளை வந்தத்தேயங்களிலுள்ளவர்களும், கண்டு மிகு மகிழ்
ச்சியோடும் வந்து துதித்து வருவதினாலே பூமியின் கண்ணேயுள்ள
தலங்களுக்கெல்லாம் இதவே சிறந்ததென்று இன்னகார்த்திலுள்ள
அரசனாகிய கலங்காதகண்டனும் அன்பனாகிய சித்தனனும் இந்த
மேன்மையை அறிந்து வியப்படைந்து எ-று-ஆல்-அசை (௩௬)

ககனம்தொளிர்கிரவன்வருகயவினாலுறபடி தனிற்
பகருமாதமீராறிலேகனபாகுதத்தினலாரலும்
நிகழுமாசியிலேவருஞ்சிவநிசிவிழாவுமெடுத்துமா
தருதியாகநடத்திவந்தனீர்சமைதொறும்புகழேறவால்

(இ-பொ-ணா)

ஆகாயத்தின்கண்ணே பிரகாசத்தோடும் எழுந்தருளிவர
நின்ற சூரியபகவானது பெருமையினால், செல்வப்பட்ட பன்னிர
ண்டு மாதங்களில் நெந்த கார்த்திகைமாதத்தில், கார்த்திகைநாள்
மகத்துவத்தையும், மாசிமாதத்தில் சிவராத்திரி மகத்துவத்தையும்
எடுத்து இந்த இரண்டு உற்சவத்தையும் கீர்த்திவளமுமபிடி வீருடந்
தோறும் மேன்மையாக நடத்திவந்தார்கள் எ-று-ஆல்-அசை (௪௧)

வேறு

இந்தவரையத்தின் பணிநனைக்குறைவில்லியற்றியவேற்றஞ் சித்தன
சொந்தமாயினனாகியதம்பானுஞ்சுகமொடுவாழ்ந்திறுதியினி
லந்தமாய்கயிலுபுக்கிமாபதவியடைந்தனரையவரினத்திலு
வந்தமாமுத்துக்குமரன் சேயுணர்ந்திம்மாபணிபுரிந்துவந்தானால்

(இ-பொ-ணா).

முத்தரசுலப்பெருமானவர் எழுந்தருளியிருந்து விளங்கா
நின்ற இந்த ஆவையத்திலே சகலபணிவிடைகளும், குறைவில்லாது
நடத்திவந்த மேன்மையினால் (அன்பனாகிய சித்தனனும் அவனது
தம்பியாகிய தம்பானும்) பூமியின்கண்ணே வேண்டிய சுகத்தோடு

ம் வாழ்ந்துவந்து முடிவில் அழகிய கயிலாயத்திற்குச்சென்று நல்ல பதவியடைந்தார்கள் பின்பு இவர்களுது குலத்திலே சிறந்த முத்துக் குமாரனது வாத்தினுலுதித்த புத்திரனென்னும் பெரியரசனானவன் இந்த கண்மைகயிலாயறிந்து அந்தப்பணிவிடைகளை முறையோடுஞ் செய்து வந்தான் என்று ஆல்-அசை (சக)

ஆதவனகையானன் டமீதோற்றமடங்குஞ்ஞற்பெருளெனவிளங்கு காதராவதாரத்தையுமுறைத்தோனெனவொடுமித்தலத்தானும் [ம் நீதமன்கலங்காதகண்டன்கன்கொடுத்தித்திலச்சரப்பளியதனைக் காதலாயனித்துக்காட்சியுன்கொடுத்த காண்தயுமினிப்புசல்வோமால்

(இ-பொ-ணா).

சூரியனிடத்தில் ஒளியானது உண்டாகி மீண்டும் அதனிடத்தில்தெங்குதல்போல அனேகங்கோடியண்டங்களும் அதில்தோன்றியவாயும் ஒங்குதற்கிடமாகிய காரணப்பொருளென்று விளங்காநின்ற சிவபெருமானது திருவவதாரத்தையும் விவரித்துச்சொன்னேம் இனிமேல் இந்தவிட்டிலாபுரத்தை யானாநின்ற நீதியுடைய கலங்காதகண்ட மன்னனானவன் களவுகொடுத்த முத்துச்சரப்பளியை தருவித்து அவனுக்குக்கொடுத்த காட்சியுந் கொடுத்தருளிய சரிதையை சிறிதுசொல்வோம் என்று (சஉ)

அண்டமொடுங்குதலாவது.

பாரபாத்தில்-பாரமும், பாத்தில்-சிவமும், சிவத்தில்-சத்தியும், சத்தியில்-நாதமும், நாதத்தில்-விந்துவும், விந்துவில்-சதாசிவமும், சதாசிவத்தில்-மஹேசுரனும், மஹேசுரனில்-உருத்திரனும், உருத்திரனில்-விஷ்ணுவும், விஷ்ணுவில்-பிரமாவும், பிரமாவில்-ஆகாசமும், ஆகாசத்தில்-வாயுவும், வாயுவில்-அக்கினியும், அக்கினியில்-அப்புவும், அப்புவில்-பிருதுவியும், பிருதுவியில்-அன்னமும், அன்னத்தில்-புரமிருக டிசுநிதாபாசங்கமாகிகளும் தோன்றின.

திரு அவதாரச்சுருக்கம்.

சடுக

மீண்டும் காமிருகபக்ஷிதாப்ரசங்கமாதிகன்-அன்னத்திலும், அன்னம்-பிருதுவிலும், பிருதுவி-அப்புலிலும், அப்பு-அக்கினியிலும், அக்கினி-வாயுவினும், வாயு-ஆகாசத்திலும், ஆகாசம்-பிரமாவிலும், பிரமா-விஷ்ணுவிலும், விஷ்ணு-உருத்திரனிலும், உருத்திரன்-மஹேசுரனிலும், மஹேசுரன்-சதாசிவனிலும், சதாசிவன்-விநாயகனிலும், விநாயகன்-காதம்-சத்தியிலும், சத்தி-சிவத்திலும், சிவம்-பரத்திலும், பரம்-பராபரத்திலும், ஒடுங்கியவாறு காண்க

திருவவதாரச்சுருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ஈள

—○(0)○—

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலங்காதகண்ட பாண்டியனுக்கு

சரப்பளியளித்த சுருக்கம்.

—○0○—

தரங்கவாழியைத்தரித்தவித்தலத்தினிற்சாற்றும்
புரங்களிற்றிருவிட்டி லாபுரத்தமன்பெருமான்
வரங்குளாற்சுடர்மணிமுடிபுனைந்துகொல்வனாத்
கிரங்கனாய்நடத்தினனறமறைகளிற்றேர்ந்தோன்

(இ-பொ-ரை).

அலைகடலை ஆடைநாகத்தரித்த பூமியின்கண்ணே சொல்பெரு
ட்ட நகரங்களிலே அழகிய விட்டிலாபுரத்தை யுணர்நின்ற கலங்க
ாதகண்ட மன்னனுனவன் சிவபெருமானது கிருடையால்பெற்ற

ககூ

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்.

வரங்களி னுலே மணிமிருந்த இரத்தினக்கிரீடத்தையணிந்து செங்
கோல் வளரும்படி நீதியாக அரசுபுரிந்தான் அவன் எத்தன்மையு
டையவனென்னில் வேதங்களைக்கற்றும் தருமங்களைச்செய்தும் தெ
ளிந்தமனமுடையவன் என்று (க)

வெண்ணிலாக்கதிர்வீசியவிபுலையிற்றெந்த
தண்ணிலாமுகத்தனங்கெனுந்தலைவியைத்தழுவி
வண்ணிலாச்சுகபோகமுமெந்திலாழிறையை
விண்ணிலார்புகழா தவாவலனென்வியந்தால் ,

(இ-பொ-ரை).

வெண்மையாகிய சந்திரனது ஒளியைக்காட்டாக்கின்ற பூமியி
லே மாசில்லாது குளிரந்த சந்திரனைப்போலும் வதனத்தையுடைய
நக்கையென்னும் பிரியநாயகியோடு இன்பமாகக்கூடி மிருந்த சுகா
னுபவங்களையடைந்து வாழாக்கின்ற கவந்தாத கண்டமன்னனை அ
னேக அரசர்களுக்குள்ளே இவனே சிறந்தவனென்று ஆச்சரியமு
ட்டிப் புகழாதவர்கள் தேவலோகத்திலுமிக்கை என்று ஆல்-அகை (உ)

சேனமேறியசேவகன்மைத்துனன்செயலால்
மானமேறியவமைச்சர்காற்படைகளும்வாழ்த்தக்
கானமேறியவிலம்பகங்கலம்பகம்புழுகு
நானமேறியபுயத்திபதிபுத்தையாளில்

(இ-மொ-ரை).

கருடவாகனத்திலே எழுந்தருளியவாக்கின்ற திருமாளுக்கு மை
த்தினனாகிய சிவபெருமானது கிருபையால் அபிமானமுயர்ந்த மந்
திரிகளும் இரத-கரு-தரக-பந்திகளென்று சொல்லப்பட்ட நாலு
கைச்சேனைகளும் சிறந்த துறிக்கும்படி வாசனைதங்கிய மலர்மாலை
களையும் நறுஞ்சாந்து புழுகு கன்னூரிகளையும் அணியப்பெற்ற புயங்
களையுடைய அரசனானவன் இனிதாக்கவாழ்ந்து வகுநிற்போது ஒரு
நாளில் என்று (ங)

வாரமீர்முறைத்தயிலமுச்சியிலிடமணியின்
 ஞாமுங்கஜைந்தாடகப்பேழையுள்ளடைத்தா
 ஞாமன்னதைப்பூட்டவன்றயர்ந்ததாலுடைப்பைக்
 காரண்காலிகடந்தனைசரப்பணிதனைக்கவர்கீதால்

(இ-பொ-கா).

மாலையணிந்த கலங்காதகண்ட மன்னனானவன் வாரத்திற்
 கு இரண்டுமுறை சனியும் புதனுமாக முழுநிலைநின்ற தயிலத்தை
 வழக்கப்படி ஒருநிலை முழுநிலைதற்காக இரத்தினங்கள் பிரகாசி
 க்காநின்ற ஆபரணங்களைக்கழற்றிப் பொண்ணிற்றசெய்த கைப்பெ
 டியில் வைத்தவன் அன்று அப்பெட்டியைப்பூட்டுகிறதற்கு மறந்
 துவிட்டான் அடைப்பார்த்திருந்த அடைப்பைக்கொன்மதன்அப்பெ
 டியிலிருந்த மூத்தச்சரப்பளியை யுருகருக்கும் தெரியாமல் திரு
 முக்கொண்டு போய்விட்டான் எ-று-ஆல்-அகை (ச)

மன்னம்பணிதனைமறநாளினிலவனையச்
 சின்னப்பேழையைகோக்கவுந்திறந்தவாறாயுஞ்
 சன்னமாசரப்பளியிலாதிருப்பதுந்தரிசித்
 தென்னகுய்யமென்றெண்ணிமதியமைச்சர்பாலிசைத்தால்

(இ-பொ-கா).

பின்பு அரசனானவன் அப்பியங்கன்நானஞ்செய்த மறநாளில்
 ஆபரணங்களைமெடுத்து அணிந்துக்கொள்ளவிரும்பி கைப்பெட்டி-
 யை யெடுத்தப்பார்க்கும்போது அது பூட்டாமலிருப்பதையும் மூத்
 தச்சரப்பளியிலாதிருப்பதையும் கண்டு இதுவென்னகுதாகவிரு
 க்கிறதென்றெண்ணி மதியுடைய மந்திரிகளையழைத்து அவர்களிட-
 ம் தெரியப்படுத்தி எ-று-ஆல்-அகை (ரு)

ஆதிமூத்தசருகைநா தனுக்கெனும்பாய்ச்
 சேகிமப்பணிசெயும்பெரியரசனைச்சீராய்க்
 கேதியொல்லியில்வரலிடைவளிக்கவுங்கினர்ந்தே
 நிதிக்காணமைச்சருமழைத்தவந்தனர்சேராய்

(இ-மொ-ஊ).

கடவுளாகிய முத்தாசுரூபபெருமானது திருவாலயப்பணி
விலைகளை அன்போடு செய்தவராகின்ற அன்பனாகிய பெரியாச
ன் செட்டியைச் சேக்கிரத்தில் அழைத்துவாருங்கொண்ட அரசனா
வன் உத்தரவு கொடுக்கவும் நினைப்படைத்த மந்திரிகள் கேட்டு
உடனே போய் அழைத்துக்கொண்டுவந்து அரசனது சமூகத்தில்
தெரிவப்படுத்தினார்கள் என்று (சு)

என்மையென்பொருளாயெனியுக்கவியலிற்றையே
யுண்மையாதெனவிறஞ்சுமன்பனைப்புகழ்ந்தாரே
வன்மையாமொருவள்ளிகன்போனதிப்பெருமான்
திண்மையாய்த்தருமிதந்ததிலேனெனத்தெரிந்தான்

(இ-மொ-ஊ).

மெரியாசன் செட்டியானவன் அரசனைக்கண்டு பணிந்து ஒ
மகாராஜனே எளியோனே ஒரு பொருளாக் மதித்த அழைத்துவரச்
சொன்ன காரணம் யாதென்று கேட்கவும் அரசனானவன் அன்பனை
ப்பார்த்த மகிழ்ந்த ஒ அறிவுடையவனே, யாவரும் புகழத்தகுந்த
ஆபரணம் ஒன்று கவையோய்விட்டது ஆதலால் முத்தாசுரூபபெ
ருமானானவர் இதன் கனவை வெளிப்படுத்தி எனது ஆபரணத்தைத்
தருகிறவரையும் நான் அவரது ஆலயத்திற்குவந்து தரிப்பதில்லை
யென்று உறுதியாகச்சொன்னான் என்று (சு)

வணந்தவானாவய்க்காவருநதியாய்வழங்க
விணந்தசோயமிதெவர்புரிந்தனர்கொலொலிடன்க
திணந்தவானன்குழந்தைமவலமாய்ச்செப்பு
மினந்தையேயிதபுதுமைமெய் நன்மனுமிசைத்தான்

(இ-மொ-ஊ).

இறைந்த அழகுடைய முகமானது வாழ் மனவருத்தமாய்ச்

சொல்லுகின்ற இனவாசனே சுற்றியிருக்காசின்ற மதில் வாயிலின்
கண்ணோடாவளாளிகள் திடனாகத்திருக்கும்போது இவ்விடத்தி
லேவந்த திருடியவாய்வார் இதவென்ன புதுமையாகவிருக்கிறதெ
ன்று அன்பனானவன் சொல்லி எ-று-ஆல்-அன்ச (அ)

போனவள்ளினைப்பிஞ்சுடையோதலும்புகழா
யானசுக்கிரவாரமன்றுதவிதரசே
நனமில்லெருனெனவிசைத்தன்பனுமே
ஞானநாயகனாயம்புகுந்திதவநவிலவான்

(இ-பொ-கா).

ச. மகாராஜனே களவுபோன ஆபரணத்தை மாலிகினைத்திற்கு
மேல்சுக்கிரவாரத்தன்று உனக்குக்கிடத்தும்படிஎன்பெருமான்கிரு
பைசெய்வார் பாடுதொரு குறைவுமில்லை மனம் தெளிவாமென்று
சொல்லிவிட்டு அன்பனானவன் ஞானநாயகனாகிய முத்தரசருட்ப
பெருமானது திருவாலயத்திற்குவந்து இந்த நீதியைத் தெரியப்
படுத்திவதானான் எ-று (க)

மிக்ககாடி நின்மெய்யந்தொழுங்குணவேந்தன்
பக்கமோதிரவனவையுஞ்சிறித்தபடுமுன்
தக்கவள்ளியைத்தருதலுன்னெறியெமைத்தாங்கு
முக்கண்ணாநலவமைதியிதெனப்பிணமொழிவான்

(இ-பொ-கா).

முக்கண்ணையுடைய முத்தரசருட்பெருமானே மிகவும் விரு
ம்பி உனது மெய்ப்பதங்கையே அறித்தவராகின்ற நற்குணத்தை
யுடைய அரசனிடத்திற் கான் சொல்லிவந்த தவணையானோ கொஞ்
சும் அது முடியுமுன்னுமே ஒப்பற்ற ஆபரணத்தைக்கொடுத்தக்
குணசெய்யவேண்டியது உனது கடமை இது நல்லதருமை
று முறையிட்டுப் பின்னுஞ்சொல்லுவான் எ-று (உ)

வேறு.

விடையாவருட்கொடையாவொருவிடையாகிலுங்கொடையா
சடையாபுரிவுடையாவினத்தடையாவுரியிடையா
அடையார்தனைப்படைபாற்பொருமதிப்பணியெறழன்
னொடையாய்ப்பணிவிடையேசெயுக்கடையேன்னதகரேன்

(இ-பொ-ணா).

இடபவாகனத்தையுடையவனே தயாளமான ஈகையுடையவ
னே, திருவாய்மலர்ந்து ஒரு உத்தரவாகிலுங் கொடுத்தருளும் ஐய
னே, சடாமருடத்தையுடையவனே, அன்புடையவனே, யான்
சொல்லுவது உனது செவிக் கேற்கவில்லையோ இன்னமும் கருணை
செய்யத்தடையென்னவிருக்கின்றது எந்தையே, புலித்தோலையுடந்
த இடையையுடையவனே வலிமைபெற்ற அயுதங்களினாலே பகை
வர்களை வென்று வெற்றியடையாகின்ற மன்னனது ஆரணமான
து ஈடைக்கிறவனாயும் உனக்கு அடிமையாகிப் பணிவிடை செய்
தவரும், கடையேனாகிய யான் அமுது புடிப்பதில்லை என்று (யக)

யின்னாழ்மமுமானேந்தியவிமலாகலவமலர்
முன்னுணதிதாவக்கனமுதிராலைவளைத்தாய்
பொன்னாடிபுனையன்பர்கள்பொறையுள்ளுறைபொருளே
என்னுணதின்ருளேவெறிலெயம்மன்னெனையாள்வாய்

(இ-பொ-ணா).

பிரகாசமுடைய மருகையும மானையும் தரித்த சிவபெருமா
னே நிறைந்த அழகுடையவனே ஆதியிலே எங்குதைத்தார்கள்
வெள்ளப்பெருக்கால் நதியைக்கடக்கமுடியாமல் வருத்தும்போழ்து
முதிர்ந்த ஆலவிருட்சத்தை யனைத்து அநன் வறியாகக் கடக்கும்ப
டி செய்த தேவனே உனது திருவடிகளைச் சென்னியிற்குடாகின்ற
அன்பர்களது பொறுமையுள்ள மனத்தள்ளே வினங்கியருளுமெய்ப்
பொருளே சாகாகாலமும் உனது உதவியைத்தவிர வேறு உதவியில்

ஐ எங்கள் தெய்வமே இது சமயமும் கைத்தருங்காய் ஏ-று (மஉ)

என்றேவுவகைசம்பெழிலிசைவாச்சதுதொல்லும்
கிணறேசொலவங்கைதொழுகெடுவேல்விழிகிரால்
மன்றேபாத்தஞ்செய்தருண்மன் றறபதனைய
என்றேதருகருணாகரோதன்மனத்தழைத்தால்

(இ-பொ-கா).

இவ்விதமாய் காலுநானாக கின்ற மனதாசைகொண்டு அழகிய
இசையோடும் அநேக பாடல்களை வாழாரச்சொல்லிக் கையா
வணங்கி செடிய வேல்போலும் கண்களிலிருந்து ஆளத்த பாட்ப
மானது பெருகியோடும்படி அன்புணவன் உருகுவதையும் அந்த
நீரிலே கண்களையில் கடனம்புரிந்த தனது திருவடிகளானது
புண்டாடவும் தருணைக்கடவுளாகிய முத்திரசருலப்பெருமானுன்வர்
கண்டு மனமகிழ்த்த ஏ-று-ஆல்-அசை (மக)

கன்பாலமருந்தாதென்காடித்தொழுதுருகு
மன்பாவெருளாதேமணியதைவாரியகளை
என்பாலுறைபணிதொட்டுயிரோரும்படிபுரிவோம்
கின்பாவன்ருவன்வருவானுன்கொருங்கி

(இ-பொ-கா).

எல்ல நூதமாயிய பாணையும் அன்னத்தையும் புலியாது மறந்து
என்னை விரும்பித் துதித்த மனமுருகாகின்ற அன்புனே பயப்ப
டாதே அரசனது ஆபாணத்தைத்திருடிய திருடனை, நாம் ஆபிரண
மாக அணித்திருக்கின்ற சர்ப்பத்தைபுணுப்பி காணியே அவனது
உயிரோகும்படி தீண்டுவாச்செய்வோம் பின்பு அந்தக் கன்வனது
தந்தையாகிய அடைப்பைக்காரானவன சீக்கிரத்தில் உன்னைத்தே
டி வருவான் ஏ-று (மச)

தேர்வாரமுன் முனைவல்லியகோதோய்ந்தனனையயிற்
கீவாயெனிலீவோ முயிரெனலோ திவினாந்தென்
நேவாகெனவிபுலந்தருகிருநீற்றையணிந்தன்
ஞவாங்கழைருவாசெனகாதன்விடையருளி

(இ-பொ-ணா).

அடைப்பைக்காரன் வந்தவுடனே அரசனுடைய ஆபரணத்தை
உனது புத்திரானுடன் இருடியகுற்றத்தினால் அவமானதுநீண்ட
இறந்தான் ஆதலால் அந்த ஆபரணத்தை இந்தச் சக்னிதி முன்பா
க கொண்டுவந்து கொடுப்பாயேயாகில், அவனது உயிரைக்கொடுப்
போமென்று அவனிடத்தில் சொல்லி அப்பொருளைப்பெற்றுக்கொ
ண்டு வந்தேனே தீவோ இருபைபெய்வாயென்று பெருமையுள்ள திரு
நீற்றை, அன்னி அப்புத்திரனுக்குப்பூசி உனது மாவாச்சொல்லி
யழைப்பாடாகில் உயிர்பெற்றெழுந்திருப்பானென்று முத்தரசருவப்
பெருமானாவர் உத்தரவுகொடுத்த ஏ-று (இரு-)

கதிபெற்றசுருதியன் பனேகனைகொண்டனைபரியால்
மதிபெற்றநின்மனைபுகக்கெனநிழல்வைத்ததிதருணன்
துதிபெற்றகடவுளேயளிசுண்டிச்சகலமெனான்
மதிபெற்றவன்விடைசொல்முனமாநந்தியுணர்ந்தால்

(இ-பொ-ணா)

நல்ல பதவிகளைத்தாரிசின்ற நான்குவேதங்களையும் கற்ற அன்
பனே பரியினாலே மிகவும் சோர்ந்தனை ஆதலால், சம்பத்துடைய
உனது கிரகத்திற்கு மென்னச்செல்லுவாயென்று சொல்லுநர் உட
னே அன்பானவன் வணங்கித் துதிகளைப்பெற்ற கடவுளே இதுச
மயம் ஏழையிது இருபைபெய்து எனதுகையானது நீரும்படி கொ
ஞ்சம் சுக்குவென்றி கொடுத்தால் என்னால் கடந்து போகக்கூ
டுமென்றுசொல்லவும் பிரகாசமுடைய சந்திரனைத்தரித்தமெய்யான
வன் கேட்டுமெனமிழ்த்து உத்தரவுகொடுப்பதற்கு முன்னமே கந்தி
யெம்பெருமானாவர் அக்கருத்தையறிந்த ஏ-று-ஆல்-அவைச (ஒசு)

கொண்டானுருமறையேனிகர்குணவன்பன் மனையைக்
கண்டான் அனந்தட்டியல் கல்வேனையரிவைபால்
விண்டான் மெய்திடைநாகரவென்றீர் கொடியிதுவுன்
கொண்டானுரைபுணர்வெனக் கொடுவந்து தவினாள்

(இ-பொ-ரை).

அந்தக்கருத்தையறிந்த நந்திதேவரானவர் உடனே தன்னுரு
வைவிட்டு அந்தணனுருக்கொண்டு நற்குணமுடைய அன்பைது கி
ரகத்திற்குச் சென்று இராவேனையானதினாலே சதவழப்பட்டிரு
ப்பதைப்பார்த்து கதவுத்தட்டி அவன் மனைவியை அழைத்து உனது
நரவகன் சுக்குவென்றீர் வாங்கிக்கொண்டுவரும்படி எமதடத்திற்
சொல்லியனுப்பினார் கொடுமென்று கேட்கவும் அப்பதிவிரதையா
னவன் பத்தாவுக்கென்று வேதியன்வந்த சொன்னதினாலே சீக்கிர
மாகக்கொடுத்தனுப்பினான் நந்திதேவரானவர் கொண்டுவந்து அன்
பனுக்குக்கொடுத்தார் எ-று-ஆல்-அரை

(56)

வேறு.

அருத்தினான் கையகவல்லமுதலகன்கதித்தத்
திருத்தியாய்வாவிசயமாகதிக்கெழுந் திவன் சென்
றருத்தியாய்ப்புணரடிநிவதியையும்குறிந்து
விருத்தியாயரன் கதவிவந்தடிபணிவேனை

(இ-பொ-ரை).

நந்திதேவர்கொடுத்த சுக்குவென்றீரை அம்மனையவன் வாங்கி
ப்பற்குணவுடனே கையாண்டதிரவும் இரவுநிச்சிக்குரியனாகவென
முத்து பூர்ணமாகவருவதைக்கண்டு விசயமாகதிக்குவந்து தீர்த்த
மாகி முறைப்படி நியமநிட்டைகையுமுடித்து அனந்தகாரமாக
முத்தாசகுலப்பெருமானது திருவாயைத்திறந்துவந்த அவரது திரு
வடிவனைப் பணியாசின் தரையத்திக் எ-று

(57)

வேறு.

கைப்போங்கியபணிபா லுடல்பதறிச்சதனெமைவிட்
கைப்போதகறினெஞன் விதியன்பாவொரு துணையிக்
மெய்யோதியலெனையருள்வீரென்ன வடைப்பைக்
கையோனினவசொலையந்திறைகதழ்வென்றெணியன்பன்

(இ-பொ-ணா).

அடைப்பைக்காரஞனவன்வந்து ஒழுத்தாசுருப்பெருமானுக்கு
உகந்த அன்பனே பெரியபடத்தையுடைய அரவமானது என நமக
னைத்தீண்டி அதனும்மெய்பதறி இறந்தபோய்விட்டான் ஐயோ எ
னதுவிதியோபாசை பென்னசெய்யப்போகின்றேன் எனக்கு வேறு
யாதொரு துணையுமில்லை நீதனே கிருஷ்ணசெய்வாயென்று வணங்கிச்
சொல்லவும் அன்பஞனவன் கேட்டு இதுமுத்தாசுருப்பெருமா ன்
மகத்துவமெனற மனத்தன்னைண்ணி மகிழ்த்து எ-று (10௧)

பார்க்கின்றபணிமாற்பணிபணியென்றகத்தன்னிப்
பாசாதபகறுசெய்ததிற்பாலன்றுகன்கமித்தோ
மேராயுயிர்பெறகாணியைபதையின்களியெனவுஞ்
சிராயிவன்மனைசென்றிதுசெயலாய்ந்துகொணர்ந்தால்

(இ-பொ-ணா).

பூமியின்கண்ணே அரகபுரியாதின்ற கலங்காதகண்டமன்னஞ
னவன் அழிபெய்மாற்பிலே அணிகின்ற ஆபரணமிதுவென்று மனத்
துள்ளே கிறிதேனும் கவனிக்காது கனவுசெய்த உன் கைநீர்தனது
குற்றத்தை நீ கம்மை வேண்டிக்கொண்டபடியால் இன்று பொறுத்
தோம் எம்பெருமானது கிருபையால் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்திரு
ப்பான் ஆதலால் அந்த ஆபரணத்தை இந்தச் சந்திரதானத்திற் கொ
ண்டுண்டு கொடுப்பாயென்று அன்பஞனவன் சொல்லவும் அதைக்
கேட்ட அடைப்பைக்காரஞனவன் திடுகிடாந்து உடனே தனது

சரப்பளியளித்தசருக்கம்.

ககக

கொகத்திற்கு வந்து விசாரித்து ஆபாணமிருப்பதைத் தெரிந்தயெடு
த்தக்கொண்டு எ-று-ஆல்-அசை (உரு)

தன்பாலனையுங்கொண்டணிதருகோயிலின்முன்வைத்
தென்பார்க்கென்றியெனெனவிழையிந்தடிதொழுங்கா
ஸன்பாயணிபெற்றந் பனுமான்முன்னதைவைத்தே
முன்பார்வதிகொழுந் சொனமுறைசெய்தெழுப்பினால்

(இ-பொ-ணா).

தனது புத்திரனையும் தூக்கிக்கொண்டெவந்து திருவாலயத்திற்
கு முன் வைத்து அன்பனைப்பார்த்த எங்கன் சுவர்மியே எனது
பாலனானவன் திருடியசெய்தியை ஏழையாகிய யான் அறியேன்
கிருபை செய்யவேண்டுமென்று ஆபாணத்தையுங்கொடுத்தத் துதி
க்கும்போது அன்பனானவன் மனமகிழ்ந்து அடைப்பைக்காரன்
கொடுத்த ஆபாணத்தையவாங்கி முத்திரசகுலப்பெருமானது முன்
வைத்துவிட்டு அவர் முன்னமே திருவாய் மலர்ந்தருளியவண்ணம்
விபூதியை அள்ளி மைந்தனது நெற்றியில் தரித்து யாவரும் புகழு
ம்படி அவனை எழுப்பினான் எ-று-ஆல்-அசை (உரு)

அப்பாலனெழவுமாளயம்வந்தன்பனுமுறைகா
லப்பாரதிபனும்வந்தணியளியென்னவுமீந்தா
னப்பாரானருளென்றடிதொழுதாரமதைக்கொண்
டொப்பாலுயர்மனைவந்திவனுயர்வாகவேவாழ்தான்

(இ-பொ-ணா).

அடைப்பைக்காரன் மைந்தனானவன் முத்திரசகுலப்பெருமா
னது கிருபையால் எழுந்திருந்தபின்பு அன்பனானவன் அவ்விடத்
தையிட்டு திருவாலயத்திற்கு வந்தவுடனே இப்பூமியையானாரின்
கலங்காதகண்ட மன்னனும் வந்து சேர்ந்து அன்பனைப்பார்த்து என்
து ஆபாணத்தைக் கொடுப்பாயென்று கேட்டான் அதைக்கேட்ட

களம்

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

அன்புணவன் மகிழ்ந்து சீக்கிரமாக சுவாமி முன்னிருந்த சரப்ப
ளியை எடுத்துக்கொடுக்கவும், அரசுணவன் கண்டு இது முத்தர
சகுலப்பெருமானது கிருபையென்று அவரது பாதங்களை வணங்கி
ஆபரணத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு தனது அழகிய மரளிகைக்கு
வந்து மேன்மையோடும் வாழ்ந்து வந்தான் எ-று (22)

ஆராயுறைநான்குமவனன்மனைவியுமா
போனபதவியெய்தியபின்னன்னவர்புதல்வ
சாராரெனிலப்பப்பொடைணியானவீரப்பன்
சோனசின்னையன்மார்க்கண்டன்செப்புக்கருப்பனுமால்

(இ-பொ-ணா).

பெரியாசனைய அன்பனும் இனிதாக வாழ்ந்து வருகின்ற
சாளில் முத்தரசகுலப்பெருமானது கிருபையால் இவனும் இவன
து மனைவியும் இவ்வுலகத்து ஆசையை வெறுத்து கயிலாயத்திற்கு
ச்சென்று கல்ல பதவியடைந்தார்கள் இவர்களது வாத்தினுடைய தித்த
புத்திரர்கள், அய்யப்பன்செட்டி, வீரப்பன்செட்டி, சின்னையசெட்
டி, மார்க்கண்டன்செட்டி, கருப்பன்செட்டியென்று பெயர் வினங்
கிய ஐந்து பெயர்கள் இருந்தார்கள் எ-று-ஆல்-அசை (23)

இம்மைந்தருமியவந்தாதையினினை யோனுமெத்தாய்ந்
திம்மந்திரமிசைமாரணியினிதாகவியற்றத்
தம்மில்வருமார்க்கண்டனையுந்தக்கவீரப்பன்
செம்மல்தினையும்வைத்தனாவர்செய்துவந்தனரால்

(இ-பொ-ணா).

பதவியடைந்த பெரியாசன் புத்திரராகிய இந்த ஐந்து பேர்களும் இ
வர்களது சிறியதந்தையாகியசின்னாசன்செட்டியும் ஆகஆறுபேருள்
கூடி முத்தரசகுலப்பெருமானது திருவாலயத்திற்குப்பணி விடை
செய்யத்தக்கவர் யாவரென்று யோசித்து இவர்களில் அன்புடைய
வீரப்பன்செட்டி மகனாகிய சாமிசெட்டியையும், மார்க்கண்டன்

சரப்பளியளித்தசருக்கம்.

கனக

செட்டியையும் சியமித்தார்கன் இந்த இருபேர்களும் குறைவின் தி
பணிவிடைசெய்துவந்தார்கன் ஏ-று-ஆய்-அசை (உச)

இயமன்பணிபெறும்புர்க்கி தயங்கனிகொனமா
வயமன்பணிதன்குலெய்வழியோ தினியிதுகா
வயமன்பணிபெருமனின்றம்னாப்புரியானும்
மயமன்பணிகிணா கலெய்குதகாசையும்வின்வாம்

(இ-பெ-கா).

மனனாவன் வணங்கப்பெற்ற அன்பர்களினது உன்னமானது
களிப்பகடையும்படி, மிருவலியுன்ன கலங்காதகண்ட மன்னனுக்கு
முத்தாசருகப்பெருமானாவன் முத்தாசரப்பளியளித்தகாதையை
இதவனையும் சொன்னோம் இனிமேல் பிரமதேவனும் வணங்கப்
பெற்ற அப்பெருமானாவன் மன்னார்கோட்டை நகரத்திற்கு அரச
னாகிய இராமசுவாமியப்பாண்டியனுக்கு திரையளித்த சரிதையையும்
சிறிது சொல்லுவோம் ஏ-று (உரு)

கலங்காதகண்டபாண்டியனுக்கு சரப்பளியளித்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் (காநாஉஉ).

—○○○—

திருச்சிற்றம்மகம்.

இராமசுவாமியப்பாண்டியனுக்கு திரையளித்த

சருக்கம்.

—(6)○—

சரப்பளியளித்தகாதையன்கொள்கேணிக்குழ

சரப்பளியளித்தகாதையன்கொள்கேணிக்குழ

மற்புதமாளிகையாகமண்டபம்

பொற்புதநிலைமும்வின்புழைமன் ஓர்புரம்

(இ-பொ-ணா).

பொன்னிறைந்த கடலினும் ஆழமாயுள்ள நீர்சிறந்த அகழியா
ல் குழப்பெற்ற கல்லுமதிலானது ஆகாயத்தை அனாவி நிற்கவும்
புதுமையான கோபுரங்களும் அலங்காரமுள்ள மாளிகைகளும்,
சபைகளும், மண்டபங்களும் அழகுபொருந்திப் பிரகாசிக்காநின்ற
கீர்த்தியுடைய மன்னாபுரியாம் ஏ-று. (க)

பொன்மகனாகைந்தருள்பொன்னகர்தொறு
மின்மகமேரொனயிளிறுமேனிலை
மின்மகமதிக்கறைதுடைப்பதென்கொடி
நன்மகரிக்கைத்தெருநனிந்தியங்குமால்

(இ-பொ-ணா).

மகாலட்சுமியானவளிருந்து கருணைசெய்தவராகின்ற வீடுகள்
தோறும் ஒளியுடைய மகமேரைப்போலும் பிரகாசமுள்ள மேல்
வீடுகளிலே சந்திரனது மகைசத்தடைப்பதைப்போல நின்று
அசையும்படி கட்டிய கொடிக்கனாந்து அழகிய தோரணங்களை
யுடைய வீடுகளைக்கண்ணுஞ் சிறந்து வினங்கும் ஏ-று-ஆல்-அசை (உ)

அல்லகல்மணிகளிலமைத்தமாடிமீச்
செல்லுமக்குணமுருத்திரியுமுன்னுள்
தல்லவென்றமரருமறையப்பன்னிற
மெல்லவளிரதமாவேழுங்காட்மொல்

(இ-பொ-ணா).

இருளையோட்டாகின்ற சுவமணிகளை வைத்தழுத்திய மேல்
வீடுகளுக்கு மேலே சூரியனுடைய ரதமானது செல்லுகிறதினாலே
அதில் பூட்டிய பச்சைப்புரவிகள் ஏழும் அந்த மணிகளின் பிரகாசத்
தினால் உருமாறி முன்னுள்ள புரவிகள்ல்ல இது வெண்மையென்று
ம் அல்ல இது சிவப்பென்றும் நீலமென்றும் சொல்லும்படி மக
நிதங்கனையும் காட்டிம் ஏ-று-ஆல்-அசை (ங)

வெஞ்சுடரெல்லையும்விழுங்குமாமணி
யஞ்சுடர்மேனிலையார்ந்துகைகவர்
மஞ்சமைக்குழற்கிசிறுவகிற்புகை
யஞ்சுடர்புரம்புகுத்தறமணக்குமால்

(இ-பொ-ரை).

சூரியனுடைய ஒளியையும் கீழ்ப்படுத்தகின்ற மணிகளினது
அழகிய பிரகாசம்பொருந்திய மேல்வீடுகளிலே மாதர்கள் நின்ற
மேகத்தைப்போலுங் கரிய கூந்தலுக்கு ஊட்டாநின்ற அகிற்புகை
யானது தேவர்கள் வசிக்கின்ற நகரத்திற்கும் போய்ப்பாவி தேவன்
திரீகன் புசுமும்படி பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கும் எ-ற-ஆல்-அசை

(ச)

சேலிமேவழிச்சிலையின்னாநீணைக்
காலிடம்பரிபுரங்கவின்முன்மாடமே
லோலிடங்கத்துகலோசையான்முலை
மேலிடம்புலியணிவிசெத்தாறுமால்

(இ-பொ-ரை).

கெண்டையைப்போல நீண்டு மைதிட்டிய கண்களையும் சிலை
யைப்போல வடிவையுமுடைய ஸ்திரீகனது இருகால்களில் அணி
ந்த சிலம்புகளானது கலகலவென்று சபிக்கவும் தனபாரங்களி
னணிந்த கச்சாடாது படிபெனத்தெரிக்கவும் கலவைச்சாந்துகள்
நெகிழவும் ஆப்பரணங்கள் அழிந்து செறவும் அழகிய மேல்வீடுகளி
லே நின்ற பந்து ஆடுவார்கள் எ-ற-ஆல்-அசை

(இ)

குத்திரமெனுக்குயங்குழையப்பற்றிமா
மத்திரத்தொடும்புணர்கொழுநர்மாதரஞ்
செத்திரயிழைத்தபதியிகொளித்திடிற்
செத்திரக்குமாருந்திகைசெப்பற்றேடியால்

கஎச

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்.

(இ-பொ-கா).

மலையைப்போலும் திரண்டெழுந்த தனபாரச்சனை மெழுகைப்
போலும் குழையப்பிடித்த ஆசையோடும் கூடி சுதந்தைப்பெறு
கின்ற ஆடவர்கள் அழகுவாய்ந்த சித்திரங்கள் எழுதிய அவரது
மனையில் தனது மனைவிகள் ஒளித்துக்கொள்வார்களேயானால் அந்
தக்கணவுர்களுக்கடக்கண்டுபிடிக்கமுடியாமல் தேடித்தினைப்பார்
கள் எ-று-ஆல்-அகச

(க)

சேவலந்திசழிருசிறையடித்தெலும்
கூவவெத்தவத்தருங்கோவழிப்பரிங்
கேவருமறுதெழிலினியவிப்பிரர்
காவதிலுமைமறைததத்தின்னரோ

(இ-பொ-கா).

சேவலானது தனது அழகிய இரு சிறகுகளையும் தட்டிக் கூவு
வதைக்கேட்டு எந்தத்தலங்களிலுன்னவர்களும் காந்தோறும் கண்
விழிப்பார்கள். இந்த மன்னாற்புரிவிலுன்னவர்களோவென்றால் ஆறு
தொழில்களையுடைய பிராமணர்கள் ஒதுகின்ற வேதகோஷத்தைக்
கேட்டு விழிப்பார்கள் எ-று-அரோ-அகச

(எ)

பிராமணர்—அறதொழிலாவன.

வேதமோதல், வேதமோதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல், யாகஞ்
செய்வித்தல், தானக்கொடுத்தல், தானம்வாங்கல் என்பதாம்.

இன்னயந்தரும்புரிக்கிறைவ்வாரிமோத்
டொன்னயமணிமுடிபுனைந்துகந்தொழந்
தன்னயமைச்சருந்தரிக்கக்கோவ்செயு
மன்னதிராமசாமி பெணும் வன்னவால்.

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமான கன்மைகளைப்படைத்த மன்னாபுரத்திற்கு அரசன் யாரொனில் மாசற்றபொன்னினார் செய்தமைத்த மணிகளை யழுத்திய மின்முடிவைத்தரித்து பூமி வங்கும் துதிக்கும்படி சிம்மா சனத்திலிருந்து இருபக்கத்திலும் மந்திரிகள் குழந்திருக்க நீதியோடு ம் தேவேந்திரனைப்போல செங்கோல் நடாத்தவரானின்ற மன்னனா னவன் இராமசாயிப்பாண்டியனென்னும் வன்னல் ஏ-று-ஆல்-அசை

(அ)

இன்புறவாழுந்ானிசைந்தவேட்டமுன்
என்புடனாத்தாரைதயழைத்துமா
வன்பெருஞ்சரத்திற்சென்றாடிவாகையாய்த்
தன்பதிக்கிவன்வருத்தத்தின்பக்கமால்

(இ-பொ-ரை):

இந்த அரசனானவன் மிகுந்த கன்மையோடும் வாழ்ந்து வருகின்ற காலத்தில் ஒருகால் வேட்டையாடி வரவேணுமென்று மனதிலே அன்பானது பெருகி தனது சேனைகளுக்கு உத்தரவுசெய்து அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு கொடிய வனத்திற்குச்சென்று தனக்குப்பொருந்திய வேட்டைகளைடி வெற்றியடைந்தபின்பு தனது காரத்தை காடிவருகின்ற வழியின் பக்கத்தில் ஏ-று-ஆல்-அசை

(க)

மட்டிலாப்படிமுடிமன்னர்மெய்ச்சவுத்
தட்டிலாதெலவையுந்தாங்கியானுமெல்
விட்டிலாபுரத்தானவன்கும்பாழியி
விட்டிலாபுரத்துணிக்மெய்தில்வேதியாந்

(இ-பொ-ரை).

அவ்வற்ற பூமியின் கண்ணே முடிபுனைந்த அரசர்களுக்காம் புரமும்படி ஒரு குறைவுமன்றி குடிசையெய்க்காங்குந்த அரசுபுரி

கனக

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

ந்தவருகின்ற இராமசாமிப்பாண்டியனானவன் விட்டிலாபுரத்தில் முத்தாசுருலப்பெருமான் எழுந்தருளியினங்காசின்ற ஆலயத்திற்கு வந்த சிவசொத்தென்றுங் கருதாமல் திருப்பணிவேலைக்காக குவித் திருந்த செங்கல்லை தனது மானிகைக்கு அள்ளிக்கொண்டுபோய் சேர்ந்து எ-ற-ஆல்-அசை (10)

ஆனிலையமைத்தனனசலமுற்றவிக்
கோனிலைவெனக்கூறக்கோயிலிற்
ரூனிலைப்பரிற் சாற்று மார்க்கண்டன்
ரூனிடத்திருந்தனன் தக்கசாயியால்

(இ-பொ-ரை).

இந்த மன்னனானவன் நடத்துகின்ற செய்கையானது நீதியில்லவென்று பூயியிலுள்ள யாவரும் குறைசொல்லும்படி இராமசாமிப்பாண்டியனானவன் அந்தச்செங்கல்களைக்கொண்டு பசுக்கொட்டில் செய்துநூழித்தான். அதுசமயம் கோயிலில் அன்புக்கூறியில்லை. மார்க்கண்டன்செட்டி யென்பவன் தன் கிரகத்திற்குப்போயிருந்தான் சாயிசெட்டியென்பவன் எ-ற-ஆல்-அசை (10க)

பசுபதியாலயக்குறிச்செயிற்றணம்
வசிகரித்திடவெணியல்லு சென்றபெற்
றுசெனாமீண்டு தன்னூரை நாடியே
இசைவத்தேவன்பட்டியிலைவந்துமால்.

(இ-பொ-ரை).

முத்தாசுருலப்பெருமானது திருவாலயத்தைச்சேர்ந்த கிராமங்களில் வரவேண்டிய பணங்களை வசிகரித்துக்கொண்டெருகிறதற்காக விரும்பி சீக்கிரத்தில் அந்தக்கிராமங்களுக்குச்சென்று பணங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி தனது கரத்தையாடி எல்லைத்தேவன்பட்டியின் சமீபத்தில் வந்து சேர்ந்து. எ-ற-ஆல்-அசை (10உ)

சிறையளித்தசுருத்தம்.

௧௭௭

சத்தமாவனத்தமர்க்குறங்குக்காலன்
வந்திவன்கனவகிறறோன் நியோர்கன
ஊந்தினைபடுபுபுனிக்குறகியஞ்சிடா
கிந்தமல்லாரினிலிருந்துமற்றைநான்

(இ-பொ-ணா).

கவவிடத்திலே சிறந்து வாசனை கமழாபின்ற சோலையின்கண்
ணை அமர்ந்து நித்திரை செய்யும்போது முத்தாசுருப்பெருமான்
னவா இவனது கனவிலே வந்து தோன்றி எனது அன்புணை ஒரு
கிருடனானவன் உன் வசமிருக்கிற பொருளைப்பறித்துக்கொண்டு
போகிறதற்காக எண்ணக்கொண்டு இப்பொழுதேவந்து சேருவான்
நீ அவனோடு வழி நடப்பது தகுதியன்றி ஆதலால் இன்று இந்த
மல்வத்தேவன்பட்டியிலிருந்து மறுமாளில் ஏறு (10௩)

ஏகெனப்புக்கன்றலரசேத்தாமிவேள்
மாணவநிந்தெழுந்தாணவாழ்த்துகாலை
வாருடனொருகனன்வந்தபேரினா
மோனகடாபுனப்புக்கொதுங்குவோமென்றான்

(இ-பொ-ணா).

உனது நகரத்திற்குப்போவாபென்று முத்தாசுருப்பெருமா
னானவர் திருவுழுப்பற்றவும், சாமிசெட்டியென்னும் அன்பனானவ
ன் அந்தக்கணவையறிந்த எழுந்திருந்து இது எப்பெருமானது மக
மதுவென்று துணிக்கின்ற காலையில் கண்டகனவின்படி ஒரு கிரு
டனாகியவன்வந்து அன்புனோடு கலந்துநேரி யானும் உனது நகரத்
திற்குத்தான் வரவேண்டியதிருக்கிறது ஆகையால் நாயிருபேரும்
சேர்ந்து போவோமென்று சொன்னான் ஏறு (10௪)

அக்கருத்தறிந்துமெய்ப்புரிக்குடி
புக்குயான்வரவறபொழுதுசெல்வமென்
றக்கணஞ்சொலக்கனனாய்ந்தநீங்கப்
மக்குடி தளிர்கிளையகத்திப்புக்கிளின்

கனஅ

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

(இ-பொ-கா).

அந்தக்கன்னது மனக்கருத்தை அன்புனவன் தெரிந்த நீ
சொல்லுகிறது உண்மையானவார்த்தைதான் இரவ்யாவைட்டு
நான் வருகிறதற்கு ஆறு நாள் செல்லும் ஆனதால் அந்த கதாத்திற்
கு நீ போவாயென்று உடனே சொல்லவும் திருடனாவன் ஆராய்
ந்து கண்ணத்தெரிந்தக்கொண்டானென்று அவ்விடத்தைவிட்டு
நீங்கவும், அன்புனவன் தெளிந்த அந்த கல்லத்தேவையுடைய
தனது பந்துக்கன் வசிக்காவின்ற ஒரு விட்டில் போய்ச்சேர்ந்தான்
எ-று. (௨௫)

அப்பதிதனிலுறைந்ததேதநாளிவ
னற்புரிக்கேகித்தன்னனியகத்திலவந்
தொப்புமாரக்கண்டனேவேந்தகோவிலவந்
தப்புரப்புரிசெய்ததீதியாய்த் தோ

௯ (இ-பொ-கா).

அந்த விட்டிலேயே அன்புனவன் அன்று தங்கியிருந்த மறு
நாளில் தனது நகரமாகிய விட்டிலாபுரத்திற்கு வந்து தன் விட்டி
ற்குப்போய் மார்க்கண்டனென்னும் அன்புனவனைத்த சக்ல சந்
திகளையுந் கலந்து பேசின மனமெழந்த அவனோடு திருவாலயத்திற்
ருவந்த முத்தாசருகப்பெருமான வணக்கி மன்னாபுரத்திற்கு
அரசனாகிய இராமராயிப்பொண்டியனாவன் அவ்விடத்தில் செய்த
நீதியையும் பாடித்த எ-ற்-அரோ-அகா (௨௬)

நாடியபொருட்டுகா தனையெனைத்
தேடிவந்தக்கனன்செய்திகூறிய
சேனசெங்கலைத்திருமன்வாரிய
கோடியிங்கநிலேனெனக்குழைத்தோ

(இ-பொ-ரை).

அடியார்கள் விரும்பிக்கேட்டுக்கொண்ட ஹொருங் கன்மை யாகக்கொடுத்தருமுத்தாசுருப்பெருமானே ஏழையாகிய யான் சிராமத்திற்குப்போய் பணவருக செய்துக்கொண்டு வந்தேவன் பட்டியருகேகிறந்த சோலையில் வந்து நித்தினாசெய்யும்போ து அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளியவன் இப்போது உன்னிடத்திற்கு ஒரு திருடனானவன் வருகிறான் அவனைத்துணைக்கொள்ளாதே இன்ன இம்ம வூரிவருந்த மதரான் மமகிடத்திற்குவந்து சேருவாபென்று திருவுளம்பற்றிய மகத்தவத்தையும் உனது ஆவயத்தில் குவித்திரு ந்த செங்கல்களை இராமசாயிப்பாண்டியனானவன் கொன்றவிட்டுக் கொண்டுபோகும்படி இங்கு பார்த்துக்கொண்டிருந்த புதுமைநை யும் இன்னவிதமென்று நாயேன் அறிகிலேன் என்று மனமானது வாட்டமுற்று எ-று-அரோ-அரை

(யௌ)

இன்னமழுங்கியுள்ளிரங்குமன்பாள்
யின்னரன்பாலையுவினக்குக்கெனசிகப்
பொன்னதிப்பாங்கப்பன்புனிதப்பாழிமுன்
றுன்னியமேய்ப்பரின்குதரைக்கிட்டியால்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமாகத்தானேசொல்லி மனக்கரைந்து வருந்தாநின்ற அ ன்மர்களை உன்னத்தை திருப்பிசெய்வதற்காக விரும்பி எங்கும்பிர தாசுமுடைய முத்தாசுருப்பெருமானுவர் ஏழவயதுக் குழந்தை யாக வடிவெடுத்த அழகிய சவுகியகையில் வந்தத்தில் ஐயனாரெழுந் தருளிய திருவாயைத்திற்குமுன்னே பசுக்கட்டங்கன் திறைந்தமக் கையில மாரமேய்க்கின்ற இடைப்பின்னாளிடம் போய்ச்சேர்ந்து எ-று-ஆல்-அரை

(ருஅ)

சுயவி

சித்திரலாபுரத்தலப்புராணம்.

அம்பகன் தவித்து மூலமென் றந்திரி
 வம்பகன் சொல்க்கனித்தாயர் சேயர்
 உம்பகன் தவிக்கவுமா சிற்காவியைச்
 செம்பதிபாலந்ருடி மிரிசேர்த்தோ

(இ-பொ-ணா).

ஒ பிள்ளைகளே நாம் கண்ணும் பொத்தி விளையுமே லெமென்று
 முக்கண்ணென்னும் பாலானவன் தொழிலும் இடைப்பிள்ளை
 வெலகாம் இவனது; மாணயயினுமென் றகிறத்தகடி இருகண்
 னையும் பொத்திபாடும்போது முத்தாசுருவப்பெருமானானவன் அந்த
 ப்பகன் கூட்டக்கண் வெல்லாம் சித்திரத்தில்கொண்டுபோய் செல்
 வைவான் பூமியையுடைய ஆவந்ருடியில்தனது கைத்தனனொன்ற
 ம் பெருமானானவர் எழுந்தருளிய மலையில் அவரிடம் சேர்த்துவிட்
 டு என்று அரோ-அகாச

வந்தான் பாயியில்தந்தியின்னாம்
 கைத்தருமகைத்தினை நவயின் னத்துன்சூழம்
 பந்தனைக்காந்தொருவானேனினு
 னந்தாபுரடொனும் திரக்காணிலோம்

(இ-பொ-ணா).

பாலானவெழுந்த முத்தாசுருவப்பெருமானானவன் தனது திரு
 வாலயத்திற்கு வந்தமர்ந்தபின்பு இடைப்பிள்ளைகளெல்லாம் கண்வி
 ழித்துப்பார்த்த பகர்கூட்டங்களையும் பாலனையும் கண்குருப்பகை
 க்கண்டு மனந்தமேறி அகனித்திற்றுகூங்கு ஒ எந்தையே உனது
 பகலினாகையெல்லாம் ஒரு பாலானவன்வந்து திருடிக்கொண்டு
 போய்விட்டான் அவன்பூமியழியாகச்சென்றனென்றும் அந்தாமா
 ர்க்கையுச்சென்றனென்றும் எங்களுக்குத்தோன்றவில்லைத் தோன்
 றவே என்றசொன்னார்கள் என்று

(உரு).

சிந்தவென்றிறையிருசெவியற்கேட்டனரு
சத்தவக்காவலர்நனைபுழத்துமேல
பத்தெவலிற்காவலர்கொணர்தலுபாமென்
றுத்தமன்சொலவணிந்தொதுங்கினானோ

(இ-பொ-ரை)

அரசனானவன் காத்திருக்கேட்டவுடனே இதுஎன்னமாயவீத்தை
மாக விருக்கிறதென்று எண்ணிவளியுள்ள காவலாளிகளையழைத்த
பத்தத்தினத்திற்புள்ளாக இங்கக்கன்வனைப் பிகுத்தக்கொண்டெரு
வது உங்களைப்பொறுத்தகடமைமென்று சற்குணனாகிய மன்னனான
வன் திட்டமாகச்சொல்லவும்படவீட்டையைக் காவலாளிகள் பெற்று
க்கொண்டு திருடனைப்பிடிப்பதற்குச் சென்றார்கள் எ-று-அரோ-

அசை (௨௧)

அஞ்சலநிருவெவரமனைத்தண்ணிடாச்
சஞ்சலமுணங்கிமெய்ச்சாணுமொல்கிமீன்
டொஞ்சித்தன்புர்ப்புறத்தொருவின்கூடிய
வஞ்சரிதனிந்தபுதுக்கண்ணக்கையாய்

(இ-பொ-ரை).

நிறைந்தகட்குழந்த பூயிபெங்கும் தேடியனைந்து கண்ணுந்
ருத்தென்படாமல் மனக்கவலைபடைந்து மெய்யானதவாக காலுந்
தளர்ந்து மன்னனிடத்திலு மறமொழி என்னசொகவதென்று வெ
ட்டப்பட்டிருந்தபி தனது காலத்திரகுப்பக்கத்திக வினக்காசிற
துவங்குடியிலுலக்த பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிற மையோச
த்திலே யுக்கட்டடன்னினது தடங்கள் நிறைந்திருப்பதைப்பாரித்
து மனமகிழ்ந்து எ-று (௨௨)

மப்பியச்சவநுழைப்பற்றிப்பொங்குரு
மம் மயிர்க்கலைப்புதரயின்றுகாவிய
சம்பமோளக்கிதிராவில்கந்த
தம்பமிதருருஞ்சாற்றஞ்சித்திராக்

(இ-பொ-ரை).

காலவாளிகள்க்கு ஆரவாரித்து அந்த அடையாளத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு மனமுழுமையும் சுற்றிப்பார்த்தும் காணாததினும் மனப்பைவிட்டுக்கொடுத்திறங்கிப் பியர்கையுடைய காட்டிற்ருவந்த அவிடத்தில் பயிரைக்கு ஒரு சேதமன்னியில் புற்கண்மேய்து உலாவியிருக்கிற மெட்டிமையைப்பார்த்து யோசித்து முத்தர்ளி ரவிலேதான் இவ்விடத்திற்கு வந்திருக்கிறதாத்தி தெரியவருகிறது இப்போது எவ்விடத்தில் மறைத்திருக்கிறதோ தெரியவில்லை மேலும் நமது கைவசம் இட்டுகிறதாத்தித் தோன்றவில்லை பூமியில் சொல்லக்கூடிய மாயவித்தை இதுவேயன்றி வேறில்லை என்று கூறி எ-று-ஆல்-அகை

(உரு)

கண்ணுதலருளென்கருதிக்காவல
ரண்ணலுள்ளிகத்தநனராகிலுந்தெலாம்
திண்ணமென்றாய்தினைதச்செய்யுஞ்சொதிடர்
கண்ணினைதத்தெளியமன்சுழறினானோ

(இ-பொ-ரை)

இப்புதுமையானது முத்தர்சருவப்பெருமானது கிருமைமென்று காலவர்களுண்ணி அரசனது சமூகத்திற்குவந்த கண்ட அதிசயங்களைபெல்லாம் விவரமாகச்சொன்னார்கள் அரசனானவன் உண்மையென்றறிந்த செக்காத்தில் எந்தச்செய்யுமுதிருந்ததொல்லக்கூடிய ரோஷியரிடத்தில் இதைக்கேட்டுப்பிடிமந்திரியிடப் சொன்னான் எ-று-ஆரோ-அகை

(உரு)

தோவுகாலமெனக்கொண்டமைச்சு
மாவலகணிதனாவருத்திக்கேட்டலுங்
கோவிலெடுத்தவிட்டியைக்கொடுத்தான்
சேவடிதொழுதினாதிக்குவென்றான்

(இ-பொ-ஊ).

அரசனாவன் ரொவலிய வார்த்தையே நன்மைவென்றுணர்ந்த
மந்திரியானவன் எழுந்து மேந்த தோதிடர்களைத் தருவித்த தீர்த
நீதியைத்தொரிந்து சொல்லுமீர்களைகூறு கேட்கவும், உடனே அந்
தச்சோதிடர்களைறிந்து இராமசாயிப்பாண்டியனது முகத்தைகேட்
கி ஓமகாராஜனே கேட்பீராக முத்தரசருலப்பெருமானது ஆலயத்தி
ல் திருப்பணிவேலைகளுக்காகக் குவித்திருந்த செங்கல்லை அள்ளி
கொண்டுவந்த சூறையேறவிற வேறில்லை ஆலயம் அந்தச்செங்
கல்களை அந்த ஆலயத்திற்கு கொண்டுவரப் அன்பீரிடம் ஒப்புகித்
து கழைபாடிய யான் தெரியாமல் செய்த குற்றமாய்ப்பொறுத்தரு
ளவேண்டும் என்மையே என்று முத்தரசருலப்பெருமானது திருவ
டியைத்தொழிப்பீராகில் தவறிய புகக்கட்டமானது உங்களுக்கு கிடை
க்குமென்று சொன்னான் என்று (உரு)

மன்னிவைவெனவரன்வதியுங்கற்பிவந்
தென்னிங்கமித்தருளெனத்ததித்தமர
பொன்னளித்தனனைப்புகழ்ந்தங்கன்பரு
முன்னிவைவருமனைக்கொதங்கென்றேதினா

(இ-பொ-ஊ).

அரசனாவன் இந்த சீயாயத்தைக் கேட்டு உண்மைவென்றண
ர்ந்த முத்தரசருலப்பெருமனெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருவாலயத்
திற்குடந்த ஏழையினது குற்றங்களைப் பொறுத்தருளும் என்மையே
என்று ததித்த அன்பர்களிடத்தில் செங்கல்வின் சிலபத்திற்குமே
வான் பெருளுக்கொடுத்தான், அன்பர்களிருவரும் அரசனது
வேண்டுகோல்களைப் புழந்த ஓ. இராமசாயிப்பாண்டியனே நீ
இனிமேல் வருத்தவேண்டேதிலை உனது புகக்கட்டங்களானது
இன்றையத்தினமே வந்துசேரும் அரண்மனைப்போய்ச்சேருவாயெ
ன்று சொன்னான் என்று (உரு)

க-அத

விட்டிலாபுரத்தலப்புரான்ம.

தவ்விடையணிந்திறையகத்திற்சேர்ந்தபின்
செவ்வியன்பருமதிவனைப்போற்றியின்
ரோவ்வியனிராதனைபுதவுமென்னலும்
நய்வரசுமேகவண்ணையுள்ளெண்ணியுன்

(இ-பொ-கா).

அரசனானவன் அந்த உத்தரவைப்பெற்றுக்கொண்டு தனது
அரண்மனைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தபின்பு செவ்வையுள்ள அன்பு
களிருபேரும் முத்தரசுலப்பெருமானைத்துதித்து ஏழைதனக்காக
மனம்பொருத்தி அரசனது சீலையை இன்றைக்கே கொடுத்தருள்
வேண்டும் ஏந்தலையே என்று வணங்கவும் நன்மையுடைய அப்பெரு
மானானவர் மனமகிழ்ந்து ஆவங்கூடி மலையிலே எழுந்தருளியிருக்
கின்ற தனது மைத்துனரென்னும் திருமலை உள்ளத்திலே நினைத்
தார் ஏ-து (உயிஞ)

அன்னினைவழையுணராவத்தேத்திடப்
பொன்னரகைகிதிற்பொருப்பிற்றங்கிய
மன்னிராதனையவன்மனையிற்சேர்ச்செய்
பென்னவந்தனுப்பினனிறைமனைக்கரோ

(இ-பொ-கா).

முத்தரசுலப்பெருமான் நினைத்தவுடனே திருமாலைவா
அக்கருத்தையறிந்த எழுந்தருளியவந்து துதித்த கிறங்குபோது அவ
ரது முகத்தோர்க்கு உனதுகிரியிலே முன் வரம் கொடுவேந்து
சேர்ந்த அது முத்த அங்குதங்கியிருக்கின்ற இராமசாயிப்பான்
யனது சீலையை அவனது அரண்மனைக்குப்போய்ச்சேரும்படி செ
ய்க்கொன்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர் ஈடனே தான் எழுந்தருளி
யிருக்கின்ற கிரிக்குச்சென்று அந்த கிரியை அரசனது மனைக்குப்
போய்ச்சேரும்படி அனுப்பிவைத்தார் ஏ-து-அரோ-அகை (உயி)

ஆவெலாச்சொழுவிவ்வந்தமரகோக்கிமன்
மூவரினொருவனாய்முனைத்தசோதியை
யேவரிக்கதிற்பவனொத்துதித்துமர்
பூவரசினைத்தணுப்புக்கழைநாட்டியால்

(இ-பொ-ணா).

முத்தரசுகுலப்பெருமானது கருணையினால் நிகராயானது தன்
து தொழுவினே வழக்கம்போலவந்து தன்மியதை அரசனானவன்
கண்டு வியந்து பிரமர், விஷ்ணு, உருத்திரன் என்று சொல்வா
கின்ற மூவரில் முதன்மையாக எழுந்தருளி விளங்குகின்ற சோதி
யே உனது மாட்சிமையை அந்தப்பிரமர் விஷ்ணுவாலுமே அறி
யக்கூடாதென்னில் பூமியின் கண்ணே அறியத்தக்கவர் யாரிருக்கி
ன்றனர் ஒருவருமில்லையென்று துதித்து அரசனானவன் எங்கும் புக
ழை நாட்டி அரசசெலுத்திவந்தான் என்று ஆல்-அகச (உக)

அரனுறைபாலயப்பெண்ணிசெய்யன்பரோ
நிருவரில்மார்க்கண்டனீழைத்தகன்னரார்
பாகதியடைந்தனன்புகருஞ்சாமிவே
னரியமர்க்கண்டன்சேனையவர்தன்னினால்

(இ-பொ-ணா).

பின்பு முத்தரசுகுலப்பெருமானது ஆலயத்திற்கு வேண்டிய
பெண்ணிவிடைசெய்தவராகின்ற அம்பர்க்களிருவரில் மார்க்கண்டன்
செட்டியானவன் செய்த கண்ணையினால் கலை பதவியடைந்தான்
பின்பு சாமிசெட்டியானவன் கிணரான் பார்த்தவந்து பதவியடைந்த
மார்க்கண்டன் செட்டியினது குமாஸ்தின் வெள்ளையன் செட்டி
முத்துக்கருப்பன் செட்டி ஆண்டி செட்டி வீரபத்திரன் செட்டி
சுப்பன் செட்டி என்றுபெயர் விளங்கிய ஐந்த பெயர்களில்
ஆல்-அகச (அடு)

கவுகி

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

கற்பணிசெயுமினாருணக்குரைத்தான்
மொற்றதமடையவும்புனிதன் சுப்பவேன்
கற்பிதப்படிமான்சுழைச்சுடியே
வற்புதப்பணிபுரிந்தவருந்தாலரோ

(இ-பொ-ணா)

இனையோருவெ சுப்பன் செட்டியையழைத்து சி இந்த ஆயை
த்திற்குவேண்டிய பணிவிடைகளை இத்தமுதல் செய்தவருவா
யென்று சொல்லிவிட்டு முத்தரசு குலப்பெருமானது கிருபையால்
சாயுச்சிவபதவியடைந்தான் பின்பு பரிசுத்தமனமுடைய சுப்பன்
செட்டியானவன் பதவியடைந்த சாமிசெட்டியினதுகட்டளைப்படி
அப்பெருமானது பாத்தங்களைவணங்கி அலங்காரமாச்ச்சலையணிவி
டைகளையும் சடத்திவருகின்ற கானில் அரோ-அணச (கச)

எந்தமுன்மாடமொன் றியற்றித்தன் றிரி
மைந்திரிற் பணிசெயுமினாருன் பாலமைத்
தித்திரபதவியடைந்தபின்னரிற்
கந்தமாய்வயிதவன்புரிந்துவந்தரோ

(இ-பொ-ணா),

முத்தரசுகுலப்பெருமானது கிருபையையத்திற்கு முன்பாக கிங்
காரமண்டபமொன்று செய்தவைத்தவ்வுட்டு தனது புத்திரராசிய
சொக்கன்செட்டி காராயணன்செட்டி வயிவன்செட்டி என்று பெ
டர்வினங்கிடு மூவரில் இனையோருவெ வயிவன்செட்டியையழைத்
து ஆயுமப்பணிசெய்து வரும்படிக்கு நியமித்தவிட்டு கல்பதவிய
டைந்தான் பின்பு தந்தையிட்டு உத்தரவின்படி வயிவன்செட்டி
யானவன் ஆயைத்திற்குவேண்டிய பணிவிடைகளை குறைவன்றிச்
செய்தவந்தான்.

கிரையளித்த சருக்கம்.

கஅ௭

இன்னிவந்துதிக்கெம்நெஞ்சனையகன்
மன்னிவாயிருத்தந்தைவழங்கினோமொளிர்
பொன்முடிச்சங்கரவேலம்பூபதிச்
கிள்ளுமொளித்ததுயிபம்புவாமரோ

(இ-பொ-ரை).

இந்தப்பூயியின்சுண்ணை யாவருத்துதிக்கும்படிக்குவந்த எ
ழுத்தருளியமுத்தாரகுலப்பெருமானவச் இராமசாமிப்பாண்டிய
னுக்கு கிரையளித்த சரிதையை இதுவரையும் சொன்னோம் இனி
மேல் பிரகாசமுடைய இரத்தினக்கிரீடத்தையணிந்த சங்கரவேலு
ப்பாண்டியனுக்கு மகவளித்த சரிதையையும் சிந்தித்துக்கொள்வோம்
எ-று-அரோ-அகச

(கங)

இராமசாமிப்பாண்டியனுக்கு கிரையளித்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆக நிருவிருத்தம் ிகாசுபடு.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கரவேலுப்பாண்டியனுக்கு
மகவளித்த சருக்கம்.

வினயிடுங்கவியுத்திலுறுபுரியுட்டேபிறக்கிவினமாதச்
தாளமிடுமுடிகைமாளிகைக்கொறுமாடவந்தழைத்தமல்கிச்
சாளமிடுக்குழகமன் னார்புரத்திறைநாணிராமசாமிமாவன்
சாளமிடுந்திருவாயன்கருணையினற்பயந்தெத்தகாவின்சாலா

(இ-பொ-ரை).

விசாலமுடைய சமுத்திரம்முழந்த பூயியின்சுண்ணையுள்ள சக
ரங்களிலே யிருந்த செவ்வமுடையதாயும் நவமணிகளாலி
ழைத்த மேல்விடுகையுடையதாவும் நெத்தமாளிகைதேர்ந்த இவ
க்குடியானவன் ஆனந்தக்கடந்தாடிக்கொண்டிருத்தவும் தருமங்கனா
னது தழைத்தோங்கவும் தருதியைப்பெற்ற அழகியவிகங்காவின்ற

கஅஅ

விட்டிபுராத்தலப்புராணம்.

மனனாப்புரத்திற்கு அரசனாய் மனமாலையணிந்த இராமசாமிப்பாண்
 டியனது புத்திரனாகிய சங்கரலிங்கப்பாண்டியன் வரத்தினுக் பெற்
 றெடுத்த புதல்வனென்னும் சங்கரவேலுப்பாண்டியனானவன் ஏ-று
 ஆல்-அகர

டி (க)

விண்மணியின் முடிபுனைந்து கோலோச்சிப்பெருநீரையாவிகளைத்தன்
 கண்மணிபோற்புரத்துவருஞ்சங்கரவேல்பாண்டியன்மன்கவின்மின்
 னன்மணிவல்லவையொருவேளிரத்திகருவந்தவாமுமெக்விந் [க்
 பண்மணியாசனத்தில்கிடந்தான் முனையிலெனவுட்பட்டந்தேவாயா

(இ-பொ-ணா).

சூரியனப்போலும் பிரகாசமுடைய இரத்தினத்திரீடத்தைச்
 சென்னியிற்புனைந்து பெரிநெய்யியிலுள்ள உயிர்கையெல்லாம் தன்
 இருகண்மணியைப்போல வந்துகாந்து அரசாட்சிசெய்துவராகின்ற
 சங்கரவேலுப்பாண்டியனானவன் பெண்களுக்கும் மிகு அழகை
 ப்படைத்த பிரியமாயவியோடு மதனும், ரதிரும் போலக்கடியமழிந்
 து வாழ்ந்தவருகின்றபோது ஒரு காளிலே இத்தச்செவ்வையாகிய
 இரத்தினசெம்மாசனத்தில் நமக்குப்பின்னிருந்து ஆளுவதற்கு ஒரு
 புத்திரனிலையே என்று மனதிலே நினைந்து வருத்தமடைந்து
 ஏ-று-ஆல்-அகர

(உ)

நிறமிகழத்தொருநிர்முனஞ்செய்புணாயோவிறைவிதமோசெறிந்
 மறமிகழத்தொருமதற்பாதமதோவெனக்கருநிலுனேரெண்ணு
 மறமிகழத்தரு முனனெனப்படை பிரபஞ்சாயினைநந்தரிச்சிகன்
 போ] னிறமிகழத்தநிறணிப்பிஞ்சகனுளமெய்யென்கிலாய்க்கருநிலை
 [தேனருல்

(இ-பொ-ணா).

மேன்மைகளைச்செய்தவந்த மத அரசர்கள் முன் செய்த குற்ற
 மோ கடவுளினது செயலோ ஊழ்வினைநாடு நெருங்கிய குலம்

செய்த பாவமோ என்று பலவாறாக எண்ணி சும்திரைப்போல
வெண்மை சிறந்தையுடைய விபூதியை அணியும் சிவபெருமான்
ஒருவன் உண்டென்பது மெய்யேயாகில் எம்க்குக் குழந்தை கிடை
க்குமென்று ஒருவாறு தேறி முப்பத்திரண்ட நங்கையுஞ் செய்த
குமுணனிகளையென்று சொல்லுமபடிக்கு அனேக தண்ணீர்மடங்
களும் அன்னசத்திரங்களும் கட்டிவைத்து வேண்டிய தருமங்களை
யும் விரும்பிச் செய்தான் என்று ஆல்-அகை (௩)

முப்பத்திரண்ட நங்கனாவன.

ஆதலர்க்குச்சாலை-ஒதுவார்க்குணவு-அறகமையத்தார்க்குண்
டி-பசுவுக்கு வாயுறை-சிறைச் சோறு-ஐயம்-தின் பண்ட கல்சல்-அற
வைச்சோறு-மகப்பெறுவீர்தல்-மகவுவனர் த்தல்-மகப்பாங்கார் த்தல்
அறவைப்பிணஞ்சுமெல்-அறவைத் தூரியம்-கண்ணம்-சோய்மருந்த
வண்ணம்-கவிதர்-கண்ணாடி--காதோலை--கண்மருந்து--தலைக்கண்
ணெய்-பெண்போகம்--பிறர் தயர்காத்தல்--தண்ணீர்ப்பந்தல்--மடம்
தடம்--சோலை-ஆவுரிஞ்சுதறி-விலங்கிற்குணவு--ஏறுவீர்த்தல்--வினை
கொடுத்துவீர்தாத்தல்-கண்ணிகாதானம்.

மிக்கவரன்பாரப்பாவத்தகவுபுரிமனச்செவ்வெனைத்தந்த

தக்கவரன்கோகனகத்திரையென்றன்னிவருந்தகையாற்கோம
திக்கவரம்பொழிவமெமதுழிவுரினென்றிறைகனவிற்றிருகாதன்வி
திக்கவரன்முறைவதித்தன்னுவத்திருதோன் வீங்கிமறுதிவசத்தன்னு
[வ]

(இ-பொ-ண).

சிறந்தோர்களைல்லாம் அன்பானது பெருகும்படி வந்து துதி
க்கப்பெற்ற மனமகிழ்ந்து இருபை புரியாவின்ற கந்தக்கடவுளைப்பய
ந்த மேன்மையுள்ள சிவபெருமானது நாமனாம லர்ப்பாவத்தகளை
கதியென்று எம்பி பூமித்துவார்பின்ற புரகனது குணத்தை முத்தா
சுருப்பெருமானவைர் அறிந்து மனமிகி ஒருகாளிவன் கனவி
லேவந்து தோன்றி ஓ. சக்கரவேலுப்பாண்டியனே நீ எமது ஆலக

ககல

விட்டிபுராத்தலப்புராணம்.

த்திற்கு வருவாயேயாகிய பூமியின் தன்னே யாவரும் புகழும்படி உனக்கு குழந்தை வரம் தருவோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அந்தக்கணவப்பெற்ற அரசனானவன் உன்மகிழ்ந்து இருதோள ம்பூரித்து மறவாந்தாலமே எழுந்திருந்த எ-று-ஆல்-அசை (ச)

திருவாரும்பெரும்புரிவந்தொளிரும்ணிக்கிரிநீசித்திரமுங்கற்ப தருவாரும் கோசலிவாணிவிமலையும்பாவுசெத்தாயாமெங்கள் மருவாரும் கோதைமுத்தமாபைக்கனிநுசரணவணவிகத்தன்னி வருவாரும் கோர்தருகிவமுத்த முனவன்பாராயுமபென்கண்டால்

(இ-பொ-கா).

அழகுவிதைந்த பெரிய விட்டிபுராத்திற்குவந்து பிரகாசம் பொருந்திய கே-புரத்தின் அதிசயங்களையும், கற்பதருக்கிறந்த தேவலோகத்திலுள்ள இந்திராணியும், சரஸ்வதியும், இலக்குமியும் துதிக்கப்பெற்று உலகங்களுக்கெல்லாம் துப்பற்ற ஒரு தாயாகவந்து சகலவுயிர்களையும் புரத்தவராதின்ற வாசனை யிருந்த உந்தலையுடைய முத்தமாபைமையின் ணைவாகிய முத்தரசுலப்பெருமானது திருவடிகளை வணங்குவதற்காக நெருங்கி வருபவர்களையும் இன்ன ம் திருவாலயத்திற்குள்ளே சென்று பேரின்பக்கண்ணீரானது பெ ருசியோடும்படி தின்று மனங்கொண்டுருகித் துதிக்காதின்ற அன்பர் ணையும் அரசனானவன்பார்த்து எ-று-ஆல்-அசை (ரு)

தாராளாபசியெனவுந்தன்முனைவக்கும்பிழைத்தத்தருக்கோக்கிச் சிராளாவெனவழைத் தேவரும் தொழுவன் நெருக்கோடி செய்தாட் கொண்ட பேராளாநின்மகிழ்மையென்புகல்வேனென்பிறலிப்பின்னுமேத்திப் பாராளாயிதுவமைத்தாராளச்சுதனுதவும்பவனேயென்றால்

(இ-பொ-கா).

ஆதியில் நிறத்தொண்டனிடத்திற்கு எழுந்தருளியவந்து ஒ. அன்னக்கொடியையுடைய பத்தனே எனக்கு மிகவும் பரிவாயிருக்

கின்றது ஆதலால் சிவசுரத்தில் யமுதிவ்வாத ஒரு பாலனைக் கறி
சமைத்து அன்னமிடுவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளியவுடனே
உனது கருத்தின்படியே தொண்டனானவன் தனது பாலனைக்
கொண்டு கறி சமைத்தப்படைக்கவும் அரைக்க கண்ணாக்கண்டு
மனமகிழ்ந்து அந்தச் சீரானனை உயிர்பெற்றுவரும்படிக்கு அழைத்
து லைத்து சிறுத்தொண்டனுக்கு முத்திகொடுத்தாண்ட புக்கூடை
ய என்மையே உனது பெருமைகளை யான் என்னவிதமென்ற சொ
ல்பெறோடுகின்றேனென்று மறுபடியும் எதிர்த்து உனது கிருமைக்
கண்ணால் எண்ணையை ரோக்கி இந்தப்பூயியை ஆளும்படிக்கு என
க்கு ஒரு குழந்தை தந்தருளவேண்டுமென்ற வணங்கி எ-று-தூல்
அரசு (சு.)

வார்மாவைச்சொற்குமுத்துமாவைப்பங்கனடிக்குமலர்த்தொடையெனக்
கீர்மாவையுறச்சாற்றிநின்றிதயங்கித்தருநீதிமென்னுஞ் [சன்
சீர்மாவையனுட்பணியுமுத்தரசுகூலப்பெருமான்செவியிற்புகித் [வ்
தார்மாவைப்புவலனையுனக்கிருசேயளித்தமெனத்தருக்கிப்பெற்று

(இ-மொ-னா).

சச்சையும், மாவையையும் அணிந்த தனபாசங்கையுடைய முத்
துமாவையம்மைபினது சாயகனாகிய முத்தரசுகூலப்பெருமானது திரு
வடிவேலுக்கு பூமாவையணிவதைப்போல தன்னுள்ளத்தின் அன்
னல் பொங்கிவராதின்ற பேரின்பக்கண்ணினாயே மாவையாக அணி
ந்து கடைத்துருகி நின்று முறைபிடுகின்ற செந்தியானது புசுத்
படைத்த மாலும், அயனும் துதிக்கப்பெற்ற அப்பெருமானது செவி
யிற்கேட்டவுடனே கிருமையானது கூர்ந்து அரசனது முன்னே
தோன்றி ஓ, கீதியுள்ள அரசனே உனது அன்பினால் உனக்கு நிர
ண்டு பிண்கொடுத்தோம் செவ்வத்தோடு பிறந்து வளர்ந்து அரசு
புரிவார்கள் நீ உனது அரண்மனைக்குப்போவாயென்று திருவுணம்
பற்றவும் மனமகிழ்ந்து அவ்விடையைப் பெற்றுக்கொண்டு எ-று
தூல்-அரசு (சு.)

ககூஉ

விட்டிலாபுரத்தலப்பராணம்.

காரகமேலெழுந்தறமா நனுகிலெளியுதலியபெம்மானேயிந்தப்
பாரகமேலுய்யவருந்தரிசனையுஞ்சேய்வரமும் பணித்தவன்பே
நாரகமேயிலையுன் தாராய்மலரினனானையேதஞ்சமுற்றும்
காரகமேயிரங்கியெனத்துதித்தவன்மாளிகைக்குவந்தேகனிந்தா
(கௌவிகி)

(இ-பொ-ணு).

திருவாரவூருக்காக அழிய இராவுத்தனாடு குதினாமேல் எ
ழுந்தருளியவந்து பாண்டியனுக்கு குதியாயளித்த பெருமானே
இத்தப்பூயிபின்கண்ணே நாயேன் உய்யும்படிக்கு தரிசனமும் குழ
ந்தைவாரமும் கொடுத்தருளிய பேரன்பே எனிகைக்கு எப்போது
ம் உனது இருதாமனாமலாப்பாதங்களை துணையன் தி வேறு உதவி
யிலை ஆனதால் உனது ஆன்மனது இரங்கி முழுதும் சாத்தருள
வேண்டுமென்றாசகுலப்பெருமானே என்று மேலுமேலும் துதித்து
தனது அழிய மாளிகைக்குவந்து சேர்ந்து மனமகிழ்த்து வாழ்த்து
வருகின்றாள் ஏ-று (அ)

முன்னவனாவிசித்தவருட்டவநிலவந்தராத்தின்மமொய்யிலேறு
மன்னவனாபகருவாய்ப்பயந்தமூலகவளாவிப்பர்மணியிலவெண்
நின்னவனாமென்பபுஷ்ச்சடுவயனம் போதலுமிச்சிறுவனுக்குப்
பின்னவனாபொருமுனைபெற்றிநீதாய்வளர்த்தினைவன்பிரிய
மாயால்

(இ-பொ-ணு).

முத்தாசகுலப்பெருமானாவ திருவாய்மலர்தேருளிய மடிக்கு
தவருமல் மதயானையின்மீதேறி புவனியவாசிகின்ற சங்கரவேலுப்
பாண்டியனது நாயகியாகிய சீரம்மேளானவன் அந்த வருடத்தி
லேயே கருப்பவதியாகி ஒரு மகவைப்பெற்று ஆயர் கீட்டிலே
வெண்ணெய் நின்ற வளந்த கோபாலகிருட்டிணனாவென்ற
யாவரும் புஷும்படி இக்குழந்தையானது அருமையாக வளர்த்து
வருகின்றாளில் முத்தவவது ஆனவுடனே இவனுக்குச்சகோதர

இவனது தாமனவன் பின்னும் ஒரு மகனாய்மெற்றெடுத்த இர்த இரண்டு பிள்ளைகளையும் வளர்த்து வருகின்றபோது அரசனானவன் இர்தப்பிள்ளைகளைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்து எ-றுதல்-அகச (க)

சங்கரலிங்கசெய்யிராமணியனெனவிருப்போதரித்துவேந்தன் மங்களமாய்ப்புள்ளியில்வைத்தன்னவருமெக்கிலையும்வனமாய்க்கறகு னாங்கரனார்க்குணையினையுதவித்தையிலுமிவாதிசெயெனின் சங்கரவேல்ப்பாண்டியமன்னமுதமெனச்செவிகொடுத்துச்சால்பாய் வாமெல்

(இ-பொ-னா).

முத்த குழந்தைக்கு சிவசங்கரலிங்கப்பாண்டியன் என்றும் இனைய குழந்தைக்கு சிவசுப்பிரமணியப்பாண்டியனென்றும் தந்தையானவன் காமதேவமிட்டு பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கவைத்தான். இந்தக் குழந்தைகளும் விவையசூர்த்தியினது இருபையால் சகல கயிலிகளையும் பழுதறக்கற்று ஆயுதப்பரிட்டைகளிலுள் தேர்ந்தவர்கள் என்று யாவரும் வியந்தாக்கும்படி சிறத்தார்கள் தந்தையாகிய சங்கரவேல்ப்பாண்டியனானவன் அந்தப்புத்தான் செய்தியை அருதம்போல தனது இருசெவியிலுங்கேட்டு மிகுந்த பேராண்மத்தோடும் காழ்ந்து வருகிறானில் எ-று (ங)

அன்றானைத்தரிசித்தவானதிபனற்பதலியடைந்தபின்னர் மன்னம்மணிக்குமாரிலிரொட்டாயுவானமூன் னோன்றனக்குவாகாய்க் குன்றமெனத்திரண்டயுயத்தரசாமைச்சருமாணக்குறித்தப்போற்றித் துன் திலவின்வாசப்பட்டமணிர்தெவருமிகுசமாய்வாழ்ந்தார்

(இ-பொ-னா).

சங்கரவேல்ப்பாண்டியனானவன் முன் குழந்தைவாம்பெறும் போது முத்தாசுருப்பெருமானைக் கண்ணாக்கண்டு தரிசித்தான்

ககச

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

மையினால் இவ்வுலகத்து வாழ்வை வெறுத்து கல்லு பதவியைப்
பெற்றுக் கயிலாயத்தை அடைந்தான் பின்பு மலையைப்போலும்
திரண்ட தோள்களையுடைய மன்னர்களும் மந்திரிகளும் மற்றும்
பெரியோர்களுங்கூட மூத்தரசருலப்பெருமானே நீ கிருபை செய்
வாயர்கவென்று துதித்து வாசினையணிந்த மார்பையுடைய இராச
குமாரர்களிருவர்களில் மூத்தருமானாகிய சிவசங்கரலிங்கப்பாண்டி
யனுக்கு இனவாசப்பட்டந்தரித்து யாவரும் மனமெடுத்து மிகுந்த
சகத்தோடும் வாழ்ந்துவந்தார்கள் என்று (105)

கோவினற் பணிதனைக்கொண்டு செய்தவோர்
மாவயிரவனுமெம்மானில் வேகினான்
பூவின்னவன் திருப்புதல்வன்வந்தான்
மேவியப்பணிதனை வினந்தச்செய்தானால்.

(இ-பொ-ணா).

மூத்தரசருலப்பெருமானது திருவாலயத்திலே கல்லபணிவி
டைகளைச்செய்து வந்த அன்புருகிய வயிரவன் செட்டியானவன்
நல்லபதவியைப்பெற்ற எந்தையாகிய சிவபெருமானது கயிலாயத்
திற்குச்சென்றான் பின்பு அவனது புத்திரருகிய மூத்தசாமி செட்
டியானவன் அந்த என்மையை ஆராய்ந்து தந்தை செய்துவந்த பணி
விடையை மனவிருப்பத்தோடு தானே செய்து வந்தான். என்று
ஆல்-அகசை (106)

அப்பணி செயுமொருவன் பன்னன்னன்
செம்பதமடைந்தான் செய்தமாதவும்
பின்பணிசெய்ததும் பெயரிங்காரோன
வைம்பெயர் நாடினாவாரோனெனில்

(இ-பொ-ணா).

அழகிய பணிவிடை செய்தவராகின்ற மூத்தசாமி செட்டி
யானவன் செய்த தவத்தினாலே சிறிது காலம் குறைவன்றிப்பார்த்

மகவளித்தசுருக்கம்.

ககடு

துவந்து இவனும் எல்ல பதவிமடைந்தான். பின்பு இந்த ஆயைத் திருப்பணிவிடைசெய்ததகவர் பாவசென்று ஐந்து பெயர்கள் கூடி யோசிக்கலாயினர். அவர்கள் யார் யார் எனில் எ-று. (௮௬)

பார்பெறுக்கோவிலுபட்டி. மாலிங்க
மேம்பெறு மங்கலத்திராமன்செட்டியா
மார்பெறுமாலிடையார் புரத்திலா
ரோர்மதன் வாழுவந்தானேடி.ன்னுமால்.

(இ-பொ-ணா).

பூமியின் கண்ணே மதிக்கப்பெற்ற கோவிலுபட்டி மகாலிங்க
ம் செட்டி திருமங்கலம் இராமன் செட்டி பெருமையுடைய ஆவ
டையார் புரம் வாழுவந்தான் செட்டி இவர்களுடே இன்னும் ஆக-
அசை (௮௭)

அந்திருச்சுழியின் முத்தரசன் சென்னமூர்க்
கந்தமாவிரவனிவர் கலந்துதன்
சொந்த காராயணன் சுதனேசேயித்த
வுந்திறனுடன் புரிந்து வந்துவந்தனல்.

(இ-பொ-ணா).

அழகிய திருச்சுழி முத்தரசன் செட்டி சென்னமூட்டி வயிர்
வன் செட்டி என்று பெயர் விளங்கிய இவர்கள் ஐந்து பெயர்களும்
கருதி முன்முத்தியடைந்த வயிரவன் செட்டியின் தமையனாய்கிய
காராயணன் செட்டியின் குமாரன் கருப்பன் செட்டியை நியமித்
தார்கள். அவர்கள் மொழியையே சின்மையாகக்கொண்டு மேன்
மைபான பணிவிடை செய்து வந்தான். எ-று-ஆக-அசை (௮௮)

ககக

விட்டிவாபுரத்தலைப்புராணம்.

சங்கரவேலிகைநன்குச்சீர்மக
விங்களித்தநற்கையியம்பிடுமியினிசு
கங்கையுங்கேக்கைநாகமும்புணர்ந்தமா
சங்கரன்யுணையின்சரிதைகடறுவாம்

(இ-பொ-கா):

மன்னாபுரத்திற்கு அதிவதியாகிய சங்கரவேலுப்பாண்டியனுக்
கு மகவனித்த சரிதையை இதுவகையும் சொன்னோம். இனிமேல்
கங்கையையும், கொன்றையையும், சப்பந்தையும் புணர்ந்த சிவ
பெருமானது யுணை மகத்துவத்தையும் சிறிது சொல்லுவோம்
ஏ-று (மக)

சங்கரவேலுப்பாண்டியனுக்கு மகவனித்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவீருத்தம் கா அநக.

—(:-0:-)—

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூணைச்சருக்கம்.

—0:—

பொருப்பினிற் கெந்த கயிலையென்மாக்குபோற்ற மாநையபுகித்தி
றைந்தாக். பருப்பநிசு குரித்தோடு ருத்திரானுரைத்த பலனினத்
ப்பசருவமேலோ. குருப்பமாய்ச்செயும் யுசையிற் சிவபூணையுநி
மீசைப் பிடித்துவகின். விருப்பமாய்ப்புகிவோர்க்கெப்படிக்கை
யும் விவக்மொ ரதவியைத்தருமாண்.

(இ-பொ-கா):

கிரிக்குக்குள்ளே சிறப்புற்றோன்மிய கயிலாம கிரிபிங்கண்ணே
பாமானந்தமாபெழுந்தருளியிருத்த பிரமதேவனும் திருமாலும் சிவ

முதுதிக்க அன்போடுக்கருணையுரிந்தபாவற்றையும் புர்த்தவாரின்
நடமையவன் சேட்க சிவபெருமானுவார் மனமெழும்பு திருவாய்
மலர்த்தருளிய புண்ணிய சரிதைபைச்சிறிது சொல்லுவோம். அநா
வது அறிவுடைபோர்கள் செய்யாசீன்ற யிருந்த பூசைகளுக்கெ
ல்லாம் கணையாய்ந்து சிவபூசையே இறைக்கைக்கொண்டு ம
னவிருப்பத்தோடும் செய்பவர்களுக்கு எவ்விதமான கொடிய பா
வங்களையும் விடுக்கி மேலான பதவியைக்கொடுக்கும் எ-ற-ஆல்-
அசை (ச)

தினாதரும் பாவைச்செயும்படியதனிற் செனித்தவராயுமதிவா
ய்] னோதருமுனையே தலைவழியாயுண்ணுந் தநோடுமெய்ப்பொருந்த
வினாதருமலராத் பகப்பதி பூசைவினைத்தருள் பெறிவான்விபாற்ற
மனாதரும் பதத்திண்ணுவார் கொடியமறவியும் வெருண்டு ப
ணியவால்

(இ-பொ-கா).

அலைகையுடைய கடல் குழந்த பூமியின்கண்ணே மானிடர
கப்பிறந்தவர்கள் வயசு முதிர்ந்து னோத்தப்போருமுன்னமே தலை
யானது வணங்கவும் கண்ணுனது கண்டு களிக்கவும் வாயானது
வாழ்த்தவும் கரமானது அஞ்சலிசெய்யவும் உடலானது பொருந்த
வும் வர்சனையுடைய மலர்களால் சிவார்க்கனைசெய்து சிவபையைப்
பெறுவார்களாகில் கொடிய உற்றவனும் தாரகின்று அஞ்சி வணங்
கும்படி செல்பெருமானது அழகிய தாமரைமலர்ப்பாத்தோடு சேர்
ந்து வாழ்வாழிகள் எ-ற-ஆல்-அசை (உ)

குருமுறைமண்ணிர் மணற்றிருநீறகும்பமா பீடகைசேர்
திருமுறைவீல்வங்கடுக்கை சாணாசூழித்திரங்குசைதனிற் பூசை
திருமுறையோடு மெல்லுமுவேகை பிசய்ப்பது கையிதையாராய்
தொகுமுறைபேனும் புரிந்தவார்கொடியவழுவில் கீழ்த்தருங்குவ
தால்

(இ-பொ-ண).

குருவினிடம் பெற்ற முறைமையைக்கொண்டுமண், கம், மணல், திருநீறு, பூணகலகம், யொற்பீடம், எழுத்தா, புத்தகம், வீ கம்ப, கொன்றை இலவகனில் ஏதாவதும் பாம்பிவந்ததை ஆவா கணம் பண்ணி உடோற்றத்தெழுது மூன்றுசேனையும் அழகிய மு றையோடும் பூசிப்பது கண்மை இதை மனத்தின்னாராய்ந்த ஒரு சேனையாவதும் பூசியாத்தவர்கள் கொடிய நாகத்தினே விழுந்து அழு ந்தவார்கள் எ-ற-ஆல்-அகை.

(க)

பூசியபுரியான் புசிப்பது குணபம்புலையனின் கஷ்டமீதன்றி உ சுவீக நாகத்திற்கிசுகி சோலடைந்து நாகினில் வீழ்வுனேறினுமா கானினிதனிற்சாகக் கணையோலக்கருமபுனியேயிடாமிகயு பிசவாய்ப்பிகு ததுன்னுக்குவரிழியாய் வினைந்தயோனிகடொதும் பிறந்தால்

(இ-பொ-ண).

பூசையிவ்வாதவன் புசிக்கப்பட்ட போசனமானது பினமும் புலையனுடைய கஷ்டமுமாகும். இதவன்றி முகவில எமன்கைக் குள் அசப்பட்டு மிகுந்த வருத்தங்கனையடைந்து கொடிய நாகத்தி ல் விழுவான். ஒருக்கால் விமோசன காலமுண்டாகிப்பிறவிக்க னாயினேறித் தேகமெடுத்தானாயினும் தாக்கையைப்போலக் கருகி ரமுடையவனாய் விவாதினும் பிசாசமும் தனபமும் வறுமையும் குழந்த இழிவாயுன்ன பல யோனிக் தோறும் பிறந்து வருத்த வான் எ-ற-ஆல்-அகை.

(ச)

கண்மையாந்திரயோநிதனிற் பூசை கடத்திழற் பூசா கோமா யின்கருத்தாசையாயியை பிதைந்த மிகுபவமாலயக்காலும் புன்கணற்புரிந்த செம்பொருள் சாரமும் பொய்புகன்றது மததனை ப்புசித்த] தின்கையுமகலமுனவரும் புசுத்ததேவராயுலையிற் வா ழ்வார்.

சிவபூஜைச்சுருக்கம்.

கக்க

(இ-பொ-ரை).

தன்மைபாயுள்ள பிரதோடகாலத்தில் சிவபெருமானைப்பூசித் தால் பிராமணர்களையும், பகுவையும், குதிரைகளையும், கருவையும், தகூப்பனையும், தாயையும் கொன்ற பாவங்களும் சென்மாந்தரங்களிற் செய்த சிவாயப்பொருட்களவினாலும் செம் பொருட்களவினாலும் பொய்சென்னதனனுருண்டான பாதகங்களும் நீங்கித்தவத்திற்சிறந்த முனிவர் குழாங்களும் புகழ்ச்சக்கதாகத் தேவலோகத்தின் கண்ணே தேவராய வாழ்வார் என்று. (இ)

இப்பதிசூழ்ந்திதிதனிந் பாரதேனெண்ணெய் தேய் தயிர் சிறைவேழி மொப்பிய தானிகங்குளிரின் நீருதகைப்பாணிதரீரான் முப்பாமெரித்தோன் தனக்கபிஷேக னுறைமொழி புரிபவனெறிச் செய்புமாய்ச்சாரூபந்தனையடைந்து சிறப்பொழைவாமுனார் மனனே.

(இ-பொ-ரை);

இப்பதிசூழ்ந்திதிதனிய திரயோதனியில் பால் தேன் ஏன் தேய் தயிர் இரச சிறைந்த கரும்பு வாகையுடைய சந்தனம் குளிரந்த இளநீர் தித்திப்பாயுள்ள பாயாசங்கள் சந்தனம் ஆகிய இவைகளால் அபிஷேகம் செய்து சிவபெருமானைப்பூசித்தால் சிவ பிரதத்தில் செல்வவான சாரூபபதவியையடைந்து சிறப்புற்ற வாழ்வான் என்று-மனனே-அகை. (க)

அட்டமியமரபுகமெட்டயினமாவின்செவமதாலாட்டித் [ன் தியமாய்ச்சிவலோகத்தினைப்பெறுவன்றேனு வின்மயிரின்மாலாவ கட்டிழந்தவனாவன்றேனிற கலையினனாவன்மரித்திற் புட்டநீர் வருணனாவன்வீன நீர்பார்த்திவோமுதனம்

(இ-பொ-ரை).

அமாடட்சத்த அஷ்டமித்தியில் பசுவின்மேய்ப்பினால் சிவபெ

ருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் உறுதியாகச் சிவனோகத்தை அடைந்து வாழ்வான் பசுவின் தயிரினால் அபிஷேகஞ்செய்தால் அக்கினிதேவனுவான் தனக்குத்தானே ஒப்பாவி நிரூபித்தினால் அபிஷேகஞ்செய்தால் சந்திரனுவான் கிணர்த்தலத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்தால் வருணனுவான் இத்தத்தினால் ஆதிவாங்கடியானால் கல்ல இளநீரால் அபிஷேகஞ்செய்தால் தேவேந்திர பதவியைப்பெற்று வாழ்வான் எ-று ஆல்-அகச (ஏ)

ஆவினெய் தேனெட்டியிலமிக்காலுமஞ்சுதூர்த்தசிவனினாட்டின் மாவடை யோனோடொன்றவாந் தெளித்த மஞ்சனத்தாற்கையால் வைத்த பூவண்பூவாற்புகலுமத்திரத்தாற்புனிதனாய்ச்சனைபுரிவோ அவனாபிச்சம் பூருவத்தேகாதியினென்றுருக்கிய நெய்யால்

(இ-பொ-னா)

அழகிய சதூர்த்தசியில் பசுவினெய்யினாலும் தேனினாலும் என் செய்யினாலும் கருப்பஞ்சாற்றினாலும் சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் சாயுச்சியபதவிடைவான் அல்லாஹும் வடித்தெடுத்த திருமஞ்சனத்தினாலும் தன்கையால் வைத்துள்ள நந்தவனத்திலெடுத்த புஸ்பங்களினாலும் செபிக்கின்ற மூலமந்திரத்தினாலும் இடைவிடாமல் எத்தோதும் புரிசத்தனாகிச் சிவபூசையெய்கின்ற ஒருவன் ஆசையோடும் கார்த்திகை மாதத்தில் பூர்வபட்சத்த எகர சித்தித்தியில் அப்போதுருக்கிய பசுவினெய்யால் எ-று (அ)

பக்கனுக்கன்புறாட்டி லோர்கோடி மன்னியரோடருங்கியிருப்புகுவான் தன்வெண்ணெருக்கிலோர் பூவைப்புனையின்மாயொன்பதின்செஞ்சு மிக்கவேதியருக்கினித்ததற்கீடாமேல்ககத்திந்மதொன்றற்கொன்] ரொக்கு நீலசிலில்லமத்தந்துபைபருகைசவன்னிசாயுருவி

(இ-பொ-ண).

சிவபெருமானுக்கு அன்போடும் அபிஷேகம்செய்தால் கோடி
மலை முறைகளிலுள்ள உறவினரோடும் கயிலாயத்திற்பொருந்திவா
ழ்வான் தன்னுடையியர்செய்த ஒரு வெள்ளெருக்கம்பூவைத்தரித்திப்
பூசித்தால் பதின்மூன்றுசு சுவர்ணத்தை அந்தணர்களுக்குத்தானஞ்
செய்ததற்குச்சுமான்மாரும் அல்லாமலும் அலரி வில்வம் கருவூழ்
தம் தம்பை தருப்பை வன்னி நாயுருவி ஆகிய இவைகளைத்தரித்
தப் பூசித்தால் ஒன்றுக்கொன்று ஆயிரம் பங்கதிகமாகும். ஏ-று (க)

அல்லியினலாயிரமதிலலங்கலமைத்தான்முடி யினிற்குடி
னல்லனாய்ப்பெறுவன் பாகநிமத்தை தெவிராவேணியிற்சாத்திற்
செல்லனாய்ச்சிவலோகத்தினிற்சேர்வன் திருக்காமஞ்சரித்தகடா
லல்லல்போம் பதினான்காந்தியதனிநீருச்சனை செயிற்பதஞ்சேர்
வன்-ஏ-று

(இ-பொ-ண).

ஆயிரங்கரு செய்தல் புஷ்பங்களால் மாலை தொடுத்துச்சிவபெ
ருமானுக்குச் சாத்தினால் லெல்ல பாகநியடைவான் அல்லாமலும் அர்
த்தராத்திரியில் கருவூழ்மத்தம் புஷ்பத்தைச் சாத்தினால் சிவலோகத்
திற்பொருந்தி வாழ்வான் அதுவுமல்லாமல் சதுர்த்திரியில் அழகிய
நாயுருவியின் பத்திரத்தைச் சாத்திப்பூடுத்தல் சிவபெருமானது தி
ருவடிகளிற்பொருத்தவான் ஏ-று (உ)

குக்குறு செய்யுங்கட்டி. நற்றீபங்கொடுத்தொருமதிபணித்தேத்திற்
றுக்கமாஞ்சாலோகம் பெறுவனெய்ச்சுடரிடி. ந்பாகநியடைவன்
இங்கினம்பகுத்துச் சொலவெனிலெனில்லெம்பெருமான் செய
லிதைப்] பொங்கையுணர்ந்தம் பூஜைகள் புரிவோர் புகழொடுமர
னடிசேர்வார்.

(இ-பொ-ரை).

குஞ்சுவியமும் செய்யும்கலந்து ஒருமாத பரிவந்தம் சிவபெரு
மானுக்குத் தூபத்திருப்பணி செய்தால் சாலோகபதவியைப் பெ
றுவான் அல்லாமலும் பசுவின்னெய்யினால் வினக்குவைத்தால் நல்
ல பாகதியடைவான் இதுவன்றிச் சிவபெருமானது செயல்களை
இன்னமும் விவரித்துச் சொல்லுவோமென்னில் எளிதில் அடங்க
க்கூடியதல்ல ஆதலால் இதை ஆராய்ந்து சிவபூசைசெய்பவர்கள்
சிவபெருமானது திருவடிகளிற் சேர்ந்து வாழ்கார்கள் எ-று (யக)

கேறு.

பாவலனெம்பாணவமருப்போதலக்கலெனச் சூடிப்பாலித்தானு
மாவலனெம்முத்தாசருலப்பெருமான் மகிமையிது மங்கைபாசன்
கோவினதிக்கரையவைவமாபுனிதமடமீது மிகுருணமாய்க்கூறு
மாவலசையருமினிதாயுரைப்பவருமானடிக்கீழ்வாழ்வர்மன்னே

(இ-பொ-ரை).

பாவலனாகியவான் பாடிய இச்சரிதையை வாசனையுடையமாலையாகச்
சூடிக்காத்தருளாநின்ற முத்தாசருலப்பெருமனது சரிதமாகிய இ
தை அப்பாமசிவனெழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயத்திலும் நதிக்கரை
யிலும் சிறைந்த கூட்டங்களிலும் பரிசுத்தமான திருமடமுதலான
இடங்களிலும் சேர்ந்து விருப்பத்துடன் கேட்பவர்களும் இனிதா
கச்சொல்வோர்களும் பாபவினைகளினின்று நீங்கி அப்பெருமான
து திருவடித்தாமனையை அடைந்து வாழ்த்திருப்பாரீர்து எ-று. மன்
னே-அசை

(ய௨)

மாரிகுறைவறப்பொழிக மீதுணியர்க்கின்பம் பொலிகமறையுண்டா
க] வாரிபுனைமண்ணிறைவந்தோனோங்கப்பெரியோரும் வாழ்கவ
ன்பாய்ச்] சீரிலதிமுத்தாசருலப்பெருமான் பதம்பணியுந்திணைகள்
மல்க] வாரியை நாயகன் பூசைசிறக்கவானடியார்கடழைக்கவன்றே

சிவபூஜைச்சுருக்கம்

உளந.

(இ-பொ-ணா).

மழையானது மாதமும்மாரி பெய்க ஆன்மாக்களுக்கெல்லா
ஞ் சுகம்பெருக நான்கு வேதங்களுமோங்க பூமியின் கண்ணே
நீதியோடும் அரசியற்றும் அரசர்களது செங்கோல் முறைமை மே
லுமேலும் விருத்திராக பெரியோர்கள் யாவரும் வாழ்ந்திருக்க மு
த்தரசகுலப்பெருமானது திருவடிகளை வணங்குகின்ற குலங்களை
ல்லாம் பெருக சிவபூசையானது சிறந்து விளங்க ஆலயத்தைச்சீர்தி
ருத்தஞ்செய்கின்ற அடியார்களும் நன்றாய் வாழ்ந்திருக்கக்கடவர்க
ள் எ-று (மக)

சிவபூஜைச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சிறப்புப்பலாயிரம் உன்படசுருக்கம் ஐச-க்கு

+திருவிருத்தம் ஈகாகமச+

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

விட்டிலாபுரம்

விநாயகர்பதிகம்.

காப்பு.

பதிகம் விதித்துப் பரவுங் கண்பதிமேற்
பதிகம் விதித்துப் பரவவே—மதமொய்
சிரத்தானடையோதி சித்திமிகவேயருளும்
சீர்த்தானடி வணங்குவாம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பந்தமணி வரத்தினங்களைநீழ்த்திப்
பளீர்புளீரெனு மகுடமும்
பால்போல வெண்ணீறும் நெற்றிவிறநிலதமும்
பரிவொழுகு கருணைவிழியு

சொந்தமணி மறைதந்த சிந்தரப்பவனவாய்ச்
 சோதியிருகுண்டலமுகத்
 துங்கமும் கோமொரு பாரதம் வரைந்துவளர்
 தம்பிக்கையின் பெருமையுந்
 கந்தமணிமார்பின் முன்னாலுமரை தாலுய்கு
 கனகவத்திரமுமலர்கள்
 கமகமென வீசுயிருபாத தண்டைக்கொணர்
 கல்கலென சரசரெனவே
 வந்தமணியே கந்திமைந்தனே சந்ததமும்
 வரதனேயுனை நம்பினேன்
 வட்டிலை புக்குமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞானபரமே

(க)

பாடிப் படிக்கவறியேன் கலைகள் கற்றிலேன்
 பகருவதையுந் கேட்டிலேன்
 பத்தியுடனின் பதம் வணங்குமுறை யறிகிலேன்
 பவமின்னதென வறிகிலேன்
 காடிப்புரக்குமெய் யறிகிலேன் றருமொரு
 காளும்புரிந்தறிகிலேன்
 கம்பனடியாருக்கு மடியார்க்கு மடியார்க
 ணற்பணியையுந் தேடினேன்
 ஒடிப்பிழைக்கும்வகை யேதுமறியேனெனக்
 குதவுபவாரூமுறியேன்
 உத்தமமகத்துவ மிகுத்தகன சித்தமுன
 ருத்திவையளித்தமுத்தே
 வாடித்தியங்கு மடி யேனுக்கு வகைபுகழும்
 வரதனேயுனை நம்பினேன்
 வட்டிலை புக்குமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞானபரமே

(உ)

மண்ணார்கள் விண்ணார்கள் மாரிஷிகள் திண்ணார்கள்

மகபதி ருபேரணந்தி

மதிபாணு கதிவாயு வராரணன் சுருதி

மரூவாளி சிவையோடினம்

எண்ணிலோ யாவர்க்குமொரு தந்தையாகியென்

கெங்கும் புரங்குமுதலே

யீசனிறை காகிலுபதேசமது பேசியவோ

ரின்பமே டெங்க டேவே

பண்ணவர்கீன் சிறைகொண்ட திண்ணசுரர் குடிமுடி

படொன வெடிக்க கொடியிற்

படவொருவேல் மடமடென விடமுடசன் கடகடென

படியுருள வடல்செய் சுப்பிர

மண்ணியவேளெண்ணியவோர் கன்னிமுனமறுகான

வரதனையுனை நம்பினேன்

வட்டல்லை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு

மாமணியே ஞானபரமே

(ந)

அலைசுவற மலைபொடிய நிலநெரிய புழுதியெழ

வரிமன்றையவார்வெருவடிவ

யரிபரிகள் கரிசுபடை ணிரைக்காயா யெங்கெங்கு

மசிதனுவேல் சமுதாடுசீர்

பல்கருவி விடுவிடென ரண்பேரி மடமடென

பணிலமது பம்பம்மெனப்

படபகென வெருளியிக தகதகென விழியெரிய

படபடென மீசையாடச்

சலசலெனவேதிட்டி கைகொட்டி தோந்தட்டி

சம்சம்மெனக்கிட்டியேழி

சந்தாருஞ்செய்வந்த மாசங்க ரங்கணன்

தசமுடிகள் சிதறவென்றே

விட்டிலாபுரம்

மலர்மகனை மருவியருள் வலவனரு மருகனே
வரதனே யுனை நம்பினேன்
வட்டநிலை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
மாமணியே ஞானபாமே.

(ச)

நில்லாத காய்மிதை யெல்லுமே பேணுகலை
நிலையிலொரு பிரபிடம்போய்
நின்றமுனை மஞ்சிரவருஞ் சொல்பணியுஞ்செய்தே
சிதிபெறுகு முன்னவரிடஞ்
சொல்லாத சொற்கனெல்லாங் கேட்டிமடியைச்
சுமப்பதுவு மொருகடமையோ
தொல்லுகி லெவையுமை சொல்லவுங் கூடுமோ
தாய்வே யென்றாகம் பொன்
இல்லாத குறையந்தோ வதஞல்மயங்கியா
னிப்பாடு படமுடியுமோ
எல்லாமிந்த மருனாததென தருமமோ
வேணுமேலென வருமமோ
வல்லோனு நீ கருணையுன்னோனுநீசால்
வரதனே யுனை நம்பினேன்
வட்டநிலை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
மாமணியே ஞானபாமே

(ரு)

எல்லாம் படைத்தவன் யெல்லாம் புரப்பவன்
யெல்லா மழிப்பவனு நீ
என்பத்துணைகு நூறுயிரத் தேற்றங்க
ளெவ்வுயிரும் விழியொழியு நீ
பொல்லாத வம்புனின்று வன்பனென மானிலம்
புகலவைத் தான்பட்டினு நீ
பொங்குமிகுலெதற்கு வரியுமொரு புத்தியைப்
பூராய்க் கெடுப்பவனு நீ

இல்லாதிரப்பினை யரசனாக்கிடவு நீ
 பிரத்தண்ணவைப்பவனு நீ
 எந்தையெயுந்தனல விந்தைகளை யம்மம்மா
 வேழையான் சொல்லவெளிதோ
 வல்லோனெனும் பெயருனக்கன்றி யார்க்குனசொல்
 வரதனே யுனை நம்பினேன்
 வட்டநிலை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞானபரமே

(சு)

மானிலத்தன்னிலே மெய்யான தெய்வ நீ
 மற்றுமொரு தெய்வமுண்டே
 மாந்தையாங்க டிராதவன்பிணிகள்
 மற்றுமுன வறுமையோடுஞ்
 ஞானியம் பேப்பில்லி வஞ்சனை யேவுதல்
 தொலையாத மாகருமமுஞ்
 சூழ்புவியில் அருபகையு மென்னாளுமெதிரியாய்த்
 தோன்று சத்திராதிவாதம்
 தானேபரந்தோடுமே யிவைவெலாமுனது
 தான்பணியு மன்பருக்குத்
 தவருத கல்வியுங் குறைவாத செல்வமுந்
 தந்தானு மென்னய்யனே
 வானவர்கன்பாவு முருகோன்மகிழ் சகோதரா
 வரதனே யுனை நம்பினேன்
 வட்டநிலை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞானபரமே

(சு)

கூடிக்குலாவி வினையாடி பொருள்சுவம்மாநர்
 கொடியவலையிற் சிக்கியே
 கூசாது பொய்யெழி வீணருறவே தேடி
 குறையான சொற்களேற்றே

வேடிக்கையாகத் திரிந்துண்டு மெய்யடிபைய

வேண்டாத பாவியாகி

வீணாளிழப்பதுவு முனதுசெயலேயன்றி

வீணையேது பவமேதுகாண்

தேடிப்பிடிக்குமெம தூதர்வருமுன்வந்து

தெரிசுணர் தந்தாளுவாய்

தெரியாத சிறுவனயா நறியாமலேசெய்த

தீவினைகள் கோடியெனினும்

வாடிசைகை சேப்பிழைகள் பெற்றோர் பொறுப்பர்பார்

வாதனே யுனை நம்பினேன்

வட்டசிலை புசுமுமொரு விட்டிலா புரமுறையு

மாமணியே ஞான்பரமே

(அ)

எத்தனைவிதஞ் செப்பியுஞ் சித்தமுருகவிலை

யேயித்தனைகோபமேன்

எந்தையே யுன்றந்தை வெந்தையான் மொத்துண்டு

மெங்கெங்குமே யிரந்துண்

டத்தையும் மெத்தக்குடத்தியர்கள் மடிவநீ

தத்தையுந் திருடிமத்தால்

சுடியுண்ட வுணமாம னடையையுங் குறமகனை

யனுசன்வதுவைசெய்தது

முத்துமலையத்துவச னத்தியருள் புத்திரியு

முழுநீலியுனதாயென

முழுதம்புகன்றனோ வானாவு மிதுபொய்வோ

மொழிவாயெனக்கு ிசமே

மத்தகூரிவத்திரனே சித்தமதுவைத்தெனையான்

வாதனே யுனை கீழ்பினேன்

வட்டசிலை புசுமுமொரு விட்டிலா புரமுறையு

மாமணியே ஞான்பரமே

(ஆ)

ஆதியா யண்டபகிரண்டமு நிறைந்துவினை
 யாடுமற்புதசொருபா
 அகிலமகி லெனதுகலி யகலமுத மலரவரு
 னாத்நென கருணைவடிவே
 நீதியோ சொல்லியான் வாதியோ வல்லவீது
 நிலையினிற்சொல் சேதியோ
 நீயுமறியாததோ யானுமுறையாததோ
 நெஞ்சமுருகாததேதோ
 சோதியே யேதுமறியாத சிறியேன் சிறிது
 சொல்வதுங் கேட்கவிலையோ
 சத்தனையானுந் தெரிந்ததைக் கத்தினேன்
 சும்மாவிருந்திடாதே
 வாததியேதேகாரு மாதரவு வேறில்லை
 வரதனே யுனை நம்பினேன்
 வட்டநிலை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞான்பரமே

(கி)

பதிகம்

மு த் தி த் து..

திருச்சிற்றம்பலம்.

விட்டி லாபுரம்

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

பதிகம்.

—(—0—)—

சொருமணிமகுடமுடியும்வெண்ணீறந்நிலசதுதலங்கருணையே
செய்விழியுமாறு முகமுடபவனவாயுமிருசெவியிலொளிர் குழையுமது
வார்—தாராருநேனாகிரீராறுபுயமுறைதருகனபமார்பினூலுந்
சுந்தையுள செங்கையினிறந்த வடி வேலும்விபுதருமுனிவரெவரு
காடு—மேராருசாய்ச்சியபதவிதருளினமனரின் பா தமதிவ்வினக்கும்
மின்சவானதண்டையொடுகிண்கிண்புலம்பென்னுமிருபாலுறைந்த
மைதியாய்—வாராருமுலைவள்ளி தெழுவானைமழவலமயிலேநிலரு
முருகனே—வனமினிவவழிகளும் விட்டி லாபுரமுறையுமாணியே
ஞானபாமே (க)

வேதாசம்பொருளைப்புவியும் ஷாணுலருமெய்யாய்வினங்கு முதலே—மிக்கநரத்தேவர் தவரொக்கேடி பணியமனமேவிவருமெவ்வுயிரையுஞ்—சேதாரமன் றிப்புரத்துவருமகிமையுளசித்தனே பரிசுத்தனே—செங்கைகேடி வேலனே யென்கனனுடலனே தேவியுமையின் பாலனே—ஆதாரமுந்தனிரு பாதாரவிந்தழைதய்கமீ திருத்தி காணும்—அஞ்சலிசெயுஞ்சிறியன் வன்சிறுமைபோக்கிவெனையாட்கொன்னவிதசமயமே—வாதாமிதப்படுவதேதின்னசீயுணர்மின்மயிலேறிவருமுருகனே—வனமினியவழிகிலகுவிட்டிலாபுரமுறைபுமாமணியே ஞானபாமே (உ)

இத்தாணிமீதுற்பவீத்தகான்முதலாகவிதுவையுமின்மையான தின்னவிதமென்னவறியா திடரின்முழ்கியினியென் செய்கதென்று எத்தில்—சித்தங்கிலேசமா யெண்ணாநெலாமெண்ணி நெஞ்சமுப்புண்ணுகியே—நீங்காததயரெலாம் நீக்குதற்கானபொருளையெனவறிந்தமுதலாய்—முத்தையனே யுனதுபொற்கழலாகம்பினேன் முன்னவைத்தன தடிமையை—முழுதம் புரத்தான்வதுன்கடையென்கிறத முன்றயோடெடுத்துரைத்தேன்—மத்தமுளயானேமுகனுக்கினிய செவ்வனே மயிலேறிவரு முருகனே—வனமினியவழிகிலகும் விட்டிலாபுரமுறைபுமாமணியே ஞானபாமே (க)

ஒருமாமுகத்திருவில்பெறமாவழிப்பருவவுருமாதர்தருமாயையா லுளமுங்கனைந்தவரின் விசுழவதனின் முழ்கியானுழலாமலுங்கயவராய்—வருமாந்தரொடுகடியிருமாந்தரவல்லோரை மதியாதுபேசியேபுரவஞ்செய்துதென்றிசைப்பாலன துணைச்சிக்கிமனமஞ்சிரியிருவேதனை தருமாநிளையமதில்வீழாமலும்பதவிதருசரவணபவுருகனே தாருகனைவென்மறர்கோனினது செங்கோறழைக்கீவருஞ்செய்ததேவே—மருமாலை புனைவன்னி திருமேனிகண்மேனமாலாய்மணந்ததுணையே—வனமினியவழிகிலகும்விட்டிலாபுரமுறைபுமாமணியே ஞானபாமே (ச)

வாசிபுனைதாரின் மிசைபவமெடுத்தாணாறுவயததிற்பாதித்தினை மற்றைம்ப நாண்டின்மழவொடு பேதைபாலனென மருவியாடித்

திரிந்தே—ஆரிகா விரும்புமடியினது பசிபிணிமூப்போடல்வல்மே
விக்கருமயி—ரதவும்கெளுத்துடனமய் கூனிடொங்கு—சனையயு
ரியதந்தமும்போய்—எரிவகுசன் னுமூடிப்பீணியொழுகவதிலீமொ
ய்த்திடக்காதுகெட்—டினியமொழிஞழறிக்கொத்திரக்கும் பிறவியி
னியானெடுத்திடாதான்—மாரிபுகழ்கருணை பொழியாறுமுக வேன
னேமயிலேறிவருமுருகனே—வனமினியவழிலெகும்விட்டிலாபுரமு
றையுமாமணியே ஞானபாமே (இ)

அய்யுலியிலும்பொரோ பெம்பியநெடுங்கிசியுளழுகிசிபொதினகயாமங்
கன்புடனுறைந்தருள்புரிந்திலுரும்பமுனியாதியிற் செய்தவத்தாங்
நம்பியுனதரிதானசெம்பொனடியைச் சூடிநற்குருவெனக்குரீயென்
னானே யென்றுகி காளுந்துதித்துவருநன்னையநிந்தன்றுகின்
செம்பவனவாய்திறந்துபதேசமதுசெய்ததிண்மையாலம்முனியுமுன்
சேஷனெனவே பெயர்ப்படைத் தெவருமெய்ச்ச்சிநந்தவருந்கிரு
பையே—வம்பனியும்விம்பமுலை வள்ளிதெய்வானையொடு மயிலேறி
வருமுருகனே—வனமினியவழிலெகும்விட்டிலாபுரமுறையுமாமணி
யே ஞானபாமே (ஈ)

உறவானசுயபந்துதாய்தந்தைதமக்களோடுற்றமவாசையுக்கொண்
டோதுபுலியீததித்தியவீழ்வைநம்பினே னுண்மையுழியறிவாமலே
நறவாருமலர்மாலையுனைமாப்பனேவன்பர்கன்மனத்தறையீசனே
காதனேயுனதுபதரினையாதமாபாலிவைவெலாநீபொறுத்துப்
பிறவாதபதவியுதாதாளுமெங்கன்சிவபெருமானளித்தமுதலே
பெருமாடனக்கினியமருமானைச்சார்கன்பெட்பாயிறைஞ்சிகாளு
ம்—மறவாதுவித்தினிவிருத்தித்ததிக்கவல மயிலேறிவருமுருகனே
வனமினியவழிலெகும்விட்டிலாபுரமுறையுமாமணியே ஞானபாமே
(எ)

சந்ததமுமறவாதுகிந்தையிலிருத்தியந்திரொடுத்தச்சிக்குணம்
தக்கதிருவாலையம்புக்கினும்வெண்ணிறநனைநெற்றியிற் புணையினங்
கந்தனெனகாவாலுணாக்கினும்மேலானகையிதையேசெப்பினங்

காதாவாங்கினுக்கொடி தானபவமெலாக்காணாமனோடி விட்டே
 எந்தையேவுந்தனிருபா தமனைமறவாத வெண்மைபடுசிறுமைகண்டு
 ம—என்னவு முன்னெஞ்சமுருகாததென்னவினியா ருடனெடுத்த
 னைப்பேன்—அந்தருனெனக்குதவியுணையன் நிலேறிக்மையிலேறிவ
 ருமுருகனே—வனமினிவவழிகில்கும் விட்டி லாபுரமுறையு மாமணி
 யே ஞானபாமே (அ)

நண்ணிலுவெண்ணிலா முடிமன்னரும்புகழ மணிமானிகை கட்டி
 யே—வடதிசைசத்தலவனரிணசெவவங்கனைப்பெற்றமாகடிமை ஓ
 வல்செய்ய—விண்ணிறைவனிலவென்னவகிலுமைதயாண்டென்ன
 வீணுளினப்பதன்றி—வேறென்ன நன்மையுண்டாராயிலவ்வழி
 ன் வேடிக்கைமாயமன்றே—தண்ணிலாகணியுமொரு கண்ணுதலி
 ன்மைந்தனேசாவணப்பவாந்தனே—தாசனனுய்வழிசெய்யுமன்னம்
 வைத்தெமதுதாதையே சோதிமயமே—வண்ணமுளகன்னிருநான்
 ளிதெய்களையொடு மயிலேறிவரு முருகனே—வனமினிவவழிகில
 கும் விட்டி லாபுரமுறையுமாமணியே ஞானபாமே (க)

இசைதேனுததிகருப்பஞ் சாற்றினுததிரெய்யினுததிரயிருததியு
 ரின் ததியுநீன் னிருததிபுலுத்தியென்னுமெழுதடையுப் படைத்துக்
 கசகாதகப்பலுண்டாக்கியே கடலோடி ஈனாயேற வைத்தசெய்
 போற்—கழறுமிக்கொடிய பிறவிக்கடலதேழுக்கடந்துவதற்கெற
 வனென்—றுசிறமொடுதித்த குகனேயடிமையானிங்குணர்ந்த மட்
 மும்முனதபா—லோ தினென் கைவிம னுநீயே விட்டி தெனக்குதவி
 செய்தாலுநீயே—வசுமதியிலுந்தரியபா தமனைதகம்பினேன் மயிலே
 றிவருமுருகனே—வனமினிவவழிகில்கும் விட்டி லாபுரமுறையு
 மணியே ஞானபாமே (ஈ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள் பதிகம் முற்றிற்ற.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விட்டி லாபுரம்

முத்துமாலையம்மன்

பதிகம்.

சாய்பு.

மாநாயிலேயுதித்த மானிடர்க்கு வந்ததொரு
வேதனைகளெல்லாம் வினாடுமே—சீதனொரு
தபையுரியுமென்கன் சிவசங்குர்மைந்தனென
தயமுனைக் கைதொழுதக்கால்

தாரணிமுழந்தாண்மகுடமொளிர் சுட்டியிருநாடந்தம் விசிறிமுருகு
கு—சங்கைக்கொப்பு பில்லாக்கு மூக்குத்திரிந்தாவி கலாதனி
னமாலை—சேணிரப்பளி மதக்கமட்டிக்ககாக்கொடுஞ்சி மிக்க
வணிகமோ—திரமொட்டியாண்கொலு சுதண்டையாடகத்திசுழ
கியிர்க்கிலம்விம்ம—வாரணிக்நிடைபிற்புணியணித்தென்குங்குமத
திலையிட்டிழியின்—மாமைபிட்டெக்கணுநிறைந்த செக்கோதி
யாய் மான்மியபுமரந்தார்—மாரணிக்நாணிகையுறைந்தருளு மன்
னையே மாறன்மகனையாளுவாய்—வனமினியவழிவெரும்விட்டிலாபு
ரமுறைபுமாமணியே ஞானவடிவே

(ச)

பூவாடி வெளியாடி ரவியாடி மதியாடி பொற்புவிண்மீனாடிப்—பு
யலாடி உழியாடி வனலாடி ஓகாபாடி புதுலமாண் பெண்ணாடி
ப்—பூவாடி மணமாடி வெய்யுயிருமாடி பலபொருளாகியருளுமாடிப்
புதுலாடி மறைபாடி வெங்கணுந்தானும் புக்குமொருந்தையாடித்
தேவாடியேவரும் பணியலிடைபேறியரு விவனிகையமர்ந்த வெர
ளியே—திறஞானமானவிகைமவர்கோனும் வாழியிருசெவ்வேன
யின்றவுமையே—வாகாடிருகப சிறிதாவாய் திறத்தமுடிமாறன்
மகனையாளுவாய்—வனமினியவழிவெரும் விட்டிலாபுரமுறைபுமாம
ணியே ஞானவடிவே

(உ)

நியேவின்ன்குமெய்யான செய்வம்படி யினினைபக்றி வேறுமுனதோ
நின்னடிபை பொருகாணினந்தவர் கடுன்பக்கணிகிய வருப்பவி
லையோ—நாயேவெனது குறைகடென்றிபம்புலத தக்செவிக்கி
ணையவிலையே—தனையெருமெய்க்கென்னினுஞ் சேரிருத்தியரு
டகவுதாய் கடமைபிலையோ—நாயேனையாளுவதுனக்கதிபாரமேக்
கானினிச் சொல்லவென்கேன—ஞாயயிலையோ மாணுளமுருகவித்
லையோ கவினுழைபெற்றதிலையோ—வாயேபு புரமுஞ்சிறந்தென்கு
மாயாமொறன்மகனையாளுவாய்—வனமினியவழிவெரும் விட்டிலாபு
ரமுறைபுமாமணியே ஞானவடிவே

(ஈ)

தஞ்சமெனவஞ்சவி செய்பஞ்சவர்கனெஞ்சிலுறை சஞ்சலமதஞ்சிவ
ஞ்சம் = தலைவனாவக்கொடிய னுன்னத்திலேயினுநரு மிக்கதாரும
முயல் = சஞ்சமலரடி கோவவே தூதசென்று முறகைத்தந்தையும் வி
கைத்துக் = காரிருமரன்றேறாபூரி மெய்ச்சந்மனைக்கா சினையையா
னைவத்தன் = குஞ்சோழுமரிகரியென்றேனலமிடவன்று கொடியவன்
மினவென்றன் = குன்றையொரு குடையெனவெடுத்தக் குடத்தி
யர்கள் கொடுக்ககுழையப்புல்லியு = மஞ்சரியணிந்த விசையாழை
ணந்த வருமாறங்கையே ளுவாய் = வளமினியவழிசெலும் விட்டி
லாபுரமுறையு மாமணியே ளானவடிவே (அ)

மருமலாசெறித்துகழி குழலிசுறமகளிதழித் தலைவனைபறித்துமு
ருசு = மாலையின்னிடையிருந்தனன் மருப்புடைய மதகரிமுசுக்
கடவுளோர் திருமேருமடிவைச்சுமந் தேவரிடத்திலுஞ் செரிவாக
வாகியுண்ணச் = செப்பும்வழியிற் கவலைற்றிவனிருத்தனைச் சிற
மையைகற்றம் வல்லான் = திருமகன்களிக்க மிகுதொறுயிபுறா ம
ருவிதுகாதிருகமால் மாலாகினான் = தேவியேயதனாலைத்தொழு
துகறினேன் சிறுவனையாள்வதற்கு = வருவாய்தபுரமன் மக
ரணையிலுனைமருவிமதழ்போதவர்க்குரைப்பாய் = வளமினியவழிசெ
லும் விட்டிலாபுரமுறையு மாமணியே ளானவடிவே (இ)

மாவமெனவென்மனை வென்றவனைப்பகலில் வந்தபுரிவனது த
வறில்பாசு = மடிவனறலில் வீழ்த்தெனச்சபதமிட்டவனு மக்கொ
டியனுக்கிரத்தி = கோமொடுவாழியாற் பகலையிருனாக்கி மனதீதியு
தருமன் புகழ் = சின்றுமருன்க்கரவு கீங்கிச்சபத்திரதனேரில்வா வி
சவனுக்கோர் = மாயம்புகுந்ருசிலிரவையும் பகலாக்கிமன்சயித்திர
தனுத்தன் = மலெறிசெபித்தவனகித்து பதியும்மாவான் விசபனைப்
புரத்த = மாயவன்நங்கையே வருகலசமயமிது மாறன் மகளேயா
ளுவாய் = வளமினியவழிசெலும் விட்டிலாபுரமுறையு மாமணியே ளா
னவடிவே (ஈ)

ராமேஸ்வரேஸ்வரம் நியந்தரபதேதவியிரைவயுட்புரத்தமுணியே—
 கருணைமனையெனப்போ வெங்கணந்தாருயிலங்கியருள் கருணை
 மையே—யாரோனமுனது செயலறிவரோ சகலமுமறிந்தாருமரி
 யபொருளே—யநுபையன் படுதயர்மட்டி மறியாத தெனயாரி
 டமினிச் சொல்லுவேன்—சீரேறுபாத்மதிமலசேறவே பணிகன்
 செய்துவருகற்றெண்டர்தன்—நினைதயிலிருந்து வினயாடமுருந்
 லியே சேவியேயனுடலியே—வாரோதகனபமுலை முகண்ணியேயு
 தமுமாதம்மகனே யானுவாய்—வனமினிவழகிலரும் விட்டிலாபுர
 முறைபுமாமணியேஞானவடிவே (எ)

மணிமுடிபுனைந்தரசு திதியொடுபுரிந்த திருமாதம்மகலசெனமு
 னம்—மகமிகவருந்தி வரமருனென கினைத்தருதி மாந்தமிகழைத்த
 காலை—அணிமனமிரந்தி ய. அடி தனைவனந்திவிடையளிடுகைவே
 முத்தபெற்றே—மவ்வரசனுக்கு மகனாய்வதரித்தருமைவாய் வன
 ததிடுபொல்காம—பணியமுடிருடிநல் திக்குவிசயஞ்செய்து பண்ண
 வர்வீழ்ந்தகாக்கப்—பரமனை மனஞ்செய்தவருகிருந்துவகைமை
 ராவித்தவருமின்பமே—வணிகமுனதாவணிகைவகைகனோல்கை
 வெனவருகைவசமயமருள்வாய்—வனமினிவழகிலரும் விட்டிலாபுர
 முறைபு மாமணியேஞானவடிவே (அ)

பூமியிற்சென்னமாயிதுவகையும் யானுனதுபொன்னகையை காடி
 யன்பாய்ப்பு—பூசிபதற்குவழிதெரியாத காணையும்போகிமிரு பாவி
 யாதி—காமினிச்செய்வதென வென்றெண்ணியேதேனில் கமுவி
 வீழிப்போவலும்—கவினும் கலையிற் படுகயற்போல் நிறவா கைக்
 குணண்ணியபறகையேவலும்--கோமகனிவாதபகையோகைமழ
 யிலாதபைக்கழ்போலுமண்ணியில்கை—குழவிபோலிடர் கானின்
 முகவனாருவதுபோற் கொம்பிலாய் பட்டகொடிப்பேரல்—வாமி
 யேயுனதடிமைவான் வறகையிற் கித்தி காடினெனையானுவா
 ய்—வனமினிவழகிலரும் விட்டிலாபுரமுறைபு மாமணியே ஞான
 வடிவே (க)

உருவினுக்குயிராகியுயிரினுக்குணர்வாகி பொனியினுக்கொளிபாடி
மின்—னுண்மையே நகையிடுகற்பக விருட்சமேயுனது மாமேன
ததாற்—சருகமுழுதித்த உனவறியாது புகவிர்வு சம்பிறப்பினமை
மூப்புச்—சுவமுன் பின்னிதைருகற நானடுமாடு சுகந்தாப என்
மை தீமையு—மருவீர்கமுலு மனையக வணைய நீக்கி மஞ்சாபத
விதருவாய்—மறவியையுதைத்துரிவ மதனையுமெரித்தருளு மாவா
ன்வாச்செருத்தால்—உருவவீராவணனை வென்றபுகழ் வாகை
புனைமாறங்கையே மாணவாய்—உனயினியவழியெனும் விட்ட வ
புரமுறைபுமாமணியே ஞானகம வே (ய)

முத்துமாலைமன் பதினாறாம் நூற்றிறறு.

முத்துமாலைமன்

அறுபத்துநாலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

திருமகளிலங்குடலவனிபலகிரிவாயு சீவ னலிமதிவான்மும்—நீதவ
ர்முதலானார்மாமறைகனெனவையும்விதித்தற்புர்த்து மிகுரு—சீ
லவனம் கயிலயிலிருத்தருள்புரிந்தவருசீருவகமென்குமோக்கத்—
திருமன்னுடத் தவரனாருகிருத் தாகசெய்வவா திகையயாளுத்—
தேவேந்திரன்முனிவர்கனாகாதரிமையவர்கடி ரளாய்வணங்கித்தத்
திருமாலைமன்னுமனவழுவலதமல்கிலசேட்டுஞ்சவசயவெனச்—
தெகமேவநீதியொரு தாக்குந்தபாபரி தீரமுனமனவதாரி—சோத்தியு
ளசல்கரியின்குமரி யந்நரிசதிரிகயில்க்கந்தரி—திக்குவிசயஞ்செ
ய்தவீரிசம்மாநிதீகுசெம் பொன்மை மன்குமரி—தேறியகைகாரிய
திகாரிகபூரியொரு தேரில்வருமுத்தமாரி—திருமால்சகோதரிதூ
த்தரிசிரத்தரியுதிமொடுவழங்கு மாரி—திருமும்விடையேறிவருநா
ரிபாரிமறைதேமாரிபொழியுமாரி—தினமுழுபுகாரிகிகரிக்காதகெ
னரிசெழ்தேகமிகை புழுரு மாரி—தெய்வங்களுக்குனொருமூலியனு
கலிகவதிரிசுவியன்பப்பாவி—சிலிசைமயாளு மொருவேலிவாசனை
மாலிதிரிபுரமெரித்தநீவி—திவ்விய குணசாலிபெழிங் மின்னிகளர்

பீலிபைச் சென்னியணியுக்கபாலி—மருமலாணிடலணி சுத்திநி
 யாசத்திலையுமணிபுலுணந்தி—மணியாசனத்திலெயிலோனிகிர்
 மருத்திமனமகெசொலுக்குணந்தி—மையனகபாரத்திலுக்கிர்
 புருகத்திமாசினமதிமுகத்தி—மங்காநகோணத்திநிங்காரமுக்தி
 திமலைபகிர்சனதனத்தி—கனசத்திநாடுட்டறம் புரியுமாசெங்
 கைவையற்காத்திமுகத்தி—மாகதி சிறத்தி பிரகாசத்திபுலுணத்திலு
 மான ஞானசத்தி—வானாயுத்தி திருநீறணிபாரசத்திவாகைதரும்
 வாகனத்தி—மாறச்சுமாரத்தி பேரின் யிருநீரத்திமருசனையுக்க
 னத்தி—மதுவொழுமுவசனத்திமாசம் பிரதாயத்திவாணியுக்காச
 னத்தி—மதுகாத்தலத்தி கயிலாசத்திநிர்சத்திவாய்த்தகனமந்திரத்
 தி—மதுரயிருமடனத்திபரிபூர்ணத்தி திருமார்பீனிறையணிவடத்தி
 லாசத்திதேவர்பணிபாதத்தியரியாசவாதத்திதந்திரத்தி—மதயிருசா
 த்திவிசோதத்திகைத்திவிஞ்சுத்திதயிரியத்தி—மாயக்குறத்தி யிரு
 போபெற்றஞாத்திமட்டிலுலகாணத்தி—வண்ணபு பூத்திகிரிசனம்
 ருவுத்தத்திலுலகமேயாலிபத்தி—வாடாமனத்தி வெருபுக்காண
 த்திரியகம்மனதிலுறையும்கத்தி—தருமி இலகாமியபிராமியிருதே
 யிடுசாமியுழசேயிகாமி—சகிரிபுனந்தரசனக்கினிகைக்கொ
 லீசக்காதனக்குழுமலுஞ்—சம்புசொகைமபியவாசெம பொனடியு
 பரவிசமபமொடுதையபுரியத்—தகைமைரியாடுகுழுமுமென வரு
 திலகைதத்தொகைதட்டிகன்வரிந்துகட்டித்—தனலெவன் கோதன
 டமுங்கொண்டுதேரின்மிகைதாலிலெருகோபியாகித்—தடத்தென்
 லீடபடிகன்மடமடெனசெரியசெருகையமது பொடிகளாத்சு—தட்டி
 டென் மாமொடபகிடுகிடெனலுக்கிரசாசெனவாதிலுறா—சகு
 லீகொதுங்கப் பதங்கனத்திமுடிசுங்கப்பித்திசுவிழுகன்—தா
 னமதுதிடுகிடெனவானமதுமொமொடெனதானைகளுமலிவிடெ
 னவே—தனதனென் விழிநியநியபுளபுளென் பொறிகளெழசுசெலு
 னவின்மீனுநிர்—தமத்தெனமேளங்கடமடமெளனபேரியசன
 குப்பம்மெனத்—தடிபிடிக்கானேற்ற கட்டென் யிடுகையிடு
 சப்பமிடமனமெனென்—சாவேகசாவேகமரிவேகமாகவிடதசகோ
 நுத்தகோடியாத்திரமாதலாமாகவினாவாகிவென்றதனதனெ

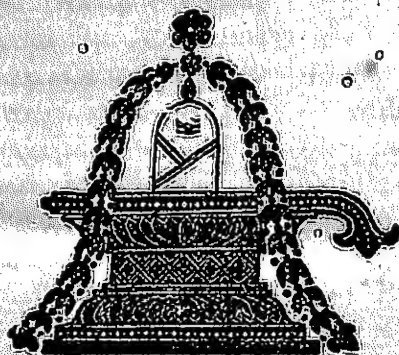
மிகுவொல்லியிற்—நானேகியேகுபீர்க்குபீரென்பபற்றியிருநனைக
டனைச்சுற்றியே—தாக்குமொரு நோக்கமது புரங்கிலுயிர் போத்
குமிதுதக்கதென்னுநிலைஞ்சு—செருமலெவநிகர்கரை முடிசுநறவி
ருவியென ஓசங்குருகிசொருசொொனவே—சிதறவுடல்பறவெதி
ர் சதிரபடை—சதறவல்ல தென்றிசைய னின்றவெருவத்—தோமுறிப
கொடி முறிபகாசு முறிடவுடல் முறிடிரமுறிபகா முறிபவே—செங்
கைவேல்வீடுமங்கைவெங்கெங்கும் யநின்றவெருவத்—தங்கல்செய்யத்
தேருகிருகிசொவரபாருபடர்படரென்னதேவர்கோண்குருகுருந
வே—திருவிழிவிழிக்கிசிறைபடை—புயிர் பிழைக்கவழி தேடி யேகா
டி யாடிச்—சிரமிதுகரமவைத்து மரகராயெவ்வாற்செல்லாதுசெல்
லாதெனச்—செய்யியேதப்பினேந்தப்பினேமெனவே—தெரியாது
வந்தோமெனச்—செய்யாமையாமையமவந்தனம்வந்தனஞ்சிறித்யோகா
னியிடெனவே—திக்குகிக்காய்மனதுபசுருபக்கெனனத்திரும்பித்தி
ரும்பிகோக்கெச்சிக்கேனனத்தெதிரினிற்றேகெனனக்காரிதிக்குமுக்
காகவேடச்—செங்கர்வாயுற்றெக்கென்கிசித்தேதின் துசெங்கர்
கொட்டி மேலகம்—தீரவிசயம்பெற்றதைத் தெரிந்ததன்வந்திதில்
புரியவன்றுவல்லா—தூரிமுலையிலொன்றெழியுமன் நானிமன்றவ
துசெய்துமகிழமனம் நாயேன்—சிறந்தயினினைத்தவரமுத்தவவுகந்
தமிகுதேவியொரு முத்துமாலை—செஞ்சரணை சஞ்சமென தெஞ்சி
லெணியென்பொசிவசேரவருணைனாரே.

(௧)

முத்துமாலைபம்மன்

அறுபத்துநாலை ஆசிரியவிருத்தம்

முற்றிற்ற.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விட்டிலாபுரம்

முத்தாசுலப்பெருமான் பதிகம்.

சாப்பி

சேமதினொன்றை தெனிகழுஞ்சடைமுடியா
வீதியரம்பதிகம் சிழைத்தனவே—நீசநற்றி
மிக்கவாமேயளித்தது மேதினியெல்லாம்வினங்குந்
தக்கவிக்கினேசனுண்டுதான்.

முத்தாசுரூபப்பெருமான் பதிகம்.

௨

ஆசிரியவீரூத்தம்.

வானமதிக்கொன்றைகதி துமபையறுகாவமுனவர் கடைமலிந்தமு
டியு—மாசுமழுதரித்தரமுன் தருணவீழியமுமைமருவி வினயாதி
மாபும—வானவருமாவயனுமேவ சிதமேவரும் வணங்குமருமைப்
பாசமும்—மறையே திரண்டவடிவுஞ் சிறந்துவகெலாமா கோதியெ
ன சிறந்த—தானப்பதியாசிப்புரக்குமொரு தந்தையேதக்கவிடை
நேறுசிதியே—தஞ்சமெனகெஞ்சிலென சிஞ்சரணடைந்தவர் சலி
ப்பகையகற்றயிகறையே—மோனர்கணிகைந்து புரியுந்தவமெய்கண்
டவர்கன் முனம்வந்துதோன்றுமுதலே—முத்தர்புசமுத்தையமிசெத்த
ருகத்தவமுனமுத்தாசுரூபாதனே (க)

தேவர்க்கெலாமிகைந்துகதி திகழுமீசனே செய்யகயிலைசனே
செப்புகயாரர்க்கென்னும்வாதனேசேனே திரிபுந்மெரித்தபானே
பாவதெனப் பெற்றதய்பனே மெய்ப்பினேபாவிக்கு மெனதய்ய
னே—பாசடைஞ்செய்த பங்கயப்பாதனே பணியாசைமணவாள்
னே—பூவம்புதொட்டவபூவம்பின வென்ற பொன்னுந்ததிகண்
னனே—புகழாளனே கொடியவிடமுண்டவாயனே புலியுரிவைத்
ருமிக்கையனே—மூவுலகுமேவியரசானுமிருநீதனே முசுவனே ப
வரசனே—முத்தர்புசமுத்தையமிசெத்தருமகத்தா—முன முத்தாசு
ரூபாதனே (உ)

ஒதவலவீரொழுபுலனமாலயங்கக்கையுன் நேவிமாதேவியா—மொரு
மருப்புடைய சரிமுசுணுமறமுசுணு மசுருறுபழமறைக்குமெட்டா
வேதண்டமாடி மகிழ்ந்திருசுரு மிடமிடவிடைவாகனம்பினைம்
மிசபாசமஞ்சுலமாயுத மயன்மாலன் மேகவாகனன் மன்மதன்—சீ
தனெழுபரியனெடு முப்பத்துமுக்கேரடி தேவருனதேவல் ஓசய்
வோர்—சேஷமன்னுயிரெலாமவினையுடவே செய்துசெழுடனா
மரனே—மோதயிருகருணையுனனையுனது மகிமைதனை மொழிய
வெளிதோவருளுவாய்—முத்தர்புசமுத்தையமிசெத்தருமகத்தவமுன
முத்தாசுரூபாதனே (ங)

மாறனகவங்கியிரதமாருதஞ்சுவதி மாமுரகதானையின்னா—வண்
னக்குயிற் காளமீனங்கொடிக்கன் னவ்வலிய சிலைகாணிவண்—தா
ரம்புமிகைவ கொண்டவனிவானமென கணுஞ்சஞ்சரித்தய் பூங்குண
தானெய்து விரகமுண்டாக்கியாண்பெண்ணைவந்தையோடு கட
வைத்தச்—சீரணியவன்படைப்பையுமிரு விடுத்தியதுசெய்து வரு
மன்மதனினா—செங்கைவளைமாதர்கலையிற்செகிவாடித்திகைத்தது
ளம் வருந்தாமலும்—மூரிக்கடாவிமன்னுதாமலுஞ்செய்து முழு
துமெனையாளுமிகறையே—முத்தர்புகழத்தையமிகத் தரும்கத்தவமு
ளமுத்தரசுருவநாதனே (ச)

முப்பிறப்பிற்றெய்தலினை தாய்வலிற்றிய்யான் மும்மலவுருக்கொண்
டலை—மோதாழிசூழவனிமீதுறப்பலித்தகாண்முதலிது வரைக்குமுந்
தன்—கற்பதாமமலாடி வணங்குமுன வறியாதுகைகரம் தற்குனாதி
கன்மைதருமெய்தனை மறந்துபுகைகொலைகள்வு காணுதுசெய்தலைத்
தேன்—அப்பனே வெப்பவமுயிப்போதகற்றி வெணையாதித்தாளு
மிடையே—ஆமுகனைப்பெற்றவைமுகனென்பபாலுமடியவர்க்கெ
ளியமுதலே—முப்பகைகனைத்தரியமெய்ப்பதம்வழங்குமொருமோன
குருவேவருகுறாய்—முத்தர்புகழத்தையமிகத்தருமகத்தவமுளமுத்
தரசுருவநாதனே (சு)

தன்னுறைமலர்க்கடி தருங்க ருமுநிற்சரியத்தகைறபுனைத்தகழக்
கறைவிலொளிசினமதிவிதென நவிலும் வதன்மதிகனிவெழுமுகுமது
மொழியான்—உன்னக்கருணைபொழியு மொருதானைப் புகழுமு
மைபாலுறைந்தவானே—வும்பருவரும் புலியுமடபொனடி பணியவ
ரு மொப்பற்றகடவுளேயென்—னுன்னக்கவையெனாம் வின்னவிட
மன்றியானுனதிடமெடுத்தெடுத்தே—யோதயும்முனதாமன மென்ன
த்தனையேனுமுருகாத தென்னவிதமோ—மொன்னகதி புனைசுடையி
ன்வன்னலேயிதுசமயமொழி வாயெனக்கையனே—முத்தர்புகழத்த
யையமிகத்தருமகத்தவமுளமுத்தரசுருவநாதனே (க)

பூவுலகிலெண்ணிலா மன்னரடிபணிபுகெளரிப்பொன்முடிபுனைந்து
 செங்கோல்=புரியுமரவக்கெட்டியன்வஞ்சும்கெடுதான்யப்பொறுக்க
 முடியாததாலே=மாவலவகாட்கில் வினக்குதருமன் றாதுமரானை
 விடுத்தினிலும்=மரகுருட்குமந்தனிகைக்காதமர் வினைத்தபுதுமை
 தனையறிவைதவரும்=பாவமிலையினியென்றவதிர்தின்றுசுமரன்று ப
 ண்ணுரன் வெற்றிபடையு=பாகபத் தல்கென்று வில்கெண்ட
 டுத்தவொருபார்த்தனுக்குள்ளிரங்கி=மூவுலகுமேபுகழவாகைப்புனை
 வாயெனமொழிந்துதவி மின்னுமுதலே=முத்தர்புகழ்த்தையமிகத்
 தருமகத்துவமுனமுத்தரசுலகாதனே (௭)

மண்ணுலகிலெண்ணுமுன்ற பண்ணவாயன்னெடியுமாலொடுவினங்
 கெவருமயாம்=வாழுகுதினியேதெனலெருங்குடவினைந்த கடுவை
 முன்மருந்தியதனா=தன்னகத்துத்தவகண்டருளு வன்பரிருகை
 பெடுத்தேதுதிக்கக்=கருணைமழைபெழியு மிருவுசிறகுணகேனை
 கந்தாதரக்கடவுள்=மன்னிலொருவன்னலதிகன்னபதிகெய்தநரு
 மந்தனைபு யாயமாக=வாங்கிவிசயன்கணையிலவனு மாயகெருமர்
 பம்புரிந்துகதியு=முன்னம்வைத்துதவிப்புரத்தாளு மாறங்கெழுந்
 தண்ணிமணவானே=முத்தர்புகழ்த்தையமிகத் தருமகத்துவமுன
 முத்தரசுலகாதனே (௮)

சிலமுன்மார்க்கண்டனைப்புரத்தெமனைச் சினத்துதைத்திட்ட பாதா
 செய்யமமுமானுடையகையாகிறந்தவென்டிருநீறணிந்த மெய்யா
 மாஅயணிசேலமுலைவாரலாதிபாலுறையுமாரனை யெரித்த கண்ண
 வணிகர்குலகங்கையாகன் செங்கைகெட்டம் பொருளைரிவனைப
 ல்களணிந்த துய்யா=காலமொரு மூன்றுமறவாதுமுன்றயோடுஇ
 கஞ்சமலாடியை நாகக்=கணபூசையுமவழிகாட்டிச்சிறந்த பரக்
 தியுங்கொடுத்தென்னையான்=மூலஞ்ருவே நினையலாதுகதி வேறி
 ல்கு மூர்த்தியே புணைம்பினைன்=முத்தர்புகழ்த்தையமிகத் தரு
 மகத்துவமுன முத்தரசுலகாதனே. (௯)

௫

விட்டிலாபுரம்.

மருமகனாகித்துகமழ்வனமதுவருந்தியிருவண்டினியிசுக்கவேரும்
மாவனவு ததலிகளினற் கனியுதிர்ந்ததனின் மதுபெருகு கன்னெல்
விளையுத்—தருமமுன தில்லைதனி லிமையவர்கள் தின்னார்கள் தவ
முனிவர்மதனிர்திரன்—சாவண்பவன் கவமுக்கன் பிரமன்மாலோடு
சகலருமிகத்தொழுக்கே—யருமையுன பரதநடனஞ்செய்தபாதனே
யடியவர்க்கொரு நீதனே—யற்புதசொற்பனே தற்பராந்தனே ய
ன்னமயிலேறி வருகன்—முருகனை பெத்தினிய மடிதனிலிருத்தி
யினமுலை கொடுத்தானெமச்சம்—முத்தர்புகழ்த்தையமிகத்தருமகத்
திவமுனமுத்தரசுவராதனே.

(௫)

முத்தரசுவரப்பெருமான்பதிகம்

முத்திற்ற.

சிவமயம்.

தேவாரப்பதிகம்.

விட்டிலாபுரம்

பண்—குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

===== (:-0:-) =====

பொன்னாசடைமுடியும்புண்வெண்பின் நிதிழி
நகனாகமுமறகுணிகாய்ப்புண்பெருமான்
யினனருகுவானைவிட்டிலாபுரத்தாணப்
பன்னாம்பேணுபவர்களைப்பற்றறுப்பாரே

(க)

மன்னாடவரிமையோர்மன்றம் தவரினமுங்
கண்ணாயிரமுடையோர்கண்மாலயன் தேமம்
வெண்ணிறணித்தானைவிட்டிலாபுரத்தாணப்
பன்னாம்புத்திப்பவர்களைப்பற்றறுப்பாரே

(உ)

கைநமாமலர்க்குழலாணன்முத்துமாலையுறத்
துறைமாதருணிதனயலகென்கணுசிறைத்தோன்
யினறையக்கணவானைவிட்டிலாபுரத்தாணப்
பறையுனமுடையார்களைப்பற்றறுப்பாரே

(ங)

சேமேழுமானுத்திழச்சையினட
மாரும்பதச்செருக்காலணியானபேரின்ப
கீதருவானைவிட்டிலாபுரத்தாணப்
புரமேனமுடையார்களைப்பற்றறுப்பாரே

(ஞ)

வாருக்கிவந்ததனமாவையுமையினையுனை
யாருக்கினைதொலலாமழியாதந்தயினை
மேருக்கியைந்தானைவிட்டிலாபுரத்தானைப்
பாருக்குனேதொருவோர்வினைப்பற்றறுப்பாரே

(இ)

கருவிலுருவாக்காகினியிலேயுதித்தத்
தருகுஞ்சிபர்மயவீநிகக்கிம்னாவருந்தி
வெருவங்குணந்தவிர்த்தான்விட்டிலாபுரத்தானைப்
பரவுமனமுடையார்வினைப்பற்றறுப்பாரே

(ஈ)

பூகியணியானபெய்யியுந்தமெய்ப்பொருளைப்
பூதபதியானபுனிதமுளபுண்ணியனை
வேதவடிவானவிட்டிலாபுரத்தானைப்
புரதபுணியோர்க்குவினையுப்பற்றறுப்பாரே

(எ)

பாண்டியனற்புத்திரியாய்புசுக்கினியைமேவுமொரு
காண்டந்தகியானக்காமன்றனைபெரித்தே
மிண்டும்புரத்தானைவிட்டிலாபுரத்தானை
வேண்மெனமுடையார்வினைப்பற்றறுப்பாரே

(அ)

மகிவானிரவியுதிவளிமீமழையாகிச்
சகலவுயிர்கடொறுந்தானாய்கிறந்தருளும்
மிருதியுடையானவிட்டிலாபுரத்தானைப்
பகருமனமுடையார்வினைப்பற்றறுப்பாரே

(ஆ)

இன்னொருபெயரேயிப்பிறப்புமாற்றாவ
முன்னவனைமாமணியைமுடிவிடலாப்பேசொளியை
மின்னுமணிமுடிபரன்விட்டிலாபுரத்தானைப்
பன்னுமனமுடையார்வினையுப்பற்றறுப்பாரே

(இ)

தேவாரப்பதிகம்

ந

இசையும் விடையாணெப்பொருட்கு முனை
யுகிதக்கொவெரித்தோலுந் துமிடையாணெ
வினையகதிசிறந்தவிடமுலாபுரத்தானை
பசையயந்ததுதிபுயோகன் வினைப்பற்றற்புரே

(யக)

திருச்செற்றம்பலம்.

பரண்டி நாட்டி லுள்ளது.

சகலமிபெயர்—விடமுலாபுரத்தினர்.

தேவியார்—முத்துமாணியுமை.

தேவாரப்பதிகம்

முற்றிற்று

பதிகம் இக்கு காப்புச் சிறப்பத்து காலந

தூயவிலிருத்தமும் உள்பட செய்யுள் இடு.

தலப்புராணம் செய்யுள் கூறாகயச.

ஆக வகை உக்கு மொத்தம்

செய்யுள் சாசனக.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
அ	௨௪	சங்கரனடி யிற்	சங்கரன் மணத்திற்
௨௧	௨௪	மதிமுகத்திலத	மதிமுகத்திலதம்
௨௧	௨௫	சேர்த்திக	சேக்கை
௨௫	௨௪	மனத்தா	மனத்தார்
௨௫	௨௬	மட்டார்த	மட்டார்த
௨௫	௨௬	மின்னியும்	மின்னையும்
௨௬	௨௬	மோவிகோர்	மோவி
௨௬	௨௭	முணைக்கோ	முணைக்கோ
௨௬	௨௭	சாலையும் தன்னூற்	சாலையும் தன்னூற்
௨௬	௨௮	திரன்மணி	திரன்மணி
௨௬	௨௮	நகர்கொடுத்த	நகர்கொடுத்த
௨௬	௨௯	மாக்கனொலி	மாக்கனொலி
௨௬	௨௯	யடக்குமாதோ	யடக்குமாதோ
௨௬	௩௦	வளித்தபன்னேர்	வளித்ததயன்னேர்
௨௬	௩௦	முலவும்	முலவும்
௨௬	௩௦	தருமவசந்தம்	தருமவசந்தம்
௨௬	௩௦	பொன்னகரப்பதி	பொன்னகரப்பதி
௨௬	௩௦	ஆக திருவிருத்தம் (௨௨)	ஆக திருவிருத்தம்-௨௨
௨௬	௩௦	பாடி யெம்பதி	பாடி யெம்பதி
௨௬	௩௦	ஆக திருவிருத்தம் (௩௦)	ஆக திருவிருத்தம்-௩௦
௨௬	௩௦	துத்தம்	துத்தம்
௨௬	௩௦	தேவருமதாத்து	தேவருமதாத்து
௨௬	௩௦	நினைத்த	நினைத்த
௨௬	௩௦	வேண் : தி	வேண்மதி
௨௬	௩௦	பண்டி வளின்முத்த	பண்டி வளின்முத்த
௨௬	௩௦	முடி மேல்	முடி மே
௨௬	௩௦	ஆக திருவிருத்தம்-௨௩	ஆக திருவிருத்தம்-௨௩
௨௬	௩௦	பொன்னை	பொன்னை
௨௬	௩௦	சுடர் மின்மணி	சுடர் மின்மணி

பிழை திருத்தல்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
நடுஅ	அ	தொடுத்தது	தொடுத்தது
நடுஉ	உ	யினம்புரிந்த	யினம்புரிந்த
நடுஉ	உ	ஆக திருவிருத்தம் உகக	ஆக திருவிருத்தம்-உகக
நடுச	ச	கிணனுமற்	கிணனுமற்
நடுச	ச	மெடுத்தது	மெடுத்தது
நடுச	அ	காதனின்ருமை	காதனின்ருமை
நடுசு	உ	தடுத்திடை	தடுத்திடை
நடுசு	அ	செயும்படி	செயும்படி
நடுசு	அ	புதுழாதவர்	புதுழாதவர்
நடுசு	சு	வாரமன்று	வாரமன்று
நடுசு	ய	நின்றினை	நின்றினை
நடுசு	ச	மன்றபத	மன்றபத
நடுசு	உ	கிணனுமற்	கிணனுமற்
நடுசு	உ	பெற்றவன்	பெற்றவன்
நடுசு	உ	கமித்தே	கமித்தே
நடுசு	சு	கூறக்கேயிலிற்	கூறக்கேயிலிற்
நடுசு	சு	கருந்தனை	கருந்தனை
நடுசு	உ	மேல்	மேல்
நடுசு	சு	கரவனைக்கொணர்	கரவனைக்கொணர்
நடுசு	சு	கொண்டதுதித்து	கொண்டதுதித்து
நடுசு	உ	திக்கவரம்	திக்கவரம்
நடுசு	ய	மணாநரும்	மணாநரும்
நடுசு	சு	காசனீள்	காசனீள்
நடுசு	ய	கரிப்பணி	கரிப்பணி
நடுசு	உ	ததிதளிற்	ததிதளிற்

பிழை திருத்தல் முற்றிற்று.

